

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Yıl 8/Sayı 101/15 Mayıs 1990/2.50 DM

Kürdistan'da gerçeklerin dili:

SÖMÜRGECİ EGEMENLİK ŞİDDETLİ ÇIRPINIŞLARDA

❑Gazetemize savaş cephelerinden ulaşan bilgilerde; düşmanın en az 5 subayı, 35 özel tim elemanı, 102 askeri, 42 çetesi olmak üzere toplam 184 özel savaş elemanı öldürüldü, yüzlercesi de yaralandı. Ayrıca 3 helikopter düşürüldü ve 3 trene sabotaj düzenlendi.

● Şırnak'ın Geliyê Berazan mıntıkasında büyük bir muharebe meydana geldi. Çıkan çarpışmada sömürgeci düşman biri üsteğmen 5 subay, 36 asker ve 10 çete olmak üzere toplam 51 ölü verdi. Çarpışmada 7 ARGK gerillası kahramanca savaşarak şehit düşerken, sömürgeci güçler ayrıca 10 savunmasız insanımızı da alçakça katlettiler.

● Şırnak'ta düşmanın bölük düzeyinde üstlendiği üç ayrı noktaya aynı anda gerilla birlikleri ağır silahlarla baskın düzenlediler. En az 50 özel tim elemanı ve asker öldürüldü.

● Jirki ağası Tahir Adıyaman'a güçlü darbe vuruldu. Toplam 11 çete ölümle cezalandırıldı. Bunlardan ikisi çete reisidir.

● Halil KILIÇ adlı yurtsever, Cizre-Silopi arasında tankerini özel tim elemanları üzerine sürerek altısını ezdi.

● Silopil'de 11, Lice'de 7 özel tim elemanı öldürüldü. Nazimiye'de 1 helikopter düşürüldü. Genç'te 7 vagon imha edildi. Yüksekova'da 13 düşman askeri ve 4 çete öldürüldü. Mardin'de asker dolu 3 cemse ve içindekiler imha edildi.

EYLEM HABERLERİ 3-4. SAYFALARDA

Cizre Ayaklanması şehitlerinden Salih ELÇİ'nin çocukları Hogir ve Şoreş'le yapılan röportaj:

"Beni bırakın, gidin düşmanla savaşın, ben ölmüşüm ne çıkar. Kürdistan sağolsun. Gerillalar benim intikamımı o köpek sürülerinden alırlar..."

YAZISI 15. SAYFADA

Avrupa'da ERNK taraftarları 1 Mayıs'ı kalabalık katılım ve büyük coşkuyla kutladılar

ERNK taraftarı Kürdistanlı yurtsever emekçiler; kadın, genç, yaşlı ve çocuklar 1990 1 Mayıs'ını yoğun katılım ve coşkulu şekilde karşıladılar. Bu yılki 1 Mayıs'ı daha bir güçlü katılım ve coşkuyla kutlamaları için nedenleri bulunuyordu. Kürdistan'da PKK önderliğinde yükselen ulusal kurtuluş mücadelesinin kitle intifadasını ortaya çıkarması, bu büyük gelişmelere karşı sömürgeciliğin soykırım kararnameleriyle karşılık vermesi, Avrupa ve dünyanın değişik ülkelerinde yaşayan Kürdistanlı emekçilerde coşkuyu ve düşma-

Devamı 8. sayfada

ERNK Türkiye Örgütü'nün Türkiye ve Kürdistan kamuoyuna açıklaması
Sayfa 5'te

• • •

Kürdistan'daki '90 Newroz ateşi Türkiye'de 1 Mayıs alanlarına taştı
Sayfa 6'da

• • •

Ankara'da Newroz günlüğü
Sayfa 7'de

• • •

Avrupa'daki Kürt kitlelerinin yurtseverlik görevleri ve kaynağa dönüşün zorunluluğu
Sayfa 14'te

• • •

İnönü ve Demirel'in Kürdistan gezileri kitlelerin tepki ve protestolarıyla karşılık buldu
Sayfa 16'da

• • •

Okuyucu mektubu: Komkarcılık ile Kürt ulusal kurtuluş mücadelesinin üretimi arasındaki interdipendins
Sayfa 17'de

• • •

Cezaevinden mektuplar
Sayfa 18'de

• • •

İhanet limanındaki gemi: TBKP
Sayfa 19'da

"DÜSSELDORF-PKK DAVASI"NI PROTESTO İÇİN UZUN YÜRÜYÜŞ

Alman emperyalizmi yıllardır sömürgeci-faşist Türk devletine sunduğu her türlü destek ve dayanışmanın bir parçası olarak mücadelemize karşı aldığı olumsuz tutumla bu desteğini bir kez daha gösterdi. Yıllardır Almanya'da ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik çeşitli komplo ve saldırılar gerçekleştirildi. Bu saldırılarla amaç; henüz genç olan hareketimizi dış cephede hareketsiz ve dayanaksız kılıp tasfiye etmekti. Gelinen aşamada gerek yıllardır sürdürülen baskılar ve gerekse Düsseldorf'ta açılan dava bizzat Türk devletinin aktif desteğiyle hazırlanmıştır. Diplomat maskeli Türk MİT mensuplarının Almanya'daki faaliyetleri duruşmalar esnasında Kürt politikacıları tarafından ayrıntılı olarak somut belgelerle ortaya kondu. Daha sonra geçtiğimiz ay bu konu Alman televizyonunda bir programa da konu oldu.

Devamı 10. sayfada

FAC heyetinin Kürdistan'a gözlem gezisi tamamlandı

● GERİLLALARA KARŞI HEMEN HEMEN SON ÇARPIŞMALARIN TÜMÜNDE TÜRK SÖMÜRGECİLERİNİN KİMYASAL SİLAH KULLANDIĞI KESİNLEŞTİ

● Batı Almanya Ankara Büyükelçisi geziyi engellemek istedi

● Heyet İstanbul, Frankfurt, Batı Berlin ve Bonn kentlerinde yaptığı basın toplantılarında Kürdistan'ın işgal edilmiş bir ülke olduğunu açıkladı

● Heyet üyeleri, FAC hükümet ve parlamentosuna çağrıda bulunarak Türk devletine askeri ve ekonomik yardımların durdurulmasını istedi

● Heyet, Türkiye'ye turizm boykotuna hazırlanıyor

HABERİ 13. SAYFADA

Ortadoğu ve Arap alemindeki son gelişmeler

Dünyanın en sıcak ve en çok sorunlu bölgelerinin başında gelen Ortadoğu'da, oldukça hareketli bir diplomatik görüşme süreci yaşanıyor. Dayatan iç ve bölgesel sorunlara bir de dünyadaki gelişmelerin etkisi eklenince, her devlet ve siyasal güç, kendini koruyabilmek ve etkisini arttırabilmek için, yeni ilişkiler yaratmaya çalışıyor. Son dönemlerde özellikle Arap devletleri arasında bu tür çabalar sonderece hızlanmış bulunuyor. Her biri kendini bir uç olarak gören Arap devletleri, yeni ilişkilerle etkinliğini güçlendirmek, kendi yörüngesinde bir Arap birliği zirvesi yaratmak istiyor. Son günlerde İsrail'e karşı birkaç tehditkar çıkış yapan Irak rejimi, bunun yarattığı olumlu etkiyi kendi liderliğini güçlendirmede kullanmaya çalışıyor. Arap devletleri arasındaki ilişkiler yeni biçimler almaya yöneliyor. Doğal olarak bu durum bölge dengesini etkiliyor ve yeni bir dengenin oluşmasının işaretlerini veriyor.

Devamı 22. sayfada

Ortadoğu halklarından kardeşlik adımı

ORTADOĞU HALKLARIYLA DAYANIŞMA GECESİ

Devrimci Birlik (ERNK, SVP, THKP-C Acilciler, TKP-B, 16 Haziran Hareketi, Kurtuluş Hareketi, DKP), Ermenistan'ın Kendi Kaderini Tayin Etme Birliği, Arap Aydınlar Birliği-Suriye Seksiyonu ve Asur Keldani Cemiyeti ortaklaşa 6 Mayıs 1990 günü Fransa'nın başkenti Paris'te, Ortadoğu Halklarıyla Dayanışma Gecesi düzenlediler. Türk, Kürt, Ermeni, Keldani, Arap ve Fransızlardan yaklaşık 1500 insan, Ortadoğu halklarının kültürlerini, düşüncelerini ve bu temelde dile gelen gerçekliklerini izleme şansına sahip oldu.

Devamı 10. sayfada

Enver ARISAN;
"Ülkede mücadele etmek benim için en iyi seçenektir" diyordu.

Enver yoldaş, 1961 yılında Maraş'ın Pazarcık ilçesine bağlı Bozlar köyünde dünyaya geldi. Yoksul ve aynı zamanda kalabalık bir ailenin mensubuydu. Orta ve lise öğrenimini Pazarcık'ta tamamladı. 1978'de bitirdiği lise öğreniminden sonra okula devam etmedi. İçinde bulunduğu ortamın koşulları, O'nu bu yönlü karara ulaştırdı. Bu yıllarda, çiftçilikle geçimini sağlayan ailesine yardımcı oldu. Kimi zaman da Antalya ve Adana gibi metropol kentlere giderek mevsimlik işçi olarak çalıştı. Meropolde her zaman iş de bulamadı, bu nedenle çoğu zaman en tortu işlerde çalışmak zorunda kaldı. Böylece daha genç yaşlarda hayatın acımasız zorluklarıyla tanıştı. Ancak O, bu yıllarda yaşadığı zorlukları, geleceğin kurtuluş yolunda yürümede sağlam bir temel yapacaktı.

Pazarcık Kürdistan'ın Türkiye ile sınır olan güneybatı bölgesinde yer aldığından 1950'lerden sonra üstten dönüşümlü geliştirilmek istenen kapitalist üretim ilişkileriyle en erkenden tanışan alanların arasında gelir. TC'nin Kürdistan'a götürdüğü kapitalizmin, ileri bir gelişmeyi amaçlamadığı bilinir. Bu kapitalizm iç değil, dış dinamiklerle yukardan geliştirildiğinden, Kürdistan'da gerici bir rol oynadı. Tarihleri boyunca Kürdistan'ı kerte kerte bitirmek ve en azından sorunsuz ya da ayağa kalkmamacasına susmuş hale getirmek için sürekli çaba sarfeden Türk egemenlerinin öncülüğündeki kapitalizmin ileriyi temsil etmesi düşünülemezdi. Özellikle Kürdistan'ın bir Kürt için hayal olması ve Kürt ruhu yerine Türklük ruhunun egemen kılınması için, geçmişte olduğu gibi günümüzde de TC sömürgeciliğinin bitmeyen çabası vardır. Bu amacına ulaşmak için katliamlar gerçekleştirmiş, Kürdün utanılacak bir nesne olduğunu ve bu nedenle hor görülmesi gerektiğini propaganda etmiş ve sözümona geri-kompleksli durumdan kurtulmanın biricik yolunun okumak, iyi Türkçe konuşmak, Kürtlüğünden utanmak, Türkleşmek, iyi bir Türk olmakla gurur duymak ve devlet dairelerinde bir memur olmaktan geçtiğini bilinçlere kazımaya çalışmıştır. Kısaca belirtilen bu olgular, Kürdistan'ın genelinde bir kampanya, en çağdışı bir sinsilikle sürdürülmüştür. Türk egemenliği bu kampanyasında çok ileri düzeylerde başarılı olmuştur. Eğer TC, günümüzde varlığını hala sürdürüyor durumda ise, bu onun kampanyasında sağladığı başarının sonucudur. Çünkü bu kampanyasında, daha önce en barbar, kanlı katliamlarla yendiği Kürdü, bir de psikolojik alanda yenmiştir. Adına beyaz katliam da denilen bu gerici uygulamalarıyla Kürdü yalnız kendisine değil, üzerinde yaşadığı topraklara da yabancılaştırmıştır. Sahipleri tarafından işlenirse yeryüzünün cennetlerinden biri olabilecek Kürdistan'ı adeta cehennemlerin merkezi olarak göstermiş ve böylelikle halkımızı kendi topraklarını terketmeye zorlamıştır. Türkiye metropollerinin, Avrupa ve dünyanın daha değişik ülklerinin yolunu göstererek, "bu topraklar yaşanacak gibi değil" anlayışını egemen kılmış ve bu temelde de insanlarımızda, "öyleyse bu toprakları yaşanmaz hale getiren kimdir" bilincini öldürerek vatan topraklarına sahiplik edilmesinin önüne geçmiştir.

Halkımız şahsında her gün insanlık suçu işleyen faşist Türk devletinin bu yaptıkları, Kürdistan'ın her alanı için geçerli. Ancak bu faşist-sömürgeci uygulamalardan en çok nasibini alan Kürdistan şehirlerinden biri de Maraş'tır. Aralık 1978'de gerçekleştirilen kanlı Maraş katliamı, sözkonusu uygulamaların bir parçası ya da devamı olarak düşünülmek durumundadır. 12 Eylül öncesinde devletin bizzat desteklediği ve kışkırttığı faşistlerin yöredeki devrimcilere, yurtseverlere saldırıları az olmadı. Bu yıllarda Enver yoldaşın ağabeyi Mazlum Arısan, faşistlerin bir saldırısı sonucu yaşamını yitirdi.

Hareketimizin çıkışından önce yörede Türkiyeli kimi sol hareketlerin etkinliği vardı. Örgütlülükleri mezhepsel temelde idi. PKK'nin henüz grup aşamasında, ölümsüz enternasyonalist Haki KARER yoldaş Pazarcık'a giderek, yöre insanlarını ulusal kurtuluşçu düşüncelerle tanıştırır. Daha sonraları yine enternasyonalist şehitlerimizden Kemal PİR ve daha birçok PKK'li devrimci Pazarcık alanında ulusal kurtuluşçu çalışmalar yürütür.

Enver ARISAN yoldaş, Partiyle 1977 yılında tanışır. Ağabeyinin de bu yıllarda faşistler tarafından katledilmesi, Enver yoldaşın düşmana karşı kinini ve PKK'ye ise sempatisini artırır. Ancak yaşının küçük olması ve yaz aylarında çalışmak için metropol kentlerine gitmesi nedeniyle, faaliyetlere aktif olarak katılma olanağı bulamaz.

Enver yoldaş, 1979 yılında Batı Almanya'ya gider. Bochum şehrinde bir işte çalışmaya başlar. Orada PKK'ye sempatisini de sürdürür. Bu dönemde PKK'nin henüz Avrupa'da örgütlü çalışması yoktur. Ancak Partiden kopuk olsa da birtakım ilişkiler

mevcuttur. Enver yoldaş, bu çalışmaları duyduktan sonra ilişki kurmanın çabasına girer. Sonuçta ilişki sağlamayı başarırır. Partiyi tanıdıkça, ülkede Avrupa için beslediği düşüncelerden adım adım arınmayı sağlar. Bochum alanında kendisinin de içinde bulunduğu Kürdistanlı yurtseverler, Kürdistan İşçiler Derneği'ni kurarlar. Bu süre içerisinde teorik olarak kendisini geliştiren Enver yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelesine daha fazla katkıda bulunma arzusuyla dolar. Ülke mücadelesinde yer almak için Ortadoğu'ya gitmeden önce yakınlarına gönderdiği bir mektupda; *"Yakında Newroz var. Çalışmalarımız yoğunlaşmış durumda. İlk defa serbestçe bir Newroz'u kutlayacağız. Ama ben buradaki mücadelemle yetinmek istemiyorum. Ülkede mücadele etmek benim için en iyi seçenektir. İşin içinde ölüm de olsa"* şeklinde özlemini dile getirmişti.

Enver yoldaşın Avrupa'da bulunduğu sıralar, cezaevlerinde, özellikle de Diyarbakır zindanlarında ihanetle direnişin kıyasıya savaştığı ve direnişin artık üstün gelmeye başladığı bir dönemdi. Mazlumların, Hayrilerin, Kemallerin vd. PKK'li savaş esirlerinin güçlü direnişlerinin yankısı sömürgeci zindan duvarlarını parçalayarak dünyaya ulaşıyordu. Sömürgeci cellatların artan en sadist, barbar işkenceleri de... Direnişler, en ağır işkenceler ve ölümler pahasına yükseliyordu. Zindanlarda yükselen onurlu sesler, Enver yoldaşın mücadele azmini biliyor ve O'na sömürgecilerle tarihi hesaplaşmanın somut pratiği içinde yer almanın dayanılmaz sabırsızlığını yaşatıyordu. Nitekim Partiye yazdığı bir raporunda, bu gelişmeler karşısında kayıtsız kalmanın insanlıkdışı bir düşünce olduğunu belirterek; *"Özellikle Partimizin hedef alındığı, önderlerimizin cezaevlerinde imhalarının planlandığı, Kürdistan'ın yeniden istila edildiği, onlarca kişinin yaşamını yitirdiği ve cezaevinde direnişin doruk noktaya ulaştığı bir ortamda, biz Kürdistanlıların, koruyucu örgütümüz, önderimiz ve çıkarlarımızın en somut bir ifadesi olan PKK'nin saflarında yer alması bir zorunluluktur"* diyordu. Bu sözlerinden de anlaşılıyor ki, Enver yoldaş, inanç ve karar keskinliğine ulaşmıştı. Ülkede savaşmak istediğini Partiye bildirir. Bu isteği Parti tarafından uygun görülerek kabul edilir.

Partinin ülkeye giriş hazırlıklarını yoğun olarak pratiğe geçirdiği bir dönemde Enver yoldaş, Ortadoğu alanına giderek Parti okullarında askeri ve siyasi eğitim gördü. Eğitim olanaklarını güçlü bir sorumluluk anlayışıyla değerlendirdi. Bu şekilde eğitimi başarıyla tamamlayarak, direngen bir savaşçı konumuna yükselir. Özellikle zorluklara karşı direngen ve yılamayan bir yapıya sahip olan Enver yoldaş, arkadaşlarıyla uyum sağlamada ve Parti kurallarına uymada titiz davranan bir savaşçı olur. Bu değerli özellikleriyle, Partinin ülkeye ilk giriş yapan grupları arasında yer almaya hak kazanır. 15 Ağustos'ta gerçekleştirilen Şemdinli baskınında Enver yoldaş da yer alır. Sömürgecilerin, bu atılım sonrasında daha da arttırdığı operasyonlara doğadaki yaşam koşullarına rağmen kararlı bir pratiğin sahibi olur. 1985'in baharına kadar Hakkari alanında güçlü bir sorumluluk örneği sergileyerek silahlı mücadelede yer alır.

Enver yoldaş, 1985 baharında Dersim alanına geçerek oradaki gerilla mücadelesinde görev üstlenir. Bu alanda sömürgeci askeri birliklere ve ajan yapıya karşı gerçekleştirilen eylemlerde aktif rol oynar. Bu süreçte yaşanan güçlü eylemlilik, halk kitlelerini derinden etkiledi ve böylelikle mücadele temelini daha bir sağlam yapıya kavuşturdu.

Enver yoldaş, ülkeye henüz yönelmediği dönemde Partiye, yoldaşlarına ve halkına verdiği kararlılık sözünü, mücadele koşullarında güçlü bir savaşçılık pratiği ile yerine getirdi. Partisinin ve yoldaşlarının beklentilerini boşa çıkarmadı.

1985 yılının Kasım ayında Dersim'in Teşnik nahiyesine bağlı Ambar köyü yakınlarında Enver yoldaş ve M. Zeki SÖYLEMEZ yoldaş, bir sömürgeci operasyon birliği ile karşılaşırlar. Sömürgeci birliğin sayı ve teknik üstünlüğüne rağmen, direniş bayrağını yükseltirler. Kararlı direnişleriyle, sömürgeci güçleri şaşkına çevirirler. Çatışma sonucunda, M. Zeki yoldaşıyla birlikte Enver yoldaş, ölümsüz direnişçiler ordusuna katılmanın onuruna erişir.

Enver yoldaş! 15 Ağustos'ta çaktığınız tarihsel direniş kıvılcımının sıcaklığı, bugün Kürdistan halkının yüreğinde sökülmemecesine yer etmiş durumda. Yüreklerde alevlenen direniş ateşi kabına sığmayarak, 15 Ağustos'un yeni bir yıldönümüne yaklaştığımız bugünlerde katil sömürgecinin paçasına sıçradı yanıyor. Kürdistan anaları taş topluyor serîhildan'ın çocuk generallerine. Küçük generallerimiz, zafer işareti yapmadan objektiflerle çekilmek istemiyorlar. Vatanları için, artık "burası Kürdistan" diyorlar. Genç kızlar, bedenlerini yakarak Newroz'ları kutluyorlar. Yaşlı, genç ve çocuklar sömürgeci işgal güçlerinin üzerine ölümleri pahasına yürürlerken, "Yaşasın Kürdistan", "Yaşasın PKK", "Bijî Serok APO" sloganlarını haykırıyorlar. Sen rahat uyu; bağrına gömüldüğün vatan topraklarının özgürlüğü yakın...

13 Mayıs 1990

Kürdistan'da gerçeklerin dili:

SÖMÜRGECİ EGEMENLİK ŞİDDETLİ ÇIRPINIŞLARDA

28 Mart Kararnamesi'nin yürürlüğe girmesiyle adeta Kürdistan'da savaşın sonu geldi imajı yaratılıyor. Türk sömürgecileri ülkemizde her şeyin egemenleriymiş gibi bir hava estirmek istiyorlar. Türk burjuva basınına yansıtılan haberlerde ise, özel savaş güçlerinin "başarılı" olduğunu işleyen, "PKK'ye darbe üstüne darbelerin vurulduğunu" manşetlere çıkaran bir "habercilik" tutturulmuş durumdadır. Bunun dışındaki gerçeklerin kamuoyuna yansıtılmasına olağanüstü önlemlerle fırsat verilmemeye çalışılıyor. Böylece her şey tersyüz edilip, olduğunun aksine ortaya konulmak isteniyor. Fakat TC'nin yalana dayalı çarpıtma gayretleri sonuç vermiyor. Çünkü gerçekler yakıcıdır ve dili keskindir. En zifiri karanlıkları dahi delme kudretinde olduklarından, kendilerini doğru ifade eder ve dışa yansırlar. Kürdistan'daki kurtuluş savaşı gerçekliği de böyledir. Ancak Türk egemenlik sistemi devrimci savaşımız karşısında yıkımın eşiğine geldiğinden sahip olduğu bütün olanaklarla gücünü sarfederek, mücadelemiz tarafından indirilen darbeleri gizleyebilmek için yoğun çaba harcamaktadır.

TC, Kürdistan'da ayaklanmalarla başlayan yeni sürece ve bunun karşısında iflas eden inkar politikasına yeni görünümler kazandırma amacındadır. Devletin faşist kurumlaşmasını buna uygun bir biçim değişikliğine uğratma sürecine sokmuştur. Açık ki, bu yeni politik yönelimi, Kürdistan ve halk gerçekliğini inkara dayanan politik yaklaşımı terketme anlamına gelmemektedir. Zira TC'nin tümden inkar politikasını terketmesi kendi kendisinin inkarı demektir. Çünkü 70 yıllık kemalist rejim kurulurken, oluşum mayasının esasını Kürdistan'ın inkarına dayandırmıştır. Türk burjuva egemen sınıfı buna dayanarak devletleşmiştir. Uluslaşması ve pazarını genişletmesini esas alarak Kürdistan'ı sömürge statüsü içine almaya dayandırmıştır. Dolayısıyla oluşumu ve gelişimi böyle bir politikanın uygulanmasında şekillenen bir sınıfın, bir devletin bu politikasını terketmesi demek, ölüm fermanını imzalaması demektir.

Ancak TC'nin Kürdistan'da çıplak ve kuralsız zora dayanarak şimdiye kadar ağır-aksak yürüttüğü bu politikası artık tıkanmıştır. Gerillayla bütünleşen halkımız soylu bir savaş yürütüyor. Hem de bu savaş çok yönlü, zengin pratikleri geliştirerek yükseliyor. Bu gelişmeler karşısında TC, Kürdistan'da ekonomiden kültüre, sanattan siyasete, ahlaktan felsefeye kadar her alanda iflas etmiş durumdadır. Kürt insanı, TC'nin zorla dayattığı her türlü gerici ve çağdışı değeri reddediyor. Çağdaş ve insancıl olan bütün değerlerle bütünleşip, bunlar uğruna kurtuluş savaşını yükseltiyor. İşte TC'nin soluksuz kaldığı, tükendiği alan da burası olmaktadır. Halk, sömürgeciliğe ait olan her şeyden nefret ediyor. Düşmanın her türlü dayatmasına ve kuralına itaatsizlik gösteriyor. Örneğin; "23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı"na Kürdistanlı kitleler çocuklarını katmadı. Kürdistan halkının koyduğu bu tavır çok anlamlıdır ve TC'yi tanımadığının en iyi göstergesi olmaktadır. Bu eylem bile, tek başına sömürgeci faşist rejimin Kürdistan'daki tükenişinin belgesidir.

Gelinen düzeyde Kürdistan, TC'nin varlık-yokluk sorunu haline gelmiştir. Bu yüzden bütün gücünü özel savaşın hizmetine sokup şiddetle sorunu lehine sonuçlandırmak istiyor. Önüne koyduğu plan gereği kışa kadar halkımızın öncüsü PKK'yi ya tümden imha etmek ya da tamamen güçten düşürmek istiyor. Ardından Kürtçe konuşmayı serbest bırakıp bazı kültürel haklar tanıyarak sorunu çözmeyi amaçlıyor. Bunun için Özal, başta tekelci sermaye çevreleri ve özel savaşın borazanlığını yapan basın olmak üzere Kürdistan'daki gelişmelerden telaşa kapılan rejim güçlerine, *"Acele etmeyin, öncelikle PKK sorununu imhayla halledelim. Çünkü PKK var oldukça Kürdistan halkı bağımsızlık ve özgürlükten vazgeçmez. Mutlaka buna ulaşır. Bu yüzden herkes PKK'yı yok etmek için bütün gücünü ortaya koymak zorundadır. Yoksa hepimizin sonu gelir. Ardından Kürtlere bazı kırıntılar vererek Kürt sorununu kapatırız"* demektedir.

Bunu iyi gören rejim güçleri kışa kadar halkımızın biricik önderi PKK'yi imha etmek için hummalı bir çalışma içerisine girmiştir. Özellikle basın psikolojik savaş cephesinde devrimci savaşımıza karşı yoğun bir saldırı kampanyası yürütüyor. Çeteciliği ve özel timi överek göklere çıkarırken, sömürgeci ordu güçlerinin halkımızı katliamlardan geçirmesi, sürgüne göndermesini başarı olarak adlandırıp propagandasını yapıyor. Yine özel savaş güçlerinin yediği ağır darbelere hiç yer vermezken, ARGK güçlerinin kayıplarını 5-10 kez büyüterek işlemektedir. Bütün bunlarla halkımızda inançsızlık ve güvensizlik geliştirilmeye çalışılıyor.

TC'nin yeni gibi gözüken, ama eskinin yoğunlaştırılarak yürütülmesinden başka bir şey olmayan politikası daha doğuştan iflas etmiştir. Askeri açıdan ARGK kuvvetleri çok üstün bir savaş yürütüyorlar. Önceki yıllarda çatışmaların süreleri saatlerle ölçülürken, şimdi haftalarca süren büyük muharebeler olmaktadır. Bu muharebelerde öldürülen düşman güçlerinin sayısı yüzlerin sınırına dayanıyor. Yine kararnameden bu yana düşmanın askeri garnizonları, karakolları ve üs noktalarına ARGK gerillaları, ağır silahlarla sayısız baskın düzenlediler ve yüzlerce düşman askeri imha edilerek savaşdışı bırakıldı. Özellikle Botan'da düşmanın askeri güçleri ancak onbinlerle operasyonlara çıkabiliyorlar. Fakat yine de darbe yemekten kurtulamıyorlar. Yine askeri üs alanları da gerillaların saldırıları karşısında bir bir imha olmaktadır.

ARGK her geçen gün savaş inisiyatifini geliştiriyor. Çünkü kitleler içine kök salarak düşmanın nefes alışını dahi kontrol edebilecek düzeye ulaşmıştır. Bu koşullarda düşman operasyon yapmayı kolay kolay göze alamamaktadır. Kendi üs alanlarına sıkışan düşman güçleri buralarda da rahat değil, huzursuz ve tedirgin bir bekleyiş içindedirler. Çünkü buralara ARGK gerillaları kalabalık birlikler halinde saldırılar düzenlemekte, ağır zayiatlar verdirmektedirler.

Halkımız düşmanın bütün saldırılarına kararlıca karşı koymakta, yaratılan örgütlenmeyle gerillaya her türlü desteği sunmaktadır. Gençlik yoğun olarak ARGK'ye katılmakta ve bu gerilla birliklerinin nicel ve nitel olarak sürekli büyümesini getirmektedir. Ayrıca halk gerillanın düşman güçlerine indirdiği ağır darbe haberlerini örgüt kanallarıyla anında alabilmekte; bu da kitlelerin moral ve coşkusunu arttırdığından, çeşitli düzeylerde eyleme geçmektedir.

Bütün bu gelişmelerin de gösterdiği bir gerçeklik vardır. O da Türk egemenlik sisteminin Kürdistan'da nefessiz kaldığı ve tükendiğidir. Mevcut yönelimi; Kürdistan sorununu lehine çözme bir yana, sonunu çabuklaştırıcı karakter taşımaktadır. Çünkü halkımız PKK önderliğinde kurtuluş savaşını gelişkin boyutlarıyla verme düzeyine ulaşmıştır. Artık TC'nin şiddeti halkımızda karşı-şiddeti daha ileri düzeyde ortaya çıkarıyor. TC'yi bitiren de budur. ❑

Türk ordusu, özel tim, çetecilik bitkin

KURTULUŞ ORDUSU İLERLİYOR

Botan'da boyutlanan kurtuluş savaşı özel tim ve çeteciliğe ağır darbeler indirdi

28 Nisan günü, Cizre'den Silopi'ye giden bir özel tim aracındaki 6 özel tim elemanı öldürüldü. Eylemi; Halil KILIÇ adlı yurtsever gerçekleştirdi. Tankeriyle Silopi'den Cizre'ye doğru giden Halil KILIÇ, özel time ait aracın karşı yönden geldiğini görünce tankeri özel tim aracının üzerine sürdü. Tankerin altında ezilen araçta bulunan 6 özel tim elemanı öldü. Ancak Halil KILIÇ da devrilen tankerin altında kalarak hayatını kaybetti.

Halil KILIÇ ölümü göze alarak, sömürgeci özel timin üzerine gitmekle Kürt insanının sömürgecilere duyduğu kin ve öfkenin büyüklüğünü bir kez daha şahsında ortaya koydu. Artık insanlarımız fırsatını yakaladığı an hiç tereddüt etmeden ve yaşamını da feda ederek, düşmana en güçlü darbeleri indiriyor. PKK'nin Kürdistan'da yarattığı yurtseverliğin özü budur. Aynı zamanda bu ruh zaferin de güvencesidir.

Sömürgeciler, bu eyleme sıradan bir kaza süsü vermeye çalıştılar. Ancak alandan ulaşan bilgiler, onun sıradan bir kaza değil, anında geliştirilmiş bir intihar eylemi olduğunu ortaya koydu.

Öte yandan aynı günlerde Silopi yakınlarında ARGK gerillalarıyla özel savaş güçleri arasında bir çatışma oldu. Uzun süre devam eden çatışmada gerillalar düşmanı hezimete uğrattılar. İlk ulaşan bilgilere göre, gerillalar karşısında hiçbir varlık gösteremeyen düşman kuvvetlerinden 11 özel tim elemanı öldürüldü, çok sayıda asker ve tim elemanı da yaralandı.

Nisan ayı ortalarında Yüksekova'nın Setê (İkiyaka) köyü yakınında çetelerin de yer aldığı büyük bir çatışma oldu. Saatlerce süren çatışmada ARGK gerillaları, 13 düşman askeri ile 4 köy korucusunu öldürdüler ve düşmana onlarcada yaralı verdirdiler. Ayrıca çatışmada ARGK'nin değerli bir savaşçısı da şehit düştü.

26 Nisan'da gerillalar, Şırnak'ın Geçitboyu köyündeki bir ajanın evine baskın düzenlediler ve 2 haini ölümle cezalandırdılar. Uzun yıllardır TC ile işbirliği yapan Salih Çoban ve oğlu Ayhan gerçekleştirilen baskınla hakkettikleri cezaya çarptırıldılar.

4 Mayıs'ta azılı bir çete reisi ibreti alem için telefon direğine asılarak cezalandırıldı. Şırnak'ın Dergulê (Toztepe) köyü yakınlarında cezalandırıldıktan sonra direğe asılan hain, Batuyanlı Mehmet Özden'dir. Kendisi 16 yıllık mahkum olduğu halde PKK'ye karşı savaşma karşılığında TC tarafından "affedilmiştir". Bu unsur TC'ye sadakatini göstermek için yörede çeteciliği örgütler ve kurtuluş savaşımıza karşı mücadele yürütür. Bu faaliyetleri sonucu hem halktan insanları ve hem de gerillaların kanına girer. Bu haince çabaları ile nam kazanır. Bu unsurun cezalandırılıp elektrik direğine asılması çetelere bir kez daha korku salarken, halkta coşku ve sevinç yarattı. Ayrıca aynı yöreden diğer bir çete daha bu azılı çete reisi ile birlikte gerillalar tarafından ölümle cezalandırıldı.

Aynı tarihte Yüksekova'nın Dilekli köyünde çeteler ile özel timlerin yer aldığı bir çatışma oldu. Çatışma uzun süre ARGK gerillalarının inisiyatifi altında devam etti. Gerillalar, düşmana çok sayıda ölü ve yaralı verdirdiler. Fakat TC, kayıplarını gizleyerek "3 köy korucusu öldü" tarzında açıklama yaptı.

Mayıs ayı başında sömürgeci özel savaş birlikleri Cizre'de operasyon yaptılar. Operasyon sonucu 11 yurtsever "yataklık ve kuryelik yapma" gerekçesiyle tutuklandı.

Gerilla Şırnak'ta güçlü vurdu:

Düşmandan en az 50 ölü

Şırnak'ın Gundikê Melle (Milli), Bişi Reş ve Xırbıkê Beste (Dedeören) köylerinde üç ayrı noktada bölük düzeyinde konumlanmış olan düşman güçlerine 25 Nisan akşamı ARGK gerilla birlikleri ağır silahlarla aynı anda baskınlar düzenlediler. 26 Nisan sabahına kadar süren muharebelerde, düşman güçlerine büyük bir panik yaşatılarak, darmadağın edildiler. Saldırılar sonucu askerlere ait tüm binalar yerle bir edildi. Düşman, 50'nin üzerinde özel tim elemanı ve askeri ölü verirken, onlarcası da yaralandı. Büyük kuvvetler halinde baskınları gerçekleştiren kahraman ARGK gerillaları hiç kayıp vermeden üslerine geri çekildiler.

ARGK gerillalarının bu baskın eyleminin de gösterdiği gibi, kurtuluş savaşımız çok ileri boyutlarda sürmektedir. Özel-

likle Botan'da düşman kendi üslerine kapanmış, buraları korumaya çalışıyor. Fakat gerillaların buralara indirdiği sert darbelerle büyük kayıplar almaktadır. Böylece düşmanın topraklarımızda manevra alanı iyice daralmış durumdadır.

Jirki çete reisi Tahir Adıyaman'a güçlü darbe:

11 çete cezalandırıldı

27 Nisan günü çetebaşı Tahir Adıyaman'a yönelik bir pusu eylemi gerçekleştirildi. Tahir Adıyaman 4 arabalık bir konvoyla Kespiyaniş köyüne Jirkiler'in diğer ağası olan hain Hacı Dırbas'la bayramlaşmak üzere gitmeyi kararlaştırır. Önceden bu gidişin istihbaratını alan gerillalar Kespiyaniş-Berkevir köyleri arasına mayın döşerler ve pusu atarlar. Önden gelen 2 araç mayına çarpıp gerillaların yoğun roketatar ateşi ile imha olurken, 3. araçta bulunan hain Tahir Adıyaman geri dönerek kaçar ve pis canını bir kez daha kurtarır. İmha olan 2 araçta bulunan Tahir Adıyaman'ın amcası olan kayınpederi Çavuş isimli hain ile yeğeni ve 3 çetesi öldü.

9 Mayıs günü de 6 Jirki çetesi ölümle cezalandırıldı. Eylem şöyle gelişti: Pervari-Çatak arasındaki Tehtê Reş köyü civarında operasyon yapan sömürgeci kolluk kuvvetlerine öncülük eden 6 Jirkili çete Masıra Suyu civarında ARGK gerillalarının pusuna düştüler. Çapraz ateşe alınan Jirkilere mensup 6 çete ölümle cezalandırıldı. Gerilla birliği ise kayıp vermeden üssüne geri çekildi. Çetelerin düşman güçlerinin yanında kendilerini en çok güvencede hissettikleri bir anda darbe yemeleri ihanetin her koşul atında cezalandırılacağının bir kanıtı oldu.

Mardin'de askeri konvoya pusu:

Çok sayıda ölü

4 Mayıs günü ARGK gerillaları, Mardin'in Kerboran (Dargeçit) bucağı yakınında pusu kurdular. Pusuya düşen 3 araçlık askeri konvoy gerillaların çapraz ateşine tutuldu. Ve 3 cemse imha edildi. Cemselerde bulunan onlarca düşman askeri öldü, bir kısmı da yaralandı. Bu eylemde TC, kayıplarını "1 çavuş ve 1 de asker öldü" diye açıkladı.

Mardin'in Nusaybin Lisesi öğrencileri 1 Mayıs günü boykot yaptılar. Boykotla birlikte gösteri yapan öğrenciler, "Yaşasın 1 Mayıs", "Yasaklara son", "Kahrolsun faşizm" sloganlarını attılar. Akşama kadar boykotu süren öğrenciler, 1 Mayıs'a anlamlı bir cevap verdiler. Ayrıca Nusaybin'de yayınlanan yerel bir gazetenin sahibi gerekçe gösterilmeden gözaltına alındı.

Garzan'da sömürgeci güçler tükenişi yaşıyor

Diyarbakır'ın Lice ilçesi yakınlarında ARGK güçleriyle özel hareket timleri arasında büyük bir çatışma meydana geldi. 30 Nisan günü gerçekleşen çatışma, saatlerce devam etti. ARGK gerillalarının üstünlüğünde gelişen çatışma sürecinde 6 özel tim elemanı öldü, çok sayıda özel tim elemanı da yaralandı. Düşman yaralılarını Diyarbakır'daki hastanelere taşıdı. Daha sonra Ahmet Kardal adlı özel tim elemanı hastanede öldü. TC, bu çatışmadan hiç söz etmezken, hastanede ölen özel tim elemanının da bir kaza sonucu yaralanıp öldüğünü açıkladı.

4 Mayıs'ta ARGK gerillaları, Diyarbakır'ın Kulp ilçesine bağlı Kalesor köyünde toplantı yaptılar. Toplantıda köylülere mücadelemizin içinden geçtiği süreci anlattılar. Ayrıca toplantıda çetecilik teşhir edildi. Daha sonra köyde bulunan 3 köy korucusundan 1'ini ölümle cezalandıran gerillalar, 2'sini de birlikte götürdüler.

Urfa Kalesi'nde ERNK bayrağı

1 Mayıs akşamı Urfa şehir merkezinde ERNK bayrağı asıldı. Bombalı süsü verilen bayrağı, düşman uzun süre indiremedi. Böylece ulusal bayrağımız Urfa'da da dalgalandırıldı. ARGK güçlerinin şehir merkezine kadar inmeleri kitlelerde coşku, düşmanda büyük korku yarattı.

Dersim'de düşmana askeri ve ekonomik darbeler: 1 helikopter düşürüldü

Mayıs ayının başlarında Dersim'in Nazimiye ilçesi yakınlarında büyük bir çatışma oldu. Çatışmada çok sayıda düşman gücü, havadan ve karadan saldırıya geçti. Fakat ARGK gerillalarının üstün savaş kabiliyeti karşısında düşman varlık gösteremedi. Düşmana çok sayıda ölü ve yaralı verdiren gerillalar, 1 helikopteri de düşürdüler.

Bingöl'de kitle eylemi ve sabotajlar

1 Mayıs'ta Bingöl'ün Çılkani (Yeniköy) köyünde, okul öğrencileri okul bahçesindeki direkten TC'nin bayrağını indirerek, ERNK bayrağını çektiler. 10-15 yaşlarındaki çocukların eylemine kadın ve gençler de destek verdiler. Eylem ardından sömürgeciler, kadın, çocuk ve gençlerden oluşan 19 kişiyi tutukladılar.

3 Mayıs 1990 tarihinde Bingöl'ün Genç ilçesine bağlı Suveren'de sabotaj eylemi gerçekleştirildi. ARGK gerillalarınca gerçekleştirilen sabotaj eyleminde 7 vagon imha edildi. Askeri malzeme yüklü olan vagonların imhasıyla TC'ye büyük maddi zarar verdirilmiş oldu.

Yine 10 Mayıs'ta ARGK gerillaları iki ayrı yerde Elazığ-Tatvan karayolunu kestiler. Durdurulan her iki tren de sömürgecilerin ihraç mallarıyla doluydu. Kale ve Suveren-Beyen istasyonları arasında durdurulan her iki yük treni yakıldı. Gerillaların "dur" uyarısına uymayan 4 görevli ölümle cezalandırıldı.

Kars ve Ağrı'da büyük çatışmalar

Kars'ın Tuzluca ve Kağızman ilçelerinin çevresinde büyük boyutlu çatışmalar oluyor. Bu çatışmalarda sömürgeci kolluk kuvvetleri ağır kayıplar veriyorlar. Yine Ağrı Dağı çevresinde de çatışmalar yoğun yaşanıyor. Bu çatışmalarda ARGK gerillaları her yönüyle üstün durumdadırlar. Şimdiye kadar düşman güçlerinin onlarca ölü ve yaralı verdiği bildirilmektedir.

Şırnak'ta büyük muharebe:

5 subay, 36 asker, 10 çete öldürüldü ve 2 helikopter düşürüldü

4 Mayıs 1990 tarihinde Geliyê Baraza (Domuzlar Deresi)'da büyük bir muharebe yaşandı. Sömürgecilerin basına "PKK'ya darbe üstüne darbe" manşetleri ile yansıttığı çatışmada yaşananlar tam tersiydi. Çatışma sonucunda düşman 51 ölü ve 2 helikopterinin düşürülmesiyle tam bir hezimeti yaşadı.

Muharebenin gelişimi şöyle olmuştur: Şırnak'ın Avyan (Dereler) köyünden işbirlikçilik yapan Mala Bayrê çeteleriyle özel tim elemanlarından oluşan 20 kişilik bir grup, gerilla kılığına girip dağda bulunan 10 kişilik çoban ve köylü grubunun yanına gitmişlerdir. Bu gruba gerilla olduklarını ve ARGK gerillalarına ulaşmak istediklerini söylemişlerdir. Çobanlar ve köylüler korkunun da etkisiyle bunları ARGK gerillalarının bulunduğu yöne götürmüşlerdir.

Besta Biga'nın Geliyê Baraza (Domuzlar Deresi) mıntıkasında 150 kişilik ARGK gerilla birliği üslenmiştir. Kontralar bu gerilla birliğinin yakınında konumlanarak Osyan, Segirka, Hilal ve Şırnak'tan takviye güç isterler. Bunun üzerine düşman karadan ve havadan binlerce kişilik askeri gücü alana yığar. 4 Mayıs akşamı saat 17.00 sıralarında başlayan çatışmalar ertesi gün de devam eder. Çok şiddetli devam eden çatışmalarda, 1 helikopter çatışma alanının içine gerillalarca düşürülmüş ve içindekilerin tümü ölmüştür. Yine ağır yara alan başka bir helikopter de çatışma alanının dışında yere çakılarak parçalanmış ve içinde bulunan askerlerin tümü ölmüştür. Düşman'dan toplam 1'i üsteğmen olmak üzere 5 subay ve 36 asker öldürülmüş ve onlarca düşman askeri de yaralanmıştır. Ayrıca Mala Bayrê çetelerinin kullandığı kimyasal silah kendilerine zarar vermiş, 10'u ölmüş, 13'ü yaralanmıştır. Böylece sömürgeci özel savaş güçlerinden, içlerinde subay ve özel tim elemanı ve köy korucularının da bulunduğu toplam 51 kişi ölürken, çok sayıda kişi de ağır yaralanmıştır.

Çatışmalar esnasında stratejik bir tepeyi tutmaya çalışan 7 ARGK gerillası kahramanca savaşarak şehit düşmüştür.

Muharebede çok ağır kayıplar vererek tam bir hezimeti yaşayan sömürgeci çapul sürüleri, hınçlarını kendilerini gerilla birliğinin yanına götüren 10 çoban ve köylüden almaya çalışmışlardır. Bu 10 masum ve savunmasız insanı alçakça katledip, katlettikleri bu 10 çoban ve köylüyü de katarak gerillaların kayıplarını 17 kişi olarak açıklamışlardır.

Çatışmada gerillaların üstün başarı göstererek düşmana ve çetelere iyi bir ders vermeleri halkta büyük coşku ve sevinç yaratmıştır. Bu muharebe ile 28 Mart savaş kararnamesine yeni bir dersin hem de çok güçlü verilmesi, TC'yi çileden çıkarmıştır. Bu yüzden yaşamasının tek gıdası olan yalana başvurmuştur. Çatışma sonuçlarını çarpıtıp gerillaların kayıplarını olduğundan çok fazla verirken kendi kayıplarını gizlemiştir. Bununla eylemin ve gerillaların başarılarını gölgeleyerek halkımızın moralini bozmaya çalışmıştır. Fakat bunu başaramadığı gibi, yalanlarıyla sonunu daha da hızlandırmaktadır.

Çatışmada yer alan ve ağır kayıp veren Mala Bayrê çeteleri, daha önce köyleri olan Axyan'dan ARGK gerillaları tarafından kovulmuş ve Segirka'ya yerleşerek çeteciliği buradan sürdürmeye çalışmışlardır. Gerillalar, çetelerin Axyan'daki mallarını kamulaştırarak yurtsever köylülerin kullanımına bırakmışlardır. Bu nedenle Mala Bayrê çeteleri, köylülere de kin beslemekte ve çetecilik faaliyetlerini arttırarak yürütmektedirler. Fakat bu çatışmada ağır darbe alarak büyük bir sarsıntı geçirmişlerdir. Mala Bayrê çetelerinin darbe yemesi, özellikle yurtsever köylüleri sevince boğmuştur.

Ayrıca Şırnak-Cizre yolunda bir özel tim aracı, ARGK gerillalarınca pusuya düşürüldü. Gerillalar seri ve çapraz ateşle özel time ağır darbe vurdular. Ayrıntılarının henüz elimize ulaşmadığı çatışmada, Olağanüstü Hal Valiliği'nin açıklamasına göre, 1 teğmen ve 7 asker öldürüldü.

KAMUOYUNA!

TC mahkemelerinde idam hükmü verilen bir grup PKK savaşçısı olarak; ülkemizde yaşanan son gelişmeler, halkımızın kitlesel başkaldırısı karşısında çıkmazı derinleşen rejimin, bizlerle ilgili tehdit ve şantajları, rehin olarak tutma tutumlarıyla sinsi hesaplarından kamuoyunu bilgilendirmeyi, pervazsızca gözardı edilen bazı gerçeklere dikkatleri çekmeyi ve bu konudaki tavrımızı bir kez daha belirtmeyi bir görev biliyoruz!

Yıllardır kamuoyunda İDAMLAR tartışılıyor. Bu sorun kapsamlı olarak ele alınıp değerlendirilebilir. Ama burada sadece bazı noktalara değinmekle yetineceğiz. Her şeyden önce idamlar, TC'nin Kürdistan politikasının bir parçasıdır. Öteden beri Kürdistan'da her başkaldırıya TC, katliam ve idamları gündeme getirerek cevap vermiş ve bu konuda ün yapmıştır.

Bugün yüzlerce PKK savaşçısına biçilen İDAM hükmü de halkımızın bağımsızlık arzusunu-ateşini söndürmenin bir aracı yapılmak isteniyor. Son gelişmeler bunu açıkça bir kez daha göstermiştir.

Bilindiği gibi 2 Nisan 1990 tarihinde gerçekleşen "Çankaya Zirvesi"nde idamların ele alınması ardından burjuva basın, yayın organlarından aynı kaynaktan çıktığı belli olan haberler, PKK'li idam hükümlülerinin listelerinin yayınlanmasıyla kamuoyu oluşturma çabaları önemli bir gerçeği işaret ediyor. TC'nin ülkemizdeki katı-inkarcı, imhacı politikası pratikte çıkmaza girdikçe rejimin elinde tuttuğu PKK'li idam hükümlülerini rehin tutma ve şantaj ögesi olarak kullanma tavrı da bir kez daha açığa çıktı. Bu da gösteriyor ki, PKK savaşçılarının sömürgeci mahkemelerde yargılanmaları bir göstermelik olduğu gibi, aynı zamanda bu, Kürdistan'ı imha politikasının önemli bir parçası olmuştur. Bugüne kadar Kürdistan'da bu mahkemeler savaş hali kurallarına göre işlenmiş, bu temelde verilen kararlar politik kararlar olmuştur. İdamlar bir şantaj unsuru olarak dayatılıyor. Rehine konumumuz politik gelişmelere göre öne çıkarılıyor ve açıkça kullanılıyor.

Ve ibretle görüyoruz ki, en sıradan insan haklarının hemen kabaca ayaklar altına alınması olan bu rehin tutma ve şantaj politikasına karşı, dünyada ve Türkiye'de bir sessizlik ve tepkisizlik yaşanıyor. TC'nin kural tanımazlığını anlamak mümkün; çünkü zaten ülkemizde kuralsız, ölçüsüz bir özel savaş yürütüyor. Ama insan hakları, demokrasi, çağdaşlık ve ilericilik adına yaşanan tepkisizlik vahimdir!

Tüm bunlar gösteriyor ki, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelemiz boyutlandıkça acze düşen rejim, elinde rehin olarak tuttuğu PKK savaşçılarını idam etme tehditinde bulunacaktır. Bununla halk hareketini bastırabileceğini, frenleyebileceğini düşünüyor. Ama bu, TC'nin açmazını, çıkmazını derinleştirmekten başka bir işe yaramayacaktır. TC'nin tehdit olarak idamları Partimize ve halkımıza karşı gündeme getirmesine Partimizin ve halkımızın cevabı daha çok direniş, daha yaygın başkaldırı olmalıdır. Varsın bizlere idam ipini göğüslemek düşsün! Bugün, durmak ve geriye dönmek yok artık, ölümlerde doğan yeni bağımsız, özgür ve demokratik yaşama sarılma zamanıdır. Halkımızın zaferi bizim en büyük mutluluğumuz ve yaşam kaynağımızdır.

Bizler, TC'nin hakkımızda verdiği kararları tanımadığımızı, yargılamaların meşru ve haklı olmadığını, sömürgeci mahkeme kürsülerinde ve bulunduğumuz her yerde dile getirdik. "Çankaya Zirvesi"nden yapılan idam tehditlerine de, bir kez daha halkımızın ve tüm ilerici kamuoyunun karşısında cevabımızı yineliyoruz:

İdam sehpalarında son görevimiz, Kürdistan halkının özgürlük yangınına, kucak kucak ateş taşıma olacaktır! Son soluğumuz ve haykırışımız; **YAŞASIN ÖZGÜR KÜRDİSTAN!** olacaktır.

Mehmet Can YÜCE, Mehmet TAKIR, Kazım TEPELİ, Hamit KANKILIÇ, Selahattin ŞİMŞEK, M. Emin GÖKDEMİR, Ali ÖZBEY

Çanakkale Cezaevi
6 Nisan 1990

TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN KAMUOYUNA:

TC, İçinde Bulunduğu Çaresizlik Bataklığında Boğulacak; Baskı, Zulüm ve İhanetler Asla Cezasız Kalmayacaktır!

İçinde bulunduğumuz bahar sürecinde, Kürdistan ve Türkiye alanında yoğun politik ve pratik gelişmeler yaşanmakatadır. Bütün bunlar sıradan gelişmeler olmayıp, gerek TC'nin ve gerekse Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi'nin kaderini ilgilendirmektedir. Bir yanda Kürdistan'da PKK önderliğinde halkımızın ulusal bilinçlenme ve eylemliliği yaygın intifadalar düzeyine yükselirken, öte yanda TC'nin Kürdistan'daki stratejik varlığı ve günlük uygulamaları tam bir tıkanıklık içine girmiştir. Artık zor, baskı, işkence ve talana dayanan Türk sömürgeci politikası ve varlığı tükenmiştir. Kitlelerin bilinç ve eylemliliği, yüzyılların kaskatı sömürgeci uygulama kurumlarını paramparça etmektedir.

Geçtiğimiz Mart ayı boyunca Kürdistan'ın ana yerleşim birimleri başta olmak üzere irili-ufaklı yüzlerce alanda yüzbinlerce işçi, köylü, aydın, esnaf vd., bağımsızlık ve özgürlük sloganları ile protesto, işgal, yürüyüş eylemleri gerçekleştirerek ayağa kalkmıştır. PKK'nin temsil ettiği bağımsızlık ve özgürlük çizgisinin kitlelere bu denli mal olması, bu çizgi etrafında yüzbinlerin açık eylemliliğe girişmesi Türk devletini büyük bir siyasal krize, pratik şaşkınlığa ve paniğe sokmuştur. Kitleselleşen, cepheselleşen PKK çizgisiyle yüzbinlerin açık eylemliliği, artık halk savaşının tüm gereklerini ortaya koymuş, iç ve dış tüm baskı güçleri bu gelişmeler karşısında nasıl bir yönelim içine girecekleri konusunda tam bir siyasal-pratik çıkmaz içine düşmüştür. Başta Türk devleti olmak üzere NATO'nun içine düştüğü bu siyasal çıkmaz ve şaşkınlık, varlığını hala tüm yönleriyle sürdürmektedir.

Devrimciler, Demokratlar, Yurtseverler!

Kürdistan halkının bahar eylemliliği, bir kez daha büyük tarihsel ve güncel gerçekleri Türk ve dünya kamuoyunun gözleri önüne sermiştir. Herşeyden önce, halkımızın varlığını inkar eden, onun en temel ulusal ve insani haklarını hiçe sayan, baskı, işkence ve katliamlar temelinde halkımızı kendi öz kimliğinden uzaklaştırarak imhayı hedefleyen Türk sömürgeci politikası ve buna dayanan geçmiş-güncel uygulamaları iflas etmiş bulunmaktadır. Kürdistan halkı artık böyle bir stratejiyi, ulusal imhayı, her türlü insani hak ve hukuktan men edilmeyi asla kabul etmeyeceğini; ulusal varlığı ve insani hakları için her türlü fedakarlığı göze aldığını haykırmıştır. Bunun karşısında şiddet, işkence ve katliam dışında hiç bir siyasal çözümü içermeyen, uyguladığı hayvani zorla herşeyi halledebileceğine kendini inandırmış bulunan Türk egemenlik ruhu ve mantığı iflas etmiştir. Bu ruh ve mantık sahipleri, artık halkımız karşısında bütün tarihsel ve güncel uygulamalarının hesabını ödeme pratiğiyle karşı karşıya kalmıştır.

Yine PKK'yi içte ve dışta "bir terör örgütü","çete-eşkiya artığı" gibi göstermeye çalışan, onun için yıllardır bütün propaganda araç ve imkanlarını sonuna kadar kullanan sömürgeci düşman ve tüm çevrelerin Partimizin kitlesel gücü, desteği ve saygınlığı konusundaki demogojileri boşa çıkmış ve gerçekler tamamen aydınlığa kavuşmuştur. PKK'nin yoğun bir kitlesel tabana, desteğe ve yönlendirme gücüne sahip bulunduğu, bugün en azgın inkarcı kafalara bile kazınmış bulunmaktadır.

İşte, özellikle partimizin böylesine kitlesel güç ve eylemlilik düzeyine ulaşması, kitlelerin sadece destek ve sempatiye dayanan bir potansiyel değil, bundan da öteye açık eylemliliğe yönelmesi, düşmanın içinde bulunduğu korku, panik ve çıkmazın en önemli nedenini teşkil etmektedir. Bu anlamda iç ve dış politik güçler, PKK'nin sadece bir askeri hareket olmadığını, dev kitlesel tabanıyla boyutlanmış ve kapsamı gelişmiş bir ulusal kurtuluş hareketini temsil ettiğini her zamankinden daha iyi kavramış bulunmaktadır. İşte, Partimizin önderlik ettiği ulusal kurtuluş mücadelemisinin böylesine boyutlanması, bir yandan gerilla hareketimizin sürekliliği ve örgütsel-eylemsel kapsamını genişletmesi, ikili iktidar sürecinin yaşanması; öte yandan, halkımızın çeşitli sınıf ve tabakalarının bütün korku duvarlarını yıkarak çeşitli siyasal eylemlilik sürecine girmiş bulunması Türk egemenliği ve onun içinde bulunduğu NATO güçlerini derinden sarsan, paniğe sokan temel gelişmelerdir.

Türk Devleti, Kitleselleşen Bağımsızlık Çizgimiz Karşısında Çaresizliğini ve Tükenişini Gizleyememektedir!

Halkımızın bahar eylemliliği ve çeşitli biçimler altında geliştirilen intifadalar, Türk Genelkurmaylığı başta olmak üzere TC'nin ilgili tüm kurum ve kuruluşlarından tam bir şok yaratmıştır. Bilindiği gibi, halen devam eden üst düzey toplantılarla gelişmeler ele alınmakta, Türk egemenlik sisteminin temelini sarsan bu gelişmenin nasıl engellenebileceği tartışılmakta ve içine düşülen çaresizliğe bir çözüm bulunmaya çalışılmaktadır. Bunun için en üst düzey ordu-sivil devlet yetkilileri Kürdistan'a seferler düzenlemekte; ordu, MİT ve hükümet kanatlarında ayrı ve ortak toplantılar yapılmakta; en son "Zirve" adı verilen ve muhalefet parti liderlerinin de katıldığı toplantı ile bir çıkış yolu bulunmaya çalışılmış, Türk basını da, en işbirlikçi şöven kalemşöleriyle bir yedek güç olarak harekete geçmiştir.

Sonuçta ortaya şiddet, baskı, işkence ve katliam dışında hiç bir şey üretmeyen Türk egemenlik ruhunun ve mantığının bir kez daha, ama bu sefer sonunu kendilerinin de hesaplayamadığı bir biçimde tekrar etmesidir. Kamuoyunun da çok yakından takip ettiği gibi, bu toplantılarda hiç bir yeni politik çare üretilememiş, çaresizlik ve tükenişin bir itirafı olarak yine şiddet, işkence ve katliam "tek çare" olarak ele alınmıştır. Çok iyi biliniyor ki, bir güç şiddet, işkence ve katliam dışında bir çare üretemiyorsa bu, onun çürüme ve tıkanmasının açık itirafıdır. Ve tarih, şiddet dışında üretim yapamayan güçlerin nasıl yerle bir olduğunun çok çarpıcı örnekleriyle doludur.

Sömürgeciler, İşbirlikçiler ve Hainlerin Partimiz ve Halkımıza Karşı İşlediği Hiç Bir Suç Cezasız Kalmayacaktır!

Newroz dönemi boyunca gelişen ve faşist Türk sömürgeciliğini temellerinden sarsan intifadalarla birlikte kukla muhalefet liderleri de içinde olmak üzere Türk egemenleri halkımıza yönelik çeşitli tehditler savurmaya, katliam ve işkence naraları atarak gözdağı vermeye çalışmaktadırlar. Güya bu tehdit ve katliam naraları ile Partimiz ve halkımız üzerinde caydırıcı olmayı düşünmekte ve bunun için belli bir hazırlık sürecini de yaşamaktadır. Bir yandan Kürdistan'a yeni askeri birlik ve silahlar sevkedilirken, öte yandan iç ve dış kamuoyunu halkımıza yönelik olarak geliştirecekleri katliamlara hazırlamaya çalışıyor. Bütün bunlar açıkça belirtilen ve görülen bir durumdur. Böyle bir "çözüm"ü düşünmek ve bunu katliamlar biçiminde hayata uygulamaya çalışmak Türk devletinin çöküşünü hızlandırmanın ve ulusal kurtuluş savaşımızı daha da kapsamlı eylemler düzeyinde sürdürmenin dışında başka hiç bir sonuç yaratamayacaktır. Ne esir yoldaşlarımıza karşı idam tehditleri, ne halkımıza karşı katliam naraları artık halkımızın içine girdiği kurtuluş sürecini zayıflatmaya asla muktedir değildir. Ne Kürdistan halkı 1920-40'lardaki gibi karanlığa gömülmüş, öndersiz ve örgütsüzdür, ne de dünya 1920-40'ların dünyasıdır. Halkımız günümüzde kendi varlığını koruma ve yaşatma mücadelesini her türlü koşulda geliştirme bilincine ve araçlarına sahiptir. Çelikten bir partisi, yaygın bir cephe örgütü ve balyoz gibi bir kurtuluş ordusu vardır. Ve yine bugün cephe örgütü, düşmanı kendi ininde vuracak kadar gelişmektedir.

Bu temelde şunu açıkça vurguluyoruz ki, halkımıza karşı işlenen ve işlenebilecek her türlü suç ve girişimi sadece Kürdistan'da değil, Türkiye'de devrimci şiddetimizle karşılaşacaktır. Cephemiz bunun için hiç bir fedakarlıktan çekinmeyecektir.

Sömürgeci efendiler, işbirlikçiler ve hainler bunun sadece bir tehdit olmadığını, gelişmelerin seyri içinde daha da iyi anlayacaklardır. Bu amaçla Cephemiz, Türkiye alanında varlığını daha hissedilir hale getirmektedir. Kamuoyu, geçtiğimiz günlerde bunun seçkin bir örneğine tanık olmuş, ihanet ve işbirlikçiliğin sembollerinden dönekler kralı Şahin Dönmez, yıllardır efendilerinin aldığı tüm önlemlere rağmen hakettiği akibetten kurtulamamıştır.

Şahin Dönmez alçağı 1970'ler sonrası geliştirilen modern ulusal kurtuluş mücadelemiz içinde hakim kılınmaya çalışılan ihanet ve işbirlikçiliğin önde gelen temsilcilerinden biriydi. İhanet ettiği günden itibaren gerek cezaevlerinde gerekse dışarıda PKK'yi tasfiye etmek, devrimci özünden boşaltmak için amansız bir çaba yürütmüş; bu amaçla başında kendisinin bulunduğu ihanet ikibi olan "Genç Kemalistler Birliği"ni kurmuştur. Geçmişte Dersim başta olmak üzere çeşitli yerel direnişleri iç ihanetlerle ezmiş bulunan TC, bu tecrübesine dayanarak bu oyunu modern ulusal kurtuluş mücadelemiz ve önderi olan Partimiz içerisinde de denemeye çalışmıştır. Bunun için Şahin ve ihanet ekibi, cezaevlerinde 1980-83 döneminde amansız bir işkence altında bulunan esir yoldaşlarımızı teslimiyet, ihanet ve pişmanlığa zorlamıştır. Bizzat bu hainin kendisi, direnen bir çok yoldaşımıza ihanet etmesi ve pişmanlık göstermesi için işkence yapmıştır. İşkence ve pişmanlık telkinleriyle direnişi bastıramayınca, bu sefer de imhalar gündeme konulmuştur. Çağdaş Kawa Mazlum yoldaş başta olmak üzere bir çok direniş önderimizin katledilmesinde bu hain rol oynamıştır.

İhanet, teslimiyet ve tasfiye çabalarını bunlarla da sınırlamayan "Genç Kemalistler" ekibi, ihaneti çeşitli ailevi ilişkiler kanalıyla dışarıdaki parti ve halk varlığımızın içine kadar dayatmıştır. Avrupa'da Semir ve Hüseyin Yıldırım hainleriyle geliştirilen Partimize yönelik birçok komplonun altında bu hainin temsil ettiği çizgi ve çabalar yatmaktadır. Ancak tüm bu ihanete çekme çabaları, gerek cezaevlerinde gerekse dışarda Partimizin yükselttiği direnişle yerle bir edilmiş ve hainler artık tarihin kendilerine biçtiği kararın nereden ve ne zaman hükmünün icra edileceği korku ve paniği ile dolu aşağılık yaşama mahkum olmuşlardır. Alçakça ihanetlerin ve sefil uşaklığı karşılığında cezaevinden serbest bırakılan Şahin haini 4 yıl boyunca kendini bu tarihsel hükümden kurtarmaya çalışmıştır. Bunun için TC tarafından çeşitli biçimlerde koruma altına alınmış, İstanbul'un en ücra köşelerinde kendini gizlemiştir. Ve hatta etrafında kendine bağlı bir koruma ağı da oluşturarak, çeşitli unsurlar aracılığıyla hedef şaşırtarak ömrünü uzatabileceğini zannetmiştir. Ancak TC'nin tüm imkanları, koruma çabaları ve bizzat kendine bağlı oluşturduğu şaşırtma ağına rağmen, partimizin amansız takibinden ve **KÜRDİSTAN SEYYAR GERİLLA BİRLİĞİ - KEMAL PİR - MAZLUM DOĞAN İNTİKAM HÜCRESİ** savaşçılarının kurşunlarından kurtulamamış, 03.04.1990 günü Küçükçekmede'de ölümle cezalandırılmıştır. Başarılı şekilde eylemi gerçekleştiren **KEMAL PİR - MAZLUM DOĞAN İNTİKAM HÜCRESİ** savaşçıları üslerine ulaşmıştır.

Bu eylem, tarihsel ve güncel ihanete indirilen büyük bir darbe olarak hiç bir tedbir ve gücün hainleri, uşakları ve katilleri hak ettikleri akibetten asla kurtaramayacağını; bu konuda halkımızın ve savaşçılarımızın hiç bir fedakarlıktan çekinmeyeceğini bir kez daha kanıtlamıştır.

Türk devleti ve hainlerinin hiç de beklemedikleri bir dönemde ve koşullarda gerçekleştirilen intikam eylemimiz, Türk basınında çeşitli çarpıtmalarla yansıtılmaya çalışılmışsa da bu, vurulan darbenin önemini itiraftan başka bir anlam içermemektedir. Cephemizin olanak ve yetenekleri, düşman ve işbirlikçilerine hiç ummadıkları yer, zaman ve koşullarda ulaşmaya muktedir ve süreçler ise bunun yeni pratik örneklerini yayacaktır.

– Partimiz ve Halkımıza Karşı İşlenen ve İşlenebilecek Hiç Bir Suç Cezasız Kalmayacaktır!
– Teslimiyet, İhanet ve Ölüme; Direniş, Yaşam ve Zafere Götürür!
– Yaşasın Kitleselleşerek Yükselen Bağımsızlık ve Özgürlük Savaşımız!
– Yaşasın Partimiz PKK, Başkanımız APO!

ERNK-Türkiye Örgütü
05.04.1990

Kürdistan'daki 90 Newroz ateşi Türkiye'de 1 Mayıs alanlarına taşındı

1 Mayıs İşçi Sınıfının Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü dünyada olduğu gibi Türkiye ve Kürdistan'da da kutlandı. Fakat buralardaki kutlamalar, birlik ruhunun temsili dünya ölçülerinden çok farklı gelişti. Özellikle Kürdistan'da başlayan halk ayaklanması Türkiye kamuoyunda da derin etkiler yaratmıştı. Bunun yansımaları da kendini en iyi 1 Mayıs eylemliliği ile ortaya koydu. Bu aynı zamanda, Kürdistan halkının Newroz şafağında başlattığı serîhildan ruhunun Türkiye'ye de taşırılması ve buradan da Türk egemenlik sistemine karşı bir ayağa kalkışın gerçekleştirilmesi anlamına gelmekteydi. Haftalar öncesinden işçiler, öğrenciler ve halk kitlelerinin diğer kesimleri bu dayanışma ruhuyla 1 Mayıs'a hazırlanmaya başladılar. Zaten Kürdistan halkının 15 Mart'ta Nusaybin'de tutuşturduğu serîhildan fitili dağdaki gerillanın intikam kurşunlarıyla Kürdistan'ı sararak iyice korlaşmıştı. Bu temelde, 1990 1 Mayıs'ına, Türkiye ve Kürdistan halkları tarihlerinde ilk kez bu düzeyde ortak mücadele platformunda giriyorlardı.

Bu durumu gören 12 Eylül faşist rejimi de haftalar önce hazırlıklarını geliştirdi. Kürdistan'da uygulamaya soktuğu 28 Mart sömürgeci kararnamesini önemli oranda Türkiye'de de uyguladı. İstanbul başta olmak üzere büyük kentlerde polis ve çevik kuvvet teşkilatını 1 Mayıs gösterilerini bastırma hedefi doğrultusunda tayakkuza geçirdi. Kitleler üzerine saldırtmak için Alman kurt köpeklerini hazırladı. Özel savaşın borazanı olan basın yoluyla da yoğun bir anti-propaganda kampanyası başlattı. Propaganda yolu ile kitleleri korkutarak, 1 Mayıs günü kimsenin sokağa çıkmaya cesaret edemeyeceği bir durum yaratmak istiyordu. Ayrıca ordu da müdahaleler için hazır halde tutulmaktaydı.

Devrimci kamuoyunda 1 Mayıs alanı olarak bilinen Taksim Alanı'nda TC, günler öncesinden önemli noktalara faşist güçlerini yığmaya başladı. Çünkü bu alan; 1977 1 Mayısı'nda geliştirilen kitle katliamı 34 emekçinin şehit düşmesiyle özel bir önem kazanmıştı. Bu yüzden 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamanın ayrı bir anlamı da vardır. Aynı zamanda şehitlere sahip çıkmak ve onları anmak 1 Mayıs günü 1 Mayıs Alanı'nda olmayı gerektirmekteydi. Bütün işçiler, "1 Mayıs'ta 1 Mayıs Alanı'nda olalım" sloganı etrafında kenetlendiler.

1 Mayıs günü sabahın erken saatlerinde Alman kurt köpekleri ve motorize araçlar eşliğindeki binlerce kişilik çevik kuvvet ve polis gücü Taksim Alanı'nı kuşatmaya aldı. Alandaki bütün otobüs ve taksi durakları iptal edildi. Araçlar ve otobüslerdeki yolcular sıkı aramandan geçirildi. Taksim Alanı'nda alınan olağanüstü tedbirlere paralel olarak, İstanbul'un diğer önemli noktaları da tutulmuştu. Bütün fabrika, yüksekokullar, orta dereceli okullar ve işyerleri sabahın erken saatlerinden itibaren ablukaya alındı. TC aldığı bütün bu tedbirlere rağmen, İstanbul proletaryasının eyleme geçmesine engel olamadı.

İşyerlerinin ağırlıklı kesiminde üretim durdu. İşyerlerinde yapılan toplantılarda, 1 Mayıs içerikli bildiriler okundu, konuşmalar yapıldı. Bu toplantılar ardından işçiler yürüyüşe geçtiler. İlk yürüyüş eylemi Kazlıçeşme'de başladı. Yüzlerce işçinin katıldığı bu eyleme, binlerce polis coplarla saldırdı. İşçiler, taşlarla polisin saldırılarına karşı koydularsa da, sayı ve teknik olarak üstün olan polis, tümünü gözaltına aldı. İstanbul'daki bütün işyerleri, çeşitli düzeylerde eylemler koydular. Fakat, büyük çaplı yürüyüş ve çatışmaların olduğu semtler: İncirli, Güngören, Harbiye, Pangaltı, Dolapdere, Kasımpaşa, Şişhane oldu. Buralardaki gösterilere binlerce işçi katıldı. Polisin müdahaleleri sonucu günboyu çatışmalar sürdü. Göstericiler polis saldırılarına taş ve molotof kokteyli ile karşı koydular. Özellikle Taksim çevresindeki işyerlerinden Taksim'e yürüyen işçilere karşı polis silah kullandı. Çıkan çatışmalarda 60'ı aşkın gösterici çeşitli yerlerinden yaralandı. Polisin açtığı ateşle ağır şekilde yalananan İTÜ öğrencisi Gülay Beceren felç oldu.

İstanbul'daki 1 Mayıs gösterilerini bastırmada özel eğitilmiş 24 bin çevik kuvvet ve polis yer aldı. Ve 2000'in üzerinde işçi ve öğrenci gözaltına alındı.

İstanbul'daki 1 Mayıs gösterilerinin dışında, Türkiye ve Kürdistan'daki büyük şehirlerden İzmir, Adana, Antep, Bursa, Diyarbakır ve Ankara başta olmak üzere bütün yerleşim birimlerinde 1 Mayıs eylemlerle kutlandı. Diyarbakır'da henüz kimliği tespit edilemeyen bir yurtsever kendini yakarak şehit düştü.

Türkiye ve Kürdistan'daki 1 Mayıs gösterilerinin tümüne polis saldırdı. Kitleler, taş ve molotof kokteylleriyle her yerde polis saldırılarına karşı koydular. Bu gösterilere onbinlerce işçi ve emekçi katıldı. Gösterilerde onlarca kişi çeşitli yerlerinden yaralandı ve toplam 4000'i aşkın gösterici de gözaltına alındı.

Ayrıca Türkiye ve Kürdistan genelinde hemen hemen bütün işyerlerinde 1 Mayıs bildirisi okundu. Bildiri okuyarak 1 Mayıs'ı kutlayan işçi sayısı bir milyonu aştı. Yine bazı işyerlerinde günboyu, bazılarında yarımsaatle dört saat arası değişen sürelerde üretim durduruldu. Bu süre içinde işyerlerinde 1 Mayıs kutlandı. İş bırakma eylemine katılan işçi sayısı yarım milyonun üstünde gerçekleşti. İşte bunlardan bazı örnekler:

Zonguldak'ta 100 bin maden işçisi yarım saat ocaklara inmeyerek üretimi durdurdu.

Batman'da başta petrol tesisleri olmak üzere çeşitli işyerlerinde çalışan işçiler, sabah işbaşı yapmadılar, üretim tamamen durdu. İşçiler öğleden sonraya kadar eylemlerini sürdürdüler.

Diyarbakır Petrol-İş'e bağlı işyerlerinde bir saat üretim yapılmadı. Yine Diyarbakır Yol-İş'e bağlı tüm işyerlerinde bir buçuk saat üretim durdu.

Metalurji işkolundaki 300 işyerinde bir saatle dört saat arası değişen süreler içinde üretim yapılmadı.

Yol-İş'e bağlı 38 bin, Laspetkim-İş'e bağlı 16 bin, İstanbul'daki çeşitli işkollarında 86 bin, Otomobil-İş'e bağlı 50 bin ve Tes-İş'e bağlı 21 bin işçi iş bıraktı.

1990 1 Mayıs'ı bir gerçeği çok açık ortaya koymuştur. Bu da; Türkiye halkının da faşist rejimin bütün baskıcı uygulamaları altında iyice bunalmış olduğudur. Halk kendiliğinden de olsa yüzbinler halinde eyleme geçmiştir. Sendika patronlarının bütün engelleme ve saptırmalarına rağmen, yarım milyonu aşkın işçi 1 Mayıs günü üretimi durdurmuş, onbinlercesi ölümü de göze alarak "Yaşasın 1 Mayıs" sloganı altında eyleme geçmiş, polisle çatışmıştır.

Doğru bir önderlikle eyleme geçirilebilecek milyonluk bir potansiyelin varlığı ortaya konmuştur. Bu noktada Kürdistan ulusal kurtuluş savaşına da dayanılarak, 12 Eylül faşist rejimini yıkmak daha da mümkün hale gelmiştir. Koşullar oldukça olgunlaşmış durumdadır. Halklarımız ortak mücadele sürecine girmiştir. Bu birleşik kuvvet karşısında rejim oldukça köksüzdür. Zafer, halklarımızın ortak savaşımının olacaktır.

DİYARBAKIR'DAN KÜRDİSTANLI YURTSEVERLERE

Ulusal kurtuluş savaşımız açısından 1990'ın ilk yarısı çok büyük gelişmelere sahne oldu. Orta Kürdistan'daki halk ayaklanması özgür ve bağımsız Kürdistan'ın müjdesiydi. Partimiz önderliğinde verilen görkemli mücadele Kürdistan'ın her alanında derin etkiler yarattı. Kürdistan öğrenci gençliği de bu mücadeleden etkilenerek kendi gerçek kimliğini buldu. Böylece gençlik ulusal kurtuluş saflarında yerini aldı. Nitekim yurtsever devrimci gençlik, verdiği mücadeleyle bunu kanıtladı. Ben burada, devrimci öğrenci gençliğin Newroz sürecindeki mücadelesini aktarmak istiyorum.

21 Mart Newroz bayramı Diyarbakır Dicle Üniversitesi kampüsünde 2000'in üzerinde insanın katılımıyla kutlandı. Hukuk ve Eğitim fakültelerinde de Newroz kutlamaları ayrı ayrı yapıldı. Saygı duruşuyla başlayan kampüsteki kutlama, ateş yakılarak sürdürüldü. Newroz'un önemi, anlamı ve tarihi anlatıldı. Yapılan konuşmalarda Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN anıldı. Mazlum DOĞAN'la ilgili konuşmalar, Mazlum DOĞAN adı geçtiğinde uzun alkışlarla kesiliyordu. Newroz eyleminde Partili ozanların parçaları söylendi, halaylar çekildi. Eylemde şu sloganlar atıldı: "Mazlum'un yolu yolumuzdur!", "Yaşasın Nusaybin direnişimiz!", "Yaşasın Cizre direnişimiz!", "Yaşasın Silopi direnişimiz!", "Yaşasın İdil direnişimiz!", "Yaşasın Kürdistan direnişimiz!", "Yaşasın Botan direnişimiz!", "Bijî Newroz!", "Newroz piroz be!", "Bijî tekoşina welat a gellan!", "Kahrolsun sömürgecilik!", "Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur!"

Eğitim fakültesinde yapılan törene liseli yurtsever devrimci gençler de katıldı. Her öğrenci üç kibrit çöpü yakarak Mazlum DOĞAN'ı andı.

Bu kutlamadan sonraki akşam, Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi III. sınıfında başarılı bir öğrenci olan yurtsever, devrimci arkadaşımız Zekiye ALKAN, Nusaybin'deki halk ayaklanmasını selamlamak ve Newroz bayramını kutlamak amacıyla kendini yakma eylemini gerçekleştirdi. Zekiye yoldaş kendisini "Mardinkapı"da yakmadan önce, pankartını açmış ve slogan atarak, beraberinde getirdiği tiner ve benzini üzerine dökerek kibriti çakmıştı. Zekiye yoldaş, arkadaşları tarafından tedavi amacıyla Ankara'ya gönderildi. Ancak arkadaşımız bir hafta sonra şehit düştü. Sömürgeciler Zekiye yoldaşımızın gerçekleştirdiği kendini yakma eylemini çarpıtmaya çalıştılar. Zekiye yoldaş alevler içinde kaldığı zaman bile ayakta dimdik, "Kahrolsun sömürgecilik!", "Yaşasın Kürdistan!" diye haykırmıştı. Zekiye yoldaş bu eylemiyle aydın gençliğin ülkesi ve halkı için canını seve seve verebileceğini gösterdi.

Nusaybin'den başlayarak Kürdistan'a yayılan halk ayaklanmasını desteklemek amacıyla, yurtsever devrimci gençliğin önderliğinde, tüm Dicle Üniversitesi öğrencilerinin katılımıyla 26-27-28 Mart tarihlerinde Dicle Üniversitesi boykota girdi. Bu gerçekleştirilen ilk boykot eylemiydi. Bu nedenle bazı küçük aksaklıklara rağmen, boykot eylemi başarıyla gerçekleştirildi. Boykot ikna metodu ile çalışılarak, çok kısa bir zamanda (4 gün içinde) örgütlendirildi. Bu kadar başarılı bir boykota, sömürgeciler müdahale etmeyi göze alamadılar. Üniversitenin boykota girmesiyle Diyarbakır'daki liseler (başta Diyarbakır Lisesi olmak üzere) ve dershanelerde okuyan yurtsever devrimci öğrenciler de boykot eylemi yaptılar. Liselerde gerici idarelerle beraber geniş güvenlik önlemi alan polis ve özel tim liseli öğrencilerin boykotunu kırmak için her türlü şiddete başvurdu. Özellikle Diyarbakır Lisesi'nde polis ve özel tim öğrencilere saldırarak ortalığı kana buladı. Birçok öğrenci yaralandı. Tüm bu saldırılara, öğrenciler direnişle karşılık verdiler. Polis havaya silah sıkarak öğrencilerin direnişini kırmak istedi. Yine de başarılı olamayan polis, bazı öğrencileri gözaltına alarak boykotu kırmak istedi, ancak Diyarbakır Lisesi'nde pek başarılı olamadı. (Diyarbakır Lisesi en kalabalık lisedir). Diğer liselerde boykotu kırmada polis ve idare epeyce başarılı oldular. Liseli yurtsever devrimci öğrencilerin bu eylemi, kendi başlarına gerçekleştirdikleri ilk eylem olması ve sağlıklı bir çalışma yapamamaları nedeniyle tam başarıya ulaşamadı. Eyleme katılan öğrenciler hakkında bazı liselerde soruşturma açıldı ve bu öğrencilerin isimleri polise verildi. Polis liseli gençliğin de ulusal mücadelenin içinde yer almasından oldukça ürküyor. Gözaltına aldıkları öğrencilerden, kendilerini kimin yönlendirdiğini öğrenmeye çalışıyorlardı.

Üniversiteli yurtsever gençlik boykot süresince okulda davulzurna ve saz eşliğinde halaylar çekti ve marşlar-türküler söyledi. Okulun duvarlarına dövizler ve pankartlar asıldı. Boykot eyleminde şu sloganlar atıldı: "Yaşasın Botan direnişimiz!", "Yaşasın Kürdistan direnişimiz!", "Bijî tekoşina gellan!", "Yaşasın Kürt halkının onurlu direnişi!" Bunun yanında, çok sayıda döviz asıldı. Bu dövizlerin bazılarında da "Biz halkız yeniden doğarız ölümlerde", "Cizre, Nusaybin, Silopi, İdil, Derik... sizinleyiz" sloganları yazılıydı. Boykot sırasında yapılan konuşmalarda, Kürdistan'daki halk ayaklanmasının PKK önderliğinde verilen mücadelenin ürünü olduğu vurgulandı. Boykot esnasında çekilen halaylarda, "Ki zêva, ki zêva", "Serok zêva-APO zêva", bazen de, özellikle 28 Mart'ta, "Agit zêva" diye topluca bağırılıyordu. 28 Mart'ta Dicle Üniversitesi Kampüsü'nde büyük komutan, HRK'nin kurucularından Mahsum KORKMAZ için bir tören düzenlendi. Bu anma törenine çok sayıda insan katıldı. Törende yapılan konuşmalarda Agit'in komutan kişiliği, devrimci mücadelesi uzun uzun anlatıldı.

Tören Mahsum KORKMAZ ve devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladı. Ardından konuşmalar yapıldı. Agit'in anısına bestelenmiş türküler saz eşliğinde söylendi. Agit üzerine yazılmış şiirler okundu. Törende çeşitli sloganlar atıldı, "Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur!" sloganı da atıldı. Okunan şiirlerde, türkülerde Agit adı geçer geçmez büyük bir coşkuyla alkış kopuyordu.

Daha başka toplantı ve kutlamalarda da olduğu gibi "gerillla" sözcüğünün geçtiği yerlerde kitle büyük bir coşkuyla alkışlıyordu.

Kürdistan sürekli değişiyor, Kürdistan'da mücadele her yere yayılmış, yükseliyor.

Diyarbakır
Berxwedan muhabiri
20.04.90

Ankara'da Newroz günlüğü

18 Mart 1990 akşamı Ankara'nın gecekondu semtlerinden Kürdistanlıların yoğun olduğu semtlere PKK, ERNK, ARGK imzalı ve mücadelemizin çeşitli çağrıları ile Türkiye emekçi halkına yönelik mesajlar içeren pullamalar yapıldı. Halkın yoğun kullandığı alanlarda gündüzün ileri saatlerine kadar kalan pullar, Kürdistan halkının bahar atılımına denk gelmesinden dolayı coşkuya sebep oldu.

21 Mart'ta Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nin önünde Kürdistanlı yurtsever devrimci gençlerce düzenlenen Newroz kutlamalarında, ulusal kurtuluş mücadelemizin taraftarları tabandan niteliksel bir dönüşüme sebep olarak, kitleye şu sloganlarımızı attırdılar: "Cizre, Silopi, Nusaybin! Diriliyor halkımız!", "Kürdistan faşizme mezar olacak!", "Kürdistan sömürgeciliğe mezar olacak!", "Berxwedan Jiyanê!" ve "Serxwebûn Jiyanê!"

Şehit Zekiye ALKAN arkadaşımızın Ankara'da bulunduğu süre içinde, halkımızın bahar atılımı dolayısıyla faşist sömürgeciliğin meşrulaştırmaya çalıştığı katliam isteklerini ve bu oyuna Türkiye emekçi halkını da dahil etme çabalarını teşhir eden ve boşa çıkarmaya davet eden etkili iki bildiri elden dağıtıldı.

Bu bildirileri yayınlıyoruz.

Yurtsever-devrimci Kürdistan gençliğine, yeni görevlere çağrı

Newroz'un direnişçilik özüne 1990 Newroz'unda yeni bir boyut, anlam ve pratik kazandıran kahraman Kürdistan halkının cesur özgürlük yürüyüşünü hep beraber izledik.

Tarihindeki sömürgeci baskıdan dolayı kendisini inkar etme ve imha noktasına gelen Kürdistan halkı bugün, tüm dünyaya nasıl özgürlüğe sahip çıkılacağını kendi, en fedakar, en cesur ve en bilinçli 13 evladına sahiplenerek gösterdi. Önderlerimizin çok önceleri dile getirdiği gibi, yaşanan pratikle gerillanın nasıl temel kurtuluş yolu olduğunu ve nasıl halkımızın gözlerini kapatan karanlık perdeleri vurduğu sert darbelerle araladığını ve bunun gurur verici sonuçlarını yaşıyoruz. Halkımız salt 13 evladına sahiplenmekle kalmayıp, üstüne 6 şehit, onlarca yaralı, yüzlerce tutuklu vererek mücadelesinin kudretini gösterdi.

Botan'da başlayan direniş Diyarbakır'a da sıçradı. Öğrenciler boykotla, yürüyüşle, esnaflar kepenk kapatarak, halkımız sömürgeci otoriteye itaatsizlikle ve devrimci otoritenin biricik ve vazgeçilmez otoritesi olduğunu gösterek direndi, savaştı. Tüm bu olaylar içinde sizin de bildiğiniz gibi şehit Zekiye ALKAN arkadaşımız cesur eylemiyle, direnişimizin tükenmeyeceğini ve direniş ateşini harlamak için cesedimizi de vermekten kaçınmayacağımızı tıpkı MAZLUM ve DÖRTLER gibi kanıtladı. Bıraktığı bildiride, "Artık Newroz'larda odun değil, bedenlerimiz yanacak" diyerek, Cizre ve Nusaybin'deki halkımıza karşı girişilen katliamı kınamak amacıyla eylemi yaptığını yazdı.

Arkadaşımızın eylemi gerçekten onurlu ve önünde saygıyla eğilinecek bir eylemdir. Mesaja ve direnişine her yer ve koşulda sahip çıkacağız. Bu amaçla devrimci-yurtsever Kürdistan gençliğinin haklı duyarlılığını ve eylem arzusunu saygıyla karşılıyoruz. Ancak gelişmeler bize yeni görevler yüklüyor. Çünkü artık faşist sömürgecilik sadece Cizre'de, Nusaybin'de değil tüm Kürdistan'da "askeri, sosyal, kültürel önlemler" adı altında halkımıza karşı katliam için zemin hazırlıyor ve hatta bu azgın caniler Kürdistan dışına sürülmüş, kaynağından koparılmış Kürt insanını da "bölücü, terörist" karalamasıyla, yine yurtsever ve devrimcileri de yok etme, sindirme amacındadırlar. İşin en kötü ve kabul edilmez yanı ise; Türkiye emekçi halkının da düşmanı olan ve onu da en incesinden en kabasına geliştirdiği yöntemlerle sömüren, işkenceden geçiren bu cellatlar sürüsü, faşist sömürgeci planlarına bu halkı da katma isteği ve çabası içerisindedir. Kürdistan ve Türkiye devrimlerinin ne kadar bağlaşık ve ne kadar birbirini destekleyen nitelikte olduğunu düşünürsek, bu adice oyunun nasıl en çok Türkiye emekçi halkının aleyhine olduğunu görürüz.

İşte bu noktada yaratmak istediğimiz ve görevimiz olan önümüzdeki eylemlilik sürecinde yeni bir öz kazandıracak, Türkiye emekçi halkını, devrimci-demokratlarını, tüm duyarlı kurum, kuruluş ve kişilerini bu soysuz oyuna karşı harekete geçirmemiz gerekir. Halkların birlikteliğinin ve kurtuluşunun önünde engel olup, sadece gericileşmiş, azgınlaşmış ve asalaklaşmış ve bundan dolayı da tarihin çöp sepetine atılması gereken faşist sömürgeciliğin bu alçakça oyununu teşhir etmeliyiz. Çankaya Zirvesi'nin "Milli birlik" naralarıyla hayata geçirmeye çalıştığı bu oyunu, bu kararları tüm bu kesimlerin desteğini alarak, boşa çıkaralım.

Eylemlilik sürecinin yaşama geçirilmesi için şehit Zekiye arkadaşımızın "ölmesinin" beklenmesi, olayların bu boyutunun ve güncelliğinin göz ardı edilmesidir. Süreç bize sözünü ettiğimiz görevleri derhal hayata geçirmemizi emrediyor. Arkadaşımızın fiziki ölümünün beklenmesi açık ki O'nun eylemine de, yaşadığımız güne de denk düşmüyor. Aksine, boyut ve niteliği derinleşip çeşitlenen gelişmelere, hem arkadaşımızı vermek istediği mesajla birlikte anarak, hem de daha yakıcı bir görev olarak sözünü ettiğimiz oyunu boşa çıkararak gerekli karşılığı vermek için, faşist sömürgeciliğin bugün en çok ihtiyaç duyduğu ve onsuz yapamadığı için dört elle sarıldığı şovenizm ve sosyal şovenizmi hayatın her alanında yerle bir etmemiz gerekir.

Önderliğini yiğit-yurtsever-devrimci Kürdistan gençliğinin üstlendiği, faşist sömürgeciliğin temel dayanağı olan şovenizm ve sosyal şovenizme karşı mücadele bayrağı altına Türkiye devrimci, ilerici, demokrat ve emekçilerini çekmek için görev başına!

-Kahrolsun şovenizm, sosyal-şovenizm ve her türden gericilik!

-Yaşasın halkların kardeşliği!

-Yaşasın Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelemiz!

-Yaşasın Çağdaş Kawalarımız! Çağdaş Kawa'mız Zekiye ALKAN!

-Özgür-bağımsız-çağdaş Kürdistan için ileri!

-Yaşasın halk kurtuluş ordumuz ve ulusal kurtuluş cephemiz!

-Yaşasın Partimiz ve Parti önderliğimiz!

-Berxwedan jiyane, direnmek yaşamaktır!

Türkiye emekçi halkına, devrimci demokratlarına, ilericilerine görev çağrısı

Küçük kardeş, büyük kardeşe görevlerini ve mücadele etmesini öğretmeye devam ediyor.

Yaşadığımız süreç içinde Kürdistan halkı büyük özverilerle, kadınıyla, yaşlısıyla, genciyle, küçük generalleri çocuklarıyla, intifadası ve dağda gerilla ordusuyla, özgürlük ve bağımsızlık mücadelesini boyutlandırıyor. Tüm bu gelişmeler açık ki; dünya proleter devrimlerinin ve ulusal kurtuluş hareketlerinin en büyük müttefiği ve bugün için, karşıdevrim örgütü CIA'nın işaret ettiği gibi, devrimci örgütü ile önderidir. Dünya genelinde reel sosyalizmin tıkanıklıklar yaşadığı bu süreçte; Kürdistan halkı sosyalizme giden bu yolda kendi ulusal kurtuluş mücadelesiyle bölge devrimlerinin de önünü açmaktadır.

Yine yaşanan dönemde faşist sömürgecilik Kürdistan halkına olduğu kadar Türkiye halkına karşı da yıkım demek olan şovenizm ve sosyal-şovenizmi "ulusal birlik, bütünlük" çığırtkanlıklarıyla tekrar alevlendirmek istemektedir. Tarihte de sömürgeci sınıfların kendi çıkarları için nasıl halkları birbirine kırdırdıklarını ve nasıl onlar arasında suni bir düşmanlık yaratarak asıl amaçları olan daha fazla sömürü, daha fazla iktidarda kalma hevesini gerçekleştirme amacını güttüklerini görüyoruz. I. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda sosyal-şovenizmle gözleri karartılarak, kendi çıkarları aleyhine Alman emperyalizmine destek veren Alman sosyal demokrasisini hatırlayalım. Türkiye emekçi halkının bu çirkef oyunlara alet olmayacağını biliyoruz. Ancak bununla da görevlerinin bittiğini kabul etmiyoruz. Onu bekleyen asıl görev; halkımızın haklı ulusal kurtuluş davasına desteğini, kendi mücadelesini yükselterek ve destek eylemleriyle vermesidir.

Bugün faşist sömürgeci devletin girdiği çıkmazı aşmak için, Kürdistan halkını toptan düşman ilan etme ve onu imha etmek için zemin yaratma politikalarına tanık oluyoruz. Faşist sömürgecilik kendi içindeki çelişkileri bir yana itmek isteyerek, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin onun sömürücü aracı olan devlete verdiği zararı, "Sorun devletin sorunudur, demokrasi askıya alınır" diyerek kendi diliyle itiraf etmektedir. Açık ki, devlet onların devletidir, sömürü araçlarıdır. Türkiye emekçi halkı için ise, kurtuluşun önünde engel olan, kendisinin sırtından geçinen ve söküp atılması gereken düşmandır.

Çağdaş Kawa'lığımıza örnek teşkil ederek, Kürdistan halkının direnişinin enginliğini ve tükenmezliğini, bunun yanında Cizre ve Nusaybin'deki, yüzlerini halklardan saklayan faşist-sömürgeci cellatlar sürüsünün içinde yer aldığı katliam ve provalarını protesto etmek için, şehit arkadaşımız Zekiye ALKAN büyük bir direniş örneği göstererek, Newroz ateşini cesediyle körükledi. Şu an Ankara'da bulunmasından dolayı, Ankara'daki demokratik kitle örgütlerinin görevleri olan O'na sahip çıkma eylemlerini arkadaşımızın fiziki ölümüne bağladıklarını görüyoruz. Hem de O'nun vermek istediği mesajı gözardı edip, içeriği onun çok gerisinde mesajlar verme hatası içindeler. Açık ki, hem Zekiye arkadaşımızın vermek istediği mesaja bir cevap olarak hem de faşist sömürgeciliğin katliam için şovenizm politikasını mahkum etmek ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı bir görev olarak, kardeş halkın desteğini bugün daha çok ön plana çıkarmak için; süreç bize eylemliliği bir an bile geçirmeden hayata geçirmemizi emrediyor.

Türkiye emekçi halkının, faşist sömürgeciliğin 2 Nisan 1990 tarihinde Çankaya Zirvesi'ndeki toplantısında zeminini yaratıp karara bağlamak istediği çirkef oyuna muhalefetini meydanlarda, okullarda, fabrikalarda, işyerlerinde elele vererek yükseltelim ve doğmadan ölüme mahkum edelim.

Tüm Türkiyeli devrimci, demokrat, yurtsever, ilerici ve emekçileri bu onurlu ve vazgeçilmez görevini yerine getirmeye davet ediyoruz.

-Yaşasın halkların kardeşliği!

-Yaşasın Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelemiz!

-Yaşasın Kürdistan halkının intifadası!

-Yaşasın halkların devrim yolunda ittifakı!

-Kahrolsun faşist sömürgeci devlet!

-Kahrolsun şovenizm, sosyal-şovenizm ve her türden gericilik!

-Kahrolsun halkların düşmanı katliamcı, işkenceci özel tim!

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ'NDE NEWROZ KUTLAMASI

İstanbul'da devrimci-yurtsever öğrenci gençlik Mart ayında, Türkiyeli devrimci öğrenci gençlikle birlikte önemli olaylarla dayanışmak ve çeşitli yıldönümlerini kutlamak için forumlar, anmalar ve kutlamalar gerçekleştirdi.

Bu eylemlilik sürecinde önemli başarılar elde edilirken, kimi eylemlerde ise bazı güçlerin dar grupçu anlayışlarını dayatmaları ve güncelin gerisinde tartışmalara girmeleri, devrimci öğrenci gençliğin dayanışmasına gölge düşürdü...

Kürdistan'ın çeşitli alanlarında başgösteren halk ayaklanmaları, İstanbul'daki örgütsüz yurtsever gençliği de aktifleştirdi. Forumlara, anma toplantılarına katılımı daha da kalabalıklaştırdı.

21 Mart'ta İstanbul Üniversitesi'nde devrimci-yurtsever öğrenci gençlik, kendi inisiyatifinde bir forum düzenledi. Yaklaşık olarak 1200'ü aşkın kişinin katılımı sağlandı. Ayrıca Devrimci Birlik Platformu'nda yer alan örgütlerin çevreleri de foruma katıldılar.

Forumun başlaması ardından kitle düzenli kortejler halinde dışarıya doğru yürüdü. En önde Mazlum yoldaşın posteri, arkasında "Bijî serhildana gelê Kurd" sloganının yazılı olduğu pankart ve daha gerilerde de dört ayrı pankart taşındı.

Dışarıya çıkıldığında odun ve benzinle büyük bir ateş yakıldı. Ateşin etrafında gür sloganlar atıldı. "Berxwedan jiyane", "Yaşasın Cizre direnişimiz" vb. Polis, ilk kez bu denli kalabalık kitle eylemi karşısında şaşkına dönmüştü.

Newroz ateşinin sönmemesi için, kitle ateşe molotof kokteyli attı. Ateşin etrafında kitle konuşmaları ve şiirleri dinlerken, alana 3 panzer, 1 ambülans ve 1000'e yakın Çevik Kuvvet yığıldı. Kitlenin normal süre içerisinde geri çekilmemesini fırsat bilen Çevik Kuvvet üniversiteye girdi. Bunun üzerine kitle, kolluk kuvvetlerine karşı barikatlar kurdu ve olası bir saldırıya karşı savunma için taşlar ve kalaslar topladı. Polisin dayatmalarına rağmen, kitle halay çekerek kutlamayı sonuçlandırdı.

Avrupa'da ERNK taraftarları 1 Mayıs'ı kalabalık katılım ve büyük coşkuyla kutladılar

Baştarafı 1. sayfada

na karşı kini-nefreti üst düzeylere çıkaracaktı. Yine 28 Mart Kararnamesine göre burjuva basının, Kürdistan'daki gelişmeler karşısındaki tarafgirliğini resmileştirmesine ve ARGK'nin eylemlerindeki başarıyı gizlemesi yönünde tam bir uşak tavır içine girmesine, Kürdistan'da kitleler burjuva gazeteleri okumayı boykot ederek cevap verdiler. 1 Mayıs'a kadar olmak üzere başlatılan kampanyaya yurtdışındaki Kürdistanlı yurtseverler de katıldı. Nitekim, Kürdistan'da isyancı halk ruhuyla karşılanan Newroz'un coşkusunun, yurtdışı alanlarında bulunan yurtsever emekçi halkımızı etkisi altına almaması düşünülemezdi.

İşte, dünyanın çeşitli alanlarındaki halkımız, kısa aralıkla geliştirdiği eylem biçimleriyle, Türk faşizminin törörüne sessiz kalmayarak kin ve nefretini haykırdı, Kürdistan'daki kitlesel kurtuluş mücadelesine sahiplik etti ve uluslararası ilerici, demokratik kamuoyunu dayanışmaya çağırdı. Bu coşkulu, bağımsızlıkçı ve direnişçi ruhla, burjuva basını boykot kampanyasının son gününde 1 Mayıs'ı karşıladı.

Kürdistanlı yurtseverler bulundukları hemen her alanda 1 Mayıs gösterilerine katıldılar. ERNK bünyesinde çalışmalar yürüten YKWK (Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği)'nin organize ettiği yürüyüş kortejlerinde bayrak, flama ve pankartlar taşıyarak kamuoyunun yoğun dikkatini çektiler. Diğer halklardan işçilerin, emekçilerin, ilerici ve demokratların da katıldıkları 1 Mayıs gösterilerinde militanca bir ruhla, sloganlar ve konuşmalarla Kürdistan'daki TC'nin devlet terörünü lanetlediler ve ulusal kurtuluş mücadelesiyle dayanışmalarını haykırdılar. Folklor oyunları ve müzik kasetlerinden çaldıkları türkülerle de büyük ilgi topladılar.

Gazetemizin bu sayısına ulaşan 1 Mayıs gösterilerine ilişkin haberlere göre:

BATI ALMANYA

Bielefeld: ERNK taraftarı 500'ü aşkın Kürdistanlı yurtsever, ERNK bayrakları ve çok sayıda pankart taşıyarak 1 Mayıs gösterilerine katıldı. ERNK'li yurtseverlerin yürüyüşteki korteji oldukça disiplinli ve coşkuluydu. Davul-zurna eşliğinde yürüyen yurtseverler, kalabalık kitle sayısı ve gür sloganlarıyla büyük ilgi gördüler.

Batı Berlin: 1 Mayıs gösterilerine, 300'e yakın ERNK'li yurtsever katıldı. Yurtseverler, gösterilerdeki alkışlı tempo, zılgıt, slogan ve konuşmalarla adeta serihildan'ın coşku ve heyecanını yaşadılar. HUNERKOM şubesinin üyelerinin rengarenk ulusal giysileri ve kültürel gösterileri, ERNK kortejini ilgi merkezine dönüştürdü. Kürdistanlı yurtseverler, yoğun bir propaganda ile ulusal kurtuluş mücadelesini tanıtıp dayanışmada bulunurken, Türk sömürgeciliğini de şiddetle protesto ettiler.

İSVEÇ

Stockholm: 1 Mayıs kutlamasına, ERNK taraftarları, 600'ü aşkın bir kitle sayısı ile katılım sağladılar. Yurtseverler, siplin, kararlılık ve milli giysigösteride en büyük grubu oluşturdular. Coşkulu slogan, disiplin, kararlılık ve milli giysileri ile büyük dikkatin muhatabı oldular. ERNK'nin coşkulu korteji, İsveç burjuvazisinin, PKK'nin terörist olduğu iddiasının ne kadar gerçekdışı olarak ileri sürüldüğünü teyit ederken, reformist teslimiyetçilerin suratına da inen bir şamar oldu.

FRANSA

Paris: 2000'i aşkın ERNK taraftarı, yürüyüşün başlama noktası olan Nation'dan Republique'e (miting alanına) kadar, coşkulu slogan, propaganda konuşmaları, kültürel gösteri ve şiddetli alkışlarla çevrede büyük ilgi topladı. Devrimci Birlik Platformu kortejinde yürüyen yurtseverler, miting alanında şehitlere saygı duruşunda bulundular ve Cephe Andı'nı içtiler. ERNK taraftarlarları, son olarak halay çekerek gösterilerini sonuçlandırdılar.

Marsilya: Alanda yaşayan yurtseverler, 1 Mayıs gösterilerine 600 kişilik bir katılım sağlayarak; Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesinin yoğun propagandasını yaptılar. Sloganlar ve konuşmalarla TC faşizmini protesto ettiler ve uluslararası dayanışmanın önemini belirttiler. Yurseverler coşku ve disiplinleriyle büyük ilgi çektiler. Folklor gösterilerinde de bulunan yurtseverler, 1 Mayıs kutlamasına başarılı bir katılım sağladılar.

Reims: Kürdistanlı yurtseverler, alanda yapılan 1 Mayıs kutlamasına ERNK bayrakları ve çeşitli pankartlar altında katıldılar. Yurtseverler disiplinli kortejleri ve coşkulu sloganlarla, 1 Mayıs gösterilerinde dikkatleri çektiler.

Ayrıca Fransa'nın diğer yerleşim alanlarında da yapılan 1 Mayıs gösterilerine ERNK'li yurtseverler coşkulu katılım sağladılar. Bu alanlardan Alsace Lorraine'deki 1 Mayıs gösterisine 500'e yakın Kürdistanlı yurtsever katılım sağladı.

Nevers: Nevers alanında da 1 Mayıs Kürdistanlı yurtseverlerin güçlü katılımıyla Fransızlarla ortak kutlandı. Kutlama süresince kültür grubunun müzik ve folklor gösterileri kitlenin coşkun slogan ve alkışlarıyla karşılandı ve ilgi topladı.

DANİMARKA

Dünya proletaryasının birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs, 100'ü aşkın Kürdistanlı yurtseverin katılımıyla Danimarka'da da kutlandı. Danimarka güçlerinden SF, DKP, FB ile ortak kutlanan 1 Mayıs'ta Kürdistanlı kitleler pankartları ve sloganlarıyla bir yandan Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin sesini duyururken, diğer yandan da halklar arası dayanışmanın güzel bir örneğini sergilediler.

YUNANİSTAN

Atina: Atina'da 1 Mayıs yüzbinin üzerinde insanın coşkulu katılımıyla büyük bir güç gösterisine dönüşerek kutlandı.

Atina'da yapılan 1 Mayıs kutlamasına Devrimci Birlik Platformu ile bazı Türkiye solu hareketleri birlikte katıldılar. Miting alanına yürüyüş halinde ve büyük bir disiplin içinde giren bu güçler, Yunan kitlesi tarafından büyük bir sempati görerek alkış topladı.

Miting alanında biriken yüzbinin üzerinde insana hitaben PKK, ERNK ve Kürdistan Komite mesajları okundu ve büyük alkış topladı. Ayrıca DBP mesajı ve diğer sol güçlerle ortak hazırlanan mesaj okundu, mesajlar alkış topladı.

1 Mayıs'ı ortak hareket ederek kutlayan PKK, SVP, TKP-B, Acilciler, TDKP, DS, MLSPB, DK ve Dev-Yol gibi devrimci demokrat güçler, TC Konsolosluğu'na kadar yürüyüşe devam ettiler. Yürüyüşte en büyük ilgiyi gören ve alkış toplayan ERNK korteji oldu. TC Konsolosluğu önünde biriken 600 kişilik kitle şehitlere saygı duruşundan sonra, attığı sloganlarla sömürgeci faşist Türk devletini lanetleyerek protesto etti.

1 Mayıs'ın anlam ve önemini, Kürdistan ve Türkiye'deki gelişmeleri açıklayan çok sayıda bildiriler dağıtıldı. Buna göre; PKK-Yunanistan Örgütü imzasıyla 15000 adet, DBP imzasıyla 5000 adet, ayrıca tüm güçlerin ortak imzasını taşıyan 5000 adet bildiri dağıtıldı.

Ayrıca, İsmail Beşikçi'yle dayanışma için Kürdistan Komite'nin çıkarttığı 1500 adet afiş asıldı.

BELÇİKA

Brüksel-Liege: Brüksel'de 200, Liege'de ise 150'nin üzerinde yurtseverin katılımıyla 1 Mayıs kutlandı. ERNK bayrakları altında yürüyen yurtseverler, 1 Mayıs'ı selamlayan, mücadelemizle dayanışmalarını dile getiren ve sömürgeciliği lanetleyen gür sloganlarıyla coşkularını dile getirdiler. Miting alanına varıldığında kültür grubu ile birlikte tüm kitleler halaya durarak Belçikalıların dikkat ve hayranlığını topladılar. ERNK bayrağı altında Kürdistanlıların 1 Mayıs kutlamalarına yoğun katılımı burada da büyük ilgi ve saygı uyandıran bir nokta oldu.

Brüksel'de 1 Mayıs gecesi de Flaman Üniversitesi'nde düzenlenen 1 Mayıs festivaline Kürdistanlı yurtseverler katılım gösterdiler. Festivale katılan Belçikalı ve diğer halklardan kitleye Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini tanıtan yurtseverler ayrıca, Kürt mutfağının çeşitli örneklerini de tanıttılar ve folklor gösterisi düzenlediler. Bu etkinliklerle Kürdistanlı kitleler büyük ilgi çekerken 1 Mayıs'ı da enternasyonalist bir ruhla kutlamış oldular.

GÜNEY KÜRDİSTAN

1 Mayıs Güney Kürdistanlı kitlelerce de coşkuyla kutlandı. Tüm Kürt bölgelerinde kutlanan 1 Mayıs'a onbinlerce kitle katıldı. Bu alanlardan Afrin, Reco, Kalahuri ve Derik'te de yoğun katılımın yanısıra coşku ve militan ruh da bu yıl dikkat çekici boyutlardaydı.

Kutlama alanlarına kitleler gruplar halinde ve Parti Önderliğimizin, şehitlerimizin posterlerini taşıyıp sloganlar atarak toplandılar. Kutlama programları Kürtçe ve Arapça dillerinden yapılan siyasi konuşmalarla başlatıldı. Ardından çeşitli kültür gösterileri gerçekleştirildi.

Afrin alanında Koma Agri, Koma Engizek, Koma Botan, Koma Cudi kültür grupları ve ozanlar okudukları devrimci türküler ve folklor gösterileriyle büyük coşku yarattılar. 1 Mayıs kutlamalarında tiyatro gösterileri de gerçekleştirildi.

Kutlamalar "Apo Hatê Hilvanê" halayının topluca çekilmesiyle coşku içinde ve sloganlar arasında sonuçlandırıldı.

Biz ilticacılar ve Batı Almanya!

Ülkemizde gelişmekte olan ulusal kurtuluş mücadelesi ve Türkiye'de gelişmekte olan devrimci muhalefet karşısında oldukça tedirginleşen emperyalizm ve TC faşizmi danışıklı döğüş biçiminde, birisi insanlarımıza kucak açmış pozisyonlarına girerken, diğeri ise bütün insanlarımızı -özellikle gençliğimizi- ülkeden tamamen boşaltmak ve gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinden koparmak çabasında. Bu pozisyona girerek, sözümona insanlarımıza kucak açan ülkelerden birisi de FAC'dır. Bize sahip çıkmış gibi görünse de, bu sahiplenmesinin sahtekarca olduğu şu iki örnekten de rahatlıkla anlaşılır.

Kürdistan halkının evlatlarının Federal Almanya-PKK Davası adı altında yargılanmaları ve yabancılar yasası ile ilticacılar üzerindeki psikolojik baskı ve yıpratmalar. Politik sığınmacıların sürgüne-mecburi iskana tabi tutulmaları, sosyal yardımların bir marka çalışılmadığı gerekçesiyle kesilmesi biçimindeki uygulamalar, Batı Alman emperyalizminin ne kadar demokratik ve insan haklarına sahip olduğunun biraz da kanıtı oluyor. Yine aynı şekilde hayvanların bile yaşayamayacakları "hayım" denilen sosyal konutların biz politik sığınmacılara layık görülmesi, tam da demokrasi ve insan hakları savunucusu olan Almanya'ya ne kadar da yakışır bir durum değil mi?

Gerçekte ise, bakıldığında ülkemizde o kadar zulüm, işkence ve baskılara maruz kaldığımız halde TC'nin bile B. Alman emperyalizminden daha "demokratik" olduğu gözlenmektedir.

Biz Düren'de bulunan Kürdistanlılar yukarıda belirttiğimiz birtakım uygulamalara karşı protesto etmek, ülkemizde gelişen halk ayaklanmasıyla dayanışmak ve yabancılar yasası adıyla anılan yasa tasarısını kınamak amacıyla 26.04.1990 günü Türkiye sol hareketleriyle birlikte bir yürüyüş düzenledik. Yürüyüşe 200 civarında Kürdistanlı katıldı. Yürüyüşten önce bir toplantı yapılarak, eylem komitesi belirlenmişti. Aslında eylem hedefimiz açlık greviydi. Ancak bütün demokratik kuruluş ve kişilerle ilişkiye geçildiğinde, açlık grevi tepki ve tehditlerle karşılandı. Bu konuda destek alınamadı. Kısacası provokasyonla karşılaşacağımızı anlayınca, bu eylemi hayata geçirmekte sakınca gördük ve yürüyüş kararı aldık. Bunun üzerine eylem komitesi belediye başkanıyla görüşmek için randevu aldı. Komite üyeleri oraya gittiğinde onlarca polisle karşılaştılar. Gerekçe *"Kürtler gelip işgal eyleminde bulunacaklar; Kürtlerden korkuyoruz; Kürtler kafaya bir şey koydular mı yaparlar"* vb. vb.

Evet, Almanya'nın ne kadar demokratik olduğunu ve demokratım, demokratik kuruluşum diyenlerin bu olayda ne kadar demokratça tavır aldıklarını rahatlıkla insan görebiliyor.

Yurtseverler, devrimci ve demokratlar!

Bu olayda da görüldüğü gibi, Batı Alman emperyalizminin ya da diğerinin bize kucak açmasının bizi kurtarmak veya korumak amacında olmadığı ortadadır. Buradaki amaç, bizleri ülkemizde gelişmekte olan halk mücadelemizden koparıp eritmek ve kişisel sorunlarımızla bizi kendimize boğdurmaktır. Tek kurtuluş yolumuzun ülkemizin kurtuluşundan geçtiğini akıldan çıkarmamak zorundayız.

Düren'den Berxwedan okuyucuları/30.04.90

1 MAYIS YKWK ÜYELERİNE VE TÜM EMEKÇİLERE KUTLU OLSUN!

Kürdistan'da ayaklanmalarla gürleşen Newroz ateşi 1 Mayıs'la bütünleşti

Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği (YKWK) 1990 bir Mayıs'ına daha örgütlü, eylemci ve direnişçi bir biçimde giriyor. Kürdistan'da PKK'nin çıkışıyla yaşam ve anlam bulan 1 Mayıs bugün halkımızın bilinçli, örgütlü, kararlı ve direnişçi mücadelesiyle karşılanıyor. Şikago eylemcilerinin savaşçı ve direnişçi ruhu Kürdistan'da halk ayaklanmaları düzeyinde temsil ediliyor. Halkımız kölelikten kurtulma mücadelesini dağlarda, şehirlerde, köylerde, zindanlarda, yurtiçinde ve yurtdışında daha da geliştirerek 1 Mayıs'ın direnişçi karakterine sahip çıkıyor. Kürdistan işçileri ve tüm halkımız 1 Mayıs'ın gerçek özüne sahip çıkma sorumluluk ve bilinci ile davranıyor. Bu sorumluluğun ise bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin adım adım geliştirilerek zafere ulaşmaktan geçtiğini biliyor.

YKWK'nin saflarında kenetlenen Kürdistan işçileri; köylü, esnaf, memur, kadın, genç, yaşlı, çocuk ve her kesimden yurtsever halkımızla elele vererek alevlendirdikleri Newroz ateşiyle 1 Mayıs'ı aydınlattılar, aydınlatıyorlar. Kendilerini yakmaktan çekinmeyen Kürt kadınları, sömürgeci panzerlere ve kurşunlara göğüslerini siper ederek şehit olma onuruna kavuşan çocuk ve yaşlılar, Şikago savaşçılarının direniş bayrağını ülkemizde dalgalandırarak 1 Mayıs'ı selamladılar. Halkımızla bütünleşen kahraman gerillalar savaşı geliştirerek 1 Mayıs'ın savaşkan ve eylemci özüne sahip çıkma kararlılığını sürdürdü ve sürdürüyor.

Yurtdışındaki Kürdistanlı işçi-emekçilerde, örgütleri YKWK saflarında gösterdikleri kararlı ve fedakar çabalarla mücadeleye sahip çıktılar. Emperyalist güçlerin saldırı ve komploları, emekçilerin azimli direnişiyle karşılık buldu.

Kürdistan'da işçi sınıfının ve farklı kesimlerden yurtsever halkımızın 1 Mayıs'ın yeni bir yıldönümüne bu denli örgütlü, eylemci ve direnişçi bir güç olarak girmesine karşın; Türkiye'de ise, devrimci-demokratik hareketin ciddi yetersizlikleri devam etmektedir. Kürdistan'da sağlanan kazanımlardan gerekli sonuçlar çıkarılmamakta, tarihi fırsatlar yeterince değerlendirilmemektedir.

Geçmişte Türkiye'de direnişçi bir biçimde kutlanan ve onlarca şehidin kanlarıyla kızıllaşan 1 Mayıs'ın devrimci-savaşkan özüne denk düşen bir pratik sergilenememektedir. İşçi sınıfının devrimci ve eylemci potansiyeli örgütsel ve eylemsel bir güce dönüştürülememektedir.

Bazı gelişmeler olsa da, sosyal-şovenizmin ve revizyonizmin etkilerinden kurtulamayan, devrimci, eylemci, örgütlü bir seviyeye ulaşamayan Türkiye devrimci-demokratik hareketinin bu durumundan dolayı; faşist Türk devletinin genelde olduğu gibi işçi sınıfına ve 1 Mayıs'a getirdiği yasaklamalar devam etmekte, gerici sarı sendikaların etkinliği kırılamamaktadır.

Geçen yılki 1 Mayıs kutlamalarında gösterilen kararlı direnişin ürünü yeterince toparlanamamış ve değerlendirilememiş olarak yetersizlikle 1 Mayıs'ın yeni bir yılına gidilmektedir. İşçi sınıfı üzerinde halen etkisini sürdüren Türk-İş gibi düzen sendikalarının, bu yıl 1 Mayıs kutlamalarını işyerlerinde bildiri okumakla sınırlandırmaya çalışması, tamamen bugünün anlam ve özüyle çelişen, pasif, eylemsiz, direnişsiz bir dayatmada bulunması, bir anlamda Türkiye devrimci-demokratik hareketinin yetersiz durumundan güç almalarından kaynaklanıyor. İşte örgütsüzlüğün faturasını ağır ödemek zorunda kalan Türkiye'deki işçi-emekçiler, Kürdistan'daki mücadeleye karşı enternasyonalist dayanışma ve görevlerini yeterince yerine getirmemenin talihsizliğini yaşıyor ve bu yılda da 1 Mayıs'ı başı dik olarak kutlayamıyor.

Türkiye'de olduğu gibi dünya genelinde de ağırlıklı olarak, 1990 1 Mayıs'ının özüne uygun ve coşkulu bir biçimde kutlanmaması endişesini taşıyoruz. Sahte sosyalizm ve revizyonizmin çöküşünde ifadesini bulan, ancak sosyalist geçinen bazı ülkelerdeki gelişmelerin olumsuz etkileri en çokda Avrupa'da kendisini hissettirmektedir. Emperyalist güçler, sürdürdükleri anti-sosyalist ve karşı-devrimci propaganda kampanyası ve "sosyalizm bitti" teranesiyle başta Avrupa olmak üzere dünya işçi sınıfını ve ezilen halkları olumsuz etkilemeye, güvensizliği geliştirmeye, ilgisizlik ve duyarsızlığı derinleştirmeye çalışmaktadırlar. Avrupa'da barış yürüyüşlerinde görülen ilgi zayıflığı ve katılımdaki düşüklük, bu yılki 1 Mayıs kutlamalarının da özellikle bu alanlarda zayıf geçeceği ihtimalini kuvvetlendirmektedir. Ancak bu duruma karşın devrimci ve sosyalist güçler bu yılda da daha kararlı, azimli ve eylemci bir ruhla 1 Mayıs bayrağını dalgalandıracaktır.

Ülkemiz dışındaki gelişmeler ve faşist Türk devletinin çağdışı baskı ve katliamlarına karşın, Kürdistan işçi sınıfı ve tüm yurtsever halkımız, kölece yaşamın utancından bir an evvel kurtulmak için yürüttüğü savaşımda daha güvenilir ve ileri adımlar atmanın gururuyla yaşıyor. Bu yıla dünya insanlığının direngen ve mücadeleci bir üyesi olma ünvanına kavuşarak giren halkımız, gelecek 1 Mayıs'lara, sağlanan halkalara yenilerini ekleyerek girmek istiyor, dünya insanlığının onurlu bir üyesi olma şerefine ulaşmanın ancak ve ancak kölelikten kurtulmaktan geçtiğini biliyor, ulaşılan mevzileri yeterli görmüyor ve bunu ancak bir başlangıç olarak kabul ediyor. Bu mevzilerin daha da çelikleştirilip sağlamlaştırılması ve zaferle taçlandırılması gerçekleştirilmediği sürece gerçek enternasyonalist birlik ve dayanışmadan da bahsedilemeyeceğini biliyor.

YKWK, Kürdistan işçi sınıfını daha kapsamlı örgütleyip geleceğe doğru kuvvetli adımlarla yürüyüşünü sürdürürken, Türk sömürgeciliğinin barbarlığını ve sadistliğini gözardı etmiyor. Daha fazla baskıya daha görkemli direnişlerle karşılık vermekten çekinmiyor. Newroz ateşinin ülkemizin dört bir tarafını aydınlatması ve "serîhildan"ların ayak seslerinden ürken faşist Türk sömürgeciliği bilmelidir ki, halkımız onların üstü örtülü darbelerine ve baştan beri sürdürdükleri ve en son olarak 413 sayılı kanun hükmündeki kararname ile resmileştirdikleri katliam, sürgün, işkence ve her türlü insanlık ve çağdışı uygulamalarına gelecek 1 Mayıslar'da çok kapsamlı ayaklanmalarla karşılık verecektir. Baskı ve kör şiddete dayalı sömürgeci politika halkımızı yıldırma gücüne ulaşamayacak, tam tersine direnişin mayası olmaya hizmet edecektir.

YKWK, 1 Mayıs'ın bu yıldönümüne başı daha dik olarak girerken, Türkiye devrimci-demokratik güçlerinden ve Türkiye işçi sınıfından enternasyonalist dayanışma ve görevlerini devrimci bir tarzda geliştirmelerini bekliyor, Türkiye solunun devrimci bir tarzda kendisini yenilemek zorunda olduğunu her iki halkın çıkarları için vazgeçilmez görüyor.

Türkiye'de de 1 Mayıs'a "Yaşasın 1 Mayıs" deyip, slogan düzeyinde sahip çıkmakla onun gerçek özüne sahip çıkılmış sayılamaz. 1 Mayıs'ın eylemci, militan özünün temsili, ancak ve ancak devrimci mücadeleyi geliştirmek ve bu mücadelenin örgütlü, eylemci gücüne ulaşmakla mümkündür. İşte Kürdistan'daki mücadeleye karşılık verebilecek devrimci bir mücadelenin gelişmesi ancak Türk devletinin halkımıza ve insanlığa karşı yürüttüğü savaşa set çekebilir. Yoksa sol geçinenlerin yıllardır kullandıkları yuvarlak lafların beş para etmediği biliniyor.

YKWK, Kürdistan işçilerinin temsilcisi olarak 1990 1 Mayıs'ına militanca bir mücadelenin insani boyutları oldukça yüksek olan bir davaya hizmet sunarak giriyor, bu yıla dünya işçi sınıfı ve ezilen halklarla ilişki ve bağlarını geliştirerek giriyor.

YKWK, bütün insani değerleri kapsayan bu mücadelesinde daha etkili olabilmesi için, Türk sömürgeciliğinin Kürdistan halkı ve işçi sınıfının şahsında bütün insanlığa karşı yürüttüğü bu sınırsız özel savaşa karşı, dünya işçi sınıfı ve ezilen halkları enternasyonalist destek ve dayanışmaya çağırır.

Bütün YKWK üyeleri ve emekçi halkımız da 1 Mayıs ruhunun ülkemizde yaşamın her alanında ve kesintisiz olarak temsil edildiğini, esas 1 Mayıs bayramımızı ise ancak özgür bir halk olarak kutlayabileceğimizin bilinciyle görevlerine sahip çıkıyor. Bundan sonraki yılları daha güçlü karşılayabilmek için ise, daha örgütlü ve daha kararlıca davranmayı gerekli kılıyor.

Bütün YKWK üyelerinin örgütsel çalışmalara daha aktif ve disiplinli katılmaları, Kürt işçi ve emekçilerin örgütsüzlük ve ilişkisizlik durumuna son vermesi, her işçinin tüm aile bireylerini kendi öz örgütlerinde yeralmaya teşvik etmesi, her işçi ve emekçi ailesinin bir örgüt kalesi olmaya açık olması, her yurtseverin mücadelenin yükü altına girme sorumluluk ve görevinden çekinmemesi, mücadelenin doğurduğu ve doğurabileceği zorluklara ortak olması, riskleri göze alması, özgür bir halk olmanın en onurlu ve şereflice bir durum olduğunun bilinci ve ruhu ile yaşaması halinde, gelecek 1 Mayıslara daha büyük kazanımlarla girebilir ve bağımsızlığa doğru emin adımlarla yürüyebiliriz.

Avrupa'da bulunan işçi ve emekçiler de sık sık özgürlük ve demokrasi sözcüklerini duymakta ve çok yönlü gelişmeleri izleyebilmektedir. Kölece bir yaşama mahkum edilen halkımız, uğruna mücadele edilen bu olgulara daha da çok sahip çıkmakta, özgür ve bağımsız bir ülke yaratmadan bu değerlere ulaşmayacağını bilmektedir.

Herkesin içinde bulunduğu yaşam koşullarını beğenmeyip harekete geçtiği bir dünyada Kürt halkının davasına karşı duyarsız kalması kabul edilecek bir durum değildir. Bir de sömürgecilerin vahşeti buna eklenince ayağa kalkmamamız için hiçbir neden yoktur.

O halde, yurtdışındaki ve özellikle Avrupa'daki Kürdistanlı emekçilerin de 1 Mayıs'ın yeni bir yıldönümünde görevlerini doğru kavraması, Türk sömürgeciliğinin baskı ve zulmünü karşılıksız bırakmaması, kurtuluşunu ülkemizin bağımsızlığında görmesi, mücadeleyi temel bir görev olarak ele alması, duyarsızlığı kabul etmemesi, "rahat yaşam" diye bize kabul ettirilmek istenen yaşam biçiminin özünde kölece bir yaşam olduğu, ülkesi bağımsız olmayan birinin başkalarının toprakları üzerinde yaşama itibarına ulaşamayacağı vb. gerçeklerin bilinciyle davranması gerekiyor. Emperyalist güçlerin sırf Avrupa'da mücadelemize yönelik başvurduğu komplo ve saldırıların doğruca ve yeterince değerlendirilmesi ve kavranması dahi, dört elle kurtuluşumuza sarılmamıza yetmektedir.

Biz, 1 Mayıs'ı da aydınlatan Newroz ateşinin Cizrelerde ve Nusaybinlerde alevlenişini tutsaklık koşullarında hissederken, bu canlı gelişmelerin direktmen içinde olmamanın acısını çekiyoruz. Ancak bizi tutsak tutanları yargılama görevimizi sürdürürken, yapmak isteyip de yapma olanağına sahip olmadığımız görevlerin dışarda geniş olanaklara sahip olanlar tarafından yerine getirileceğine dair umudumuzu canlı tutuyoruz.

1 Mayıs bütün YKWK üyelerine, emekçi halkımıza, dünya işçi sınıfına ve ezilen halklara kutlu olsun!..

1 Mayıs kutlamalarına direniş andımızla, bilincimiz ve yüreğimizle katılıyoruz. Serok APO'yu, tüm yoldaşlarımızı ve yurtsever halkımızı devrimci coşkuyla selamlıyoruz.

Biji Yek Gulan!

Mayıs 1990
F. Almanya-PKK Davası tutukluları

Kürdistan çocukları Düsseldorf PKK Davası tutuklularını yalnız bırakmadı

18 Nisan 1990 günkü duruşmaya renga reng kıyafetleriyle katılan çocuklar duruşma boyunca, "Eins, zwei, Drei... laß die Kurden frei... (Bir, iki, üç... Kürtleri serbest bırakın..." sloganlarıyla mahkeme salonunu inlettiler

Ortadoğu halklarından kardeşlik adımı

ORTADOĞU HALKLARIYLA DAYANIŞMA GECESİ

Baştarafı 1. sayfada

"Bütün halklar kardeştir..." Bu, Ortadoğu'nun Türk, Ermeni, Kürt, Arap ve Keldani halklarının biraraya gelerek kardeşliği, dostluğu ve mücadeleci dayanışmayı geliştirmek için düzenledikleri gecede atılan anlamlı ve mesaj dolu bir slogandı.

Düzenlenen bu dayanışma gecesi, Avrupa'da ilk kez oluyordu. Sınırlı bir kitle yoklamasının sonuçları olumlu ve beğeni doluydu. Bu, insanlarımızın halklararası kardeşliğe büyük değer biçtiğini gösteriyor. Tarih verilerine göre Ortadoğu, halklar kültürünün bir mozayiği ve uygarlık beşiğidir. Günümüz koşullarının Ortadoğu halklarının temsilcilerine dayattığı en önemli görevlerden biri de, bölgeyi mücadeleci dayanışma ve halklararası kardeşlik beşiği durumuna getirmektir. Bu gerçekleşebilir bir görevdir. Bunun olgunlaşmış zemini ve güçlü olanakları her dönemden daha fazla mevcuttur. Nitekim, geceyi organize eden örgütlerin temsilcileri konuşmalarında bu noktayı işlediler ve atılan bu küçük adımları gelecekte çok daha güçlendireceklerinin mesajlarını verdiler. Geceyi izleyen Ortadoğu kitlesi, bu mesajları coşkulu alkışlar ve sloganlarla karşıladı.

"Yaşasın Ortadoğu halklarının dayanışması", "Yaşasın devrimci birliğimiz", "Bütün halklar kardeştir" sloganları; kemalizme, siyonizme ve Arap gericiliğine indirilecek güçlü darbelerin mesajlarını iletiyordu.

Dayanışma gecesi, Ortadoğu ve dünya devrim şehitlerine, Kürtçe Enternasyonal Marşı eşliğinde saygı duruşuyla başladı.

Gecenin ilk konuşması Tertip Komitesi adına yapıldı. Konuşmada, Ortadoğu'nun politik ve sosyal tanımı yapılarak, egemen güçlerin halklarımız üzerindeki tahribatları dile getirildi. Bölgede savaşan güçlerin durumunun da değerlendirildiği konuşmada mücadele temelinde "Ortadoğu halklarının dostluğunu anıtlaştıracağız" denildi. Konuşma alkış ve sloganlar arasında tamamlandı.

Halk Oyuncuları, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının idam edilişlerinin yeni bir yıldönümü nedeniyle, onların anısına bir oyun sergilediler. Başarılı figürleriyle, kitlede heyecan yaratarak beğeni topladılar. "Denizler ölmez" sloganı tüm kitle tarafından gür şekilde atıldı.

Filistinli bir ozan mücadele türküleriyle programa katıldı. Kitle Filistin halkıyla dayanışmayı dile getiren sloganlar attı ve Filistinli ozanı alkışladı.

İkinci konuşma, Devrimci Birlik'te yer alan Türkiyeli örgütler adına Türk halkını temsilen yapıldı. Bu konuşmada, Ortadoğu'daki devrim ve karşı-devrim güçlerinin durumu ve halkların kardeşliğinin önemi üzerinde duruldu. "Zafer dişe diş, bir mücadele ile kazanılacaktır" sözleri, şiddetli alkış ve gür sloganlarla karşılandı.

Ortadoğu halklarıyla dayanışmak için geceye katılan Bilgesu Erenus ise çeşitli müzik parçaları okudu, sıcak alkışlarla karşılandı.

Bilgesu Erenus'un ardından program sırası Asur-Keldani Halkı Cemiyeti'ne geldi. İlkin konuşma yapıldı. Konuşmada, Asur-Keldani halkının uzun bir tarihten bu yana yaşadığı zorluklar dile getirildi. Bu halkın kendi özgür gelişimini sağlama olanağı bulunamadığı ve isteklerinin ise bundukları ülkelerde kültürel, sosyal, dini vb. hakları elde etmek olduğu belirtilerek, bunun için mücadele edildiği açıklandı. Ortadoğu kitleleri, bu konuşmayı alkış ve dayanışma sloganlarıyla desteklediler. Konuşmanın ardından Keldanilerin foklor ekibi hareketli oyunlar sergiledi. Daha sonra ise, Keldanili bir ozan güzel bir türkü söyledi. Kitleden büyük alkış topladı.

Programın Kürdistan halkına ayrılan bölümünde, ilkin ERNK adına Ortadoğu halklarına hitap eden bir konuşma yapıldı. Gecede bulunan kitlenin çoğunluğunu ERNK taraftarı Kürtler oluşturuyordu. Konuşma şiddetli alkış ve sloganlarla başladı. Ortadoğu'nun insanlık tarihinde oynadığı rolün kısa tanımıyla başlayan konuşmada, bölge halklarının özgür ve bağımsız gelişmeleri önündeki engeller ve hangi güçlerin bunda rol oynadığı belirtilerek, günümüz koşullarının dayattığı en önemli görevlerden birinin Ortadoğu'da devrimci bir çıkışı gerçekleştirmek olduğu açıklandı. Konuşmada, bölge halklarının eşitlik, kardeşlik ve özgürlük temelinde biraraya gelerek emperyalizme, kemalizme, siyonizme ve her türden gericiliğe karşı mücadele bayrağını yükseltmeleri halinde, geçmiş tarihlerinde oynadıkları büyük rolü tekrar oynayabilme olanağına kavuşacakları belirtildi. Konuşma, sık sık atılan sloganlar ve şiddetli alkışlar arasında tamamlandı. Ardından Ozan Tirej iki türküyle programa katıldı. "Halepçe" türküsü Kürdistan kitlesinin "İntikam, intikam, intikam" sloganı ve şiddetli alkışlarıyla karşılandı. Daha sonra Tirej'in sazı ve türküleri eşliğinde Koma Serhed, milli giysileriyle Kürt halk oyunlarını sergileyerek Ortadoğulu kitlenin ilgi ve alkışını topladı. Xelîl Xemgîn, şiddetli alkışlar arasında sahneye çıktı. Birkaç türküyü coşkulu bir şekilde söyleyerek, kitlelerin de coşkusunu arttırdı. Bu program bölümünün son konuğu Koma Zozan'dı. Grup, Kurmanci ve Soranice türküler söyledi. Kitle ile kurduğu diyalogla ilgi topladı ve alkışlandı.

Programın ikinci bölümünün başında, Halk Oyuncuları bu kez "Ayşe'nin Rüyası" adlı oyunla kitleler karşısına çıktılar. Oyun Kürdistan halkıyla dayanışmayı ifade ediyordu. Oldukça beğenilen ve alkışlanan oyunun sonunda, 3 Kürt kadını gerillaların korumasında, sakladıkları Mazlum, Kemal ve Mahsum'un fotoğraflarını çıkarıp kaldırarak zafer işareti yapıyorlardı. Ayşe, görür görmez koşarak fotoğrafları alıyor, önce bağrına basıyor ve ardından havaya kaldırdıktan sonra tekrar bağrına basıyor, ve oyunu "Ben Kürdistan'ım. "la başlayan ve "Kırın zincirlerimi..." ile biten şiirle bitiriyordu. Oyun şiddetli alkışlar ve sloganlarla karşılandı.

Ermeniler, programlarına yaptıkları konuşma ile başladılar. Ermeni halkının uğradığı katliamlar, sürgünler ve bunun sonucu olarak dünyanın dörtbir yanına dağıldığı etkileyici bir şekilde dile getirildi. Konuşmanın bir bölümünde de, "Geçmişte birleştirmeyi başaramadığımız güçlerimizi, bugün ortak düşmanımız TC devletine karşı yan yana getirmeyi başaramazsak, bizden sonra gelecek kuşaklarımıza karşı suçlu duruma düşeriz" denildi. Ermeni kitlesi "Hayastan, Hayastan, Hayastan" (Ermeni dilinde Ermenistan) sloganıyla özlemini dile getirdi. Konuşmanın ardından, Ermenilerin müzik grubu çaldığı müzik parçaları ve türkülerle kitlenin yoğun alkışlarını aldı.

Ermenilerin programının ardından Seyfi Altınay ve Grup Atak ile Grup Jefira ayrı ayrı müzik programlarını sundular, kitlelerin alkışları arasında.

Ayrıca gecede şair Nihat Behram, Ortadoğu'nun mücadeleci güçlerini, askeri komutanlarını ve bütün dünyada marksizmin ve sosyalizmin savunuculuğunu yapanları selamladıktan sonra iki şiirini okudu. Etkileyici ve içten okuduğu şiirleriyle kitlenin büyük alkışını aldı.

Gecenin son bölümünde ise, Ozan Aram Tigran kitlenin şiddetli alkışları arasında sahneye çıktı. X. Xemgîn'in de sazla eşlik ettiği Ozan Aram, Kürtçe ve Ermenice türküleriyle kitlelere doyurucu bir müzik programı sundu. Kitlenin beğenisini ve alkışını topladı.

Ortadoğu Halklarıyla Dayanışma Gecesi, geceyi organize eden güçlerin temsilcilerinin sahneye çıkıp kitleleri selamlamalarıyla sonuçlandı.

Ortadoğu halklarının mücadeleci birliğinin yaratılmasında güzel bir zemin olan Ortadoğu Halklarıyla Dayanışma Gecesi, Ortadoğu halklarının emperyalizm, sömürgecilik ve her türden gericiliğe karşı isyanının kıvılcımlarını ve bu kıvılcımların yakacağı muhteşem ateşin müjdesini veriyordu... Halkların birleşik gücünün nelere muktedir olacağı, bu gecede sergilenen ruhta tüm açıklığıyla gözler önüne serildi ve kitleleri biledi.

"DÜSSELDORF-PKK DAVASI"NI PROTESTO İÇİN UZUN YÜRÜYÜŞ

Baştarafı 1. sayfada

Türk devletinin ve istihbarat örgütünün Almanya'daki kirli çamaşırları açığa çıkarılmış olmasına rağmen, suç ortaklığını gizlemek için bunlara karşı tavır alınmadığı gibi, bu meselenin üzeri örtülmeye çalışılıyor. Nihayet son günlerde suni bir çelişki, bir anlaşmazlık biçiminde yansıtılmaya çalışılan MİT meselesi Türk devletinin 3 elemanını geri çekmesiyle sözümona çözülmeye çalışıldı.

Oysa Türk devletinin Almanya'daki istihbarat faaliyetleri birkaç ajanla sınırlı değildir. Kaldı ki, yansıtılmaya çalışıldığı gibi, bu MİT ajanları Almanya'da bağımsız bir şekilde çalışma da yürütmüyorlar. Bunlar Alman Kriminal Dairesi'yle ortak hareket ediyorlar. Geçmişte de açığa çıkarıldığı gibi, burada tutuklanan yurtseverlerin sorgusunda bizzat tercüman kılıklı MİT ajanları da yer almışlardır.

Böyle kirli bir işbirliği temelinde, komplo ve provokasyonlarla bezenmiş ve dava diye kotarılan bir şey 24 Ekim 1989'dan bu yana devam etmektedir. Böyle bir davanın Kürdistan'da halk ayaklanmasının yükseldiği ve Türk devletinin Kürdistan'daki egemenliğinin süpürüldüğü bir döneme denk düşmesi, davanın amacını bize göstermektedir. Amaç kesinlikle ceza davası olmayıp ayaklanan Kürt halkını yargılama ve Türk devletini kısmen de olsa yıkımın eşiğinden kurtarma davasıdır.

Geçtiğimiz hafta davada 50. duruşma gerçekleştirildi. Şu ana kadar devam eden duruşmalar boyunca emperyalizm sanık sandalyesine oturtuldu. Yine şu ana kadarki duruşmalar bir ulusal kurtuluş hareketinin öyle basit türedi ithamlarla yargılanamayacağını ortaya koydu. Bu dava Alman emperyalizminin sırtında bir kamburdur. Dava çoktan iflas etmiş ve Kürt halkının lehine işliyor.

Alman emperyalistleri çıkmazlarını gidermek için yeni yeni yöntemlere başvuruyorlar. Bu ise Düsseldorf'ta aldığı politik ve hukuksal yenilgiyi başka şeylerle bertaraf etmedir. Bu maksatla önümüzdeki aylarda bir tutuklu ve iki tutuksuz Kürt politikacısından oluşan yeni bir davayı Celle'de açmak istiyor. Bu bir manevra ve taktiktir. Bu; Düsseldorf'ta sonuca gidemiyorum, fakat küçük küçük davalarla başka yerlerde sonuca giderim hesabıdır. Fakat Alman emperyalizmi ve onun savcı ve yargıçlarının hiçbir yerde sonuca gitmeleri mümkün değildir. Çünkü güneş kadar aydın olan gerçeklerin üzerini örtmek öyle kolay değildir.

Düsseldorf'taki davayı protesto etmek ve teşhir etmek için Feyka-Kurdistan 19-20 Mayıs tarihleri arasında Bielefeld'den Düsseldorf'a kadar sürecek uzun bir yürüyüş eylemi düzenliyor. Yürüyüş eylemi birçok yurtsever dernek ve birlik tarafından desteklenmektedir. Yürüyüşçüler 10 gün boyunca 200 km.'lik bir yol yürüyecekler ve kalabalık şehirlerden geçecekler. Uzun yürüyüşün talebi; davanın iptali ve tüm tutukluların serbest bırakılması yönündedir.

Uzun yürüyüş süresi içinde Dortmund ve Essen kentlerinde birer gün oturma eylemi ve miting düzenlecektir. Yürüyüş 29 Mayıs günü Düsseldorf şehir merkezinde sürdürülüp mahkemede sonuçlanacaktır. Yürüyüşün gün ve yerlerini aşağıda veriyor ve tüm Kürdistanlı yurtseverleri uzun yürüyüş eylemine güç vermeye çağırıyoruz:

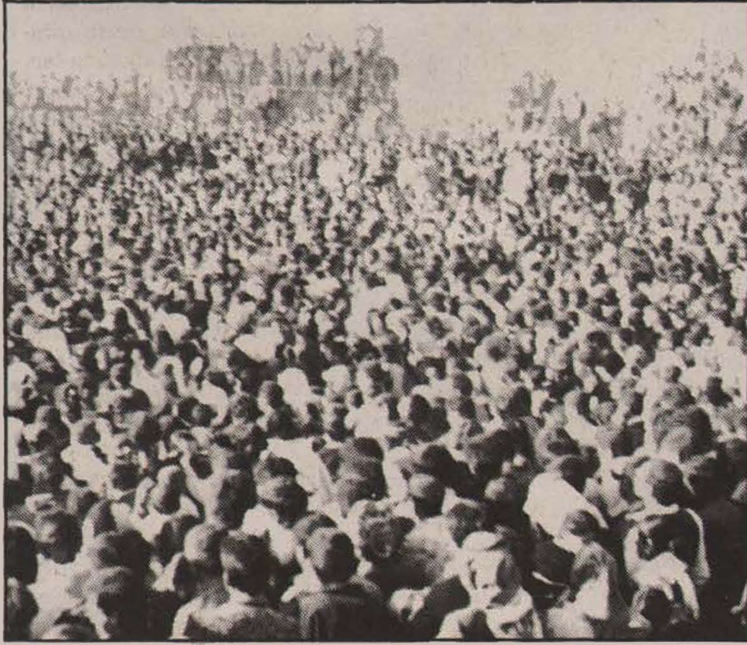
- 19 Mayıs'ta Bielefeld-Rathausplatz'da saat 12.00'de hareket;
- 20 Mayıs, Göteralobh- Beckum;
- 21 Mayıs, Beckum-Hamm;
- 22 Mayıs, Hamm-Dortmund;
- 23 Mayıs, Dortmund "Ev. ST. Reinoldi Gemeinde Kirche" meydanında tam gün miting;
- 24 Mayıs, Dortmund- Bochum;
- 25 Mayıs, Bochum-Essen;
- 26 Mayıs Essen Kennedyplatz' da tam gün miting;
- 27 Mayıs, Essen-Duisburg;
- 28 Mayıs, Duisburg-Düsseldorf;
- 29 Mayıs, Düsseldorf- Schadorf Meydanı'ndan mahkemenin önü Tannerstr.'ye kadar yürüyüş ve bitiş.

Güney Kürdistan'daki Newroz kutlamalarında yüzbinlerin coşkusu

HALEP

21 Mart günü Halep'te kutlanan Newroz gecesine 300.000'i aşkın kitle katılım sağladı. Kitlenin büyük bir coşkuyla katıldığı gece şehitlere bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Birlik ve dayanışma günü olan Newroz'un kutlama programı günboyu aynı coşku ve heyecanla devam etti. Program Türk sömürgecilerinin son kitle katliamlarını ve intifadaları konu alan tiyatroyla başlayarak; folklor, koro marşları, şiirler, çocuk ekibinin sergilediği bir pandomin ve yerel ozanların söyledikleri halk türküleriyle devam etti. Geceye ayrıca Suriye Komünist Partisi (Yusuf Faysal Kanadı) floklor ekibiyle; yine SKP-Bağımsızlar Kanadı'ından da Ebu İlyas siyasi içerikli bir konuşmayla katılım sağladılar. Ülkedeki son gelişmelerin, ayaklanma ve eylem haberlerinin program boyunca belli aralıklarla kitleye müjde şeklinde aktarılması kitledeki coşkunun doruğa ulaşmasını sağlıyordu. Kitle bu haberleri, "Bijî serîhildana Mêrdînê", "Bijî PKK", "Bijî Serok APO" sloganlarıyla karşıladı. Ellerinde Başkan APO'nun ve çok sayıda şehit yoldaşın posterlerini taşıyan kalabalık kitle, günboyu adeta kaynayan bir vokan gibi ateşli sloganlar atarak heyecan ve coşkusunu dile getirdi. Program geleneksel "APO Hatê Hilvanê" türküsü eşliğinde binlerce kitlenin kolkola kenetlenerek çektiği halayla sona erdi.

AFRİN

Binlerce kişilik kitlenin katıldığı Newroz kutlaması, şehir merkezi de dahil üç ayrı yerde kutlandı. Baharın tüm canlılığıyla hüküm sürdüğü bir alanda yemyeşil çimenlerin üstünde açık havada kutlanan Newroz oldukça canlı ve coşkulu bir biçimde geçti. Kitlelerin canlı sloganları eşliğinde günboyu süren Newroz programı tiyatro, koro, foklor, konuşma ve yerel ozanların devrimci türküleriyle sürdü, kitlenin program boyunca tek bir ağızdan attığı "Bijî Serok APO", "Bijî PKK", "Bijî serîhildana Cizre" sloganları bir kez daha gösterdi ki, Kürdistan halkı hangi parçada olursa olsun reformist-teslimiyetçi örgüt ve dayatmalara kesin cevap verecek bir biçimde PKK'nin önderliğini kabul etmiş ve bağımsızlık doğrultusuna girmiştir. Afrin'de kutlanan Newroz bunun açık bir göstergesi oldu.

KOBANİ

Şehir merkeziyle birlikte 6 ayrı yerde kutlandı. Sadece şehir merkezindeki kutlamaya 100.000'i aşkın kitle katıldı. Kürtçe ve Arapça yapılan siyasi konuşmalardan sonra günboyu süren Newroz programı; tiyatro, folklor, devrimci türküler, marşlar, siyasi içerikli konuşmalar ve kitlesel halaylar biçiminde sürdü.

RAKKA

En az Kürt kitlemizin bulunduğu alan olmasına rağmen bu alandaki Newroz kutlamasına 15.000'i aşkın kitle katılım sağladı. Kıt olanaklar içinde ve birçok engele rağmen Newroz'un bu alanda coşkuyla kutlanması kitleler için büyük bir moral kaynağı oldu. Coşkuyla sunulan program boyunca kitleler gür sloganlar haykırarak coşku ve katılımlarını dile getirdi.

İsyan, direniş ve mücadele günü olan Newroz bu şehirlerdeki halkımız tarafından kutlandığı gibi, Cizre, Kamışlı, Amude, Dırbesiye, Haseke, Derik, Tırbesipî, Rasılyan vb. yerlerde de zengin içerikli programlarla beklenenin üzerinde bir kitlesel katılım ve engin bir coşkuyla kutlanmıştır. Güney Kürdistan kitlesinin olanakları zorlama pahasına 1990 yılı Newroz'unu bu düzeyde bilinçli bir coşkuyla karşılaması PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesinin vardığı aşamanın da bir göstergesidir. Kuzey Kürdistan'da halk ayaklanmalarıyla karşılanan Newroz'un Güney parçasında bu biçimiyle kutlanması, halkın birlik ve bütünlüğü, Newroz'un ruhuna yaraşır bir biçimde sağladığını göstermektedir.

LÜBNAN

Barliyas'ta Newroz, 2000'e yakın kitlenin katılımıyla kutlandı. Kürdistanlı kitlenin yanısıra Lübnan ilerici örgüt ve bireylerinden birçok kişinin katıldığı gece, zengin bir programla sürmüş, kitlenin coşkulu sloganları ve geleneksel govendle son bulmuştur.

Frankfurt'ta Newroz kutlaması

14 Nisan günü Batı Almanya'nın Frankfurt şehrinde ulusal birlik, direniş ve isyan günü Newroz, 3000'e yakın bir katılımla coşkulu şekilde kutlandı.

Newroz'un kutlandığı gün kepenk kapatma eylemleri Dersim'e de sıçramıştı. Kürdistan'daki hareketli gelişmeler, gecedeki kitlenin coşkusunu arttırıyordu. Hemen hemen kitlenin tümü ayağa kalktı ve "Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur", "Bijîn PKK-ERNK-ARGK" ve "Bijî Serok APO" sloganlarını gür sesle haykırarak coşkusunu dile getirdi. Üç dilde yapılan siyasi konuşmalar, kitlenin coşkulu alkış ve sloganları eşliğinde tamamlandı.

Halk ozanları direnişçi ve halk türküleriyle kitleden yoğun ilgi görerek sık sık alkışlar topladılar. Sahnelenen tiyatro oyunu da büyük ilgi ile izlendi.

Newroz gecesi; "APO Hatê Hilvane" halayı çekilerek sonuçlandı.

Kürdistan "serîhildan"ı ve Filistin "intifada"sıyla dayanışma gecesi

Kürdistan...

Filistin...

(Budapeşte/Berxwedan)

20 Nisan 1990 günü, Macaristan'ın Budapeşte kentinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi-ERNK ve Filistin Halk Kurtuluş Cephesi-PFLP taraftarları birlikte, Kürdistan "serîhildan"ı ve Filistin "intifada"sıyla dayanışma gecesi düzenlediler. Gece coşkulu ve başarılı gerçekleşti.

Salon ERNK bayrakları, PFLP amblemi ve iki halkın devrim şehitlerinin posterlerinin yanısıra ortak sloganların yazılı olduğu pankartlarla süslenmişti. Çoğunluğu Kürt ve Arap olan çeşitli halklardan 150'nin üzerinde Budapeşte Üniversitesi'nde okuyan öğrenci geceye katılım sağladı. Düzenlenen dayanışma gecesi, iki ulusal kurtuluş hareketinin Macaristan'da ortaklaşa gerçekleştirdiği ilk gece niteliğini taşımaktaydı. Bu nedenle de gece güçlü, coşkulu bir ruh, ayaklanma heyecanı ve direnişçi özle geçti.

Gecenin siyasi ve kültürel programına geçmeden önce Kürdistan, Filistin ve dünya bağımsızlık ve özgürlük şehitleri anısına, salonda bulunan tüm izleyicilerin katılımıyla bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Siyasi programın başlamasıyla ilk önce ERNK temsilcisi Kürdistan'ın içinde bulunduğu genel durum, PKK'nin Kürdistan devrimindeki rolü ve önderliğinde başlayan Kürdistan halk ayaklanmasının niteliği ve önemi üzerine Arapça uzun bir siyasi konuşma yaptı. Ardından PFLP Macaristan temsilcisi Filistin'in genel durumu, son siyasi gelişmeler ve otuzuncu ayına giren Filistin "intifada"sının devrimde oynadığı rol üzerine konuştu. Konuşmasında PFLP'nin Filistin halkının birliğini koruma ve silahlı mücadeleyi yükseltmedeki etkinliği konularında bazı açıklamalarda bulundu. Doyurucu geçen her iki siyasi konuşmanın ortak sonuç noktası şu oldu: Bölge devrim güçlerinin faşizme, siyonizme, kemalizme, sömürgecilik ve emperyalizme karşı ortak bir direniş cephesinde birleşmeleri ve halkların bu temeldeki dayanışmasını yükseltmenin tarihi ve vazgeçilmez görev olduğu özellikle vurgulandı. Bağımsızlık ve özgürlük için, "zafere kadar intifada, intifada, intifada... Serîhildan, serîhildan, serîhildan..." ve "Hiçbir ses halk ayaklanmasının ayak seslerinden daha güçlü değildir!" sloganlarının bir yaşam tarzı ve ezilen halkların ahlak felsefesi haline getirilmesinin gerekliliği üzerinde etraflıca duruldu.

Gecenin kültür bölümünde ise Kürt Ozan Yasemîn, Kürtçe direnişçi ve devrimci türküleri okudu. Viyana kentinden gelen küçük Kürt kızı Pınar da okuduğu türkülerle dinleyicilerin sempati ve beğenisini kazandı.

Filistinli Ozan Marwan sesi ve müziğiyle Kürtistan halk "serîhildan"ı ve Filistin halk "intifada"sına devrimci selamlarını iletti. Ozan Xemgîn hareketli halk türküleriyle salonda bulunan tüm misafirleri govende kaldırdı. Salon devrimci sloganlarla çınladı. Ozan Dilgeş de devrimci ve folklorik türküleriyle coşkuyu pekiştirdi. Davetlilerin tümü hep birlikte ve canlı tarzda, "Yaşasın Kürdistan!", "Yaşasın Filistin!", "Yaşasın Kürdistan serîhildan'ı ve Filistin intifadası!" sloganlarını aralıksız uzun bir süre haykırdı.

Gecenin son bölümünde Ozan Xemgîn ve Yasemîn eşliğinde "Koma Şoreş" folklor ekibi halk oyunlarını sundu. Tüm kitlenin salonda halaya kalkmasıyla gece başarılı bir şekilde sonuçlandı.

Yapılan bu etkinlik Budapeşte'deki öğrencileri derinden duygulandırdı. Ortaya çıkan etkileri rahatlıkla görmek mümkün oldu. Böylesi dayanışma girişimlerinin dönem dönem tekrarlanması için, birçok kişi isteklerini gece hazırlık komitesine iletti. İki halk ayaklanmasının bir ürünü olan gece, Budapeşte'de doğru bir devrimci dayanışmanın ilk temel adımı oldu.

TC TERÖRÜNÜ PROTESTO VE KÜRDİSTAN HALKI İLE DAYANIŞMA EYLEMLERİ

İSVEÇ

13 Nisan günü İsveç'in Borlänge şehrine bağlı Ramshyttan alanında çoğunluğunu kadın ve çocukların oluşturduğu bir yürüyüş yapıldı. Yürüyüşte devrim şehitlerine saygı duruşu ardından TC'nin terör uygulamalarını protesto eden sloganlar atıldı. Ayrıca dağıtılan bildiride, sömürgeci TC'yi kınayan ve ulusal kurtuluş mücadelesiyle dayanışmayı dile getiren açıklamalara da yer verildi. Bunun yanısıra, İsveç basın-yayın organlarından ve demokratlarından dayanışma istenerek, TC'nin protesto edilmesi istendi.

ERNK taraftarlarının gerçekleştirdiği yürüyüş eylemine mahalli basın fotoğraflarla geniş yer verdi.

İNGİLTERE

22 Nisan 1990'da İngiltere'nin başkenti Londra'da, faşist Türk devletinin Kürdistan ve Türkiye'de uyguladığı demokrasi ve insanlık düşmanı uygulamalarını protesto etmek amacıyla yürüyüş yapıldı. 700 civarında yurtsever demokrat ve dostun katıldığı yürüyüş kamuoyunun yoğun ilgisini çekti. Eylemin amacına ilişkin İngilizce ve Türkçe bildiri dağıtıldı.

Yürüyüş, toplanma alanından miting alanına kadar davul-zurna eşliğinde halaylar çekilerek ve gür sloganlar atılarak çok hareketli geçti.

Mitingde devrim şehitlerine bir dakikalık saygı duruşu ardından eylemin amacını dile getiren siyasi konuşma yapıldı. Daha sonra Koma Bindal, çeşitli halk oyunlarını sundu. Dayanışma gösteren Türkiyeli sol güçler de mesaj sundular. Eylem, davul-zurna eşliğinde halay çekilerek sonuçlandı.

BATI ALMANYA

14 Nisan günü B. Berlin'de 50'ye yakın ERNK taraftarı TC Konsolosluğu önünde, Türk sömürgeciliğinin aldığı soykırım kararnamelerini protesto etti. Eylemciler, üç dilde amaçlarını kamuoyuna duyurdular. Dağıtılan bildiride, TC'nin terörü protesto edildi ve kamuoyu ulusal kurtuluş mücadelesiyle dayanışmaya çağrıldı. Gür sloganların da atıldığı eylemde son olarak alkış ve zılgıtlar eşliğinde TC bayrağı yakıldı.

Yine aynı amaçla, 28 Nisan günü ASTA-TU, ASTA-FU öğrenci derneklerinin girişimiyle, çeşitli Türk, Alman ve Kürt sol örgütlerinin de içinde yer aldığı bir yürüyüş yapıldı. Yaklaşık 300 kişinin katıldığı yürüyüş, şehir merkezinde olan Kırık Kilisesi'nin önünden başlayarak TC Konsolosluğuna kadar devam etti. Eylemin amacı bildiri, slogan ve megafonlardan yapılan konuşmalarla duyuruldu. Yürüyüş, TC bayrağının da yakıldığı bir mitingle sonuçlandı.

FRANSA

24 Nisan günü Paris'te Devrimci Birlik Platformu vd. bazı sol örgütlerin de içinde yer aldığı bir protesto yürüyüşü yapıldı. Yürüyüşte TC'nin soykırım kararnameleri protesto edildi. Yaklaşık 700'e yakın kitlenin katıldığı yürüyüş eyleminde, konuşmalar, sloganlar ve bildiri dağıtımıyla kamuoyu bilgilendirildi.

YUNANİSTAN'DA NEWROZ KUTLAMALARI DEVAM EDİYOR

Birlik, direniş ve isyan günü olan Newroz, Kürdistan'da kitlesel halk ayaklanmaları ve gerillanın intikam kusan mermileriyle kutlanırken Ortadoğu ve Avrupa'nın birçok yerinde de çeşitli gösterilerle kutlanarak daha da anlamlaştırılıyor.

Bu inanç ve coşkuyla Atina'da 21 Mart'tan bu yana yapılan birçok kültür gecelerinden sonra, 29 Nisan'da Agiyaparaskevi semtinde bir kültür gecesi daha düzenlendi.

Düzenlenen gecede zengin halk oyunları sergilendi, direniş türküleri söylendi, slayt gösterisi yapıldı ve sergi açıldı. 700'ün üzerinde Yunanlının katıldığı gece, katılan kitle için coşkulu bir bayrama dönüştü. Günün anlamını belirten siyasi konuşma ve semtin belediye başkanının yaptığı konuşma ve çağrı, kitledeki coşkuyu daha da arttırdı. Geceyi selamlayan Belediye Başkanı yaptığı konuşmasında, "Kürdistan'da verilen savaş haklı bir savaştır. Bu savaş Kürt halkını özgürlüğüne kavuşturacaktır... Kürdistan'ın kurtuluşu Yunan ulusuna büyük yarar getirecektir... Öyleyse bu mücadeleyi maddi, manevi ve politik olarak var gücümüzle destekleyelim" çağrısı yaptı.

Coşkulu geçen gecenin video çekimi, Yunan 1. kanal televizyonu tarafından yapıldı. Newroz'un anlamı ve Kürdistan'da kutlanış biçimi hakkında yapılan bir röportajla geniş bilgi alındı. Sonraki gün röportajın içeriği ve gecenin bir bölümü görüntülü olarak TV'de yayınlandı. Ayrıca aynı gecede, bölgesel radyo ve bir gazeteyle de birer röportaj yapıldı. Yapılan röportajlar olduğu gibi yayınlandı. Büyük bir propaganda teşkil eden röportajların yanısıra, semtin çeşitli yerlerine 1000 adet afiş asıldı. Gece başarıyla sonuçlanarak amacına ulaştı.

WDR'DE KÜRDİSTAN PROGRAMI

Batı Alman Radyosu-WDR, 18 Nisan akşamı saat 18-20 arasında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi üzerine iki saatlik bir program yayınladı. "Türkiye Kürdistan'ında Gerilla Savaşı" adı altında yayınlanan programda Kürdistan'daki son gelişmeler ve özellikle de halk ayaklanmaları, çok ayrıntılı bir biçimde dile getirildi.

Kürdistan'da bulunan çeşitli gazetecilerin yanısıra, Nusaybin ve Cizre'deki yurtseverlerin gelişmelere ilişkin gözlem ve yorumları da kendi seslerinden yayınlandı. Program baştan sona kadar Kürdistan halk ayaklanmalarını ve bunlara önderlik eden PKK gerçekliğini gerçekçi ve güçlü bir tarzda yansıttı.

Ayrıca ayaklanan yüzbinlerce insana karşı Türk sömürgeciliğinin başvurduğu terör ve soykırım kanunlarına da işaret edilirken, Türk devletinin NATO ve F. Almanya tarafından büyük oranda desteklendiğine dikkat çekildi

Barış Yürüyüşü'nde Kürdistan intifadasının sesi

16 Nisan günü İsviçre'nin Basel şehrinde barış yürüyüşü ve mitingi yapıldı. Yürüyüşe Kürdistan İşçiler Derneği-Basel şubesinden de 800 kişi katıldı.

Kürdistan İşçiler Derneği'nin de içinde yer aldığı 60 kadar örgüt ve kuruluşun düzenlendiği yürüyüşe, daha sonra Devrimci Birlik'te yer alan örgütler ve EKİM de katıldı TKP-ML Hareketi, Partizan, Devrimci Dayanışma ve TKP-ML örgütleri de eylemi desteklediler.

Yürüyüşte ERNK taraftarları, bayraklar ve intifadayı dile getiren yazılı pankartlar taşıyarak ve coşkulu gür sloganlar atarak ulusal kurtuluş mücadelesinin intifadayla yoğunluk kazandığını duyurdular.

B. Almanya'nın Lörrach sınır kapısında başlayan yürüyüş, Basel şehir merkezinde mitinge dönüştürüldü. Mitingde İşviçre, B. Almanya ve Fransa'dan barış hareketlerini temsilen silahsızlanmaya ilişkin birer konuşma yapıldı. Ardından YKWK (Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği) adına bir konuşma yapılarak; PKK önderliğinde ulusal kurtuluş mücadelesinin halka her zamankinden daha fazla maloldluğu, bunun bir sonucu olarak halk kitlelerini intifadaya kaldırmayı başardığı belirtilerek, buna karşılık ise TC'nin başvurduğu faşist terör ile emperyalistlerin TC'ye her türlü desteği şiddetle kınandı. Konuşmanın sonuç bölümünde ise tüm ilericiler, barış severler TC'nin terörünü kınamaya ve ulusal kurtuluş mücadelesi ile dayanışmaya çağrıldılar.

Mitingin sonlarına doğru Hunerkom-İsviçre Şubesi'nin ozanları ve folklor ekibi kültürel gösterileri ile kitleleri coşturdular.

Göteborug'da Newroz büyük coşkuyla kutlandı

İsveç'in Göteborug şehrinde 400'ü aşkın yurtsever, Kürdistan intifadasının da etkisiyle heyecanlı, coşkulu ve son derece disiplinli bir şekilde Newroz'u kutladı. Kitleler, intifada ile dayanışma sloganlarını atarak, halay çekerek ve TC'yi lanetleyerek kutlamaya güçlü katılım sağladılar.

Gece yerel olmasına rağmen, büyük bir beğeni kazandı.

Program saygı duruşundan sonra, meşaleli gösteri eşliğinde başladı. Oldukça kalabalık olan koro, devrimci direniş türküleri ve marşlar sundu. Korodan sonra Güney Kürdistan'dan ünlü opera sanatçısı Ferhat Baban programına başladı ve kitleden büyük alkış aldı. Gecenin anlamını dile getiren Kürtçe siyasi konuşmadan sonra Göteborug çocuk folklor ekibi gösterisini sundu. Folkloru Berîvan'ın güzel parçaları izledi. Daha sonra Türkçe siyasi konuşma yapıldı.

Göteborug büyükler folklorundan sonra sahneye gelen Nergiz, güzel sesiyle geceye renk kattı.

Gecenin ikinci bölümü; İsveççe siyasi konuşma ile başladı. Daha sonra Ozan Birindar, yurtsever kitleyi oldukça etkileyen türküler söyledi. Teslimiyeti lanetleyen tiyatro gösterisinden sonra, Ozan Şemdin, Kürdistan'dan sunduğu devrimci direniş parçalarıyla kitlenin coşkusunu doruğa çıkardı. Stockholm çocuk folklor ekibi, her zaman olduğu gibi yine en büyük alkışı aldı. Gece Ozan Zinar'ın programını sunmasından sonra, "APO Hatê Hilvanê" türküsü eşliğinde kitlenin toplu halay çekmesiyle son buldu. ❑

Bu hain çeteyi tanıyalım!

Kamuoyu, sömürgeci Türk devleti ve basını ile emperyalist güçlerin sık sık Partimiz PKK ve ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik karanlık komplo ve iddialar geliştirdiğine tanıktır. Bu iddialardan biri de PKK'nin Türkiye ve Kürdistan'dan Avrupa'ya iltica akınını örgütlediği ve para karşılığı insanları Avrupa'ya aktardığıdır. Yine, bununla bağlantılı olarak eroin-esrar kaçakçılığı da bizzat onu yapan güçlerce sürekli mücadelemize maledilmeye ve Partimizin adı lekelenmeye çalışılmıştır.

Düşman, ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik komplolarının bir parçası olan bu iddialarına sözümona kanıtlar oluşturmak amacıyla çeşitli piyonlarını devreye sokarak Partimiz adına çeşitli kirli işler yapma yoluna da yer yer girmektedir. Bu alçakça çabaların bir örneği Çekoslovakya'dan geliştirilmeye çalışılmaktadır. Ulusal kurtuluş güçlerimizin araştırmaları sonucu Çekoslovakya'da Partimiz adına para toplayan ve insanları kaçak yollardan Avrupa'nın çeşitli ülkelerine taşıran dört kişilik bir şebeke açığa çıkarılmıştır. MİT'le bağlantılı olarak iş yapan bu şebeke üyelerinin isimleri ve haklarındaki bilgileri yayınlıyoruz.

1) **Nusret Alkaş:** Bielefeld-Osnabrück'te oturuyor. Çekoslovakya'daki bir otelde konumlanarak, Türkiye ve Kürdistan'dan şebekenin diğer üyelerinin çıkardığı kişileri teslim alıyor. Kullandığı ilişki (otel) telefonu: 4241799131.

2) **Emin...:** Karakoçanlı, şebeke üyesi.

3) **Şemsettin... (Simo):** Mardinli. Şebekenin gönderdiği kişileri Batı Berlin üzeri faaliyet yürüterek teslim alıyor.

4) **Şükrü...:** İstanbul'da kalıyor. Yurtdışına çıkarılacak kişilerin ilk uğrak noktası. Para karşılığı kişileri Çekoslovakya'ya geçirip şebekenin diğer elemanlarına devrediyor. İstanbul'daki kendisine ait dükkanını ilişki adresi olarak kullanıyor. İşyeri telefonu; 5669926, ev telefonu; 5126046.

Kamuoyunu bu ve benzeri karanlık şebekelerin gerçek yüzünü deşifre etme ve oyunlarını boşa çıkarma yolundaki çabalara ortak olmaya, Partimiz PKK ya da diğer devrimci-ilerici güçlerin adı etrafında yürütülen kirli çabalara karşı uyanık davranmaya çağırıyoruz.

Hiçbir kirli emel ulusal kurtuluş mücadelemizin yakıcı gerçeği karşısında yaşam şansı bulamayacaktır!

ALMAN HEYETİ KÜRDİSTAN'A GÖZLEM GEZİSİNİ TAMAMLADI

● *Parlamenter, hukukçu ve insan hakları savunucularından oluşan altı kişilik Alman heyeti 5-11 Mayıs tarihleri arasında Kuzey-Batı Kürdistan'da incelemelerde bulundu.*

● *Heyet, Mart 1990 kitle eylemlerinin olduğu ve ulusal kurtuluş mücadelesinin ileri boyutlara vardığı bölgeyi; Diyarbakır, Mardin, Kızıltepe, Nusaybin, Cizre, Silopi, Şırnak, Eruh, Siirt, Kurtalan, Beşiri, Batman ve Silvan'ı dolaştı.*

● *Güzergah boyunca heyete Alman ve Türk gazetecileride katıldı.*

● *Heyet, gezisi boyunca avukatlar, sendikacılar, belediye başkanları ve halktan kişilerle görüşmeler yaptı. Halkın verdiği belgeleri topladı.*

● *Heyet, gezisinin bitişinden önce İstanbul ve Frankfurt'ta (11 Mayıs), Bonn'da (15 Mayıs) ve Berlin'de basın toplantıları yaptı. Heyet, izlenimlerini rapor haline de getiriyor.*

Heyetin İstanbul'daki basın toplantısı

Bizlerin polis tarafından adım adım izleneceğimiz ve askeri operasyonlarla sürekli engelleneceğimize dair Ankara Alman Elçiliğinin yaptığı uyarılar doğruydu. Delegasyonumuzun yerel seçim adayları, belediye başkanları, sendikacılar ve avukatlarla açık bir biçimde serbest olarak görüşmesi mümkün olmadı. Enerjik tepkilerimize rağmen polisin, kaset ve silahla sürekli olarak yanımızda yer alma dayatmalarında bulunduğundan dolayı, görüşmelerimiz engellenerek maruz kaldı. Bu nedenle şunları tesbit etmiş oluyoruz:

Türkiye bir polis devletidir ve T. Kürdistan'ı işgal edilmiş bir ülkedir.

Biz bunu, polisin ve istihbaratın bize yaklaşımıyla bizzat yaşadık.

Gözlemciler ve olayları yaşayanlar bize ordu ve polisin günlük terörünü, sistemli kötü muamelelerini, işkence ve cinayetlerini anlattılar. 1000'den fazla köy tahrip edilmiş olup, köylüler sürgüne tabi tutulmuştur. Tüm bunlara karşın mevcut durumda Kürt bölgelerinde bir halk ayaklanması devam etmektedir.

Seyahatımızın doğrudan bir nedeni de Nusaybin ve Cizre olayları ile 413 sayılı kararname idi.

Biz, Türk basınının T. Kürdistan'ındaki gelişmeler üzerine haber verme özgürlüğünün, devlet sansürüyle boğazlanıp yerle bir edildiğini tesbit ettik.

Ordunun ve özel birliklerin Kürt halkı üzerindeki sınırsız ve keyfi terör egemenliği, Batı'nın temel demokratik esaslarının oldukça uzağındadır.

413 sayılı kararnamenin geçerli olduğu bölgelerde ordunun, polisin ve diğer makamların adli denetimi mümkün değildir.

Biz, büyük zahmetlerle hukuk güvencesinin olmadığı keyfilik çölündeki koşullarda müvekkillerinin korunması için uğraşan Kürt ve Türk avukatların çalışmalarını destekliyoruz.

Bizler;

– Türk yönetimine her türlü askeri ve ekonomik yardımın durdurulması,

– Kürt halkının doğal varlığının kabul edilmesi,

– Kürtler'e dil, kültür ve hukuk devleti esaslarına uygun yaşam hakkının tanınması,

– Kendi ülkelerinde kendilerinin istedikleri gibi, ulusal kimlikleriyle, gelecekleri hakkında kendilerinin karar verecekleri yaşama kavuşmaları için girişimde bulunacağız.

Kürt ve Türk dostlarımızla birlikte bir turizm boykotunu hedefliyoruz.

İstanbul, 11 Mayıs 1990

Heyet üyeleri:

Jutta Oesterle-Schwerin, Alman Parlamentosu Yeşiller Milletvekili, **Angelika Beer**, Alternatif Liste Berlin Yönetim Kurulu Üyesi, **Alisa Fuss**, Uluslararası İnsan Hakları Ligası Başkan Yardımcısı, **Eberhard Schultz**, Düsseldorf PKK-Davası Avukatlarından, **Rainer Ahues**, Cumhuriyetçi Avukatlar Yönetim Kurulu Üyesi ve Düsseldorf PKK-Davası avukatlarından.

Bonn basın toplantısı

Heyet adına basın toplantısına katılan Yeşiller Partisi FAC-Parlamento Milletvekili Angelika Beer, Cumhuriyetçi Avukatlar Birliği Yönetim Kurulu Üyesi ve Düsseldorf PKK Davası avukatı R. Ahues, ayrıca Almanya PKK-Davası Avukatı H. E. Schultz gezi hakkında geniş ve doyurucu bilgiler sundular. Bir gazetecinin sorusu üzerine PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın ateşkes önerisi ve referanduma varış biçimindeki açıklamalarını desteklediklerini belirten heyet üyeleri, bugün bunun koşullarının Türk devleti tarafından yerine getirilmediği ve Türk devletinin şiddet yanlısı olduğunu belirttiler.

Yine ayaklanmalarda PKK'nin rolü hakkında sorulan soruya cevap veren heyet üyelerinin herbiri, konuştukları tüm insanların, ayaklanmaların PKK tarafından örgütlendirildiğini kendilerine anlattıklarını vurguladılar.

Basın toplantısını, burada hazır bulunan Kürdistanlı ve Türkiyeli güçler açısından ele alırsak:

Şayet basın toplantısı hakkında gerçekleri yansıtacaklarsa ve bu temelde tutumlarını gözden gerçireceklerse, en çok da onlar için yararlı olacağını düşünüyoruz. Zira, sürekli olarak PKK'yi karalamayı ve Kürdistan'daki gelişmelerdeki belirleyici rolünü yadsımayı ilke edinen bu güçler, umarız bağımsız gözlemcilerin açıklamalarını dikkate alır ve akıllarını başlarına toplarlar.

FAC heyetinin Kürdistan'a yaptığı gezi izlenimlerini gazetemizin gelecek sayılarında da aktarmaya devam edeceğiz.

Alman devleti de heyetin gezisini önlemeye çalıştı

Kürdistan'a giden heyetin hareketinden önce Ankara'daki FAC Büyükelçisinin Alman Dışişleri Bakanlığına gönderdiği belgeyi açıklıyoruz

Konu: Federal Meclis üyelerinin, Medico International'in bir heyeti tarafından Türkiye'nin Güneydoğu'suna yapılacak bir seyahata iştirakları hakkında.

1- Federal Meclis üyesi bayan Oesterle-Schwerin ile diğer üç milletvekilinin 5-10 Mayıs tarihlerinde Türkiye'nin Güneydoğusu'na yapılacağı öngörülen seyahat heyetine katılmak istedikleri konusunda büyükelçiliğimiz bilgilendirildi.

Bu heyet, muhalefet politikacıları ve insan hakları ile uğraşan vatandaşları ziyaret etmek istiyorlar. Güneydoğu'da Nusaybin, Cizre, Mardin ile dışarıdan gelen ziyaretçilere kapalı olan Kızıltepe ve Diyarbakır'daki Kürt mülteci kamplarını ziyaret edeceklermiş.

Medico International ve Berlin Alternatif Liste tarafından görevlendirilen koordinatör, Bayan Maria Greckl'in bildirdiğine göre heyetteki milletvekilleri, yerinde yapacakları gözlemlerden sonra Türk Hükümeti'nin isimleri belli şahsiyetlerine orada uygulanan özel hal tedbirleri konusunda Avrupalıların büyük bir endişe içinde oldukların belirteceklermiş.

Federal Meclis üyeleri, bu konuda büyükelçilikten destek olma ricasında bulunuyorlar.

2- Milletvekillerinin, Güneydoğu'daki durum ve hükümet tarafından uygulanan önlemler hakkında taşıdıkları endişeleri büyükelçilik tarafından da tamamıyla haklı görüldüğü için; bölgeye yapılacak seyahatın, seyahata iştirak edenler için risksiz olamayacağı ve bu kişilerin tutuklanmadan sınırdışı edilmeye kadar uygulamalarla karşı karşıya kalabileceklerini bilgilerinize sunarım. Milletvekili statüsüne sahip olmayan seyahatçılar için daha büyük bir riziko sözkonusu olabilir.

Salt telefax'ta geçen "Türkiye Kürdistan'ı" veya "Kürdistan, Türkiye" sözleri bile bu heyetin havaalanından tekrar geri gönderilmelerine yolaçabilir.

Özellikle konuşulacak insanlar veya seyahata önderlik edecek bayan gazetecinin karşılaşacağı tehlikenin gözönünde buludurulması gerekir. Aksi taktirde bunlar Türk görevlilerinin tehlikelerinden kendilerini kurtaramazlar.

Örneğin aynı şekilde Profesör Yalçın Küçük'te birkaç kez tutuklanmıştı.

Ben milletvekillerine ve buradaki örgütleyicilerine insanları düşünerek bölgeye yönelik seyahat programlarından vazgeçmelerini tavsiye ederim.

Büyükelçi Eichhoff
3 Mayıs 1990

Gerillalara karşı kimyasal silah kullanımına tepkiler büyüyor

7-8 Nisan 1990 tarihlerinde Beytüşşebap-Berman ve 4 Mayıs 1990 Şırnak-Avyan çarpışmalarında Türk ordusu ve köy korucuları roketlerle atılan kimyasal gaz bombaları kullandılar. Kürdistan'a giden Alman heyeti yaptığı görüşmelerde kimyasal silah kullanımının saptandığını söyledi. FAC Parlamentosu Üyesi **Angelika Beer**, 15 Mayıs tarihinde Bonn'a giden SHP Başkanı Erdal İnönü'ye şu yazıyı verdi:

"Sayın Bay İnönü,

Yeşillerin Federal Parlamento Üyesi olarak katıldığım ve Medico Internasyonal tarafından 5-11 Mayıs 1990 tarihlerinde T. Kürdistan'ına düzenlenen geziye katılan heyete aşağıdaki şu bilgi ulaştırıldı.

Güney Anadolu'ya yaptığınız son gezi sırasında Uludere'de bir belediya başkanı, size bir dilekçe iletti. Bu dilekçede Türk ordusu tarafından takriben Nisan ortalarında PKK üyelerine karşı kimyasal silahların kullanıldığına işaret eden veriler bulunuyor.

Eylül 1989'da Türk generali Altay Tokatlı'nın gerektiğinde Türkiye'deki Kürtlere karşı kimyasal silah kullanılacağını içeren açıklamalarını en büyük endişe ile izledik.

Mart 1990'da daha da ağırlaştırılan olağanüstü Hal Durumu ve Kürt halkına karşı yoğunlaştırılan insan hakları ihlalleri ile Kürtlere karşı kimyasal silahların kullanıldığına dair veriler bizi büyük bir endişeye itmiştir.

Kimyasal silahların kullanımı Türkiye'ninde imzaladığı Birleşmiş Milletler Zehirli Gaz Antlaşmasına aykırıdır.

Bu yılın Nisan ayında kimyasal silahların kullanıldığına ilişkin size bir belediye başkanı tarafından verilen dilekçenin bize de ulaştırılmasını istiyor ve bunun araştırılması için hangi adımları attığınızı açıklamanızı istiyoruz.

Bağımsız bir uzmanlar heyetinin Türk hükümeti, ordusu ve istihbarat örgütünün engellemeleri olmadan araştırma yapması için sizde yardımcı olabilir misiniz?

Bu hafta Avrupa Parlamentosun'da, Türkiye ve herşeyden önce T. Kürdistan'ındaki İnsan Haklarının durumu tartışılacak.

Bu mektubu imzalayan Avrupa Parlamentosu Üyesi Claudia Roth kimyasal silahların kullanılması konusunda konuşacak.

En kısa zamanda cevap bekler, şimdiden teşekkür ederim.

Angelika Beer MdB
(Alman Parlamento Üyesi)
Claudia Roth MdEP
(Avrupa Parlamento Üyesi)"

Yeşiller Fraksiyonu adına Angelika Beer, Alman Devleti'nin TC'ye sunduğu askeri desteği kesmesi için parlamentoya dilekçe verdi

Alman Parlamento Milletvekili Bayan A. Beer tarafından Yeşiller fraksiyonu adına sunulan dilekçede, Alman Federal Meclisinin şunları kararlaştırması isteniyor:

"Federal hükümet tarafından Türkiye'ye yapılan tüm NATO savunma araçları ve özel askeri yardımların durdurulması,

Türk polisine verilen tüm özel araçların ve eğitim yardımlarının durdurulması,

Türk polsine hiçbir eğitim verilmemesi ve bu eğitimin federal görevliler tarafından yapılmasına izin verilmemesi,

İçişleri Bakanları Konferansına eyaletler tarafından böyle bir yardıma artık izin verilmemesi konusundan tavsiyede bulunulması ve Federal Almanya firmalarına silah ve diğer askeri araçları Türkiye'ye göndermelerinin yasaklanması ve eğitim amacıyla hiç bir şekilde Türkiye'ye eğitimci göndermemeleri konusunda çağrıda bulunulması.

(...)

Nedenleri:

Türk Hükümeti ve güvenlik kuvvetleri, halkın bir bölümüne, özellikle Kürtler ve diğer azınlıklara karşı bir savaş yürütüyor.

Türk polisi ve güvenlik kuvvetleri sürekli olarak insan haklarını ağır bir şekilde ihlal ederek suçlu duruma giriyor.

Almanya'dan gönderilen silahlanma araç ve gereçleri ve de, Almanya tarafından eğitilen kişilerin bu faaliyetlerde görevlendirilmeleri ve kullanılmaları mümkündür.

Askeri alanda kullanılan Alman kaynaklı araçların, Türkiye'den Irak ve Güney Afrika'ya ihraç edildiği ve böylece Federal Alman ihraç sınırlamasının ihlal edildiği aynı şekilde ortaya çıkmıştır.

Yukarıda belirtilen nedenlerden ötürü, Alman Hükümet'inden, Avusturya Hükümeti gibi, kendi firmalarına Türkiye'ye savaş araçlarını göndermelerini yasaklayan, selamlanacak bir insiyatifi kullanmasını bekliyoruz.

Angelika Beer ve Fraksiyonu
Bonn
15 Mayıs 1990"

AVRUPA'DAKİ KÜRT KİTLELERİNİN YURTSEVERLİK GÖREVLERİ VE KAYNAĞA DÖNÜŞÜN ZORUNLULUĞU

H. Hayri Güler

Kürdistan'daki son ayaklanmalarla birlikte Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi yeni bir döneme girmiş bulunmaktadır. Mücadelenin gelişkinlik düzeyi görev ve sorumlulukları da ağırlaştırmaktadır. Günümüzde direniş dar bir kadro çevresini aşıp kitlelere mal olmuştur. Teorik düzeyde defalarca ve çok detaylı olarak izah edilen yurtseverlik, günümüz Kürdistan'ında pratikte hayat bulmaktadır. Her yaştan ve cinsten yurtsever halkımız, özgür bir vatan toprağına kavuşmak için büyük fedakarlıklarla mücadele ediyor, savaşarak ve direnerek kimliğine sahip çıkıyor. Geçmişte varlığına sahip çıkma cesaretini dahi gösteremeyen halkımız, mücadele etmedeki kararlılığıyla bugün Türk sömürgecilerinin korkulu rüyası olmuş ve olmaya devam etmektedir. Artık korku ve panik içinde çırpınan düşmandır. Halkımız bağımsızlık ve özgürlük uğruna şereflice bir ölümü seve seve kucaklamaktan çekinmiyor.

Şehitlerimizin soğuk bedenleri bile düşmanı ürkütmektedir. Cenazelerimizi gizli gizli gömen ve sahiplerine teslim etmekten çekinen bir düşmanın vahşi olduğu kadar da korkak olduğu kendiliğinden anlaşılmaktadır.

Nusaybin ve Cizre'den başlayarak yaygınlaşan ayaklanmalar Kürt yurtseverliğini bir daha kanıtlamıştır. Eğer kölelikten kurtulmak için yedi yaşındaki Kürt çocukları sömürgeci panzerlerin üzerine taşlarla hücum ediyor, kadınlar direnişin başını çekip gösterdikleri direnişlerle canlı bedenlerini yakıyor, yaşlılarımız göğüslerini kurşunlara siper etmekten çekinmiyorsa, yurtseverlerin sergiledikleri böylesine yüce ve onurlu bir direniş karşısında yurtseverliğin ne olduğunu ve pratikte nasıl hayata geçirildiğini kavramamak mümkün mü? Artık halkımız örgütlü ve bilinçli bir biçimde kimliğine sahip çıkarak savaşımdaki kararlılığını Türk sömürgecilerinin barbar suratına haykırıyor. Düşmanın vahşiliğini ve barbarlığını bile bile "Ya ölüm ya bağımsızlık ve özgürlük" şiarıyla ayağa kalkıyor.

Bugün ülkemizin dağları, ovaları, şehirleri, köyleri, sömürgeci zindanlar ve insanlığına sahip çıkan bir tek Kürt ferdinin bulunduğu her alan birer direniş kalesine dönüştürülmektedir.

Şehitlerimizin soğuk bedenleri bile düşmanı ürkütmektedir. Cenazelerimizi gizli gizli gömen ve sahiplerine teslim etmekten çekinen bir düşmanın vahşi olduğu kadar da korkak olduğu kendiliğinden anlaşılmaktadır. Kemiklerimizin dahi bir gün başlarına büyük belalar açacağının panik ve telaşı içinde debelenen bir düşman bu savaşı çoktan kaybetmiştir. Gelinen aşamada halkımız Kürt olup olmadığını ya da Kürdistan'ın var olup olmadığını tartışmıyor. Bilinçlenmeye doğru emin adımlarla yürüyen ve uyanan bir halk olarak, kölelikten kurtulmak ve zafere ulaşmak için örgütleri PKK-ERNK-ARGK saflarında örgütleniyor, bütünleşiyor ve savaşıyor; artık sıradan Kürt geçinmekle ve kısmi fedakarlıklarda bulunmakla yetinmiyor, daha sağlam mevzilere ulaşabilmek için büyük fedakarlıklarda bulunmaktan çekinmiyor. Tutsak da edilse, göçe de zorlansa toprakla bütünleştiğinde filizlenen tohumlar gibi halkımız da bulunduğu her alanda özgürlüğün filizi olarak yeşermeye, boy atmaya ve meyve vermeye devam etmektedir.

Dünya genelinde özgürlüklerine kavuşmuş halkların dahi daha iyi bir yaşam için mücadele ettiğini ve kararlıca direndiğini duymakta ve gözlemekteyiz. Her halk vatanından ve ulusal varlığından gururluca bahsediyor ve buna sahip çıkıyor. Sürekli güçlenmek ve gelişmek istiyor, baskı ve köleliği asla kabul etmiyor. Bütün bu olup bitenleri Avrupa'daki Kürdistanlı kitlelerde duyabiliyor ve izliyebiliyor.

Köle bir ulusun bireyi, Avrupa'yı kurtuluş seçeneği olarak kabul edebilir mi? Mutlaka "Özgür yaşamak istiyorum" diyebilen her yurtseverin bu soruya cevabı kesinlikle "Hayır" olacaktır.

Bütün bu canlı gelişmelere şahit olan Kürt halkı, böylesi bir çağda kölece yaşamın devamına gözyumabilir mi? Hangi amaçla olursa olsun dünyanın dört bir tarafında insanların "özgürlük" ve "demokrasi" diye sokaklara döküldüğü bir ortamda, dünyanın en geri bırakılmış ve paramparça edilmiş halklarından biri olan halkımızın daha şiddetlice kendi bağımsızlığına sahip çıkması gerekmiyor mu?

Faşist Türk sömürgeciliğinin vahşet düzeyine varan barbarlığına karşı savaşmak bir insanlık görevi diğil midir? Avrupa'da ekmek kavgası veren herhangi bir Kürt bireyi, ülkesinde can damarına vurulan bu insanlık dışı darbeler karşısında duyarsız kalabilir mi? Köle bir ulusun bireyi olarak Avrupa'yı kurtuluş seçeneği olarak kabul edebilir mi? Mutlaka "Özgür yaşamak istiyorum" diyebilen her yurtseverin bu soruya cevabı kesinlikle "Hayır" olacaktır.

Akıtılan kanlar hepimizin ortak kanıdır, hepimizin can damarına darbe vuruluyor. Düşman yakıyor, yıkıyor, dağıtıyor ve gözü kara bir karşı-devrimci özel savaşa dayanarak varlığımıza yöneliyor. Birazcık insanlık onurunu koruyan biri düşmanın yaptıklarına seyirci kalabilir mi?

Avrupa'da ekmek kavgasını veren Kürdistanlılar, yıllarca sömürgeci baskı ve zulmü her yönüyle çekmiş, her türlü acı ve yoksulluğun gazabına uğramış halkımızın kopmaz birer parçasıdırlar. Burada sarfettikleri emekle, emeğin değerini çok iyi bilmektedirler. Bağımsızlık ve özgürlükten en çok çıkarları olan ve bunun için de en çok duyarlı olması gereken kesimlerdir. Bunun yanısıra Avrupa penceresinden dünyadaki gelişmeleri izleme ve bundan sonuç çıkarma gibi bir avantaja da sahiptirler. Bunun içinde dünyanın bir numaralı güncel sorunlarından biri olan Kürdistan'daki gelişmeleri zamanında öğrenmek ve buna göre tavır belirlemek de yeralmaktadır.

Bugün dost ve düşman çevreler partimiz PKK'yi tartışıyor ve çıkarlarına göre çeşitli değerlendirmelere tabi tutuyorlar. Yabancı dost çevreler partimize saygınlık beslemektedir. Mücadelemiz bir ilgi noktası haline gelmiştir. İnsanlık içinde özgürlüğün bir sembolü olarak adımızı duyurmanın gururuyla yaşıyoruz. İşte böylesine elverişli iç ve dış koşulların geliştiği bir aşamada halkımızın bulunduğu her zeminde kollektif fedakarlıkta bulunarak davasına sahip çıkması durumunda atılan, bu adımları zaferle taçlandırmanın önünde hiç bir engel yoktur.

Ancak Avrupa'da da yüzbinleri bulan Kürt kitlelerinin bazı yetersizliklerini vurgulayarak, yurtseverlik görevlerini pratikte yerine getirmeleri gerektiğini hatırlatmakta yarar vardır.

Avrupa'da bulunan Kürt kitleleri arasında büyük bir çoğunluk sanki Kürdistan toprakları üzerinde hiç yaşamamış, sanki baskıya uğrayan, göç etirilen, katlettirilen ve Türk devleti tarafından düşman ilan edilerek düşmanca muameleye tabi tutulan halkımızın çektiklerini bilmiyor ve işitmiyormuş gibisinden oldukça ilgisiz ve duyarsız bir tutumu sürdürmektedir. Bu eğilimi koruyanlar adeta gelişmeleri görmemezlikten geliyor. Halbuki sömürgeciler varlığına sahip çıkmak isteyen bütün halkımıza düşman olduğu için ve atılan adımları engellemek için bu denli sınırsız ve çağ dışı baskılara başvuruyor. Topraklarımız üzerinde halkımızın şahsında insanlığa baskı ve zulüm uyguluyor. Akıtılan kanlar hepimizin ortak kanıdır, hepimizin can damarına darbe vuruluyor. Düşman yakıyor, yıkıyor, dağıtıyor ve gözü kara bir karşı-devrimci özel savaşa dayanarak varlığımıza yöneliyor. Birazcık insanlık onurunu koruyan biri, düşmanın bu yaptıklarına seyirci kalabilir mi?

Ancak bütün bu olup bitenlere rağmen Avrupa'daki Kürt kitlelerinden önemli bir kesim "Buz Dağında" yaşıyormuş gibi oldukça ilgisiz, kendi kabuğuna çekilmiş, kulaklarını tıkamış, "Karnımın doyduğu yer ülkem"dir hayaline kapılmış gibi hiçte kabul edilmeyecek bir durumu yaşıyor.

Bu durumda bulunanlar özbenliğine sahip çıkma gereğini duymuyor, Kürdistan'da kan gövdeyi götürüyor buna ilgi duymuyor, fakat öte taraftan ise dünyanın başka alanlarındaki gelişmeleri tartışıyor.

Böyleleri adeta düşmanı tarafından dövülmek veya öldürülmek istenen kardeşinin yardımına koşmayıp ona seyirci kalan bir kardeşin içine girdiği duruma benzer bir tutumun içindeler. Gelinen aşamada böylesine bir duyarsızlığı direnen halkımız asla doğru karşılayamaz. Bilinmektedir ki, insan soyu düşünebilen, doğru ile yanlışı, haklı ile haksızı, dost ile düşmanı birbirinden ayırtedebilen, kölece yaşamı asla kabul etmeyen, düşmanına tepki gösteren, bilinçli olarak mücadele eden bir soy olarak diğer canlılardan farklı özellikler taşımaktadır. Kölelikten kurtulmayan bir ulusun bireyi nerde ve nasıl yaşarsa yaşasın, kölelik bir kara leke olarak onun alnında izini korur. Özgür olmayan ve özgürlüğüne kavuşmak için mücadele etmeyen bir insan bazı olanaklara kavuşmuş olsa dahi o kişi toplum içinde itibar bulamaz. Hele hele yabancı bir ülkede yaşamaya zorlanmış bir birey, eğer varlık garantisi olan mücadelesine ve halkına sahip çıkmıyorsa böyle biri toplum içinde hiç bir değere sahip olamaz.

Türk sömürgecilerine karşı ölüm kalım savaşının kızıştığı bir sırada Kürt geçinen herkesin istek ve duygularını pratik desteğe dönüştümesi, güç ve olanakları oranında fedakarlıkta bulunması, Cephemiz ERNK'nin saflarında yeralarak örgütlü bir yaşamı benimsemesi en doğru ve vazgeçilmez bir görevdir.

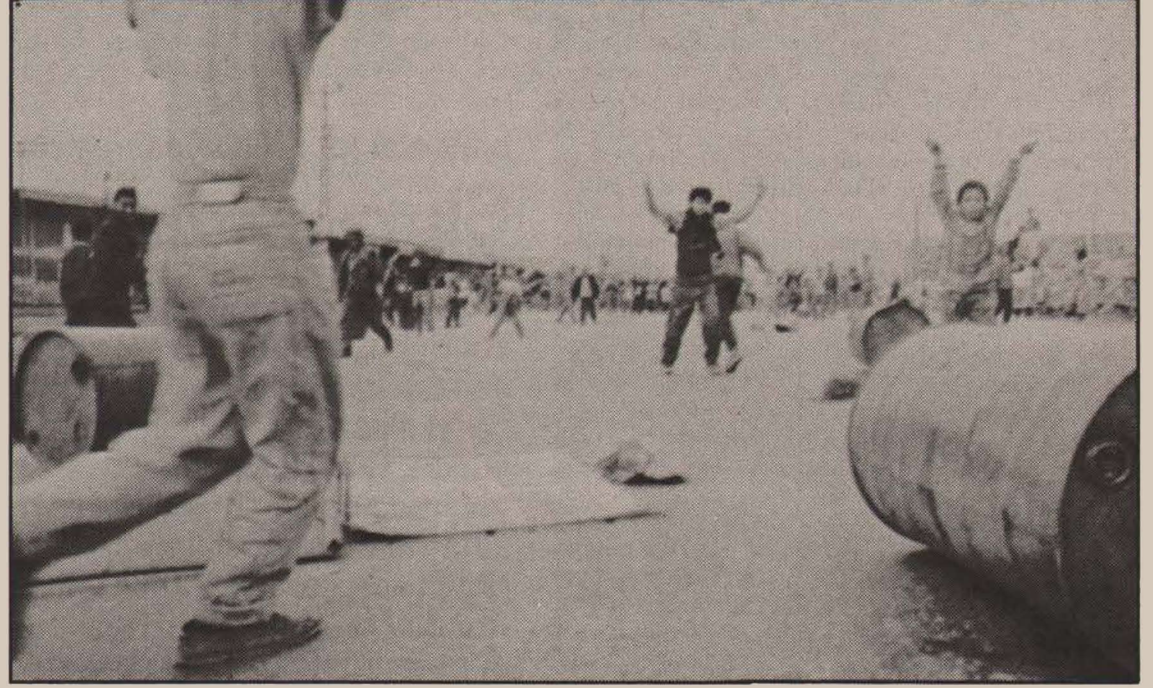
Mücadelemizin ulaşmış bulunduğu düzey, şimdiye kadar ilişki kurmak istemeyen, ilgi duymayan, duyarlı davranmayan ve destekte bulunmayan Kürt kitlelerinin de bundan böyle duyarlı olmalarını, saflara katılmalarını ve destekte bulunmalarını dayatmaktadır. Halkımızca çokça dile getirildiği gibi, "Bülbülü altın kafese koymuşlar, yine de ah vatanım, ah vatanım" demiştir. Gerçekten özgür bir vatan toprağına kavuşmadan asla özgür olunamaz. Kaldı ki karın doyurma pahasına gurbet ellerde sürünmek halkımızın hiç bir bireyi için bir kurtuluş yolu olamaz.

Avrupa'daki Kürdistanlı kitlelerin bir kesimi de, yerine göre Kürt geçiniyor, gelişmeleri kısmen de olsa izleme merakını duyuyor, kurtuluştan yana olduğunu söylüyor ve hatta mücadelemize ilgi bile duyuyor. Fakat ne acayipse bu eğilim sahipleri de bütün istek ve duygularını içinde gizliyor ve iş pratik yardım ve desteğe gelip dayandımı buna bir türlü yanaşmıyorlar. Böyleleri de adeta lafta başkalarına müslümanlığı öğretmeye kalkışan, fakat pratikte ise buna uymayan bir din hocası gibi davranmaktadırlar. Varılan aşamada kurtuluş için, ülkemizin bağımsızlığı için emek ve çaba harcamayanların, Kürt geçinmeleri hiç bir anlam ifade etmemektedir. Yurtsever Kürt bireyi ile, düşmanla işbirliği yapıp halkımıza kurşun sıkan ve "Kürt" geçinmekte geri kalmayanlar arasında kesin sınır çizilmiştir. Kürt yurtseveri, mücadeleye pratikte hizmet sunan kişidir. Türk sömürgecilerine karşı ölüm kalım

Devamı 24. sayfada

"Beni bırakın, gidin düşmanla savaşın, ben ölmüşüm ne çıkar. Kürdistan sağolsun. Gerillalar benim intikamımı o köpek sürülerinden alırlar"

20 Mart'ta başlayıp bir hafta devam eden Cizre Halk Ayaklanmamız, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde yeni bir sayfa açtı. Bu direnişte beş yurtsever şehit düştü. Stuttgart Berxwedan muhabirinin, ayaklanma şehitlerimizden Salih ELÇİ'nin, direnişte yer alan savaşçı çocukları Hogir (13) ve Şoreş (11) kardeşlerle yaptığı röportajı yayınlıyoruz.

Berxwedan Muhabiri: *Önce kendinizi tanıtırmısınız?*

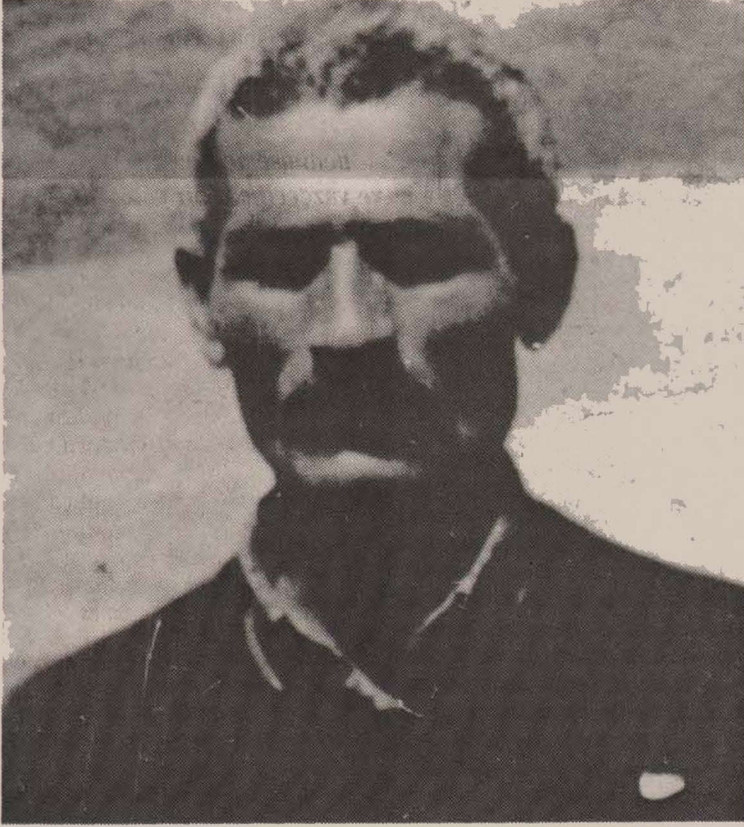
Hogir: Benim adım Hogir. 13 yaşındayım. Kardeşim Şoreş ise 12 yaşında. Cizre Ayaklanmasında şehit düşen Salih ELÇİ'nin çocuklarıyız.

Berxwedan Muhabiri: *Buraya ne zaman geldiniz? Kiminle kalıyorsunuz?*

Hogir: Direnişten bir ay sonra geldik. Burada (Almanya'da) ilticacı olarak abimizin yanında kalıyoruz.

Berxwedan Muhabiri: *Bize Cizre Direnişinin nasıl geliştiğini, direnişte büyük rol oynayan ve Abidin TUNCER (10)i de şehit veren çocuk kuşağından iki savaşçı olarak nasıl anlatırsınız?*

Hogir: Nusaybin olayları duyulunca her evde kaynaşma başladı. 19 Mart'a dükkanlar kapandı. Cizre'de çalışan gerillalar istemişti. Yine onların çağrısıyla 20 Mart'ta Newroz'u kutlamak için halk toplandı.

Salih ELÇİ (...) 20 Mart 1990

Beş koldan yürüyüşe geçilecek, Dörtyol ağzında toplanılıp Newroz ateşi yakılacaktı. 1. grup Lise'nin önünde, 2. grup terminalde, 3. grup Taburun hemen yakınında, 4. grup çarşı merkezinde, 5. grup ise Dörtyol ağzında toplanacak, tüm gruplar birleşecekti.

Önce Liseli öğrenciler, slogan atıp Kürtçe marşlar söylediler. Bunu gören Özel Tim elemanları öğrencilere saldırdı. Öğrenciler, kolkola girip direndiler. Hep bir ağızdan **"Bijî Newroz"**,**"Bijî Kurdistan"** sloganlarını atıyorlardı.

Özel Tim elemanları kimseyi götüremeyince, dağıtmak için önce havaya ateş ettiler. Yere silah sıktılar. Öğrenciler ve onlarla birleşen biz çocuklar, kadınlar ve halktan diğer kesimlerden oluşan gruplar bir yandan düşmanla çatışıyor, diğer taraftan ise slogan atarak Dörtyol'a doğru yürüyorduk.

Ben bir panzeri taşlıyordum. Babam ve daha birçok kişi de camları kırmaya çalışıyorlardı. Birden babamın yıkıldığını gördüm. Vurulmuştu. Kan akıyordu.

Yere düşürülen bir Özel Tim elemanı kan içinde bırakıldı. Silahı da paramparça edildi.

Sürekli **"Bijî Newroz"**,**"Bijî Kurdistan"**,**"Bijî PKK"**,**"Bijî Apo"** sloganları atıyorduk. Mazot bidonlarını, üst üste yığılmış araba lastiklerini yakıyorduk. Biz çocuklar ve kadınlar sloganları henüz yeni yeni söylüyorduk. Ama biliyorduk. Kadınlar "zılgıt" atıyordu. Bu bize daha da cesaret veriyordu. Bir de alkışlıyorlardı.

Birden Tabur'dan çıkan bir panzer aramıza daldı. Panzer taşlarla hareket edemez duruma getirildi. Arkamızdan 10 panzer ve yüzlerce asker geldi. Aramıza dalmak istediler. Kavga genişledi. Birçok panzer kullanılmayacak duruma getirildi.

Panzerlere ençok biz çocuklar ve kadınlar saldırıyorduk. Kaç kişiydik bilmiyorum. Ama çoktuk. hep birden saldırdık.

Yakındaki otelin ve yüksek binaların dam ve balkonlarına yerleşen Özel Tim elemanları ateş etmeye başladılar. Sürekli ateş ediliyordu.

Aramızdan biri vuruldu. Halk onu alıp çatışma alanında uzaklaştırdı. Özel Tim elemanları ateşi sıklaştırdılar. Öndekileri vurmak istiyorlardı. Fakat biz korkmuyorduk. Hepimiz en önde olmak için çalışıyordu.

Berxwedan Muhabiri: *Babanız nasıl vuruldu? Gördünüz mü?*

"Beni bırakın. Siz devam edin. Canım Kürdistan'a kurban olsun. Canım gerillalarımıza kurban olsun. Tüm şehitlere kurban olsun. Ne mutlu bana Kürdistan için şehit olacağım. Canım kurban olsun kırmızı, yeşil, sarı bayrağıma

Hogir: Ben bir panzeri taşlıyordum. Babam ve daha birçok kişide panzerin camları kırmaya çalışıyorlardı. Birden babamın yıkıldığını gördüm. Vurulmuştu. Kan akıyordu. Hemen birkaç kişi, babamı çarpışma yerinden eve taşıdılar. Babamı bir döşeğin üzerine yatırdılar. Çok kan akıyordu. Sağ göğsünün üstünden vurulmuştu. Yaraya bez bastılar. Beş dakika geçmemişti döşek kandan kıpkırmızı oldu.

Babam bütün elbiselerinin çıkarılmasını istedi. Çıkardılar. Sırtından kan fışkırıyordu.

Bir araba bulup hastahaneye götürmek istediler. Ama herkes çarpışmadaydı. Babam ise **"Beni bırakın, gidin düşmanla savaşın. Ben ölmüşün ne çıkar. Kürdistn sağolsun. Gerillalar, intikamımı o köpek sürülerinden alırlar"** diyordu.

Sonra araba bulundu. Babamı Cizre devlet hastahanesine götürdüler. Orada daha pekçok yaralı vardı. Sadece pansuma yapıyorlardı.

Doktor, babamın yarasına dışarda baktı. **"Biz bunu alamayız. yukarıdan kesin emir var. Alın götürün"** dedi. Orada bir astsubay vardı. Kendisi Kürt idi. "Bunu çabucak ya Nusaybin ya da Diyarbakır'a ulaştırın yoksa ölecek" dedi.

Babamı hemen Nusaybin hastahanesine götürmek istedik. Babam ise sürekli "Beni eve götürün. Sizlerde gidin işinize bakın. Halkı orada yanlız bırakmayın" diyordu.

Yine de babamı Nusaybin'e götürdük. Hastahane doktoru, bakar bakmaz, "başınız sağolsun hastanız ölmüş" dedi. Babamın yarası ağır değildi. Bakılmadı. Kan kaybından öldü. Yaralılara müdahale yasaklanmıştı. Babamın cenazesini köyümüz ola Yalaz (Erzak)'a götürdük.

Berxwedan Muhabiri: *Heval Şoreş, sen ne yapıyordun? Abin Hogir, babanın yanındaydı. Sen neredeydin?*

Şoreş: Ben de panzerleri taşlayan çocuklar ve kızların içindeydim. Babamın vurulduğu yerde bir kız da vuruldu. O çok yamandı. Taşla panzerlerin camını parçaladı. Hatta panzer şoförünün kafasını da kırdı. Özel Tim elemanları, onu vurdular. Yarası karnındandı. Hemen yere düştü. Yığıldı.

O da babam gibi "Beni bırakın. Siz devam edin. Canım Kürdistan'a kurban olsun. Canım gerillalarımıza kurban olsun. Tüm şehitlere kurban olsun. Ne mutlu bana Kürdistan için şehit olacağım. Canım kurban olsun kırmızı, yeşil, sarı bayrağıma" diyordu.

Onu hemen taşıdılar o yine de "Bijî Kurdistan","Bijî Apo" diyordu. Hepimiz bunları bağırıyorduk. Daha eve yetiştirilmeden şehit düştü.

Panzerlere atılan taşlardan biri hızla halktan birinin ayağına değdi. Askerler hemen önümüzdeydi. Biz taş atarken bizden biri topallayan arkadaşın yardımına gitti. Bir Özel Tim elemanı, hemen ateş etti. Çok yakındı. Kurşun kafasına değdi. Orada can verdi.

Berxwedan Muhabiri: *Peki, anlattıklarınızın hepsi doğrudur. Farklı birşey soracağım. Düşman diyor ki, halkın içinden kişiler silah kullandı. Siz hiç gördünüz mü?*

Şoreş: Ben hiç görmedim. Kimsede görmedi. Düşman yalan söylüyor. Biz sadece lastikleri yakıyor, taşlarla savaşıyorduk. Silah kullanan sadece Özel Tim elemanları, asker ve polislerdi.

Bize sürekli ateş ediliyordu. Halk çok kızmıştı. Beş ölü vardı. Çok da yaralı. Bir adam dama çıktı. Panzerin üzerine atladı. Askerin silahını almak istedi. Boğuşurken yere düştü. Panzer üzerine yürüdü. İki ayağını ezdi. O ise hala slogan atıyordu.

Halk en yakındaki Ceyhan Polis Karakolu'na saldırdı. Karakol ateşe verildi. Karakolda bulunan havagazı tüpü patladı. Polisler saklanacak delik arayan fareler gibi kaçıyorlardı.

Polis ve Özel Tim elemanları kaçınca oradaki Ziraat Bankasını ateşe verdik. Ziraat Donatım Kurumu'nun camlarını kırdık. Türk bayraklarını yaktık. Atatürk'ün büstünü parçaladık. Kürdistan bayrağını direğe çektik. Eşeklerin üstüne "Özel Tim","Atatürk" yazarak Özel Tim'lerin bulunduğu bahçeye sürdük.

Berxwedan Muhabiri: *Sokağa çıkma yasağı ilan edilince ne yaptınız?*

Şoreş: Biz çocuklar, hiç evlere girmedik. Hep sokakta kaldık. Lastik sapanla polis ve askerleri taşladık. Birçoğunun kafasını kırdık. Silahtan korkar gibi taşlarımızdan korkuyorlardı.

Berxwedan Muhabiri: *Cuma namazından sonraki büyük yürüyüş nasıl oldu?*

Şoreş: Perşembe günüydü. Gerillalardan bir grup şehirdeydi. Onlar istediler. Mezarlığa yürünecekti. Mezarlık ile Otogar yanyanadır.

Halk camiye sığmamıştı. Caminin etrafından binlerce insan vardı. Camiden çıkınca mezarlığa yüründü. bazı ağaçlara bayraklarımız asılmıştı.

Özel Tim elemanları yürüyüşü durdurmak istediler. Halk hiç oralı olmadı. Mezarlığın çevresi tanklarla çevrilmişti.

Mezarlıkta dua edildi. Şehitler için saygı duruşunda duruldu. Büyükler ne yapsa bizde onu yapıyorduk. Düşmana karşı direniyor ve morallerini bozuyorduk. Sloganlar atıldı. Zılgıtlar çekildi.

Özel Tim elemanları ve askerler hiç birşey yapamadılar. Sonra Belediye Reisi gelerek, "dükkanlarınızı açın" vb. sözler söyledi. Fakat halk dinlemedi. Yürüyerek ve slogan atarak geri döndük. Dükkanlar, arkadaşların isteği ile direnişin sekizinci gününde açıldı.

Berxwedan Muhabiri: *Ayaklanmamızın küçük savaşçıları olarak bizlere verdiğiniz bu bilgiler için sizlere teşekkür ederiz. Direnişimizde Babanızı kaybettiniz başınız sağolsun.*

Hogir - Şoreş: Babamız şehit düştü. Niye şehit düştüğünü iyi biliyoruz. Babamızın şehit düştüyüne üzülmüyor, gurur duyuyoruz. O'nun evlatları olarak ona layık olmaya çalışacağız. Ne mutlu Kürdistan için savaşıp şehit düşenlere.

Türk sömürgeci devleti "yeni" Bağdat Paktı peşinde

Türk Başbakanı Yıldırım Akbulut, kalabalık bir heyetle 7-8 Mayıs tarihlerinde Irak'ın başkenti Bağdat'a bir gezide bulundu.

İki devletin yetkilileri gezinin amacını; Fırat suları paylaşım sorunlarının çözümü, ticaretin geliştirilmesi, Irak'ın yaptığı iddia edilen ve "kiyamet topu(!)" olarak adlandırılan silah parçalarının naklinde Türkiye'nin neden olduğu engellerin ortaya çıkardığı sorunların giderilmesi ve Kürt hareketinin bastırılması için ortak planlara varma olarak açıkladılar.

İki sömürgeci yönetim Ortadoğu'da gericiliğin iki aşırı ucunu oluşturmakta ve tarihleri boyunca Kürdistan sorunu üzerinde birlik halinde hareket etmelerine rağmen aralarında sorunlar mevcuttur.

İki güçte Ortadoğu gericiliğinin liderliğine oynamaktadır. Büyük ekonomik kaynakların sahibi ve İran'la savaşta ordusunu oldukça büyüten Irak yönetimi; bir yandan aşırı silahlanmakta, diğer yandan ise uzun menzilli, nükleer ve kimyasal silahlarla donanmaktadır. Bu, emperyalist güçlerin ve onların bölgedeki en ileri iki karakolu İsrail ve Türk devletinin hesabına gelmiyor. Çünkü, mevcut durumda dahi emperyalist güçler, bölge çıkarları için Türk devletine büyük rol vermekteler. Kürdistan'a ait Fırat sularının paylaşımı ayrı bir çelişme sorunudur. Türk devleti, Fırat'ın sularını Suriye gibi Irak'a karşı da silah olarak kullanıyor. Irak ise sular üzerine antlaşma ile güvenlik antlaşmasını bütün görüyor.

Akbulut'un gezisi, fiyaskolarla dolu geçti. Irak yönetimi, bu barbar ortağına son tavırlarından dolayı sitem etti. Türk gazetelerinin başlıkları doğruysa çelişkiler giderilemedi, sadece donduruldu. Hatta 1983'te imzalanan Türk askerlerinin Irak devlet sınırları içinde 30 km'lik alanda operasyon hakkını öngören antlaşmanın yenilenmediği de yazıldı.

Ancak, gezinin tali amaçlarının kasıtlı olarak öne çıkarıldığı muhakkaktır. Çünkü, AP Ajansı (The Associated Press)'nın da yazdığı gibi gezinin asıl amacı Kürt sorunu ve Kürt hareketinin bastırılması için ortak planlara varmaktı.

Bilindiği gibi daha 1926'da Bağdat Antlaşması'yla iki rejim Kürdistan üzerine antlaşmalar imzaladı – lar. Bunu 1937 Sadabad Paktı, 1954 Bağdat Paktı ve daha sonra CENTO izledi. En son 1983'te iki rejim askeri antlaşmalar imzaladılar.

PKK öncülüğünde geliştirilen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı iki rejim sürekli işbirliği yaptılar. Türk devletinin "Irak'ta PKK kampları var" demogojisine rağmen bu işbirliği devam etmektedir. Irak devleti, Halepçe katliamını yaparken, Türk devleti yine Irak yönetimini destekledi. Bu destek, Irak-İran savaşı boyunca da devam etmişti.

Akbulut'un gezisinin KKK (Kanun Kuvvetinde Kararname)'nin ilanından sonraya rastlaması, gezinin sırrını ortaya çıkarıyor. ABD'nin son açıklamaları, Pakistan'la sıkı ilişkiler, İran'a "yeni" yaklaşımlar, İsrail'le daha da sıklaştırılan ilişkiler ve Suriye'yi tecrit etme yönelimleri göz önüne alınınca, TC.'nin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı yeni Bağdat Paktı peşinde olduğu kendiliğinden anlaşılır. Mutlak sonuç vermemesine rağmen gezinin amacı budur.

İNÖNÜ VE DEMİREL'İN KÜRDİSTAN SEFERLERİ KİTLELERİN TEPKİ VE PROTESTOLARIYLA KARŞILIK BULDU

Kürdistan'da batmakta olan devlet gemisini kurtarma seferine çıkan İnönü ve Demirel'in girişimleri, halkımızın yoğun protestoları karşısında fiyaskoyla sonuçlandı. Faşist Türk devletinin bu gözde temsilcileri, bu gezileriyle amaçlarına ulaşamadıkları gibi, karşılaştıkları tepkilerle de halkımızın kin ve öfkesini üzerine toplamaktan kurtulmadıkları bir kez daha açığa çıktı. Newroz'daki Serîhildan'larla kitleler, Türk sömürgeciliğinin şahsında onların siyasal partilerini de hedefledi. Kürt geçinen uşak-işbirlikçi milletvekilleri de, halkın arasına giremez duruma düştüler. SHP başta olmak üzere sömürgeci siyasal partilerin Kürdistan'daki otoritesi yerle bir oldu. Serîhildan'larla birlikte mücadelemizin ulaştığı kitlesel boyut ve destek, Türk devletinin bütün kurum ve kuruluşlarıyla işlemez hale geldiğinin bir göstergesiydi. Sömürgeci siyasal partilerin günbegün erime ve dağılmayla yüzyüze kalması, devlet otoritesinin sarsılmakta olduğunun bir ifadesiydi. Kitlesel Serîhildan'lar Newroz ateşini alevlendirmiş ve sömürgeci yapıyı sarsmıştı. TC.'nin tüm gözde temsilcileri ne pahasına olursa olsun, *"Bu yangın sömdürülmeli"* çağrıları ile feryat edip, birlikte yeni önlemler alma girişimlerini hızlandırdırlar.

Mücadelemizin yeni bir döneme girmesi karşısında, SHP'nin bilinen ve defalarca bizce izahatı yapılan sosyal-demokrat maskeli şoven ve anti-demokratik yüzü, bütün çıplaklığıyla açığa çıktı. TC'nin bütün siyasal partilerinin iktidarı ve muhalefetiyle gizli ve faşist bir yönetimin perde arkasında aldığı kararları hayata geçiren piyonları olduğu kanıtlandı. Muhalefet partileri göstermelik ve yapmacık muhalefet yaptıkları gerçeğini gizleyemez duruma düştüler. İktidardan da daha çok panik ve tedirginliklere kapıldılar. İktidarın Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini önlemek için alacağı bütün tedbirleri destekleyeceklerini açıklayarak halkımıza karşı daha çok şiddete başvurmadığı için hükümeti suçlayacak kadar ileri gittiler. Özal'ın cumhurbaşkanlığını meşru görmediklerini ve kendisiyle görüşmeyeceklerini defalarca tekrarlayan İnönü ve Demirel, bu söyledikle-rini bir anda unutur oldular.

Mücadele gerçekliğimiz, bu iki yüzlü muhalefet başlarının ne denli sahtekar ve halkımıza düşmanlıkta birbiriyle yarışmakta olduklarını bir kez daha kanıtladı.

Babası İsmet'in kılıcını devralan oğlu Erdal, ulusal kurtuluş mücadelemize ve insanlığa düşmanlığını, *"Silaha, silahla karşılık verilmeli"* gibi yeni katliamlara davetiye çıkaran sözleriyle ifade etti. Tıpkı, *"Kürt ve Kürtlüğün başını ezmek gerekir"* diyen İsmet gibi, onun katliamcı geleneğini devralan oğluda babasını aratmayacak biçimde, *"Derhal yeni önlemler alınmalı"* çağrısında bulunarak sosyal-demokrat maskeyle gizlenmiş iğrenç yüzünü açığa çıkarmaktan çekinmedi. İnönü bu sözleriyle Halk Ayaklanmalarımızın bastırılması, uygulanan şiddetin ve kimyasal silahlarında kullanıldığı günlük devlet terörünün daha da arttırılması için sömürgeci orduya davetiye çıkarıyordu. Demokratik maske de takmaktan çekinmeyen İnönü, bu pratiği ile Kürt halkının düşmanlıkta faşist Türk sömürgeci generalleri ile yarıştığını açık olarak ortaya koymaktadır.

T. Özal ile bir masada oturup örtülü sıkıyönetim kararına imzasını atan İnönü ve Demirel, daha sonra hükümetin 413 sayılı KHK (Kanun Hükmünde Kararname) ile almayı kararlaştırdığı önlemlerden bazılarını kabul etmeyeceklerine dair ileri sürdükleri gerçek dışı iddalara kendilerini dahi inandıramadılar. Bu kararların altında bunlarında imzasının olduğunu halkımız ve kamuoyu algılamakta gecikmedi. Halkımız, kendisine yönelik tutumda TC'nin tüm siyasal partilerinin ortak bir politikaya sahip olduğunu son pratik tavırlardan daha da ayrıntılı kavrama imkanına kavuştukça, mücadeleye olan bağlılık ve inancını daha da pekiştirdi.

İşte, Kürdistan'daki Serîhildan'larla birlikte meydana gelen gelişmeler, zayıflayan devlet otoritesinin daha çok derinleşmesine ve sömürgeci siyasal partilerin teşhir ve tecrit olmalarınada neden oldu. Böylesi bir ortamda, İnönü ve Demirel'in özellikle mücadelemizin geliştiği alanları kapsayan gezileri ile neyi amaçladıkları daha önceden ve sonradan yaptıkları propaganda ve açıklamalardan anlaşılmaktadır.

Her ikisi de, devletin birlik ve bütünlüğüne yönelik bir tehlike olarak gördükleri ve gösterdikleri Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini önlemeyi hedeflediklerine göre, bu amaçla yeni bir sefere çıkma gereği duydukları gözden kaçmıyor.

Ayaklanmaların başgösterdiği alanları dolaşmaları, Serîhildan'lar sonrası gelişmelerin kitlelerde yarattığı olumlu etkilerin düzeyini yerinde izlemek ve kırmak için harekete geçme gereğini duydukları kolaylıkla anlaşılmaktadır. İnönü ve Demirel bu gezileriyle devletin ve kendi siyasal partilerinin sarsılan ve dağılmakla yüzyüze kalan itibarını bizzat gözlemlemek, hükümetin gelişmeleri engellemek için kendilerininde önerdiği önlemleri yeterince alıp almadığını tespit etmek, kitlelerin bütün baskı ve engellemelere rağmen Partimize olan desteklerini bir kez daha ölçmek, bundan sonra alınması gerekli olan yeni önlemleri keşfedip hükümete bildirmek ve devletin Kürdistan'daki resmi temsilcileriyle yerli işbirlikçilerine güven, cesaret ve moral vermek amacını taşımaktaydı.

Bir taraftan devlet güçlerine halkımızı katletmeyi ve mücadelemizi kanla bastırmayı öneren bu eli kanlı iki "zat", diğer taraftan ise, yapılan baskılardan hükümeti sorumlu göstererek ve buna karşı oldukları imajını yaratmaya çalışarak kitlelerin devlete karşı besledikleri kin, öfke ve güvensizliği hafifletmeye hizmet eden açıklamalarda bulundular. Masumane pozisyonlara girerek ve kurtarıcı bir role soyunarak halkın sempatisini kazanmaya yönelik girişimlerde bulundular. Böylece işlemez duruma gelen parti varlıklarını tekrardan toparlamayı amaçladılar. İşbirlikçi ve ajan kesimlerle ilişki kurarak, onlar aracılığıyla sarsılan ve dağılan otorite ile güçlerini yeniden canlandırma ve örgütlemenin zeminini aradılar. Özellikle son günlerde darbe üstüne darbe yiyen devletin temsilcilerine sahip çıktıklarını hissettirmek, çalışanlara ise moral ve güven vermek, muhalefet ve iktidarıyla birlikte gelişmeleri ezmekte kararlı olduklarını halka hissettirmek uğraşına girdiler.

Kitlelerce kimlikleri çok iyi bilinen ve çoktan teşhir ve tecrit olan İnönü ve Demirel, sıkı güvenlik önlemleri altında yürüttükleri gezilerde, halkın çok yönlü tepki ve protestolarına uğramaktan kurtulamadılar. Özellikle İnönü'nün sinsiliği ve sosyaldemorakt geçinme taktiği halkımızın direniş duvarına çarparak ters tepti. Bu sefer beklemedikleri protestolarla karşı karşıya kaldılar. İzleyici ve dinleyici bulamadılar. Konuşmalarını dinleyemediler. Başta İnönü olmak üzere tepki göstermek amacıyla konuşma alanına gelen çocuk ve gençlerin taşlamalarına, yuhlamalarına, ıslıklamalarına, laf atmalarına vb. protesto eylemleriyle karşılaştılar. Kitleler, yerine göre yalan ve ikiyüzlülüklerini, yüzlerine vurmaktan çekinmedi. Halkın bu yoğun eylemliliği ve tepkileri karşısında, kendilerini "kurtarıcı" gösterme çabalarında başarılı olamadıkları gibi, sığınacak delik aramak zorunda kaldılar.

Amaçlarına uygun yürüttükleri çabalar kursaklarında kaldı. Tecrit ve teşhire uğradıklarını, yüz bulamaz, dinletemez, etkileyemez olduklarını; tüm baskı ve engellere rağmen halkın PKK önderliğinde mücadele etmekte kararlı olduğunu anlayıp, bu gerçeği dolaylıda olsa itiraf etmek zorunda kaldılar.

İnönü son seyahat durağı olan Van'da yaptığı basın toplantısında, *"İzlenimlerim ne yazıkki olumsuzdur"* açıklamasıyla umutsuzluğunu açık bir biçimde dile getirmiştir. *"Ne yazıkki"* demekle artık okun yaydan fırladığını, mücadelemizin önüne geçilemez ve engellenemez bir seviyeye geldiğini itiraf etmiş ve bu durum karşısında içine düştüğü zavallılığını gizeleyememiştir. Yine, aynı basın toplantısında İnönü, *"Buradaki gizlilik sadece karanlık güçlerin işine yarar"* sözleriyle de, Türk devletinin mücadelemize yönelik karanlık komplo, katliam ve baskılarını ile gelişmeleri gizleme ve çarpıtma faaliyetlerinin varlığını dışa vurmak ve bu özel savaş metodlarınında sonuç vermeyeceğine dair edindiği intiba ve karamsarlığı açıklamak zorunda kalmıştır. Halkımızın mücadeleye bağlılığını ve kararlılığını engelemek veya en azında etkilemek için bir taraftan, *"Silaha, silahla cevap verilir. Ülkenin bölünmesini hiçbir şekilde kabul etmeyiz"* diyen bu "zat", gerçek niyetini bu basın açıklamasında da dışa vurup çıkmazını tekrarlamış; diğer taraftan ise, *"Kürtçe konuşulabilir"* sözüyle de, kitlelerin duygularını baskı altına alma sinsiliğine ve geleceğe yatırım yapma taktiğine başvurmuştur. Ancak, kitlelerin tepki ve sorularına karşılık cevap veremez duruma düşen İnönü, inandırıcılıktan uzak ve gülünç açıklamalarıyla halkımızın nefretini üzerine toplamaktan başka bir sonuca varamamıştır.

Yıllara dayanan pratiği ile eli kanlı cellatlığı bilinen Demirel ise, Partimizi ve mücadelemizi açıkça ağzına alma cesaretini dahi gösteremedi. Halkın fukaralığı ve yoksulluğundan bol bol dem vurarak sanki bu durumdan kendisinin sorumluluk payı bilinmiyormuşçasına bir role girerek ve hükümeti suçlayıcı taktiği ile her ne kadar dikkatleri başka yöne çekmek istediyse de, inandırıcı olamadığını bile bile tekrarlamalarla kendisini avutmaya çalıştı. Halkımızın ekonomik yoksulluğuna çare olarak ileri sürdüğü GAP'nin kurtarıcı rolünü açıklayarak kitleleri devlete bağlı olmaya çağırdığında ise, bu içi boş laflara itibar edilmeyeceğini biliyordu. O, *"Hiç endişe etmeyin. Herkes zengin olacak. Fukaralığın, cahilliğin kökünü kazıyacağız. Bana inanın"* sözleriyle kimsenin kendisine ve söylediklerine inanmadığının itirafında bulundu.

Kürdistan'da yıkılmaya doğru yol alan TC'nin varlığını koruma seferine çıkan bu iki insanlık düşmanı, karşılaştıkları manzarayla ne kadar itibarsız ve değersiz olduklarını artık anlamışlardır. Halkımız, tepki ve protestolarıyla mücadelede kararlı olduğunu ve hiç bir sömürgeci kişi ve kuruluşa itibar etmediğini açıkça kanıtladı.

O halde, bu gezi bir kez daha ispatlamıştır ki, çoktan posası çıkmış ne İnönü, ne Demirel, ne de başka bir güç, faşist Türk sömürgeciliğini Kürdistan'da içine düştüğü yıkım batakliğından kurtaramayacaktır.

KOMKARCILIK İLE KÜRT ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİNİN ÜRETİMİ ARASINDAKİ İNTERDİPENDİNS

B. Çakıcı / Hamburg

1980'li yıllardan sonra Kürt mülteciliğide "Komkar" çıkıyor karşımıza. "Komkar" B. Alman-ya'da Kürt işçilerinin sorunlarını çözmek görevini kendisine veriyor. Sonrada görevinin sınırlarını ihlal ediyor. Sınırları aştıktan sonra görevsizliğini, Kürdistan'da savaşan Kürdistan kurtuluş gücüne karşı "blok" kurma olarak işler hale getiriyor. Devrimci savaşa karşı blok kurmak "Komkarcılık" oluyor. Komkarcılığın yaratıcılığını "TKSP" yapıyor. Ama "TKSP" Komkar' ın önüne geçemiyor. Blok'a "Rizgarî" de katılıyor. Rizgari bitiminin havli içerisinde, radikal tekerrürler içine giriyor. 100. defa radikal olduğunu söyleyip "Komkarcılığın yüz ak'ı" oluyor.

Bu yazımı Rizgari'ye ayırıyorum. Rizgari'de ıknaiyyat var. Bu grubun başındakiler hayatın dışına itiliyorlar. Hapishaneden çıkıp, Kürdistan'ın dışına yolculuk yapıp geri dönmüyorlar. 1980 öncesi Türk metropollerinde yaşayan Rizgari temsilcilerinin yaşamı böylece sadece ve sadece muhaceret oluyor. Muhaceret'te iyi yaşamanın yolunu çok hızlı buluyorlar. Radikal sözler söyleyip, etrafındaki küçük gruptaki insanların kendilerine hizmet etmelerini sağlıyorlar. Sosyal ilişkiler işin ağırlık basan yanı oluyor.

Rizgari son olarak da "radikal" bir broşür yayınlıyor: "Kürdistan'da işgal ve teröre karşı kitlesel direniş, Nusaybin-Cizre". Her ne kadar bu direnişin, "13 PKK'linin katledilmelerinden sonra, Nusaybin asıllı ve bölgede etkin bir aşiret olan Ömerli'lere mensup unsurların katledilenler arasında bulunmasından dolayı" başladığını söylüyorsa da, direnişin, kendiliğinden olduğunu yazıyor. PKK yayınlarında ise PKK'-nin 1990 yılı için, şehirlerde atılım yapacağı 3. Kongreden aktarılmıştı. Ayrıca köy ve şehir komitelerinin örgütlü bir zeminde oluştuğu ortaya çıkıyor.

Kürt toplumunda aşiretler var. Aşiretleri savaşa çekmek bir görev olarak durmaktadır. Tarihimizde Bedirxan Bey var, Şêx Seid ile birlikte hareket eden aşiretler var. Modern bir ulusal kurtuluş ise aşiretleri sömürgeci devletin ordularına karşı mevzilendirme başarısını elde etmelidir. PKK bunu başarıyor ise buna omuz vermek gerekir.

Rizgari devam ediyor; "Yani, bugün ne PKK, ne Rizgari ve ne de diğer Kürt örgütleri kitlenin önünde değildir..." diyerek kendilerine dayatmada bulunan arkadaşlarını ıknaiyyata gidiyorlar. Bir de "PKK ile anlaşmak zorunluluğu vardır. "Bizim tavrımız açıktır. Bu nedenle PKK tavrını açık koymalıdır" diye yazıyor. PKK savaşın içerisinde, kavga var. Türk askeri ile gerilla arasında savaş var. Rizgari ise bu savaşta yok. Mülteci. Ve de Komkarcı blokun içinde yer alıyor. Komkarı üreten "Riya Azadi" de silah ve savaştan bahsediyor. Eyleme geçmeyen ve de Kürdistan'a adım atmayan, savaşı desteklemelidir. Bunu yapınca da insanları savaş için kazanmalıdır. Kendisi için değil. Birlik gerekli. Savaşanların Birliği. Mültecilik ile savaşan organ bütünleşemiyor. Rizgari'de olanlar az da olsalar, temsilcilerini feshetmelidirler. Kendileri ya yurt dışında kalıp devrimci Kürt lobisine katılmalıdırlar, ya da bir şeyi yaptıktan sonra yaptık demelidirler. Çünkü Rizgari'nin yazarları her zaman hiçbirşey yapmadan yapacağız, yapılmalıdır demiş, fakat yapmamış, üretememişlerdir.

Tarihi incelemek titizlik ve iddia işi oluyor. Rizgari tarihini incelemek güç olmuyor. Çözülüyor Rizgari. Boşalıyor, koflaşıyor. Ortaya Komkarcılık çıkıyor. Abideleşen bilim adamı Beşikçi: "PKK bize şunu öğretmektedir; ulusal özgürlük için, ulusal bağımsızlık için ölmesini bilmek gerekir. Irkçı ve sömürgeci Türk Devleti'ni endişelere garkeden de, PKK'-nın bu kararlı, bilinçli, bilgili tavrıdır." (Devletlerarası Sömürge Kürdistan, İ. Beşikçi, s.147) Rizgari ise Beşikçi'ye küfrediyor. "Parti bildirisi / 15"te, "son kitabında siyasal polemik düzeyi ağırlıktadır ve bilimsel kariyerinden uzaklaşan bir tarafgirlik içinde olduğu görülmektedir... Beşikçi'-nin dost ve arkadaş meclisleri'-nin kapsamı dışında bilimsel kariyerini koruyacağı inancımızı hiçbir zaman kaybetmedik". Beşikçi "tarafgirlik" yapıyor. Savaşa taraf oluyor. Bilim görmek ve anlamak oluyor. Beşikçi işlevlerini, "Komkarcılık"a taraf olarak yerine getirmiyor. Dost ve arkadaşları ise savaş ile bilim arasında köprü kuranlar oluyorlar. Ama neden "Komkarcılığın yüz ak'ı Rizgari" devrime karşı cephe alıyor. Felsefik çözüm aranması gerekiyor. "Karşı-devrimci" olmak ne oluyor? Menşevikler'de, Krenski de karşı devrimci olduklarını söylemediler. Bolşevikler tarihte cevap buldular. "Çahşe 66'an"ı ise Kürtler buluyorlar.

Tarihi yolculuğumuzun başlangıcındayız. Rizgari 1, s. 14; "Neden bir yayın" başlığı altında şunlar yazılı. "Kürt halkının ulusal-demokratik mücadelesini somutlaştırma geliştirme ve sürekliliğini sağlayarak başarısını kutlamak için her türlü çaba harcanmalıdır". Rizgari bugün savaşı kutlamıyor. Taraflarına, ellerine su döksün, bravo desineler diye, ıknaiyyat'ı dayatıyor. Rizgari 4, "devrimci hareket çetin geçitlerde seyretmektedir." diyerek, etrafındakilere ne kadar önemli bir görev ile baş başa olduklarını iletmek istiyorlar. 9 yıl sonra Rizgari 11, "Rizgari yazı kurulu dışında hiç bir organa sahip değildi." Yazı Kurulu devrimci hareket oluyor ve çetin bir geçit böylece başlıyor. Daha sonra 1978'de Rizgari bir örgütten bahsediyor. Görevler üzerinde titizlikle duruyor: "Devrimci mücadelenin asli unsuru insan unsurudur. Fakat bu asli unsur maddi unsur ile bütünleştirildiği zaman hareket kabiliyeti daha da artar... Eğer maddi gelir programlaştırılamazsa, disiplin ilkesine bağlanmazsa, örgüt iki temel tehlikeli sorunla karşı karşıya kalır... Örneğin örgüt binasının kirasını ödeyemez, bildiri dağıtamaz vb. örgüt işlerliğini yitirir, diğer örgütlerle organik ilişkiler kuramaz, yani hareket kabiliyetini kaybeder." Devrimci örgütlenme böylece örgüt üyelerinin aidat vb. ödentilerine bağlanıyor. Bunlar ödenmez ise "örgüt bazı siyasi ve ideolojik hesaplarla maddi tavizlere boğdurulur" (Riz. 4). Böylece üye tehdit edilmektedir. "örgüt" temsilcisi, eğer örgüt üyesi para vermez ise örgütü satacağını yazmaktadır.

Rizgari 5 durağında ise başka bir strateji oluşuyor. "Kürdistan'da anti-sömürgeci mücadelenin ideolojisi inşaa edilmektedir. Süreç budur". Örgüt kurulmuştu. İdeolojik inşa yapılmadan kuruluyor. Daha sonra ise ideolojik inşaa başlıyor. "Sorun proleter devrimci sorumluluğun ve bunun gerekliliğinin hayata geçirilmesi ile ilgilidir" (Riz 5). Burada ise proleter devrimciliğe kayma gözlemleniyor. Öyle olunduğu için değil. Ankara'da kalmanın getirdiği sahte bir kopyenin kendiliğindenci tekrarı oluyor bu. Can sıkıntısı içerisinde söyleniyor. Kimliği kaybolmuş bir Kürdün perişan halini andırıyor. Caddede bulduğu bir Türk'ün sahte kimliği ile dolaşan bir Kürt'ün çekimserlik halini andırıyor.

Rizgari 7 durağında: Bu dergi Komkarcılığın yaratıcısı "TKSP" ye, ya da "Özgürlük Yolu"na karşı kaleme alınıyor "Sağ oportünizmin dayanmayacağı tek mücadele biçimi, kendini gizlemeyecek kadar açığa çıkacağı tek mücadele biçimi; toplumsal muhalafetin devrimci şeddetle bütünleştiği mücadeledir.","İhtilal sağ oportünizmin intiharıdır." Rizgari geleceğini yazıyor. 1984'ten bu yana gelişen Kürdistan ihtilali, Rizgari'nin idamı oluyor. Rizgari yönetenleri burada celat görevini yükleniyorlar. Rizgari etrafında bulunan küçük bir grup insanı, Kürt ihtilaline inanıyorlarsa tarihin verdiği idamı hükmünü durdurmamaya, sephayı çekmeye davet ediyor tarih.

Rizgari 9 durağı: Ayrılık var. Rizgari yöneticileri parti tartışmalarından dolayı ayrılık olduğunu yazıyorlar: "Parti, karanlıkta ve fırtınalar içinde seyreden bir geminin sadece pusulası değil, aynı zamanda bu geminin bütün canlı varlığıdır da". Fırtına içerisinde kalıyor yönetici Rizgariciler. Bir türlü fırtınadan kurtulamıyorlar.

88'de kurdukları parti, "Partiya Rizgariya Kurdistan", Avrupa'da kuruluyor. Yani fırtınada, yetim ve de kimsesiz. Anlamlıdır, dikkat edilmesi gerekiyor; "oportünistler ve nesnel olarak sömürgecilerin sivil jandarmaları olan reaksiyonerler de devrimci değerleri şurasından burasından cımbızlayıp kemirerek karşı devrim güçlerine hizmet etmektedirler." Burada çözülme var. Zaten sivil jandarma tesbiti yapılınca, insana karşı devrime hizmet ediyorsun denmez. Sivil jandarmalık yapan karşı devrimi örgütlüyor. O karşı-devrim oluyor. Peki Rizgari 8'de bunlar neden yazılıyor. Bugün Nusaybin, Cizre direnişinde Rizgari'nin tavrı nedir? Direnişleri destekliyorum. Daha sonra PKK kadar söz istiyorum. Sonra ise ve en tehlikelisi: Bana gelin. Nereye? Savaşmayan bir yere Rizgari yönetenlerinin ıknaiyyata kalkıştığı her Kürt insanı, bu kötürüm ruhu yalnız bırakmalıdır. Evinize sokmayın. Kan vermeyiniz. Savaşan ülkenizi, onun savaşanlarını ülke dışından da destekleyiniz.

Rizgari 8'de öne konulan "Partileşme" görevinin ömrü uzatılıyor Rizgari 9 durağında: "Devrimci öncünün inşası... hiç de sıradan ve basitçe bir manevra filan değil, uzun ve çetin bir süreçtir." Etraftakilere "Biz sizi daha bir dönem sömüreceğiz. Sizi sömürmemizin gerekçeleri var" deniyor.

Tarihi bir yürüyüş ve ayrışma başlıyor. 12 Eylül kan kusuyor. Karşı-devrim var. İnsan onuru çiğneniyor. Kürt insanı yakılıyor, kurşuna diziliyor. Diyarbekir ayaklanıyor. PKK'li tutuklular direnişi başlatmak için kendilerini feda ediyorlar. Kemal PİR ve arkadaşları abideleşiyor. Mazlum DOĞAN Newroz'da yaşamı militan bir yürüyüş haline getiriyor. Rizgari yöneticileri direnmiyor. Kara sayfaları burda başlıyor. Sözkonusu olanlar, yazdıkları raporlarda kendilerinden bahseden iki Rizgarici oluyorlar. Raporda ise Mazlum DOĞAN'a küfrediliyor. İntihar etti diyorlar. İntihar etmek... Bazen intihar, karar alarak ölmek oluyor. Direniş oluyor. Öyle bile olsa Mazlum DOĞAN daha da yükseliyor. Bu hünerperverler kendilerinin önlerinde bir bardak çayın alınmasına bile rıza göstermek istemezler. Kendileri meşrubat mezbaaları açarak ticaret yaparlar. Ancak ölümünü kararlaştırdığı bile düşünülse Mazlum DOĞAN gibi bir yürekli insana da küfür ederler. "Kürdistan Press"i kim için yayınlıyorsunuz? Genel yayın yönetmeninin amaçları nelerdir? Kim için İsveç'ten emekli maaşı alacak? Emekli olmak doğaldır. Ancak, siz hani siyasal önderlik inşaa ediyordunuz. O zaman emekli olmayınız. Ne planlanıyorsa, o uygulanıyor. Siz planlı davranıyorsunuz. Kötü bir ruhi davranış olan, insanı kendinizi tatmin etmek için, yolundan sapıtmayı terkediniz.

Tarihi yürüyüşten 1984 silahlı ayaklanması çıkıyor. Bir de Mültecilik. Mülteciliğin özel ürünü Komkarcılık oluyor. Onun da daniska üretimi, özel çabasının ürünü ve "Komkarcılığın yüz ak"ı Rizgari çıkıyor ortaya.

Devamlı bir istihman içerisinde olan Rizgari, "Kürdistan Komünist Partisi Örgütlenme Komitesi" kuruyor. "Yekitî" isimli bir dergi yayınlıyor bu "Komite". Sayı 1: görev 1: "Proleterya partisinin inşaası", görev 2: "Kürdistan pratiğinde yaratılmış harikulade bir askeri örgütlenme olan peşmergeyi tek bir askeri komutanlığa bağlama" oluyor. Peşmerge harikulade bir olay değildir. Peşmergeye Kürtler kendi gözü gibi bakıyorlar. Harikulade demek Türkçe düşünmenin bir anlatımı oluyor. "tek bir askeri komutanlık" ise çok güç bir iş oluyor. Bu ya yapılır ya da önceden konuşulmaz. Bu da Ankara'-dan gelme, İsveç'e göç etmiş bir insanın ruhundaki bölünmenin bir ürünüdür. Rüyaları insanlar yutamıyor, middeye inen en çok gerçek oluyor. Yekiti sayı 1: "Hayat sonsuz bir inat ve kararlılık ile yoluna devam ediyor. Şartlar durmadan değişiyor". Değişen çok şey var. Örneğin yazar Kürdistan'da olmadığını bir türlü görmüyor. Kafası değişiyor yazarın. bir peşmerge ile ilişkisi olmadan, ordudan bahsediyor. Hayat değişiyor. Acımasız gelişiyor. Ordu kuruluyor Kürdistan'da savaş var yazar orduyu görmüyor. Daha

Devamı 23. sayfada

Çağrıda bulunmayı görev sayıyorum. Rizgari kendisini, daha fazla suç işlemeden, insanı kendisine yabancılaştırmadan feshetsin. Bu zorunlu bir yok oluş oluyor. Bu öneriyi değiştirmeyecek Rizgari için yapıyorum. Rizgari savaşın propagandasını yapsın. Araç ve gereçlerini Kürt mücadelesine sunsun ve Avrupa'da kalsın. Birlik Burada olmaz. Kürdistan'da savaşanların birliği bizi kurtuluşa götürecektir. En önemlisi, Rizgari etrafından olanlar! Yöneticilere bir hafta müddet tanıyınız. Türklük karakterlerinden, asortik laflardan vazgeçmezlerse, kulislerde savaşa karşı atıp tutarlar ise onları açlığa terkedin. Pejmurde olsunlar Bu çağrıyı KOMKAR ve Komkarcılara yapıyorum. "Komkarcılığın yüz ak'ı"na.

"İdamla yargılanıyorum, fakat duruşmalarda bulunamıyorum. Bu hukuk sistemi herhalde dünyanın hiçbir yerinde yoktur."

Değerli arkadaşım

Sana, sizlere ne yazacağımı düşündüğümde öyle çok şey ortaya çıkıyor ki, ne yazacağımı şaşırdım.

Sizden ayrılışım Haziran 1985 yılında Xırbıke Beste mıntıkasında olmuştu. Ayrıldıktan 6 ay sonra Silvan mıntıkasında yakalandım.

Beni en çok üzen şey, en verimli ve daha çok yararlı olacağım bir dönemde yakalanmamdı. Bu durum beni kahrediyor. Çünkü, çalıştığım alanın en eski işçisiydim.İşçilik süremde en zor koşullara dayanıyordum. Tam ustalaşmıştım. Geçmiş hatalardan ders çıkara çıkara fabrikanın tümünü nasıl çalıştırmam gerektiğini bilince çıkarmış, Nebil'in yıkmaya çalıştığı yapıyı yeniden inşa etmeyi başarmıştık ki, daha onarımımı bitirmeden yakalandım.

Yakalanmamla birlikte sadece çalışma alanım değişmiş oldu. Burada da aynı tempo ile çalışmalarım sürüyor. Ama cezaevi koşullarına halen alışmış değilim. Hep dışarıyı yaşıyorum. Bazı arkadaşlar bana takılıp "hala ülke pratiğinde yaşıyorsun" diyorlar. Ben de kendilerine "yaşadığımı-yaşadığımızı siz de yaşamış olsaydınız, siz de benim gibi hep dışarıyı düşünürdünüz" diyorum. Bazı arkadaşlar bana hak veriyor, "ilk yıllarda biz de senin gibi hemen adapte olamadık" diyorlar.

"Önderlik Gerçeği" üzerine yazılan yazıyı okudum. Benim için o kadar eğitici ve aydınlatıcı oldu ki, bazen kendi kendime "keşke 1985 yılında yazılmış olsaydı" diye düşünüyorum.

Ben, çalıştığım alanda 1984 ve 1985'teki pratiğimi değerlendiriyor, eleştiriyor ve bilhassa 1984 sonlarındaki eksikliklerimi çok daha iyi görüyorum. O zaman da eksikliklerimizi eleştiriyordum. Nebil (Ali Ozansoy), "Herşeyi karıştırıyorsun, bu bizim bileceğimiz iştir" diyor, eleştirilerimizi dikkate almıyordu. Tabi şimdi söylenen artık boş sözler olacak.

Nebil gibileri, bizlerin eksiklik ve bir yerde saflığımızdan yararlandılar. Bu herif, birkaç defa mahkememde tanık olarak bulundu. Ve aynen şunları söyledi, "1982 yılından beri PKK taktiğini boşa çıkarmak için çalıştım. Bunda kısmen başarılı da oldum." Nebil, bu açıklamayı hem polis sorgusunda hem de mahkemede yaptı. Aslında bu alçak herifin anlattıkları çok daha fazla.

Yakalandığımdan itibaren yaklaşık üç yıl mahkemem devam etti. Sason Davası ile birleştirilmesi için defalarca dilekçe yazdım. Bilinçli olarak reddedildi. Diğer bir itirafçı olan "Murat" ile birlikte davamız birleştirildi.

İlk duruşmada sözlü siyasi savunma yaptığımdan yeni bir dava daha açıldı. Ardından bu defa 120 sayfalık yazılı siyasal savunma hazırladım. Bir dava daha açıldı. Diyarbakır'dan sürgün olmadan önce ayda dört-beş defa mahkemeye çıkıyordum. Her mahkemeye çıktığımda Kürtçe savunma yaptığımdan dolayı beni mahkemeden dışarıya atıyorlardı. Kürtçe slogan ata ata mahkeme salonunu terk ediyordum.

Bu tavrımdan dolayı beni mahkemeye çıkarmadılar. Gıyabımda yargılamaya devam ettiler. Birçok arkadaşın daha durumu aynıdır. Benim davam 1988'de sonuçlandı. İdam cezası verdiler. Eskişehir'den Aydın'a nakledildiğimiz dönemde Yargıtay hakkımdaki idam kararını bozdu. Dava Diyarbakır'da tekrar devam etti. Bir kaç defa Diyarbakır'a naklim için dilekçe verdim. Olumsuz yanıt aldım. Gıyabımda ifademi almak istediler. Reddettim. İdamla yargılanıyorum, fakat duruşmalarda bulunamıyorum. Bu hukuk sistemi herhalde dünyanın hiçbir yerinde yoktur. Kürtçe yazdığım için savunma yazımı almayı da kabul etmiyorlar. Bir askeri savcı, "Siz hukuki olarak hiç savunma yapmıyorsunuz. Hep siyasi savunma yapıyorsunuz. Mahkeme kürsülerimizi, sizin siyasal propaganda kürsünüz durumuna getirmeyeceğiz" diyordu.

Bu yöntem ve uygulamalara karşı savaşıyoruz. Yazmamdaki amaç, hangi yöntemlerle yargılandığımızı görmeniz içindir. Diyarbakır'da mahkemeye çıkarken az çok savunma yapabiliyorduk. Aydın'da bu görevi yeterince yapamıyoruz.

Geçmiş pratiğimizi bir arkadaşla roman haline getiriyoruz. Bu bir deneme olacak. Şimdiye kadar 150 sayfa yazdık bile.

...

Sizi bu aşamada tahliye edeceklerini beklemiyorduk. Davanın boyutu ve Alman devletinin politikası az çok bilindiği için, size ceza vermeseler bile en azından salt sizi uzun süre cezaevinde tutmak için, mahkemeyi birkaç yıl bilinçli olarak uzatacaklarını değerlendiriyorduk.

Davanın büyüklüğü, haklılığımız ve yurtsever kamuoyumuzun baskısı, onların politikasını iflas ettirdi. Geri adım atmaları bu nedenledir. Elde edilen sonuç bizim için bir zaferdir. Bu sonuç, sizleri tutuklayanların ve onların ajanlığını yapan güçlerin yenilgisidir. Çünkü, birçok gücün, ailemizi zor durumda bırakmak için yoğun uğraş içinde olduklarını biliyorduk. Evdeki hesapları çarşıya uymadı, bozuldu ve her defasında da bozulacaktır.

Hepimiz hepinize saygılarımızı iletir, başarılar diler ve hasretle kucaklarız.

Arkadaşın Yusuf Onat
Aydın E-Tipi Cezaevi

"... Karar, endişe verici değil, aksine güç ve moral kaynağı oldu."

Sevgili Arkadaşım,

...

Her yılın ayrı bir sevinci ve mutluluğu vardır. Bu yıl da öyledir. Gelişmeler ve değişmeler hızlandı. Yaşanan olayların hızı, saatte yüz kilometre hız yapan rüzgardan daha fazla; topraklarımızı kuraktan, dağlarımızı kardan temizleyerek ovalara doğru bir sel akını gibi inmeye başladı. Tozu dumanı öyle güçlü ki,önüne çıkan tüm engelleri birer birer yıkarak özgürlüğe doğru hızlı bir gelişme temelinde yaklaşmaktadır. Arzularımız, temel niyetimiz dönmez, konuşamaz sürüler gibi alandan alana, ülkeden ülkeye satıldık. Bu kadar acıları ve bu kadar zorlukları çekmemize rağmen, halen körlük devam ediyorsa, mevcut gelişmelerin de değeri bilinmez. Ama yine de daha çok güçlü olarak ve kendimizi yenileyerek bu tip insanları, insanlığa, barış ve demokrasiye kazandırmalıyız. Sorunumuz kişisel değil, toplumsaldır. Sorunun kaynağı bellidir; esasen kaynağı kurutmadan çözümde olmaz.

İşte biz de çözümü dayattığımız için karşıdakiler bizi bundan

Malatya Cezaevi'nden savaş esirleri

alıkoyabilmek amacıyla ellerinden geleni yapmaktadırlar. Zindanlar, kelepçeler, karakollar, yasalar, yani bütün sömürgeci ve emperyalist kurum ve kuruluşlar gericiliği, yobazlığı, bencilliği, insanlık dışı uygulamaları yapar, destekler ve yaşatmak için çaba harcar. Bu uygulamalara karşı gelen yurtsever, demokrat insanları, çeşitli bahaneler uydurarak cezalandırmaya yönelir. Bizim durumumuz da bunun bir yansımasıdır.

Mahkemem sonuçlandı. Bana 15 sene verdiler. Zaten baştan beri ceza verecekleri belliydi. Çünkü, karşımızdaki mahkeme heyeti hukuki bir niteliğe sahip değildi. Çünkü, bir sınıfın temsilcileri olarak her alanda olduğu gibi hukuksal alanda da temsil ettikleri sınıfın emir ve direktiflerine uygun olarak hizmet vermektedirler. Yani verilen karar, hukuki ve insani değerden tamamen yoksundur; bunun şoven, ırkçı bir politikanın sonucu olduğu bilinmelidir. Bizimle yargılanan 28 arkadaş ve yurtsever de çeşitli cezalara maruz kalarak "mahkum" oldular, Bu, benim için hiç de sürpriz olmadı. Zaten bekliyordum. Ama bu gibi yöntemlerle bizi yıldıramazlar.

Dünya tarihinde insanlık adına, toplumları adına, barış ve demokrasi adına hareket edenler, bizden önce bu yollardan geçtiler. Bir kısmı da hala mücadelelerine devam ediyorlar.Bunları bildiğim için karar, bana hiç de endişe verici gelmedi. Aksine güç ve moral kaynağı oldu. Çünkü, boyun eğmedik. Boyun eğmecilik bize ve ailemize yakışmaz. Durumum son derece iyidir, moralim yüksektir.

Hepinize selam ve sevgilerimizi yolluyoruz.

ve bunun yanı sıra beklentilerimiz karanlığı yırtarak aydınlığa doğru ilerlemede herkesi şaşkına çeviren bir gelişme gösteriyor.

Bu gelişmelerden en fazla etkilenen ve büyük mutluluk duyanların başında bizler gelmekteyiz. Sevincimiz, mutluluğumuz ve kazanımlarımız, kayıplarımızdan daha üstün gelmektedir. O zaman acılar, çileler, açlık, yoksulluk, maddi ve manevi kayıplar, bu kazanımların yanında çok ufak kalmaktadır. Bizler paranın ve servetin peşinde koşanlardan değiliz. Bizler çok şey kaybettik. Topraklarımızı, köyümüzü, kentimizi, soğuk suları, yalçın kayaları, başı eğilmez dağları, ucu bucağı görünmeyen ovaları, yeraltı-yerüstü zenginlik kaynaklarını ve koskoca bir ülkeyi; bu değerdeki varlıkların yeniden kazanımı kolay olmaması gerekiyor. Tüm bunları bırakarak el kapısında özgürlük aramak ne acıdır! Dost ve akrabalardan umut beklemek hayaldır. Çünkü, bu kadar değere sahip çıkmayan inasanlardan yardım beklemek hayalden başka bir şey olamaz.

Bizler insan olarak, aile ve toplum olarak birbirimize çok benziyoruz. Her yanımız çürümüş, dökülmüş, lime lime olmuşuz. Bunları bir araya getirmek, insanlığa, aileye, topluma yararlı bir biçime sokarak geliştirmek elbette kolay değildir. Çalışmak, fedakar olmak, hürmette kusur etmemek, kusuru onlarda değil, onları bu hale getirenlerde aramak lazımdır.

Yüzyıllardan beri yabani bir yaşamı, insani bir yaşammış gibi kabullendik. Köleliliği, "özgürlük" olarak yaşama biçimine dönüştürdük. Dünyadaki gelişme ve değişmeleri görmedik. Gözümüz kör, kulağımız sağır, dilimiz

Ş. Kara / Malatya Cezaevi

UYANDIK IŞIĞINDA

Hiç uyanmadan
Gecenin ağır, kirli bir
kokusu vardı içimizde
Uzun bir türküydü
Karanlıkta dudağımızdan
düşmeyen
Su kadar uzun oluşu
değildi korkumuzdan
Uzun ince acımızı
yatıştırmaktı,
ninnilemekti
Köle yanımız
Biraz da eğer geceden arta
kalmışsa
insan yanımız
Tanıdıkları anda
birbirlerini
Birbirlerinin korkusuna
dayanamadılar
Ve o günden bu yanadır
Duyumsar durur insan
yanımız
Çekemez
Gecenin ağır kirli kölesini
Işıklı yanımız
Düşman tabiriyle "kılıç
artığı" olandı
Ya da bizim deyişimizle
İğne ucu kadar bir olanak
bir tohum
Gecenin karnını
atlarımızın nallarıyla
dövdük
Yırtıp gelindiğinde gün
ışığına dağların
kuytuluklarında sırrımız
saklıydı.
Gölge gibi takibindeydik
zaferin
Bir Ağustos sabahı güneşli
yanımız vurunca
kayalara
İlk kez Farqîn'de buğdayda
bir bebek
Anasının sırt kundağında
güldü.
Kayalardan çekilip gidince
gölgemiz
Işığı tutamaz oldu artık
hiç bir şeyimiz

Ağustosunda Kürdistan
kan kızıl yüklenip gelir
Ve bütün karşıtların çırıl
çıplak hesaplaşmasıdır.
Artık o an gölge kapatamaz
ışığı
Toprak ihaneti
barındıramaz
Tohum kabuğunu
parçalayamadan duramaz
Ya geceye arkadaş
ya da gündüze yoldaş
Ya donduran ayaz
ya Ağustos
kızıllaştıran yaz
Ya Kemal PİR'in
yüreğinde ak
ya ihanetin
kirliliğinde kara
Tanıdığı günden beri
çekemez oldu birbirini
Ağır kusmuk yüklü bir surat
Sessiz güneşli bir günde
Kandıramadı bizleri
Gizleyemedi hiç bir yere
Kürdistan'ın kanına
bulaşan ellerini
Bilinmeliydi
Bilindi
Sağır kör ülke artık
gümbürdedi
Güvercinler gagalarında
kurşun ile
Sıcağında Ağustos'un
Cudi'ye doğru uçtuklarında
Son sıkımında
KARASU'nun mendilinde
Suyun son damlası düştü
Diyarbakır'da
kudurdu
cellatlar...

İlham Çiftçi

Malatya Özel Tip Cezaevi

Ankara DGM, Kutlu ve Sargın'ı tahliye etti

İHANET LİMANINDAKİ GEMİ: TBKP

Olaylı bir dönüş ve olaylı bir tutuklanış ardından, 900 gün sonra TBKP liderleri Haydar Kutlu ve Nihat Sargın serbest bırakıldılar. "Demokrasiyi kurtarmak" için yola çıkan bu iki lider, kendilerini bile zor kurtardılar. Tabii buna kurtulmak denirse. Bu iki "kurtarıcı"nın kurtuluş öyküsünü ve gerisindeki nedenleri biraz irdelemek gerekiyor. Öyle ya bunlar tam da "demokrasi" ikinci kez katledilirken, serbest kaldılar. Yukarıdan birileri bunlara "yürü ya kulum" diyerek, kapıları açıp "içerde yapacağınız bir şey kalmadı; biraz da ehlileştiniz, şimdi dışarıda lazımsınız bana" diyerek bunları demokrasinin kırıntılarının da katledilmesinde örtü olarak kullanmak için dışarı saldılar. Öyle ya da böyle bunların, hakkında kısa sürede en çok fıkra üretilen başbakan olma rekorunu kırmaya giden mevcut hükümetin başı gibi, uzaktan kumandalarla yönetildiklerini belirtmeye gerek olmadığını sanıyoruz.

Her şeyin bir bedeli var deyişi bunlar için de geçerli. Bundan önemlisi ödenen bedelin ne olduğu ve nasıl ödendiğidir. Bunlar da demir parmaklıkların dışına çıkarken bir bedel verdiler. Bu bedelin ne olduğuna birazdan değineceğiz. Bundan önce belirtilmesi gereken bir diğer nokta şu anki mevcut ortamın özellikleri ve ortamda insan onuruna yaraşır tutumun ne olacağıdır!

Türkiye devrimi gündeminin önemli sorunu demokrasi ve Kürt sorunu oluşturmaktadır. Bu iki soruna gösterilen yaklaşım örgütlerin, kişilerin mevzilenmesini de farklılaştırmaktadır. Bugün Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkı savunulmadıkça, Türkiye'deki demokrasi sorununda bir adım bile atılamayacağı açıktır. Daha farklı bir deyişle, demokratlığın ölçüsü, Kürt halkının kendi bağımsız devletini kurma hakkının sadece propaganda düzeyinde savunulmasından da öte, bunun pratik oluşumuna destek vermektir. Gerçek demokratlık ve demokrasi savunuculuğu ancak buradaki doğru yaklaşımla mümkün olur. Gündemdeki bu iki temel sorunun bu şekilde içiçe geçmiş olması, bugün örgütlerin bu sorunlar karşısındaki tutumlarını da açığa koymasını zorunlu kılıyor.

TBKP'nin "demokrasi kurtarıcılığı"nın ne anlama geldiğini, bu sorunlara bakarak değerlendirebiliriz. TBKP liderlerinin Ankara'ya inişe hazırlandıkları bir dönemde ağızlarından çıkan ilk sözler; Kürdistan'da PKK önderliğinde yükselen ulusal kurtuluş savaşını "teröristlik"le suçlamak ve bu mücadeleye karşı olduklarını belirtmek oldu. Brüksel'deki basın toplantısında üzerine basarak anti-PKK'ci oldukları mesajlarını Evren-Özal kliğine ulaştırdılar. Böylece icazete giden yolda önemli bir adımı da atmış oldular. Demokrasiyi ise TBKP'nin yasallaşıp yasallaşmaması gibi çok geri bir temelde ele alarak, Ankara'ya uçtular.

Gerek Avrupa ve gerekse de TC'den destek ve çağrılarla yapılan bu uçuşun sonucu hiç de bekledikleri gibi olmadı, bu iki liderin. Tutuklanmalarıyla birlikte, Türkiye'de demokrasinin olmadığını telaffuz etmeye başladılar. Aksi olsaydı, ne olacaktı? Tabii ki, bunlara göre, demokrasi. Evet, kahramanlarımızın durumu bu kadar içler acısı. Ama, TC herhalde bu demokrasi kahramanlarının güvencelerini yeterli görmemiş olacak ki, biraz daha ehlileştirerek daha iyi kullanmak için cezaevine gönderdi. Böylece yeni bir süreç başladı. Bu süreç TBKP'yi Evren-Özal kliğine daha da yakınlaştırdı. Ve sonunda Özal'ın ve diğer muhalefet partilerinin liderlerinin desteğiyle serbest kaldılar.

İşte bu noktada sorunun kazandığı son biçime gözatalım. Mart ayı ile birlikte; Nusaybin, Cizre, Silopi, Midyat, Silvan, Lice, Batman, Diyarbakır ve daha birçok yerde kitle ayaklanmaları meydana geldi. Bu başkaldırılar, PKK önderliğinde Kürdistan'da 6 yıldır yürütülen silahlı mücadelenin yeni bir dönemece girmesini birlikte getirdi. Şimdiye kadar "3-5 kişi" diye nitelenip, mücadelenin boyutu gizlenmek isteniyordu. Ama, Nusaybin-Cizre başkaldırıları PKK'nin kitle desteğini kazanmakla kalmayıp, bunları eyleme kaldırdığını da gösterdi. Gerilla ve halk ulusal kurtuluş uğrunda Newroz'u ve baharı yeni bir eylemlilikle karşıladı. Bu ise, TC'yi acilen tedbirler almakla karşı karşıya getirdi. Bu tedbirler içerisinde üzerinde en çok durulan husus, hepimizin de bildiği gibi "ne olursa olsun herkesin çelişkilerini bir yana bırakarak milli birliği koruması"ydı. MGK toplantısının ardından muhalefet partilerinin liderlerinden İnönü ve Demirel'in "Milli çıkarlar her şeyin üstündedir, sorun Özal sorunu değil, devlet sorunudur" diyerek, Çankaya'ya çıkmama, Özal'la yanyana gelmeme yeminlerini bozmaları ve toplanan Bakanlar Kurulu'nda 413 sayılı kararnamenin çıkarılması, milli birliğin sağlanması yönünde atılan önemli adımlardı. Tüm burjuva partileri ve bazı cilalı demokratlar "PKK terörüne" karşı "Misak-ı Milli"yi korumada elbirliği yaptılar.

Bu, milli birlik girişimlerinin bazı yönleri eksik kaldı. Soldan da bunu tamamlayan ögelerin, bu oluşuma katılması gerekiyordu. Gerçi devletin elinde işleyeceği hazır bir malzeme vardı. Ama yine de görüntüyü kurtarmakta yarar var dercesine son bir adım atıldı. Tam da bu gelişmelerin yaşandığı süreçte, TBKP liderleri açlık grevine başladılar. "141-142. maddeler kaldırılmadan açlık grevini bırakmayacağız" diyen bu liderler, nasıl olduysa, Özal'ın "hükümet bu maddeleri görüşecek" sözü üzerine grevden vazgeçerek, beklemeye başladılar. Çark dönmeye başlamıştı ve zaman geldiğinde düğmeye basılacaktı. Nitekim, 141-142. maddelerde ceza indirimi getiren yeni kanun tasarısının Bakanlar Kurulu'nda ele alınmasıyla birlikte, TBKP liderleri de yapılan ilk duruşmalarında serbest kaldılar.

Bu serbest kalışın 413 sayılı kararnamenin hemen ardından gelmesi düşündürücüdür. 413 sayılı kararname neler getirdi? Var olan uygulamaları daha katı biçimlere büründürmenin yanısıra, esas olarak Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesine ve Türkiye'deki devrimci-demokratik uygulanışa karşı yeni bir darbedir. Bu, askerin yönetiminde sivillere askerler adına yaptırılan bir darbedir. Kararnameyle Kürdistan'da özel savaş ugulamaları yasal bir dayanağa kavuşturulurken, Türkiye de özel savaşın yönetimine bırakıldı. Hükümet ve diğer kurumlar bir yana bırakılarak, yönetim MGK ve özel savaşın diğer yöneticilerinin elinde yoğunlaştırıldı. Bakanlar, parlamento, basın, üniversiteler ve diğer bütün kurumlar, bu yeni yönetim biçimine göre düzenlendi. Anayasa'ya göre yasama gücü mecliste olması gerekirken, kararnamenin meclis gündemine alınmamasına bile bir tepki gelmedi. Yani, meclisin kuklalar topluluğu olan bileşimi böylece daha da açığa çıktı.

Böylesi bir dönemde TBKP liderlerine icazetin verilmesi, yeni kuklaların devreye sokulmasından öte bir şey değil. Kararnamenin ülke içerisinde olduğu kadar uluslararası alanda da yoğun tepkilere yol açtığı biliniyor. TC'nin oynamak istediği demokrasi sahtekarlığı böylece tutmadı. Birçok uluslararası kuruluş ve AT parlamentosu, oluşan yeni durum karşısında TC'yi yeniden değerlendirmelere ve eleştirilere konu etti. AT parlamentosuna sunulan karar önerilerinde TC'nin özellikle Kürdistan'daki uygulamaları konu edilmeye başlandı. TC, dışarıdaki prestijini bu kararnameyle oldukça düşürdüğünü görerek, artık hiçbir tehlike arzetmeyen, kendi örgütleri üzerinde bile denetimleri olmayan TBKP liderlerini uluslararası kamuoyunu yanıltmak ve Kürdistan'daki katliam vd. uygulamalarını gizlemek için dışarı bıraktı. Böylece TBKP'yi de özel savaşın ve milli birliğin tamamlayıcı bir ögesi haline getirme planını uygulama olanağına kavuştu.

Bu gelişmelerle birlikte ortaya çıkan diğer bir nokta ise; Kürdistan'a ayrı, Türkiye'ye ayrı bir standardın bunların şahsında getirilmeye çalışılmasıdır. Tabii bu yaklaşımı uzun vadede Türkiye'ye de egemen kılmayı planlıyorlar. Kürdistan'a adeta nefes aldırılmazken, TBKP'ye dışarı çıkma ve hatta partileşme imkanları tanınıyor. Bu olanak PKK'ye ve önderliğinde yürütülen ulusal kurtuluş mücadelesine karşı olan herkese de tanınmak isteniyor. Serbestçe faaliyetin bedeli, Kürdistan'a ve PKK'ye karşı olmak. Şöyle de diyebiliriz, "özgürlüğün bedeli, TC'nin milli birlik ruhuna katılmak ve PKK'ye, önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesine karşı olmak." Eğer, bunun aksini ortaya koyarsa, "özgürlük" en hafif ceza olarak cezaevinde bitecektir.

Basına getirilen son yasaklamalarla bilimsel araştırmalarında Kürt halkı ve PKK hakkında gerçekleri yazdığı için tutuklanan bilim adamı İsmail Beşikçi'nin tutuklanma nedeni gözönüne getirilirse, TBKP liderlerinin bu kadar serbestçe dolaşmalarının nedeni daha iyi anlaşılacaktır. İsmail Beşikçi'nin cezaevinde, bunların ise dışarıda olması, bunların TC'ye verdikleri bedelin ne olduğunu gösteriyor. Yine, bunlar kendilerini düşünce suçluları, şiddete bulaşmamış olanlar kategorisine koyuyorlar. Olaya sadece bu çerçevede bile bakılsa, cezaevi düşünce suçluları ile dolu. O zaman bu çifte standardın nedeni ne? Öyle ya, 141 ve 142. maddelerde ceza indirimine gidilecekse, diğer tutukluların da salıverilmesi gerekmiyor mu? Bu olmadığına göre, meselenin altında başka nedenler var.

Bugün bu iki "kurtarıcı" serbest kalmışlarsa, bu konuda Kürdistan'daki gelişmeler belirleyicidir. Yukarıda da belirttiğimiz gibi, TC'nin özellikle Kürdistan konusundaki politikasına tam bir desteği içte ve dışta bulmaya ihtiyacı var. Çünkü, son Nusaybin-Cizre başkaldırıları, yıllardır sürdürülen politikaya içte ve dışta verilen desteği çok asgariye indirdi. Bu konuda milli birlik ruhunu yaşatmaya, ezme politikasını uygulamak için ihtiyaç duyan TC, bu işe TBKP'yi de katmayı, içte ve dışta biraz da yürüyebilmek için sorumlu görüyor. Yani, bugün TBKP liderleri dışardaysa bu, Kürdistan halkının döktüğü kanların bir neticesidir. Ama bu milli birlikçilerin bunu anlayacak kadar, insan onuruna sahip olmadıklarını belirtmeye bile gerek duymuyoruz. Eğer onurlu olsaydılar, bir halkın katliamına onay verecek milli birlikçi saflarda yer alıp, özel savaşın ögeleri haline gelmezlerdi.

Evet, TKP 1925'te çıkarılan eski Takrir-i Sükûn yasası döneminde de aynı politikanın sahibi oldu. Kürdistan'daki Şeyh Sait ve diğer ayaklanmalara karşı TC'nin katliamlarını alkışlayarak, "gericiliğe karşı savaş yürütülüyor" dediler. Kısacası, kemalizmin Kürdistan'ı işgal ve ezme politikasına onay verdiler. Aradan tam 70 yıl geçti. Kürdistan ve Türkiye'de epey gelişme ve değişmeler ortaya çıktı. Ama görülen o ki TKP'de, şimdiki adıyla TBKP'de bir değişiklik yok. Yine, Kürdistan'da isyan var... Takrir-i Sükûn yasası devreye sokulmuş... Devlet, milli birlik naraları atıyor... Ve TKP, bu çağrılara cevap vererek, halklara ihanet temelinde dışarı çıkmayı; uçuş ve iniş eyleminin ardından rahatlıkla içine sindirebilecek bir onursuzluğu yaşıyor. 1925'lerde çıkarılan Takrir-i Sükûn yasası döneminde olduğu gibi, TKP, yine düzenin dümenine girerek, ihanet limanına yanaşmakta bir onursuzluk görmüyor. Bırakalım bunu görmek, kendilerine öyle sıfatlar yakıştırıyorlar ki, şaşılası durumlara düşüyorlar. 70 yıllık ömrü boyunca aldıkları, yol yine rejimin soldan bir yaması olmayı aşmadı.

Bugün Türkiye'de demokrasi kavgasında iki eğilim kıyasıya çatışıyor. Tabii, Türk aydınlarını da buraya koymakta yarar var. İsmail Beşikçi ve Türkiye devrimci-demokratik hareketinin temsil ettiği, gerçekleri ne pahasına olursa olsun haykırmak; yani doğruları söylemekte ve bunun bedelini işkence, cezaevi ne olursa olsun çekinmeden göğüslemek. Diğerleri ise, Kürdistan'daki katliama onay veren, mücadeleye karşı TC'nin yanında milli birlikçiler cephesinde yer alan TBKP ve legal marksist parti kurma girişiminde bulunanlardır. Beşikçi ve Türkiye devrimci-demokratik güçlerinde ifadesini bulan eğilim, bugün TC'nin sınırsız katliamcılığını ve inkarcılığını rahat uygulamasına karşı büyük bir engel oluşturuyor. TBKP ve çevresi ise, duvarların dışına çıkma uğruna kendi onurlarını TC'ye peşkeş çekmekle kalmayıp, yüksek perdeden milli birlik şarkıları söyleyerek, hem Kürdistan halkına ve hem de Türkiye halkına karşı en büyük ihaneti yapmaktadır. Bu kesim, kendisine "sol, marksist" gibi sıfatlar yakıştırmaya çalışsa da bununla hiçbir alakaları olmadığı açıktır. Onlar halklarımızın katline onay veren basit birer kukladan öte bir şey değildirler.

TBKP liderlerinin durumunu biraz daha açarsak, ihanet deyimi bile bunlar için az gelmektedir. Çünkü bunlar, Ankara'ya inişlerinde zaten bu batağa saplanmışlardı. Batakta yol aldıkça daha da batacakları açıktır. Serbest bırakılmaları ardından yaptıkları basın toplantısında, "Türkiye'ye yeni geldik" biçiminde bir açıklamada bulunan bu ikilinin son kararname hakkındaki görüşleri ise şöyle; *"Doğu'da alınan önlemler için düşündüğümüz şey, Türkiye'nin bir bütün olduğudur. Biz zaten tümüne demokrasi gelmesi için uğraşıyoruz."* Görüldüğü gibi, Kürdistan kelimesini bile ağızlarına alma cesareti olmayan bu ikilinin "Türkiye'nin bütünlüğü"ne bağlılıkları tartışılmazdır. Zaten, bizim de baştan beri söylemek istediğimiz budur. Bunlar, milli birlik ruhuyla "Mi-

Devamı 24. sayfada

Yeraltı zenginlikleriyle tanınan bir beldemiz

SEMSÛR

(Adıyaman)

-II-

YERLEŞİM ALANLARI VE NÜFUS DAĞILIMI

Adıyaman beldemiz, Orta-Kuzey-Batı Kürdistan'ın Güney-Batı Eyalet'inde yer alır. Doğusunda Diyarbakır, kuzeyinde Malatya, batısında Maraş, güneyinde ise Antep ve Urfa şehirleri ile sınırdır. Diyarbakır ve Urfa ile olan sınırlarını Fırat Nehri'nin su yatağı çizer.

Beldenin Merkez de dahil 7 ilçesi vardır. Merkez İlçe, Besni, Çelikhan, Gerger, Gölbaşı, Kahta ve Samsat.

Adıyaman, Orta-Kuzey-Batı Kürdistan'ın nüfusça en küçük beldeleri arasında yer alır. Sanayinin gelişmemiş ve ekonominin ise daha çok tarıma dayalı olmasından dolayı, burada nüfus yoğunluğu oldukça düşüktür.

Beldedeki yerleşim birimlerinin kurulmasında coğrafik koşulların etkisi vardır. Nüfusun büyük çoğunluğu Adıyaman'ın güneyindeki kısmen düzlük, sulanabilir ve ekilebilir topraklarda yaşamaktadır. Yerleşim alanları kurulurken, ulaşımın kolaylığı da dikkate alınmıştır.

Merkez İlçe: Besni, Samsat, Kahta ve Çelikhan ilçeleri, Malatya ve Urfa şehirleriyle sınırdır. Nüfusu 115.262. Yüzölçümü 1.702 kilometrekare. Kilometrekareye düşen nüfus yoğunluğu 68 kişi. Merkeze bağlı 4 bucak ve 130 köy vardır.

Besni: Gölbaşı ve Merkez ilçeleri, Malatya, Urfa ve Antep şehirleriyle sınırdır. Nüfusu 72.963. Yüzölçümü 1.649 kilometrekare. Kilometrekareye düşen nüfus yoğunluğu 44 kişi. İlçeye bağlı 5 bucak ve 62 köy vardır.

Besni Adıyaman'ın batısında kurulmuştur. Belde merkezine uzaklığı 37 kilometredir.

Gölbaşı: Besni ilçesi, Malatya ve Maraş şehirleriyle sınırdır. 1958 yılında ilçe olmuştur. Nüfusu 45.546. Yüzölçümü 784 kilometrekare. Kilometrekareye düşen nüfus yoğunluğu 58 kişi. İlçeye bağlı 2 bucak ve 29 köy vardır.

Gölbaşı Adıyaman'ın batısında kurulmuştur. Merkezden uzaklığı 68 kilometredir.

Kahta: Çelikhan, Merkez Samsat ve Gerger ilçeleri, Urfa ve Malatya şehirleriyle sınırdır. Nüfusu 75.000. Yüzölçümü 1.854 kilometrekare. Kilometrekareye düşen nüfus yoğunluğu 40 kişi. İlçeye bağlı 4 bucak ve 78 köy vardır.

Kahta, Adıyaman'ın doğusunda kurulmuştur. Belde merkezine uzaklığı 40 kilometredir.

Çelikhan: Adıyaman merkezi ve Malatya ile sınırdır. Nüfusu 18.391. Yüzölçümü 584 kilometrekare. Kilometrekareye düşen nüfus yoğunluğu 31 kişi. İlçeye bağlı 16 köy vardır.

Çelikhan, Adıyaman'ın kuzeyinde kurulmuştur. Merkeze uzaklığı 60 kilometredir.

Gerger: Kahta ilçesi, Malatya, Diyarbakır ve Urfa şehirleriyle sınırdır. Nüfusu 30.388. Yüzölçümü 702 kilometrekare. Kilometrekareye düşen nüfus yoğunluğu 43 kişi. İlçeye bağlı 1 bucak ve 43 köy vardır.

Gerger Adıyaman'ın kuzeyinde kurulmuştur. Belde merkezine uzaklığı 119 kilometredir.

Samsat: Belde merkezi, Kahta ilçesi ve Urfa şehri ile sınırdır. Nüfusu 9.974. Yüzölçümü 339 kilometrekare. Kilometrekareye düşen nüfus yoğunluğu 29 kişi. İlçeye bağlı 17 köy vardır.

Samsat, Adıyaman'ın güneydoğusunda kurulmuştur. Nüfus ve alanca beldenin en küçük ilçesidir. Fırat Nehri kıyısında kurulan Samsat'ın belde merkezine uzaklığı 36 kilometredir.

(Yukarıdaki istatistikler 1980'e aittir)

KÜLTÜREL YAPI

Adıyaman, tarihinde birçok uygarlığa tanık olmuştur. İlk kültürel etkinlik, burayı yerleşim alanı olarak seçen Hititlerle başlamıştır. Mezopotamya'da kültürel zenginliğin temellerini atan Hititlerden sonra Mitanni, Urartu, Asur, Med, Pers ve Yunan kültürü de izler bırakmıştır. Daha sonraki yıllarda Kommagene Krallığı ve Roma İmparatorluğu da kendi egemenlik dönemlerinde diğer halklardan kalan kültürel yapıya zenginleştirici katkılarda bulunmuşlardır.

Adıyaman'ın eski çağlardaki kültürel yapısı oldukça zengindir. Günümüzde, değişik halklardan kalan tarihi zenginliği eski önemini büyük oranda yitirmiştir. Elbette ki, bu kültür katliamının ardında sömürgeci Türk egemenleri bulunmaktadır. TC sömürgeciliğinin politikası, halkımızın kültürel zenginliğini de yok edici temeldedir. Bu çağdışı politika aynı zamanda halkımızı kendi tarihine yabancılaştırmış ve kültürel değerlerine sahip çıkma bilincini köreltmiştir.

Yöre halkının mevcut gelenek ve görenekleri kendine has özellikler taşıyor olsa da, Kürdistan genelinde köklü değişikliklere sahip değildir. Giyim-kuşamı, folklorik oyunları, türküleri Kürdistan'ın genel kültür değerlerini ihtiva ederler.

Folklorda halaylar önemli yer tutar. Ağır Halay, Düz Halay, Berde, Deriko, Ağır Hava, Dik Hava, Lorke, Pekmezo, Tırpano ve Kudaro Halayı en sevilen oyunlarındandır.

Müzikte uzun hava türküleri daha çok sevilir. Bu uzun havalarda acı ve sevgi temaları işlenir.

ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZDEKİ YERİ

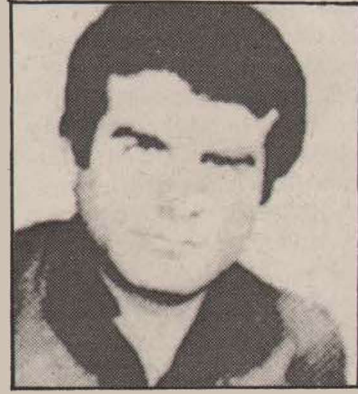
Adıyaman, ulusal kurtuluş hareketimizin ilk girdiği alanlar arasındadır. Bu dönemde reformist Kürt örgütlerin ve sosyal-şoven güçlerin belli düzeylerde etkinlikleri vardı. İçlerinde Sabri GÖZÜBÜYÜK yoldaşın da bulunduğu bir grup arkadaş, hareketimizin mensuplarının da yer aldığı bir tartışma toplantısından sonra, toplu olarak ulusal kurtuluşun önder gücünün saflarına katılır. PKK'nin ideoloji ve politikasını Adıyaman'a ilk taşıranlar arasında Kemal PİR yoldaş da vardır.

12 Eylül öncesinde, Partimiz Adıyaman'ın kırsal kesim ve şehirsel alanlarında önemli etkinlikler sağlamayı başardı. Ramazan KAPLAN ve M. Emin TAŞTAN yoldaşlar, Adıyaman alanında geliştirilen mücadelenin başını çeken Partimizin önder kadroları durumundaydılar. Ayrıca Sabri GÖZÜBÜYÜK, Faik ALAGÖZ gibi şehit devrimciler de Adıyaman mücadelesinde önemli katkılarda bulundular.

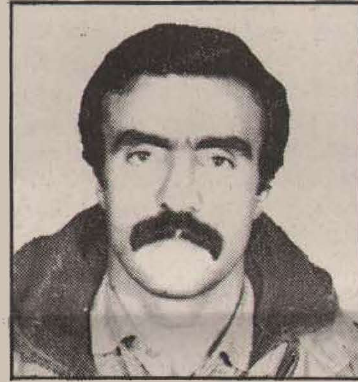
1978'lerden 1980 askeri darbesine kadar, hareketimiz Adıyaman'ın şehir merkezinde, ilçe ve köylerinde önemli başarılar sağladı. Öğrenci-gençlik, yürütülen ulusal kurtuluşçu çalışmalara yoğun ilgi gösterdi ve küçümsenemez sayıda genç saflara çekildi. Öğrenci-gençliğin yanısıra, şehir merkezinde TEKEL işçileri, iplik ve çimento fabrikalarında çalışan işçiler ile de ilişkiler kuruldu. Ayrıca, faşistlere karşı kararlı mücadele yürütüldüğü gibi, bölgedeki ajanmuhbir ağına da yönelme oldu. Devletin bu karşı-devrimci örgütlenmesinin başını çekenler ölümle cezalandırıldı. Bununla birlikte, feodal-kompradorlardan Gürsoylara ve Kefencioğullarına karşı da kararlı mücadele geliştirilerek etkinlikleri zayıflatıldı. Hareketimizin bu çalışmaları ilgiyle karşılandı ve önemli bir prestij sağladı.

Kahta ilçesi, mücadelemizin en çok başarı sağladığı bir alan konumuna yükseldi. Bu ilçenin Agnik köyünde gerçekleştirilen toprak işgali eylemi, başarılı bir sonuca ulaştı.

1980'lere doğru, ulusal kurtuluşçu çalışmalar Besni ve Çelikhan ilçelerine de taşırıldı. Kısa bir sürede önemli gelişmeler sağlandı.

Ramazan KAPLAN

Sabri GÖZÜBÜYÜK

Mustafa ÖMÜRCAN

M. Emin TAŞTAN

12 Eylül 1980'de faşist cunta yönetime geldiğinde, Partimiz Adıyaman'da büyük bir etkinlik sağlamış durumdaydı.

Sömürgeci-faşist cuntanın yönetime gelmesi ile birlikte, askeri operasyonların en çok yoğunlaştırıldığı bölgelerden biri de Adıyaman oldu. Askeri cunta, bölgede yoğun bir ajan örgütleme faaliyetine girişti. Bu, Adıyaman'da etkinlik sağlayan ulusal kurtuluşçu çalışmalara karşı, yok etmeyi hedefleyen bir cevaptı. Yeni dönem ulusal kurtuluş mücadelemizin başlaması ve bu alana da el atmasıyla birlikte, düşman daha yoğun tedbirlere yöneldi. Mücadelemizin etkileyebileceği kesimler üzerinde oyunlara başvurdu ve bunun için de en çok ajanlaştırma çalışmalarını geliştirdi.

Adıyaman'da 12 Eylül sonrasında şehit düşen yoldaşlarımızın hemen hepsi ihbarlar sonucu kuşatmaya alınarak öldürüldüler. 1984'te Faik ALAGÖZ ve A. Rıza SÖYLEMEZ; 1985'te Sabri GÖZÜBÜYÜK, A. Kamber DEMİR, Mehmet YEŞİLLER, İ. Hüseyin COŞKUN ve H. Ahmet YAPICI; 1987'de Mustafa ÖMÜRCAN, Mithat DEMİRCİ, İbrahim DEMİR, Rahman KORKMAZ ve Firaz; 1988'de Aziz CÖMERT, Hüseyin YORULMAZ, Kenan ÖZÇAKMAK, Mehmet ALAGÖZ ve İmam AKYOL; ve bir süre sonra da M. Emin TAŞTAN, Mehmet DEMİR yoldaşlar ihbar ya da ihanetler sonucu düşmanın askeri güç yığınına karşı savaşmak durumunda kaldılar ve bu çatışmalarda ölümleri pahasına direniştten taviz vermediler. Yoldaşlarımızın kahramanca direnişleri, Adıyaman'da büyük etki yarattı. Onlar alanda uzun süreli çalışmalar yürütme olanağını bulamasalar da, güçlü bir ulusal kurtuluşçu potansiyel ortaya çıkardılar.

Denilebilir ki, silahlı mücadelemizin yeni döneminde Partimiz ile TC'nin askeri güçleri arasında Adıyaman'a girişte kıyasıya bir mücadele yürütüldü. Düşman, Adıyaman'ın da içinde bulunduğu Güney-Batı Eyaleti'nin kapılarını ısrarla Partimize kapatmanın tedbirlerini aldı. Sonuçta zafer PKK'nin oldu; düşmanın ördüğü çember paramparça edildi.

Adıyaman, geçen yıldan bu yana ulusal kurtuluş mücadelemizin kök salmasına ve direnişçi potansiyelin gittikçe aktifleşmesine tanık olmaktadır. Buradaki ajan örgütlenmeler deşifre edilerek teşhir edilmekte ve vurulan darbelerle dağıtılmaktadır. Gençlik, önemli düzeyde silahlı kurtuluş birliklerine katılmakta ve yurtsever köylülük gerillaların mücadelesine gün geçtikçe desteğini arttırmaktadır. Adıyaman direniş kalesi olmaya adım adım yürümektedir. Önümüzdeki dönemlerde, ulusal kurtuluş mücadelemizin tırmanmaya aday olan bölgelerinden biri de Adıyaman'dır.

Gelecek sayıda: MELETÎ (Malatya)

Yurtsever Halk Ozanı **Aşık Meçhuli** *ile gazetemiz muhabirinin yaptığı röportajı yayınlıyoruz.*

"Eserlerimi Türkçe söylüyorsam da ben bir Kürt ozanıyım..."

Berxwedan Muhabiri: *Kendinizi biraz tanıtır mısınız?*

A. Meçhuli: 1946 Maraş doğumluyum. Köylü kesiminin en yoksul ailelerinden birinin çocuğu olarak doğdum. Daha sonra bazı olanaklar elde etmeme rağmen, pek parlak bir yaşantım olmadı. Elime geçen fırsatları değerlendiremedim. Buna sebep ise, mevcut devlet düzeninde düşüncelerimden dolayı kabul edilmeyişim oldu. Birkaç kere tutuklandım ve cezalara çarptırıldım.

Kısacası, ben de faşizmden bol miktarda payımı aldım. Bu sebeplerden dolayı, bugün gördüğünüz gibi, hem yurtdışında yaşam mücadelesi ve hem de sanatımı icra etme çabası içindeyim.

Berxwedan Muhabiri: *Sizi Avrupa'da yaşamaya iten nedenler sadece düşünceleriniz miydi. Ne zamandan beri burada yaşıyorsunuz?*

A. Meçhuli: Beni Avrupa'da yaşamaya iten sebepler doğrudan sanatsal ve siyasidir. Biliyorsunuz, her ne kadar eserlerimi Türkçe söylüyorsam da, ben bir Kürt ozanıyım. Türk burjuvazisinin işine ve kirli oyunlarına alet olmadığım için yaşam boyu birçok baskılara maruz kaldım. Halk ozanlığının geleneklerine uyarak siyasi içerikli eserler yazdım. 1960'lardan 1980 başlarına kadar hiç kimseye boyun eğmeden ve yılmadan sanatımı icra ettim. 1980'deki faşist darbe sonucu bilinen sebeplerden zorunlu olarak tam 8 sene sanatımı bıraktım. 8 yıl sonra bir arkadaşımın teklifi ve yardımı ile yurtdışına çıktım. Yani geliş sebebim ekonomik değil, siyasidir. 9 yıl boyunca çalışmalarım ve ailemin de katkısıyla durumum hayli iyiydi. 1988 başından beri Avrupa'da bulunmaktayım.

Gittikçe ordulaşan, savaşan, gerçekçi, kitlesel bir mücadeleye hizmet benim için gurur vesilesidir. Ve mücadelenin dışında kalmayı, "ben devrimciyim" diyen hiç kimseye de yakıştırmıyorum.

Berxwedan Muhabiri: *Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine yaklaşımınız, sempatiniz ne zaman ve nasıl başladı? Daha önceki yaklaşımınız nasıldı?*

A. Meçhuli: Mücadeleye yakınlığım daha ülkede iken vardı. Fakat özellikle Avrupa'ya geldikten sonra, bu, bende netleşti. Diğer bir takım sol örgütlerin pratiğini inceledikten ve araştırdıktan sonra, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin saflarında yer aldım.

SARILMALISIN

Ey benim ulusum, ey benim halkım
Zulümden baskıdan arınmalısın
Bin yıllık uykudan uyanıp kalkıp
Dipdiri ayakta görülmelisin

Yarını bekleme yürü bugünden
Düşün de birazcık ders çıkar dünden
Başın dik göğsün bir karış önden
Son nefese kadar direnmelisin

Varolan çirkince namussuzluktan
Yağcı bir karakter ikiyüzlülükten
Kişiliksiz kişi, kimliksizlikten
Her gördüğün yerde iğrenmelisin

Kürdistan halkının yiğitlerinden
Apo gibi önder öğütlerinden
Bilmiyorsan devrim şehitlerinden
Kurtuluş yolunu öğrenmelisin

Herkese var ama bakarköre yok
Yaşam için bir an bile süre yok
Başka bir izahı, başka bir çare yok
Meçhuli mavzere sarılmalısın

Asırlar boyunca bütün canla
Oğlun ile, kızın ile, bacınla
O eşi bulunmaz büyük gücünle
Düşmanın üstüne yürümelisin

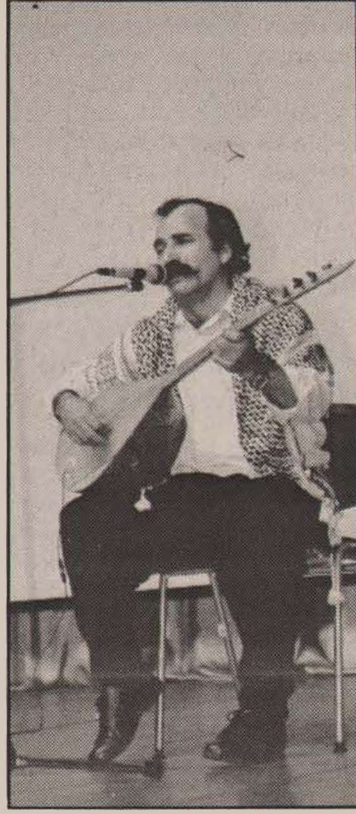
Aşık Meçhuli

Berxwedan Muhabiri: *Önceki durumunuzla şimdiki arasında bir kıyaslama yaparsanız, kendinizde bir takım değişiklikler hissediyor musunuz? Düşüncelerinizde değişiklikler oldu mu?*

A. Meçhuli: Daha önceki ile şimdiki düşüncelerimi kıyaslarsam; bir ozan olarak daha önce varolan sol örgütlerin ve partilerin istenen devrim olayını gerçekleştirecek nitelikte olmayışı, beni sol içinde tarafsız olmaya itmişti. Özellikle 12 Mart'tan sonra tamamen tarafsız olmayı tercih ettim. Bu, benim kişiliğimden ve "sol görüşlüyüm" diye geçinen örgütlerin pratiklerinden kaynaklanıyordu.

Fakat şu anda durum farklıdır. O zamanlar beni tarafsızlığa iten solun çarpıklığı idi. Şu anda gittikçe ordulaşan, savaşan, gerçekçi, kitlesel bir mücadeleye hizmet benim için gurur vesilesidir. Ve mücadelenin dışında kalmayı "ben devrimciyim" diyen hiç kimseye de yakıştıramıyorum.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ile ilişkilerimin olmasından önce, durumum, yukarıda belirttiğim gibi, tamamen sol içindeki olumsuzluklardan kaynaklanan bir kararsızlık dönemi olmuştur. Özellikle 1974'ten sonra gelişen başıboş solculuk ortamından 1978 Maraş katliamına kadar oldukça zor bir sınavdan geçtim. Bu, halkın beni sınavdan geçirmesi değildi. Ancak, sözümona halk adına yola çıkan ve gerçekçiliğin oldukça dışına çıkmış, kendini bilmeyen, solcu görünümlü, sağın yapmadığını yapan örgütler tarafından sınava tabii tutuldum. Belli örgütlerce, sözde eleştiri özde dedikodu olan bir takım ipe-sapa gelmez, oldukça çarpık, hiç bir devrimciye yakışmayacak gelişmelerin muhatabı yapıldım. Bu temelde düşünen unsurlarla karşı karşıya geldim. O zamanlar, ne idüğü belirsiz örgütlerin, ozanları kendi saflarına çekmek için sık sık söyledikleri sözler genelde şunlardı: "Devrimci halk ozanı, mutlaka devrimci hareketlerden birinde yerini almalıdır." Fakat kendileri gericilerin bile uygulamadıkları geri bir mantıkla ozanların halkla olan sarsılmaz bağlarını koparmaya çalışıyorlardı. Bu durumdan etkilenmemek mümkün değildi. Fakat sonuçta gene kaybedenler onlar oldu. Her türlü baskıya rağmen, sanatımı icra ettim.

Newroz; kökü tarihin derinliklerinde olan, Demirci Kawa'nın öncülüğünde Zalim Dehak'ın zulmüne karşı başarı ile sonuçlanan bir direniş hareketi ve bugün Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN'la bilince çıkmış bir kurtuluş bayramıdır. Hepimize kutlu olsun diyorum.

Şimdi içinde yer almakla gurur duyduğum şerefli ve düşüncelerimi hayata geçiren bir halk hareketi var. Elbette, geçmişteki o bireysel sorunları ve zorlukları geride bırakıp daha güçlü, daha bilinçli hareket etmem kaçınılmazdır. Geçmişle bugünü kıyasladığım zaman bu sonuca varmak mümkün.

Berxwedan Muhabiri: *Biraz da Newroz üzerine konuşalım. Newroz deyince ilk etapta neler geliyor aklınıza? Bir yorum yapabilir misiniz?*

A. Meçhuli: Newroz'u birkaç cümle ile ifade edebilmek, elbette mümkün değil. Kısaca Newroz; kökü tarihin derinliklerinde olan, Demirci Kawa'nın öncülüğünde Zalim Dehak'ın zulmüne karşı başarı ile sonuçlanan bir direniş hareketi ve bugün Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN'la bilince çıkmış bir kurtuluş bayramıdır. Hepimize kutlu olsun diyorum.

Berxwedan Muhabiri: *Newroz'u kutlar, birlik, direniş ve isyanı aynı anda yaşarken mutlaka etkileniyor ve bir takım duyguları da yoğunca hep birlikte paylaşıyoruz. Newroz gecelerine bu yıl Sizde katılıyorsunuz. Bir halk ozanı olarak Sizi en çok etkileyen, duygulandıran neler oluyor?*

A. Meçhuli: Newroz kutlama gecelerine bir ozan olarak katılıyorum. Yaşadıklarım oldukça önemli derin duygulardır. Hayatımın en anlamlı duygularını kamçılayan bir heyecan dalgasıyla coşuyorum. Birlik, beraberlik ve direnişi aynı anda yaşamak, gerçekten çok mutlu bir olay.

Berxwedan Muhabiri: *Düşmanın bütün uğraşlarına ve çabalarına rağmen gitgide güçlenen, her türlü saldırısını boşa çıkaran PKK'nin gelişimini nelere bağlıyor sunuz? Her türlü iç ve dış provokasyon ve komplolara rağmen, PKK mücadeleyi ileri aşamaya getirmiştir. Bunu nasıl değerlendiriyor sunuz?*

A. Meçhuli: Başlangıçta düşman ve tüm ortakları tarafından PKK, "bir katliam örgütü" olarak nitelendiriliyordu. Benim için bu sözkonusu olmamıştı ve olmayacaktır da. Düşmanın her türlü saldırısı ve yoğun çabası, gitgide güçlenen PKK'nin gücünden korktuğu içindir. Düşmanın, kamuoyunun dikkatini başka yönlere çekmek ve halkı kandırmak için yapmadığı hiç bir oyun kalmamıştır. Fakat şunu da bilmelidir ki, artık ok yaydan çıkmıştır. Korkunun da ecele faydası yoktur.

PKK, izlediği yol ve tamamen Türk ve Kürt halklarının yararına olan Marksist-Leninist düşünce temelinde inşa ettiği gerçekçi ulusal politikası ile, daha büyük yığınlara ulaşacaktır. Eğer PKK, varolan diğer örgütler gibi, pratik hayata önem vermeyen laf üretme merkezi olsaydı, faşizmin karşısında havası alınmış bir balon gibi söner, yokolurdu. Fakat PKK halkla bir yaşamış, temelini halka dayamıştır. Zaten halktan kopuk bir örgüt varlığını koruyamaz.

İşte düşmanın ve dost görünümlü çevrelerin görmemezlikten geldiği önemli nokta burasıdır. PKK, faşizmin acımasızca solu kırıp geçirdiği bir ortamda, hem de sayıca çok az, fakat çelik çekirdeklerle ortaya çıkmış, zaman içinde sömürgeci faşistlere gerekli dersi vermiştir.

Hepimiz, önderimiz Abdullah ÖCALAN'ın şahsında bütünleşen halkımızın kurtuluşa gidişini görme mutluluğunu yaşıyoruz. Kürdistan topraklarını kanlarıyla sulayan şehitlerimizin önünde saygıyla eğiliyor, savaşan gerillalarımıza sonsuz başarılar diliyorum.

Dolayısıyla hepimiz, önderimiz Abdullah ÖCALAN'ın şahsında bütünleşen halkımızın kurtuluşa gidişini görme mutluluğunu yaşıyoruz. Kürdistan topraklarını kanlarıyla sulayan şehitlerimizin önünde saygıyla eğiliyor, savaşan gerillalarımıza sonsuz başarılar diliyorum.

Berxwedan Muhabiri: *Son olarak söylemek veya gazetemiz aracılığıyla halka iletmek istediğiniz bir şey var mı?*

A. Meçhuli: Evet. Söyleyeceklerim bir çağrı niteliğindedir.

Özellikle son zamanlarda düşman tarafından tezgahlanan oyunlardan birisi de mezhepçiliktir. Kendim de şahit oldum. Bazı çevreler, bilinçli ve kasıtlı olarak PKK'yi bir mezhep partisi gibi göstermeye çalışıyorlar. Bunu söyleyenlerin niyetlerinde samimi olmadığı ortadadır. Beni tanıyanlar bilirler ki, ben de alevi inançlı bir halk ozanıyım. Partiyi tanımadan önce bana da aynı sözler söyleniyordu. Hemde sanıldığından çok daha fazla.

Ama şu gerçeği görmemek için kör olmak gerekir: Kulaktan dolma şeylerle, pratiği görmeden, yaşamadan bir takım fikirler yürütmek kadar yanlış ve yanıltıcı başka bir şey olabilir mi? Böyle bir takım düşüncelerle önyargılı davrananlar, bizzat gelip yaşayıp görsünler ve sonra kendi kararlarını versinler. Nasıl olsa karar verme yetkisi yine kendilerinde olduğuna göre, hiçbir kayıpları olmayacaktır.

PKK bir mezhep partisi değildir. Gerçek bir halk partisidir. Bunu görmek istemeyen veya görmemezlikten gelenler, amaçlarının kötülüklerinden kurtulmayanlardır.

Devrimciyim diyen fert ve örgütlere sesleniyorum: Devrimcilik gereği, devrim namlunun ucundadır; silahsız, kansız devrim olmaz inancını paylaşanlar neredeler acaba? Laf ile pilav pişirmenin zamanı çoktan geçti. Ne zaman teori pratiğe geçecek?

İşte, Kürdistan devrim ateşiyle kavruluyor. Yıkıcılık değil, daha da ileri düzeylere ulaşmak için yapıcılık olmalıdır.

ORTADOĞU VE ARAP ALEMİNDEKİ SON GELİŞMELER

Baştarafı 1. sayfada

Ortadoğu'da Mısır-İsrail ilişkilerini belirleyen Camp David anlaşması ile yeni bir süreç açılmış, İsrail'in Lübnan saldırısı ile bu süreç yeni bir bölgesel dengeye ulaşmıştı. 1980'li yıllardaki siyasal yaşamı ve mücadeleyi belirleyen bu sürecin ana özelliği, ABD emperyalizminin ve bölgedeki işbirlikçi gericiliğin saldırganlığı, savaşlar ve böylece bölgedeki devrimci, ilerici güçlerin ezilip teslim alınması çabası idi. İsrail'in tükenmek bilmeyen saldırıları, Irak'ın İran'a saldırısı, 12 Eylül faşist-askeri rejimi ve doğrudan ABD askeri saldırıları bu dönemin askeri güç kullanımı, bölgede açık bir siyasal bloklaşma yarattı. Arap devletleri ve siyasal güçleri de, bu bloklaşmaya göre kendi aralarında iyice parçalandılar. İran İslam Devriminin yarattığı ABD karşıtı rüzgar, Irak saldırısı ile durdurulmak, İsrail saldırısı ile Arap direniş güçleri teslim alınıp Mısır ve Arafat gibi teslimiyete zorlanmak; Mısır, Irak, Suudi ve Ürdün gibi işbirlikçi Arap gericiliği, Türkiye önderliğinde birleştirilerek bölgede gerici siyasal tahakküm kurulmak istendi. Bu planlı saldırılara karşı Suriye, Libya, İran ve Lübnanlı ilerici güçler direndiler. PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi Türkiye'ye biçilen rolü bütünüyle işlemez kılıp boşa çıkardı. Filistin Kurtuluş Hareketi, bölgedeki ve Arap alemindeki bu bölünmeye göre kendisi de parçalanmaya uğradı. 1980'li yıllar boyunca gelişerek süren bu direnişler, bölge üzerinde emperyalist ve gerici tahakküm kurma amaçlarını boşa çıkardı. ABD planlarını ardı ardına bozguna uğrattı. Filistin hareketini tasfiye etme ve Araplarda teslimiyeti egemen kılma çabalarını etkisiz kıldı. Ortaya çıkan bu sonuçlar, Irak-İran ateşkesi ve Filistin İntifadası temelinde 1988 yılından itibaren bölgede yeni siyasal yapılaşma, yeni dengelerin oluşması süreci başladı.

Özellikle ABD-SSCB arasındaki ilişkilerin gelişimi ve 1989 yılında Doğu Avrupa ülkelerinde yaşanan olayların etkisi, bu süreci daha da hızlandırdı. 1990 yılına girerken bütün dünyanın gözü Ortadoğu'ya çevrilmişti. ABD, Türkiye ve İsrail'in etkinliğini daha da arttırarak bölge devletlerini işbirliğine zorlama, buna karşı direnen güçleri tasfiye etme çabalarını iyice hızlandırdı. SSCB, izlediği teslimiyet politikasının gereği olarak, başta İsrail'le ilişki kurmak dahil, herkesle iyi ilişkisi olan bir güç olmaya yöneldi. Onlarca yıldır İsrail ile diplomatik ilişkileri bulunmayan Doğu Avrupa devletleri, bir bir ilişki kurmaya başladılar. Filistin sorunu ABD-Mısır-Arafat üçgeninde çözümlenemediği gibi, Sovyetler Birliği'nden yahudi göçü ve işgal altındaki topraklara milyonları bulan yeni yahudi yerleştirilmesi olayı ortaya çıktı. Bölgenin Filistin ve Kürdistan gibi ulusal sorunlarına ve dayatan toplumsal sorunlarına yeni sorunlar eklenir oldu. Su sorunu, devletler arasındaki çeşitli anlaşmazlıklar, rehineler sorunu, Türk-İsrail işbirliği gelişiminin Araplar için yarattığı tehditler, bölgedeki durumu iyice gerginleştirdi. Bölgede bir yandan barış sağlama sözleri edilirken, diğer yandan yeni savaş olasılıkları üzerinde durulmaya başlandı. Bölge, kalıcı barışın sağlanması bir yana, mevcut durumun korunması ile yeni savaşlar arasında gidip gelen bir yapı kazandı. İşte bütün bunlar, bölgedeki tüm devletleri, özellikle de Arap devletlerini ve siyasal güçleri yeni ilişkilere zorluyor. Bütün güçler durumları yeniden değerlendirerek kendilerine yeni ilişkiler açmaya, ilişkilerine yeniden düzen vermeye çalışıyor. Diplomatik faaliyet hergün daha da hızlanıyor. Bölgede yeni ilişkiler ve dengeler ortaya çıkıyor. Arap devletleri, birbirleriyle ve dünyanın büyük devletleriyle görüşmeleri hızlandırıyorlar. Bazıları Haziran ayı sonunda bir Arap zirvesi çağrısı yapıyor. Dünyada herkes merakla izliyor: Arap birliği sağlanabilecek mi? Önemli bir güç yaratacak bir Arap zirvesi yapılabilecek mi?

Suriye-Sovyetler Birliği görüşmeleri

Suriye Devlet Başkanı Hafız Esad, Nisan ayı sonunda Moskova'ya resmi bir ziyaret yaptı. Kuşkusuz Suriye Devlet Başkanının Sovyetler Birliği'ne yaptığı ilk ziyaret değildi bu. Fakat böyle önemli bir dönemde gerçekleşmesi nedeniyle bütün gözler bu ziyarete çevrildi. Çeşitli haber ajansları önemli bir olay olarak üzerinde durdular. Günlük olarak haber bültenlerinde yer verdiler ve kendi görüşleri doğrultusunda yorumlarda bulundular. Görüşmalerin ekonomik, siyasal ve askeri bütün alanlardaki ilişkileri kapsadığını duyurdular. Devlet başkanlarından çeşitli düzeylerdeki heyetlere kadar, bir dizi görüşmenin yapıldığını ve sonuç bildirisinde ABD'nin Ortadoğu barışını engellediği biçiminde açıklamada bulunulduğunu haber verdiler.

Suriye ile Sovyetler Birliği arasında devlet başkanları düzeyinde yapılan bu görüşmeyi dünya ölçüsünde önemli kılan çeşitli nedenler vardır. İki devlet arasındaki ilişkiler belli bir geçmişe dayanmaktadır. Fakat gerçekleştiği dönem açısından önem taşımaktadır. Ortadoğu'da yeni siyasal ilişkilerin oluştuğu, siyasal mücadelenin hızlandığı, ayrıca Sovyetler'in her alanda yeni yaklaşımlar geliştirdiği bir dönemde olması, bu görüşmeyi önemli kılmıştır. Yine bu ilişkinin bölgede taşıdığı rol çok önemlidir. Sovyetler Birliği'nin bölgedeki en güçlü varlığı bu ilişki olurken, Suriye yönetiminin ABD planlarına ve bölge gericiliğine karşı direnişinde bu ilişkiden aldığı güç küçümsenemez. Sovyetler Birliği'nin İsrail ile ilişki kurduğu ve Sovyetler'den Filistin topraklarına yeni yahudi göçünün hızlandığı bir dönemde gerçekleşmesi, bu sorunların nasıl ele alınacağı sorusunu gündeme getirmiştir. Ayrıca, iki devlet arasındaki ilişkilerde geçmişten beri bilinen önemli sorunlar vardır. 1982 yılında İsrail'in Lübnan'ı işgal ettiği dönemde olduğu gibi, zaman zaman ilişkilerde zayıflamalar ve hatta gerginlikler yaşanmaktadır. Özellikle Türkiye gibi Suriye'ye karşı düşmanca konum içinde bulunan güçler, Başkan Esad'ın gezisine bu açıdan bakmışlar, sorunları öne çıkarmaya çalışmışlardır.

Bütün bunlara rağmen, Nisan sonunda gerçekleşen bu görüşmenin sonuçları neler olabilir? Bazı konularda iki devlet arasında görüş ayrılıkları olsa da, yapılan açıklamalardan ilişkilerin gelişerek devam edeceği anlaşılmaktadır. Birçok siyasal sorunda ortak çalışma yapılacağı, ekonomik ve askeri alanlarda eski ilişkilerin sürdürüleceği, Suriye'nin askeri modernizasyonuna Sovyetler'in katkıda bulunacağı açıklanmıştır.

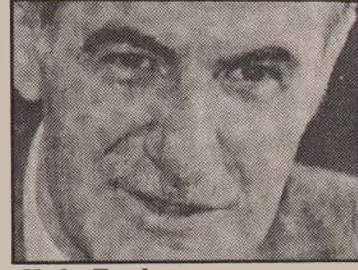
Zaten, mevcut koşullar dikkate alınırsa, başka türlü bir gelişmenin olması da beklenemezdi. Türk basınının göstermeye çalıştığı gibi, bu ilişki tek taraflı ve Suriye'nin yararına olan, Sovyetleri'in sadece veren ülke konumunda olduğu bir ilişki değildir. Sovyetler için Suriye ile ilişkiler, Ortadoğu ve Doğu Akdeniz'de varolabilme sorunudur. Bu açıdan Sovyetler de, bu ilişkiye mevcut koşullarda bir bakıma mahrumdur. Bu nedenle, yaklaşımda bazı değişiklikler olsa da, iki devlet arasındaki ilişkilerin azaltılması zordur. Suriye ile ilişkileri, Sovyetler Birliği'ni bölgesel sorunlarda belli bir güç yapmaktadır.

Sovyetler gibi, Suriye de, bu ilişkiye dayanarak önemli sorunlarını çözümlemektedir. Son görüşmeler, bölgede Suriye'yi önemli ölçüde güçlendirmiş, yalnız kaldığı ve Sovyetler tarafından desteklenmediği gibi propagandaları yıkmıştır. Bundan aldığı güçle, bölgesel sorunlarda, Araplar arası ilişkilerde, daha etkili davranacağı, gericiliğe karşı direnişçi tutumundan geri durmayacağı, ABD'nin İsrail ve Türkiye'yi öne çıkaran politikalarına ve işbirlikçi Arap güçlerine karşı mücadele edeceği, bu tür güçlerle ilişkilerinde manevra alanını daha da genişletebileceği söylenebilir. Sovyetler Birliği ile ilişkilerini sürdürebilmesi ve geliştirebilmesi Suriye için önemli bir güç kaynağıdır. Bölgedeki ilerici gelişmeler için de yararlı olacaktır.

Suriye-Mısır ilişkilerinde yeni dönem

Hafız Esad'ın Moskova'yı ziyaretinden hemen sonra, Mayıs ayının ilk günlerinde Mısır Devlet Başkanı Hüsnü Mübarek, Suriye'nin başkenti Şam'a ziyarette bulundu. Arap dünyasının, hatta bölgenin iki lider devletinin arasındaki bu görüşme de, tüm dikkatleri üzerinde topladı. Haber ajansları, Mübarek'in ilgiyle karşılandığı haberini verdiler ve oniki yıldır ilişkilerinin kesik olması nedeniyle Mübarek'in bu gezisini iki devlet arasındaki ilişkilerde yeni dönem olarak ifade ettiler.

Suriye ile Mısır arasındaki ilişkiler, çeşitli bakımlardan kuşkusuz önemlidir. Her şeyden önce, uzun süredir iki devlet arasındaki ilişkiler kesikti ve karşılıklı tutumlar düşmancaydı. Suriye ile Mısır, Arap aleminde ve bölgede iki farklı eğilimin en büyük gücü durumundaydı. Geçmişte

Hafız Esad

Hüsnü Mübarek

çok sıkı ilişkilerde bulunmuşlardı. 1950'lerin ikinci yarısında her iki devlet, *"Birleşik Arap Cumhuriyeti"* adında bir birlik oluşturmuşlardı. Daha sonra bu birlik dağıldıysa da, 1967-73 yıllarında İsrail'e karşı ortak savaşa katıldılar. Yine, aralarındaki ilişkiyle, Bağdat Paktı ve daha sonra CENTO'nun işlevsiz kılınmasında önemli rol oynadılar. 1977 yılında Mısır Devlet Başkanı Enver Sedat'ın ABD'ye teslim olması ve bunu takiben İsrail ile Camp Devid anlaşmasını imzalaması, iki devletin ilişkilerinin kesilmesi ve karşılıklı düşmanca tutumların gelişmesi sonucunu doğurdu. Suriye'nin politikası, Mısır'ın temsil ettiği bu eğilime karşı direniş ve mücadele olarak derinleşip sürdü. Mısır, Arap dünyasında ABD işbirlikçiliğinin ve İsrail'e teslim olmanın öncülüğünü yaparken, Suriye buna karşı direnişin öncüsü olarak yer aldı. Arap dünyasındaki bölünme bu temelde gelişerek 1990'a kadar sürdü. Her ne kadar, başlangıçta Mısır, Arap Birliği örgütünden ihraç edildiyse de, Arap gericiliği her zaman onunla yakınlık içinde bulundu ve giderek ilişkilerini güçlendirdi. Geçen yılın Aralık ayında Suriye-Mısır ilişkilerinde de bir yumuşama ortaya çıktı. Mübarek'in Şam gezisi, oniki yıl sonra iki devletin yeniden ilişkilerini şekillendirmesi ve en üst düzeyde temsil etmesi oldu.

Bundan başka, Mübarek'in Şam'ı ziyaretinin anlamı ve önemi nerelerde aranabilir? Bu denli karşıt olan iki devletin, başka bir dönemde değil de şimdi ilişki kuruyor olmaları, günümüzde Ortadoğu'nun yeni siyasal gelişmelere ne kadar gebe olduğunu, bölge ve dünyadaki gelişmelerin mevcut devletleri ne kadar zorladığını göstermesi bakımından önemlidir. Her iki devlet açısından da geçerlidir bu. Mevcut eğilimlerini esasta korumak kaydıyla, iki devletin de bunlarda başarılı olabilmek için yeni yöntemler aradıkları anlaşılmaktadır. Suriye'nin Arap devletleriyle ilişkilerinde daha esnek davranmak durumunda kaldığı, Mısır ve benzer güçlerin ise, ABD ve İsrail karşısında aşırı teslimiyetçi durumlarından biraz uzaklaşmaya zorlandıkları anlaşılmaktadır. Zira, Mısır'ın taşıdığı anlayış ve çabaları sözümona barış yaratamadığı ve Filistin sorunuu çözemediği gib, intifada teslimiyetçiliğe önemli darbe vurmuş ve işgal altındaki topraklara yeni yahudi yerleştirilmesi girişimleri, sorunu daha tehlikeli ve acil hale getirmiştir. Bu, Mısır ve Arafat yaklaşımının iflası anlamına gelmektedir. ABD'nin, Türkiye ve İsrail'i bölgeye daha çok dayatma planları ve bunun Arap çıkarlarını hiçe sayar niteliği, işbirlikçi güçler için bir darbe olmuş ve onları biraz daha çok yönlü davranmaya zorlamıştır. İç toplumsal gelişmeler ve siyasal çelişkiler de, başta Mısır olmak üzere işbirlikçi güçler için oldukça zorlayıcı ve tehdit edici bir düzeye ulaşmış bulunmaktadır.

Kuşkusuz Mübarek'in Şam ziyareti iki devlet arasındaki ilişkilerde, yeni bir dönemin başlangıcıdır. Görüşmeler sürecek ve ilişkiler daha da geliştirilmeye çalışılacaktır. Her iki devlet de bu ilişkilerden yarar sağlamak; ekonomik, siyasal vb. alanlarda ikili ilişkileri geliştirmek için çalışacaklardır. Ancak, mevcut görüşmelerin kapsamı bundan daha geniştir. Hüsnü Mübarek'in, Suriye-FKÖ ve Suriye-Irak arasındaki düşmanlıklara da son vermeye, bu güçler arasında ilişki sağlamaya çalıştığı da anlaşılmaktadır. Zira, Hafız Esad'ın Arafat ile görüşmeyi kabul ettiğini bizzat kendisi açıklamıştır. Suriye-Irak ilişkilerini düzeltmek elbette daha zordur ve böyle bir şeyin gerçekleşmesi zaman alacaktır. Fakat eski düzeyde düşmanlığın öne çıkarılmadığı da açıktır. Ayrıca, Arap birliği toplantısı için Hafız Esad'ın olurunun alınmaya çalışıldığı gözlenmektedir. Bütün bunlar, bölge ve Arap dünyası açısından önemli siyasal gelişmelerdir. Arap birliğinin İsrail ve Türkiye karşısında geliştirilmek istenmesi, bölge için çok önemli bir durumdur. Ayrıca bunun mevcut biçimde sürmesi, Suriye açısından daha büyük başarı ve etkinliğinin daha da artması demektir. ABD'nin İsrail ve Türkiye aracılığıyla Suriye'yi boğmaya çalıştığı bir dönemde Suriye'nin bu denli geniş bir manevra alanına sahip olması ve bu denli siyasal açılım sağlayabilmesi, ABD planları için ağır darbe olmaktadır. Ayrıca bu, Suriye'nin geçmişte sürdürdüğü bölgenin devrimci, ilerici halk güçleriyle ilişkilerinin de başarısı olmakta, bu tür ilişkilerin sağlam ve sonuç alıcı olduğunu göstermektedir.

Diğer önemli olaylar ve görüşmeler

Hüsnü Mübarek'in Şam ziyaretini tamamlayıp ülkesine dönmesinden bir gün sonra Irak Dışişleri Bakanı, Mısır'ın başkenti Kahire'ye gitti. Kuşkusuz bu ziyaretin amacı Irak-Mısır ilişkilerini görüşmek değildi. Tersine Mübarek'in Suriye ile görüşmeleri ve bu görüşmede Irak-Suriye ilişkilerinin düzeltilmesi konusunda ortaya çıkan sonuçların değerlendirilmesiydi. Irak ile Mısır, uzun süreden beri sıkı ilişki içinde hareket eden iki devletti ve Irak'ın Suriye ile ilişkilerinin onarılmasında Mısır arabuluculuk görevi üslenmiş durumdaydı. Irak, bu tür yöntemlerle iliş-

kilerini düzeltmek ve etkinliğini daha da arttırmak istiyordu. Saddam ile Arafat, Haziran ayı sonunda Bağdat'ta Arap birliği zirvesinin toplanması için çağrı yapmışlardı. Eğer böyle bir zirve gerçekleşir, buna Suriye ve Libya gibi Arap ülkeleri de katılırlarsa, bu Irak'ın Arap dünyasında ve bölgede etkinliğinin daha da artmasını doğuracaktı. Yani, farklı siyasal eğilimler taşıyan devletler arasında süren etkinlik ve liderlik mücadelesiydi. Irak Dışişleri Bakanının Kahire ziyaretinin amacı, işte bu durumu değerlendirmekti.

Öyle anlaşılıyor ki, mevcut gelişmeler karşısında bir Arap birliği zirvesi yapılacak. Fakat, bu zirve Araplar arasındaki birliği ne kadar sağlayacak ve ne kadar etkin bir güç yaratacak, işte bu yeterince belli değildir. Ayrıca, zirvenin yeri ve gündemi de sorun yaratmaktadır. Nitekim Irak ve FKÖ'den gelen ortak çağrıyı, Bağdat'ta toplanması ve sınırlı gündemi gerekçe göstererek Suriye'nin reddettiği, böyle bir toplantıya katılmayacağını açıkladığı haber ajansları tarafından duyurulmuştur. Bu durum, Suriye'nin, Irak'ın etkinliğini geliştirici tutumlara izin vermeyeceği, işbirlikçi eğilime karşı mücadele edeceği ve kendi etkinliğini geliştirme çabasından geri durmayacağı anlamına gelmektedir. Şam ziyaretinde bu gerçeği iyice görmüş olacak ki, Mübarek de, zirve için acele edilmemesi yönünde bir açıklama yapmıştır. Saddam'ın ve Arafat'ın kendi etkinliklerini güçlendirme çabalarının fazla sonuç vermeyeceği anlaşılmaktadır.

Son dönemlerde Saddam rejiminin, iç ve bölgesel gelişmeler nedeniyle değişik politikalar izlemeye çalıştığı gözlenmektedir. İsrail ve İngiltere karşısındaki tutumuyla bölgede belli bir etki sağlamış, gelişen askeri gücüne dayanarak bölgenin liderliğine oynamaya yönelmiştir. 1980'lerdeki ilişki düzeni, böyle bir yönelim için uygun düşmemekte, ayrıca kendisini zorlamaktadır. Bunun bir sonucu olarak, son günlerde, İran ile koşulsuz görüşmeye hazır olduğunu ve gecikmeden bir antlaşmaya ulaşmak istediğini açıklamıştır. Bu, aynı zamanda, İran'a karşı işbirlikçi Arap güçlerinin ortak tutumu olmaktadır. İsrail-Türkiye birleşmesi karşısında Arap devletleri, İran ile ilişkilerini belli bir düzeye ulaştırmak ve en azından eski düşmanlıktan kurtarmak istemektedirler. Nitekim bu durum, Mayıs ayının ilk haftsında Türkiye Başbakanı Akbulut'un Irak gezisi sırasında da açıkça görülmüştür. Bu iki devletin geçmişten beri sıkı ilişkileri olduğu ve özellikle 1980'li yıllarda Kürdistan direnişi karşısında ilişkilerinin çok ileri düzeylere ulaştığı bilinmektedir. Elbette bu ilişkiler yine sürmektedir, fakat 1980'li yıllara göre epeyce gerilediği ve Akbulut'un son gezisinde planlananların ise kendi deyimleriyle, "*Fırat'ın sularında boğulduğu*" anlaşılmaktadır. Son görüşmeler Türkiye açısından tam bir başarısızlık olmuş, ciddi hiçbir sonuç vermemiştir. Türkiye'nin en çok ilişkide bulunduğu Arap devleti olan Irak'la ilişkilerinin de bu duruma düşmesi, onun Arap dünyasından ne denli tecrit olduğunun açık göstergesi olmaktadır.

Öte yandan, Lübnan ve rehineler sorunu, her zamanki gibi güncelliğini yine korumaktadır. Emperyalizmin, İsrail'in Lübnan ve Arap gericiliğinin bütün çabalarına rağmen, Suriye ve Lübnan ilerici güçlerini etkinliği azalmamış, tersine durumları daha da güçlenmiştir. Lübnan sorununun bu güçlerin isteği dışında çözümlenmesinin olanağı yoktur. Bu mücadelenin bir parçası olan rehineler sorununda, son dönemlerde gösterilen yaklaşım ve bazı rehinelerin serbest bırakılması, uluslararası kamuoyunda Lübnan güçleri ile Suriye ve İran hakkında daha olumlu bir intibanın uyanmasına yol açmıştır. Çözümü engelleyenlerin ABD ve İsrail olduğu kanısı giderek daha fazla yaygınlaşmaktadır. Bu durum, Suriye ve İran'ı daha çok öne çıkarmakta, manevra alanlarını ve etkinliklerini arttırmaktadır. Bu alanda da gelişmeler, ABD kaynaklı planları boşa çıkarıcı niteliktedir.

Bazı sonuçlar

Hem her ülkenin kendi içindeki ve bölgesel gelişmeler, hem de dünyada yaşanan gelişmer, Ortadoğu'yu yeni bir siyasal ilişki düzeni ve mücadele içine sokmuştur. Her siyasal güç ve devlet, kendisini bu duruma uydurmaya ve yeni siyasal ilişki kanalları oluşturmaya çalışmaktadır. Bölge bu bakımdan oldukça hareketli ve bölge güçleri oldukça esnektir. 1990'la birlikte, Doğu Avrupa ülkelerinde 1989'da olduğu gibi, bölgenin ilerici güçlerinin de peşpeşe yıkılacaklarını sananlar ve umut edenler şimdiden yanılmışlardır. Bölgedeki ilerici siyasal güç ve devletler, sanıldığından daha fazla dirençli çıkmışlardır; çünkü onlar, bölge koşullarına daha uygun, yerel temellere daha bağlı, Doğu Avrupa'da olduğunun tersine dışarıya daha az bağımlıdırlar. Mevcut gelişmeler, bölgenin ilerici güçlerinden çok işbirlikçi güçlerini zorlamakta, onları zayıf düşürmekte ve yüzeysel de olsa politika değişiklikleri yapmak zorunda bırakmaktadır. Bölgedeki siyasal yapılaşma, başta Kürdistan ve Filistin ulusal sorunları olmak üzere, her ülkede toplumsal sorunları çözme temeline oturmakta, daha bölgesel ve gerçekçi olmaya yönelmekte, özellikle 1980'li yıllarda boyutlanan çeşitli siyasal sorunlar, bu temele bağlı olarak önemini azaltıp çözülme yoluna girmektedir. ABD-SSCB ilişkilerinin yarattığı gelişmeler ve ABD'nin Türkiye-İsrail birleşmesini öne çıkarma çabaları bölgedeki bu süreci daha da hızlandıracaktır.

Sovyetler Birliği, zaten geçmişte de bölgede etkin bir güç değildi. Günümüzde ABD ile geliştirdiği ilişkiler temelinde bölgeyi daha fazla etkileyebilmesinin olanağı da yoktur. Bu durumun bölge güçleri üzerinde olumsuz planda belirgin etkide bulunması da mümkün değildir. Kaldı ki, Sovyetler Birliği, zayıf olan etkisini koruyabilmek için de, Suriye ve benzeri güçlerle ilişki ve dayanışmasını yaşatmak zorundadır.

ABD, 1980'li yıllardaki planlarını daha da geliştirerek uygulama çabası içindedir. Sovyetler Birliği ile geliştirdiği ilişkiler, bu bakımdan kendisini daha da umutlu ve saldırgan hale getirmiştir. Fakat bu durum, 1980'lerde olduğundan daha çok geri tepmekte ve bölge güçlerinden tepki görmektedir. Her zaman bir vurucu güç olarak kullandığı İsrail, günümüzde her zaman olduğundan daha çok kendi içinde zayıf düşmüş ve bölünmüştür. Saldırganlığına bir de yeni yahudi yerleşim bölgeleri açma çabaları eklenince, bu duruma işbirlikçi Arap çevrelerinin bile daha etkin tepkisi ortaya çıkmıştır. Faşist Türk rejimi, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve Türkiye halkının eylemliliği karşısında en zayıf halini yaşamaktadır. Bu durum, onu Arap aleminin öncüsü yapma planlarını suya düşürmüş, ortaya çıkan güçsüzlüğü bütün Arap devletleri tarafından görünür olmuştur. Bunlara dayanarak, ABD'nin geçmişte olduğu gibi Arap dünyasını bu denli bölebilmesi çok zordur. Hem ABD planı gereği, hem de Kıbrıs, Ermeni ve Kürdistan sorunu karşısında Türkiye'nin daha çok İsrail ile birleşmeye gitmesi, Türk-İsrail birliğinin güçlü ve açık hale gelmesi, Arap dünyasının kendi arasında birleşmesini ve bu güçlere karşı ortak tavır almasını geliştirmektedir. ABD'nin, Türkiye-İsrail birliğini bölgeye egemen kılma çabaları, Arap işbirlikçi çevreleri politika değişikliğine yönelmek, Arap devletleri arasındaki çelişkileri azaltarak Arap birliğini geliştirmek, İran'la olan çelişkileri ikincil plana itmek zorunda bırakmıştır. Günümüzde yaşanan bu gelişmeler, ABD planı için darbe ve bölgesel durum açısından çok önemli olmaktadır.

Türkiye-İsrail açık birliğine karşı, Arap cephesinde birlik yönünde bir gelişme yaşanacaktır. Arap devletleri ve siyasal güçleri arasında, 1980'li yıllarda gelişen derin çelişkiler hafifletilecek, arka plana atılacaktır. Türk basınında bu durum, "*Türkiye'ye karşı Arap cephesi*" denerek daha şimdiden öne çıkarılmaktadır. Doğal olarak Araplar arasındaki bu gelişme, ABD planlarına karşı mücadele edecek, başta İran olmak üzere bölgenin Türkiye ve İsrail karşıtı güçleriyle ilişki içinde olmak isteyecektir. Her ne kadar, Araplar arası bir birlik gelişse de, bu, teslimiyet ve direniş eğilimlerini içinde barındıracak, hem birlik hem ayrılık olacaktır. Bu iki eğilim, olabildiği kadarıyla birliği kendi yönünde yürütmeye çalışacaktır. Ancak, günümüz koşullarında her güç, kendi eğilimini yürütmek istese de, bunu böyle bir birlik platformunda yürütme çabası içinde olmak zorundadır.

ABD Dışişleri Bakanlığının son raporu, ABD'nin bölgede esasen neye karşı olduğunu açıkça ortaya koymuştur: PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi. ABD'nin Suriye ve İran'a karşı neden saldırgan davrandığını göstermiştir: PKK'ye karşı kendisiyle işbirliği yapmadıkları için. Bu durum, PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesinin bölgesel gerçekleri nasıl yerli yerine oturttuğunu ve bölgeyi etkileyen önemli bir güç haline geldiğini göstermektedir. PKK, en zor koşullarda, 1980'li yıllarda, faşist-sömürgeci Türk rejiminin bölgesel rolünü deşifre etmeyi ve boşa çıkarmayı başarmıştır. Şimdi İsrail'le açık birleştiği ve diğer bölge güçlerine karşı düşmanca bir yapı kazandığı koşullarda, Türk-İsrail birleşmesi karşıtı olan güçlerle daha iyi siyasal ilişkiler geliştirmesi ve faşist-sömürgeci rejimi bölgeden iyice tecrit ederek yıkılışını geliştirmesi zor olmayacaktır. ABD'ye karşı, onun bölgedeki yapısı olan Türk-İsrail birliğine karşı olan güçlerle, Arap cephesi içindeki güçlerle, direniş eğilimiyle birlik olmak ve teslimiyete karşı mücadele etmek temelinde daha sağlıklı ilişkiler geliştirebilecektir. Olaylar daha çok bölgesel temele oturmaktadır ki, bu da zaten PKK'nin başından beri esas aldığı bir durumdur. Başkan Apo, yakın geçmişi ve geleceği bu açıdan değerlendirirken şu gerçekleri belirtmektedir:

"Bölge halklarının özgürlüğü, eşitliği ve kardeşliği önünde, emperyalizmin sonuna kadar desteklediği iki engel vardır: Siyonizm ve kemalizm. Siyonizm, kemalizmin ikiz kardeşidir ve onu ortaya çıkarandır. Günümüzde siyonizmi ayakta tutan Türk faşizmidir... Bölgenin en mazlum halklarından Filistin ve Kürdistan halklarının siyonizme ve kemalist-faşizme karşı yürüttükleri mücadeleler, emperyalizm ve her türlü gericiliğe karşı da yürütülen mücadelelerdir. Bu iki halkın yürüttüğü savaşın, Ortadoğu halklarının kaderini bağımsız, özgür ve kardeş kılmada belirleyici rol oynadığı son derece açıktır...

"İran somutunda islami devrimin olumlu özelliklerini, Arap sahasında siyonizme ve gericiliğe karşı Suriye'nin tarihi önderliğini ve Türkiye'deki kendini devrimci bir temelde yenilemeyle karşı karşıya olan sosyalizm birikimlerini, daha çok da Kürdistan somutunda olumlu yönleriyle bir senteze kavuşturma durumunda olan PKK, tarihi bir adımı bu temelde atmıştır. Kürdistan, tüm bu gelişmelerin en olumlu yanlarını, PKK somutunda kendi tarihi özelliklerini ve güncel kurtuluş sorunlarını doğru bir temelde çözmenin örneğini sergileyerek karşılıyor... Çok iyi bilinmelidir ki, Kürdistan'da kazanacak devrim, Ortadoğu halklarının kazanan devrimi, bu da insanlığın baskı ve sömürü düzenine karşı kazandığı en temel enternasyonalist devrim demektir."

Komkarcılık ile Kürt ulusal kurtuluş ...

Baştarafı 17. sayfada

sonra yazarın rüyaları Kürdistan'da gerçekleşiyor. Yazar orda değil. İki yayın organı çıkarıyorlar bu yazarlar. "Kürdistan Press" ve "Rizgari". Kürdistan'daki savaşan insanı ve orduyu tanımamazlık yapıyorlar. Yabancı gazetecilerin görevlerini bile yerine getirmiyorlar. "Yekitî" proleter devrimcilerin kuracağı partiden "Komünist Parti"ye atlayış oluyor. Ağrısız, problemsiz bir atlayış. Kağıt, kalem, iş tamamlanıyor. Toz duman yok. Kan da yok. Yekitî 3; "Ve bu yoğun pratik içinde Komünistler var, KKP'nin doğal üyeleri olarak komünistler Kürdistan'ın bütün parçalarında savaşıyor". Hayali "Kürdistan Komünist Partisi." En önemlisi ise üyelerini de hayali bulması. Herkes doğal üye. Böylece hayali olarak bugün de Kürdistan'da ki mücadeleyi kendi hanesine geçiriyor Rizgari yöneticileri. "Proletarya... kadrolara göz bebeği gibi bakacaktır" diyor Yekitî 2. Neden savaşmayan insan göz bebeği oluyor. Gerilla insan gözbebeğini teşkil ediyor. Ölerek yaşamı canlı kılan kişi yaşamın ilk tohumu oluyor.

"Öncünün önüne haberlerden ibaret engeller, kof barikatlar çıkabilir. Bu gerici ve teslimiyetçi faaliyetler emperyalizmin ve sömürgecilerin bilinçli ve sistemli faaliyetleri ile kenetlenerek öncünün örgütlenmesine giden yol karartılabilir." Iknaiyyat. Kim yolu karartan? Öcüler veya cinler mi? Bu yazıyı yazanlar yolu kapatıyorlar. Kendileri yazıyor, kendileri sistemli ve teslimiyetçi olup engelliyorlar. Bu da bir çözülme oluyor.

Rizgari 11 durağında ise "Yekitî" yok. Cin ve periler "Yekitî"yi tamtamcılar diyarına götürüyor. Rizgari 11: "PKK Rizgari'ye karşı sömürgecilerin safında kalmaya dirense; Rizgari'nin düşmanları eşittir dört sömürgeci devlet artı PKK olur. Yoksa büyük bir değişiklik olmaz". Rizgari hedeflerinde netleşiyor. Kimlere yöneldiği belli. Sömürgeci devlete karşı savaşı yok. Sömürgeci devlet ülke dışındaki yazıları pek önemsemiyor. Askeri savaşı destekliyorsa, engellemeye çalışıyor. Bunu da Rizgari yapmıyor. Ama, Rizgari PKK'ye düşmanlık ile devrimci yolları tıkıyor. Savaşmak isteyen, savaşana küfür etmez. Rizgari ediyor. Rizgari yolu tıkamak için kendisine görev vermiş oluyor.

Rizgari 12: "Demokrat olmak ihtiyacı da duymuyoruz". Sıkıntının getirdiği bir belirleme oluyor. "Her davranışlarına teorik kılıflar bulmada, hiç bir şey anlatmayan lafları ile durumlarını cilalamada emek ve alın teri ile, büyük sabır ve kararlılıkla üretilen teorik, ideolojik ve siyasal önermeleri sağından solundan cımbızlamada ve işlemez duruma sokmada çok yeteneklidirler. bunlar her şartta karşı devrimin ve burjuvazinin uşaklığını yapmaktadırlar." (Riz 16). Rizgari kimi anlatıyor. Sıkışan insan kendi yörüngesinde döner. Kendisini görüyor. Ortada tarihi gelişmesi olmayan bir yöneticinin kızgın halinde kendi portresi ortaya çıkıyor.

Üçüncü kez parti kurmak gerektiğini düşünen Rizgari yöneticileri, 1988'de gurbette "Kürdistan Kurtuluş Partisi(?!)"ni kuruyorlar. Ve Rizgari 17: Sayfa 53'te yazıyor. Hemde Majiskülleri ile. "Parti düzeyinde şiarımız sessiz kahramanlarımızı çoğaltalım olmalıdır". Çözülmenin son safhasına geliniyor. Kürt'e göre ingilizce konuşmak oluyor. Etrafında bulunan ve kendisini savaşmaya itmek isteyen insana sessiz olması ricasında bulunuyor. Tempo dergisinde R. Aslan kendisine, Rizgari'nin askeri gücü sorulunca "sırdır söylenmez" diyor. Böylece sessiz gerilla teorisi, "sessiz kahraman" teorisi ile bütünleşiyor.

"Bizim sömürgecilere verilmiş bir sözümüz, çıkarmış olduğumuz bir davetiye yoktur" (Riz. 17). Bunu söylemek abes oluyor. Bu gocundurucu hastalık yayılıyor. Ve de insanı kuşkuya düşürüyor. Acaba öylemi? Sorusu hemen akla geliyor.

Rizgari'nin herhangi birinde ise, aktarıyorum. "Mutlaka kaçkınlıklarının ve burjuvaziye teslim olmalarının bedelini ödettirmeliyiz" yazılıyor. Kaçkınlar var. Kapalı kutu açılmıyor. Hareket yok. "Ne legalite manyaklığı, ne de ilegalite perişanlığı ve rahatlığı devrimci mücadeleyi ilerletmedi" (Riz. 12) diyerek tüm tarihini berrak bir şekilde ortaya koyuyor Rizgari.

Avrupa'daki Kürt kitlelerinin...

Baştarafı 14. sayfada

savaşının kızıştığı bir sırada Kürt geçinen herkesin istek ve duygularını pratik desteğe dönüştürmesi, güç ve olanakları oranında fedakarlıkta bulunması, Cephemiz ERNK'nin saflarında yeralarak örgütlü bir yaşamı benimsemesi en doğru ve vazgeçilmez bir görevdir.

Böyle davranılmadığı taktirde bir isimden ve gösterişten ibaret olan "Kürdüm" demenin fazla anlam teşkil etmediği bilinmektedir. unutulmamalıdır ki, bugün Avrupalı ilerici bir çok dost bile insanlığa ve özgürlüğe duydukları ilgi ve saygıdan ötürü Partimizin önderliğinde sürdürülen mücadeleye destekte bulunuyorlar. Eğer bir yabancı mücadelemize ilgi duyup destekte bulunuyorsa, bu durum karşısında Kürt olanların varlığını inkar etmesi, gelişmeleri uzaktan izlemesi, ya da Kürt geçinipte hiç bir maddi ve manevi destekte bulunmaması utanılacak bir durumdur. İnsanlar dışındaki bazı canlı türleri bile kendi soylarına yönelen tehlikelere içgüdülerine dayanarak tepki gösterir ve varlıklarını korumaya çalışırlar. Kürt bireyinin de insani özelliklerini konuşturup kendi özbenliğine dört elle sarılması vazgeçilmez, ertelenemez ve geciktirilemez bir görevdir. Bağımsızlık ve özgürlüklerine ulaşmış bulunan halkların savaşarak ve direnip kan dökerek amaçlarına ulaştıkları bilinmektedir. Bu olgu halkımız için daha da geçerlidir.

Yıllardır mücadelemize ilgi duyan, destekte bulunan ve küçümsenmeyecek fedakarlıklardan bulunan yurtseverler de aşılması gereken bazı yetersizlikleri korumaktadırlar.

Deney ve tecrübe sahibi olan cephe üyesi ve taraftarların bazıları da pratik düzeyde hiç bir fedakarlıktan kaçınmıyor, mücadeleye bağlı ve inançlıdırlar. Fakat örgütsel görevlere talip olmuyor ve herhangi bir cephe örgütü içinde daha aktif çalışmaktan kaçınıyorlar. Halbuki yaptıkları fedakarlıkları biraz daha örgütlü ve düzenli yapmaları halinde çok daha verimli sonuçlar elde edilir. İşçi ise İşçiler Birliği, kadın ise Kadınlar Birliği, genç ise Gençlik Birliği vd. birlikler içinde yeralıp, bu örgütlerin disiplin kuralları çerçevesinde herkesin kendi gücü ve olanakları oranında bir görev yürütmesi ve örgütlü çalışmaya alışılması hem gerekli hem de verimli olmaktadır. Şayet herhangi bir yurtsever var olan zamanını bağlı bulunduğu örgüt içinde değerlendirir ve ilişkili bir biçimde görev yürütürse, örgüt yaşamı kendisi için de eğitici olur. Cephe üyelerinin görevi sadece bireysel emek ve katkıda bulunmak değildir. Onların görevi daha çok başkalarını saflara çekmektir.

Yurtsever bir cephe üyesi veya taraftarı, hiçbir katkıda bulunmayanı ikna edip katkısını sağlamalı, en azından yılda birkaç kişiyi değiştirme, saflara kazandırma, maddi desteklerini sağlama, kitlesel eylemlere katma gibi somut hedefler önüne koymalıdır. On binlerce ERNK taraftarı ve sempatizanı bir kitle gücüne sahibiz. Bu onbinlerden her biri en yakın akrabalarından ve dostlarından başlayıp yılda en azında bir kaç kişiyi eğitmesi durumunda gücümüz birkaç misli artar.

Bir cephe üyesi veya taraftarı ödediği aidat veya bağış dışında birçok kişiden bu desteği sağlaması, kendisiyle birlikte birçok kişiyi kitlesel eylemlere katması, okuduğu bir gazeteyi yüzlere de dağıtması, duydukları ve öğrendiklerini binlere de aktarması, günün yirmi dört saatinde mücadelenin çıkarlarını düşünmesi, her zaman mücadele ruhuyla yaşaması, düşmanın karşı devrimci propagandalarından etkilenmemesi ve mücadelemizin doğruluğuna içten inanması gerekmektedir.

Özellikle çeşitli alanlarda ileri düzeyde görev alabilecek yeteneğe sahip bulunan yurtseverlerden bazıları kendilerini kısmı pratik faaliyetlerle sınırlamaktadırlar. Bu durumda olanlar iş lafa gelince çok laf yapar, sık sık eleştirir, "Böyle yapılmalı, şöyle yapılmalı" der, yapılanların yetersizliğini görür, fakat pratikte az şey yapmakla yetinir, bir türlü örgütsel görevler üstlenmez ve sorumluluk üslenmekten kaçınır. Bu konumda bulunanların güç ve yeteneklerini müzelik etmemeleri, ileri çapta görev almaları ve çok laf yerine çok değer üretmeleri gerekmektedir.

O halde ERNK üye ve taraftarlarına örgütlenme, geliştirme, değiştirme, etkileme, değer yaratma, propaganda yapma, en azından tarafsızlaştırma vb. bir çok görev düşmektedir. Yedi yaşındaki çocuktan tutalım yetmiş yaşındaki yaşlılara kadar herkesin gücü oranında mücadele yükünü omuzlayarak savaş kervanına katılması durumunda zafere ulaşabiliriz. Yoksa birkaç kişinin bu ortak yükün altından kalkması ve sağa sola koşarak sorunlara çözüm getirmesi mümkün değildir.

Yurtseverlik ülke ve halk çıkarlarını bireysel çıkarların üstünden tutmayı gerekli kılıyor. Yurtsever kişi, bireysel ve ailesel yaşamını mücadelenin çıkarlarına göre biçimlendiren; en uzak alanlarda yaşamak zorunda bırakılmış olsa bile özgürlük ruhu ve coşkusuyla dopdolu olan kişidir. Avrupa'da bulunan her Kürdün yurtseverlik görevi; yaşamında ülke çıkarlarını temel almak, mücadeleye kan aktaran bir damar olmak ve o vücudun birer parçası olmaktır. Vücuttan kopan bir damar nasıl ki iş göremez bir hale geliyorsa, halkından ve mücadelesinden kopan bir insan da yabancılaşır ve işe yaramaz hale gelir.

Avrupa'daki yurtseverler ülkede çekilen acı ve ızdırapları her zaman iliğinden hissetmeli, düşmanın dayatmalarına nerde olursa olsun asla boyun eğmemeli, zorluklardan ve doğabilecek risklerden korkmamalıdır.

Bugün ülke toprakları üzerinde sömürgeci vahşete karşı yüzbinler her türlü riski göze alarak savaşıyor ve hiç kimse bu fedakarlığı yaparken can telaşına kapılmıyor. Bu durum karşısında Avrupa'da bulunan yurtseverler de "acaba izine gidebilir miyim, acaba tanınsam ne olacak, acaba zarara uğrayabilir miyim?" vb tedirginliklere kapılıp fedakarlıklardan kaçınmamalıdır. Bilinmelidir ki, birlikte hareket eden bir güç bütün zorlukları yenmeye muktedirdir. Aslında yıllardır halkımıza yaşamı zehir ettiren emperyalist ve sömürgeci güçlerin, işledikleri tarihsel ve güncel suçların hesapları kendilerinden sorulacak diye korku ve telaş içinde yaşamaları gerekiyor. Zaten her yurtseverin adım atışı, şimdiden düşmanda uykusunu kaçıran korku ve paniği yaratmıştır. Daha çok acımasızca ve korkusuzca direnmek ve hem de bu karakteri milyonlara mal etmek bütün çağdışı baskıları altetmeye yetecektir.

Türk sömürgecileri Kürdistan'da kaynağı kurutmak için her yöntemi denemektedir. Avrupa'daki Kürt geçinipte bu kaynağı sürekli olarak kadro, maddi vb. her yönüyle beslemektir. Burada atılan her adım ülke devrimine hizmet etmek zorundadır. Her ailenin çocuklarını mücadele çıkarlarına hizmet sunacak biçimde büyütmesi ve eğitmesi ve onların yabancılaşmasına fırsat vermemesi önemle ele alınması gereken görevlerden birdir.

Avrupa zemininin insanları yozlaştıran, bencilleştiren, uysallaştıran özçıkarlarına yabancılaştıran ortamından en çok da gençler etkilenmektedir. Mücadelemizle bütünleşen gençlerin hızla değiştiği ve çok yararlı kişiliklere dönüştüğü pratikte ıspatlanmıştır. O halde her yurtsever aile, çocuklarını mücadele saflarında yeralmaya teşvik etmeli, onları en iyi eğiten ortamın mücadele ortamı olduğunu akıldan çıkarmamalıdır.

Özellikle sömürgeci ve emperyalist güçlerin Kürdistan'daki kaynağı kurutma politikalarının bir sonucu olarak Avrupa'ya sürekli biçimde göçettirilen ilticacı kesimlerin uzaktan "cennet" diye duydukları bu alanların ne denli bir "cehennem"i andırdığı ve nasıl bir çıkmaz yol olduğu bilinmektedir. Ülkede mücadelemizle bütünleşme imkanını bulamamış veya ekonomik çıkarların yolunu Avrupa'da aramaya koyulmuş bu dinamik ve genç kesimlerin hiç bir gün bile kaybetmeden Partimizle bağlantı kurmaları, burada esir kamplarını bile geride bırakan alanlarda yaşamayı kabul etmemeleri, karın doyurmaya bile yetmeyen bir kaç kuruş paraya boyun eğmemeleri, buranın kurtuluş alanı olmadığının bilinci ve sorumluluğuyla yaşamaları, çok ucuz ve basit bir yaşamı kabul etmemeleri ve tek kurtuluş yolunun aktif olarak mücadele etmekten geçtiğini bilmeleri gerekmektedir.

Dünya insanlığını ve halkımızın kanını emerek bu seviyeye ulaşan emperyalist güçlerin insancıl görünmelerine aldanmayalım. Partimize yönelik tutumlarından da çok açık bir bimalıdırlar.

çimde ortaya çıktığı gibi, bunlar insanlığa va halkımıza olan düşmanlıklarıyla, sömürgeci güçlerle yarışmaktadırlar. Halkımıza çektirilen acıları iliğinde hisseden ve bunu unutmayanlar, düşmana karşı kin ve öfkelerini aktif mücadele ederek kanıtlaSon ayaklanmalar ışığında, Avrupa'da Kürt halkının kopmaz bir parçası olarak onbinler yerine, yüzbinlere ulaşmamız, hep birlikte direnerek varlığımıza sahip çıkmamız, ortak örgütlülüğümüz ve eylemliliğimizle kendimizi tüm dünyaya kanıtlamamız, her aileyi bir örgüt kalesine dünüştürmemiz, ilgisizlik ve duyarsızlığı kesinlikle kabul etmememiz, eskisinden katbekat fedakarlıkta bulunmamız, ülkemizin toprakları üzerinde kapıya dayanan zaferin gururuyla yaşamamız, zorluklardan yılmamamız ve nerede olursa olsun varlığımıza yönelen ve mücadelemizi engellemeye çalışanlara karşı, çok daha büyük direnişlerle karşılık vermemiz halinde halkımızın mutlak zaferi çok daha yakınlaşacaktır.

İhanet limanındaki gemi: TBKP...

Baştarafı 19. sayfada

sak-ı Milli" içinde tek bir Türk ulusu yaratma politikasının geçmişte olduğu gibi, bugün de en hareretli savunucularının başında geliyorlar. Kendileri de bunun aksini iddia etmiyorlar. Serbest kalmaları da bu inkar politikasına verilen onay sonucudur.

Bu ikilinin unuttuğu bir şey var: Ne Kürdistan eski Kürdistan'dır, ne Türkiye eski Türkiye'dir, ne de dünya eski dünyadır. 1925 döneminde Takrir-i Sükûn uygulamalarında, Kürdistan'daki isyanı ezmede, özellikle de dünya ve Türkiye kamuoyunu yanıltmada başarılı oldular. Ama, bugün İsmail Beşikçi gibi onurlu aydınların, Türkiye devrimci-demokratik hareketi gibi şovenizme karşı halkını uyaran güçlerin varlığı Türkiye'de şovenizmin tutmasına engeldir. Dünya kamuoyu ise, 1925'lerdeki, gibi Kürdistan sorununa karşı duyarsız değildir. En önemlisi de halkımız PKK önderliğinde gerilla savaşıyla kendi özgücüne dayanan sağlam bir örgütlülüğe ve direnişe sahiptir. Bu nedenle, tarihi ikinci kez tekrar etme çabaları, bir komedi olmayı aşamayacaktır. Sahneye çıkanlar ise ne kadar onursuz ve sıradan figüranlar olduklarını göreceklerdir.

TC'nin limanına demirleyen TBKP'nin içerde ve dışarda ilerici kamuoyunu, Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesine karşı TC'nin yanına alma çabaları, sonuçsuz kalacağı daha şimdiden belli olan bayatlamış bir girişimdir. Bırakalım "sol" ile, insanlıkla bile alakası kalmayan bu onursuzların sözlerine kendileri gibi olan birkaç kişi dışında kim kulak verecektir? Halklarımızın katline alkış tutan bu 70'liklerin, kendi yandaşlarını bile idare edemeyecek kadar güç yitirdikleri bir dönemde, TC'ye verecekleri destek ne olacaktır? DGM'de konuşan Sargın kendisini, *"Belli bir politik fidye veya o anlama gelecek biçimde bir olgunun gerçekleşmesi için tarafından o fidye ödeninceye, o olgu gerçekleşinceye kadar rehin tutulan kişi"* olarak değerlendirirken, şu anki durumlarını çok iyi koyuyor. Bunların yaptığı anti-PKK propaganda ve TC'ye bu yönlü destek garantisi verip yasallaşma izni almadır. Bunlar Türkiye ve Kürdistan halklarının daha da gelişen mücadelesi ve kökleşen birlik ruhuyla aşılmakla kalmayacak, tuzla-buz edilerek boşa çıkarılacaklardır. PKK öncülüğü bunu aşacak güçte olduğu gibi, halklarımız da buna gereken cevabı, Nusaybin-Cizre ve İstanbul 1 Mayıs meydanında verdi.

Impressum
Metin Özkan
Adlerstr. 7
2085 Quickbron

Yazışma adresi
BERXWEDAN
c/o Feyka-Kurdistan
Postfach 15 31
5300 Bonn 1

Ödeme adresi:
BfG. - Bonn
Konto Nr: 12 05 24 21 00
BLZ: 380 101 11

Avustralya	3.00 $	Hollanda	3.00 hlf.
Avusturya	18.00 s.	İngiltere	0.80. £.
Belçika	60.00 bfr.	İsveç	6.00 skr.
Danimarka	8.00 dkr.	İsviçre	2.50 sfr.
Fransa	6.00 ff.	Norveç	10.00 nkr.

HÎMA ŞERÊ TAYBETÎ LI HEMBERÊ ARGK MIRÎ Û TÊKÇÛYÎ YE

ŞÊRÊ RIZGARIYA NETEWÎ KU LI ÊRDIMA BOTANÊ XURT DIBE, LÊDANÊN GIRAN LI KOMÊN TAYBETÎ Û SAZIYA CERDEVANIYÊ DIXE

Roja 28'ê Nîsanê, di navgîneka komên taybetî de, ku ji navçeya Cizîra Botan diçû Girgê Amo, şeş endamên komên taybetî hatin kuştin. Livbazî ji aliyê welatparêzê bi navê **Halil KILIÇ** hat pêkanîn. Welatparêz **Halil KILIÇ**, ku bi tankêra xwe ji Girgê Amo (Silopya) diçû Cizîra Botan, gava dît, ku ji aliyê din navgîna komên taybetî dihê, hema bi lez tankêra xwe ajot ser navgîna komên taybetî. Navgîn di binê tankerê de perçiqî û şeş kesên ji komên taybetî yên têde jî, di cih de mirin. Lê welatperwer **Halil KILIÇ** jî, ma di binê tankêra qulibî de û jiyana xwe hunda kir.

Welatparêz **Halil KILIÇ**, mirinê anî ber çavên xwe û ajot ser navgîna komên taybetî ya dagirkeran. Ev bûyer, mezinahiya hêrs, bêzî û rika mirovên Kurd a li dijî dagirkeran, di kesbûna welatparêz **Halil KILIÇ** de, careka din danî pêşiya çavan. Êdî mirovên me, gava delîvê dibînin, bê tirs û fikar, herweha bi fêdakirina jiyana xwe jî, lêdanên mezintirîn û xurttirîn li dijmin dixin. Cewher û naveroka welatparêziya ku PKK li Kurdistanê afirandiye, ev bi xwe ye. Herweha ev rewan û jiyan, misagor û garantiya serfiraziyê bi xwe ye jî.

Dagirker xwestin vê livbaziyê, mîna ku ne-livbaziyek be, bidin şanî kirin. Lê weke agahiyên jî êrdîmê digihîn me, dihê fahmkirin, ku bûyer ne qezayek bû; livbaziyeka xwetarê (întixarê) ya di cih de bû, û ji nişkan ve pêkhatiye.

Jî aliyê din, her di van rojan de, li nêzîkî navçeya Girgê Amo, şerek di navbera pêşmergeyên ARGK û hêzên şerê taybetî de çêbû. Şer demeka dirêj doma. Di vî şerî de pêşmerge, dijmin perçiqandin û têk birin. Weke agahiyên pêşemin ku gihane me, dijmin jî binî nekariye xwe li hemberê pêşmergeyan rabigire û ji hêzên dijmin yanzdeh endamên komên taybetî hatine kuştin. Gelek serbaz û endamên komên taybetî jî birindar ketine.

Di nîvê meha Nîsanê de,li nêzîkî gundê Setê (İkiyaka) navçeya Geverê şerekî mezin çêbû, ku cerdevan jî tevlî bûbûn. Şer bi saetan doma. Pêşmergeyên ARGK 13 serbazên dijmin û çar "parêzkarên" gundan ên cehş kuştin. Bi dehan endamên dijmin jî, birîndar ketin. Di vî şerî de herweha, şervaneki ARGK ê bi nirx jî, şehîd ket.

Roja 26'ê Nîsanê, li gundê Gêçitboyu navçeya Şirnexê, pêşmerge avêtin ser mala sixûr û ajanekî. Du welatfiroş bi mirinê hatin cezakirin. Welatfiroşê bi navê Salih Çoban û kurê wî Ayhan, ku bi dirêjahiya gelek salan hevxebatkariya dewleta Tirk dikiran, di encama vê êrîşê de, gihan toleya ku maf kiribûn.

Roja 4'ê Gulanê jî, serokekî cerdevanan ê devbixwîn û har, ji bo îbreta alemê, bi darê elektrîkê ve hat daleqandin û bi mirinê ceza kirin. Li nêzîkî gundê Dêrgulê (Toztepe) navçeya Şirnexê hat cezakirin û paşê bi darê elektrîkê ve hate daleqandin. Ev bêbextê kesê bi navê Mehmet Ozden jî eşîra Batuyan bû. Bi xwe jî 16 salan vir ve, ev welatfiroş mehkum bû. Da li dijî PKK şer bike, ji aliyê dewleta Tirk hatibû "efukirin." Ev welatfiroş, da sadakata xwe ji bo dewleta Tirk şanî bike, dest bi rêkxistinkirina cerdevaniyê li êrdîmê kiribû û şerekê li dijî têkoşîna me ya rizgariyê li dar xistibû. Di encama xebatên xwe de, destê xwe hem di xwîna mirovên ji gel, hem jî xwîna şervanan de gerandibû. Ev bêbext, di encama xebatên xwe de, bûbû keseki bi nav û deng, kesekî navdêr jî xulamokan. Bi mirinê cezakirina vî cehşî û bi darê elektrîkê ve daleqandina wî, carek din tirs berda dilê cerdevanên cehş. Gelê me jî, bi cezakirina vî cehşî, dilxweş û şa bû. Herweha, tevlî vî serekê cerdevanan ê har û çavsor, pêşmerge cerdevanekî dinê jî vê êrdîmê bi mirinê cezakirin.

Her di vê rojê de, li gundê Dilekli navçeya Geverê şerek çêbû, ku cerdevan û komên taybetî tevlî şer bûbûn. Şer, demeka dirêj di bin serperiştiya pêşmergeyên ARGK de doma. Pêşmerge gelek endamên dijmin kuştin an jî birîndar kirin. Lê dewleta Tirk hejmara kuştiyên xwe veşart û bi rengê, "Sê parêzkarên gundan mirin", encama şerî da bihîstandin.

Di destpêka meha Gulanê de yekeniyên şerê taybetî yên dagirkeran li Cizîra Botan operasyoneka leşkerî pêkanîn. Di encama operasyonê de 11 welatperwer, bi hiceta "piştgirî û alîkariya PKK" hatin girtin.

PÊŞMERGE, LI ŞIRNEXÊ XURT LI DIJMIN XISTIN:

BI KÊMASÎ 50 KES JI HÊZÊN DIJMIN HATIN KUŞTIN

Şeva 25'ê Nîsanê, yekeniyên pêşmergeyên ARGK li sê cihên ji hev cuda, di yek demê de, bi çekên giran avêtin ser hêzên dijmin. Hêzên dijmin bi rengê "bolûk"an xwe li gundên bi navên Gundikê Mellê (Millî), Bişî Reş û Xirbikê Bestê (Dedeoren) navçeya Şirnexê bi cih kiribûn. Şer, heya beyana 26'ê Nîsanê doman. Hêzên dijmin tirs û xofeka mezin jiyan. Hêzên dijmin, bi tevayî hatin perçiqandin û têk birin. Di encama êrîşan de, hemû avahiyên leşkerî hatin hilweşandin û rûxandin. Bêhtirî 50 endamên komên taybetî û serbazên dijmin hatin kuştin. Bi dehan jî birîndar ketin. Pêşmergeyên ARGK ên qehreman, ku bi hêzên mezin van êrîşan pêkanin, bê hundabûn paşê vegeriyan baregehên xwe.

Weke ku ev livbaziyên êrîşî yên pêşmergeyên ARGK jî şanî dikin, şerê me yê rizgariyê di merhelên gelekî pêşketî de didome. Bi taybetî li Botanê dijmin, di baregehên xwe de, di qişleyên xwe da asê bûye. Dijmin tenê dixebite, van deran biparêze. Lê bi lêdanên xurt, ku pêşmerge li van deran dixin, dijmin hundabûnên mezin digire û gelek kes jî wî dihên kuştin. Bi vî awahî derfetên manevrayî yên dijmin li ser axa me, rind hatine tengkirin.

LÊDANEKE XURT LI SEREKÊ CERDEVANÊN EŞÎRA JÎRKÎ YÊ BI NAVÊ TAHÎR ADIYAMAN KET:

11 CERDEVAN HATIN CEZAKIRIN

Roja 27'ê Nîsanê pêşmerge, dafek vedan pêşiya cerdevanên Tahir Adiyaman, serekê cerdevanên eşîra Jirkî. Tahir Adiyaman bi kerwaneka ji çar navgînan dixwaze here gundê Kespiyaniş, da Hacî Dirbas bike. Hacî Dirbas ji axayekî Jirkiyan ên din e û xayineki mezin e. Pêşmerge vê çûyîna serdanê dibihîsin û di encama agahiya girtin de, di navbera gundên Kespiyaniş û Berkevir de, mayinan datînin û dafekê vedidin. Du navgînên di pêşî de dihatin ji ser mayînan derbas dibin. Bi avêtina roketan ji aliyê pêşmergeyan, navgîn tevlî yên di wan de, dihên tunekirin. Tahir Adiyaman di navgîna sisiyan de bû. Gava rewşê dibîne, hema bi lez vedigere û direve. Bi vî awahî canê xwe yê gemar dîsa rizgar dike. Di herdu navgînên hatin tunekirin de, apê Tahir Adiyaman, xezur û biraziyê wî yê xayinê bi navê Çavuş, herweha sê cerdevanên wî yên cehş jî dimirin. Di encama vê livbaziyê de, bi vî awahî pênc cerdevan ceza xwe bi mirinê digirin.

Roja 9'ê Gulanê jî şeş cerdevanên Jirkiyan bi mirinê hatin cezakirin. Ev rûdan jî wusa çêbûye: Li derdorên gundê Tehtê Reş di navbera navçeyên Berwarî û Şaxê de, hêzên dagirkeran operasyonekê birêvedibiran. Şeş cerdevanên Jirkiyan jî rêberiya wan dikiran û rê şanî hêzên dagirkeran dikiran. Li dora Ava Mesîran, ev şeş cerdevan dikevin dafa pêşmergeyên ARGK. Pêşmerge jî rast û çepê direşînin ser wan. Şeş cerdevanên Jirkiyan bi mirinê dihên cezakirin. Yekeniya pêşmergeyan jî bê hundabûn vedigere parêzgeha xwe. Di bin wan hoyan de, ku cerdevan li cem hêzên dagirkeran xwe gelekî parastî dihesibandin, vê lêdana mezin girtin. Ev jî bû delîleke nuh jî bo wê rastiyê, ku bêbextî û îxanet, di bin hemû hoyan de, we were cezakirin.

LI MÊRDÎNÊ DAFEK LI PÊŞIYA KERWANEKÎ LEŞKERÎ HAT VEDAN:

GELEK ENDAMÊN DIJMIN HATIN KUŞTIN

Roja 4'ê Gulanê komek jî pêşmergeyên ARGK, li nêzîkî qopaniya Kerboran (Dargeçit) êrdîma Mêrdînê dafek vedan. Kerwaneki leşkerî jî sê navgînan kete dafê. Pêşmerge jî rast û çepê reşandin ser navgînên dijmin. Hersê CMS (cemse) hatin tunekirin. Bi dehan serbazên dijmin ên di CMS'an de mirin. Hinek jî birîndar ketin. Dewleta Tirk hundabûnên xwe yên di vê livbaziyê de, mîna "mirina çawîşekî û mirina eskerekî" da xweya kirin.

Roja 1'ê Gulanê li Mêrdînê, xwendekarên dibistana Liseya Nisêbînê, livbaziyeka boykotê pêkanin. Tevlî boykota xwe xwendekar, xwepêşdanekê jî pêkanin. Dûrişmeyên weke, **"Bijî Yekê Gulanê"**, **"Dawî jî bo qedexeyan!"** û **"Bimire faşizm"** bangin. Xwendekar boykota xwe heya êvarî domandin. Bersiveka bi naverok dan Cejna Yekê Gulanê. Herweha li Nisêbînê, xwediyê rojnameyeka xwecih, ku li Nisêbînê dihê weşandin, bê sedemek wêre şanî kirin, hate girtin.

LI XERZANÊ HÊZÊN DAGÎRKERAN BI TEVÎ TUNEBÛNA XWE DIJÎN

Li nêzîkî navçeya Licê êrdîma Amedê şerekî mezin di navbera hêzên ARGK û komên tevgera taybetî (xweser) de derket. Ev şer roja 30'ê Nîsanê pêkhat û bi saetan doma. Şer bi jordestiya pêşmergeyên ARGK destpêkir. Di domana şerî de şeş endamên komên taybetî hatin kuştin, gelek endamên komên taybetî jî birîndar ketin. Dijmin, birîndarên xwe rakir nexweşxaneyên li bajarê Amedê. Paşê jî, endamekî komên taybetî yê bi navê Ahmet Kardal di nexweşxaneyê de mir. Dewleta Tirk, jî binî behsa vî şerî nekir. Da xweya kirin, ku endamê komên taybetî yê di nexweşxaneyê de mirî, ji ber qezayekê miriye.

Roja 4'ê Gulanê komek jî pêşmergeyên ARGK li gundê Keleha Sor navçeya Pasûrê (Qulp) êrdîma Amedê civînekê çêkirin. Di civînê de li ser domana ku têkoşîna me jê derbas dibe axiftin çêbûn û gundî hatin ronahî kirin. Di civînê de herweha cerdevanî hat pişange (teşhîr) kirin. Paşê pêşmerge cerdevanekî jî sê cerdevanên li gund, bi mirinê ceza kirin. Herdu cerdevanên din jî tevlî xwe birin.

LI SER KELEHA RUHAYÊ ALA ERNK HAT PÊLDAN

Roja Yekê Gulanê, li navenda bajarê Ruhayê ala ERNK hate hejandin. Al, weke ku bombeyek pêve be hatibû amadekirin, lewma dijmin demeka dirêj nekarî alê xwar ve bîne. Bi vî awahî ala me ya netewî li Ruhayê hat pêldan. Ji ber ku hêzên ARGK êdî dadikevin heya navenda bajarên mîna Ruhayê jî, gelê me dilxweş, dijmin jî dilreş dibe û dikeve nava tirsê. Ev bûyer bû bingeheka tirsê jî bo dijmin û nîşaneka şahiyê jî bo gelê me.

LI DÊRSIMÊ LÊDANÊN LEŞKERÎ Û ABORÎ LI DIJMIN KETIN:

HELÎKOPTEREK LI ERDÊ HAT XISTIN

Di destepêka meha Gulanê de li nêzîkî navçeya Nazmiye êrdîma Dêrsimê şerekî mezin çêbû. Di vî şerî de hêzekî dijmin ê hejmar bilind jî erdê û asmanan dest bi êrîşekê kir. Lê dijmin, jî ber jêhatibûna pêşmergeyên ARGK di şerî de, nekarî biserkeve. Pêşmerge gelek endamên dijmin kuştin an jî birîndar kirin. Helîkoptereke dijmin jî li erdê hat xistin.

LI ÇEWLIKÊ NAVÇEYA DARA HÊNÊ LIVBAZIYEKA SABOTAJÊ

Li derdorên Suvêren navçeya Dara Hênê êrdîma Çewlikê, roja 3'ê Gulanê livbaziyeka sabotajê hat pêkanin. Livbaziya sabotajê jî aliyê pêşmergeyên ARGK hat pêkanin. Di domana livbaziyê de heft vagonên (katarên) tirênan hatin tunekirin. Vagon, bi barê navgînên leşkerî tijî bûn. Bi tunekirina van vagonan, dewleta Tirk xusarên daringî (maddî) yên mezin girt.

LI SERHEDAN Û GILÎDAN ŞERÊN MEZIN

Li derdorên navçeyên Qaqizman û Qulpê (Tuzluca) êrdîma Qersê (li Serhedan) şerên mezin û dorfireh çêdibin. Di van şeran de, hêzên dagirkeran rastî hundabûnên mezin dibin. Herweha li derdorên Çiyayê Gilîdan (Ararat, Agiri) jî, şerên mezin çêdibin û hîna didomin. Di van şeran de jî hêzên ARGK, ji her alî ve serdest in. Weke agahiyên heya niha gihane me, heya niha gelek mirî û birîndarên ji dijmin hene.

ŞEREKÎ MEZIN LI ŞIRNEXÊ:

5 SERLEŞKER, 36 LEŞKER Û 10 CERDEVAN HATIN KUŞTIN, 2 HELÎKOPTER JÎ LI ERDÊ HATIN XISTIN

Roja 4'ê Gulanê li Geliyê Berazan şerekî mezin çêbû. Dagirker vî şerî, di rojnameyên xwe de weke, "Derbe li ser derbê li PKK dihên xistin" bi sernivîsên mezin, dan bihîstandin, lê tiştên di vî şerî de bûne bi tevayî berevajiya gotinên dijmin in. Di encama vî şerî de, 51 kes jî dijmin hatin kuştin Du helîkopter jî li erde hatin xistin. Encam jî bo dijmin, bû perçiqîneke herî mezin.

Pêşveçûna vî şerî wusa bûye: Cerdevanên Mala Beyrê, ku li gundê Avyan (Dereler) navçeya Şirnexê hevxebatkariya dijmin dikin û endamên komên taybetî, komeka jî 20 kesan çêdikin. Cilên pêşmergeyan li xwe dikin û hildikişin çiyan. Diçin cem komeka jî şivan û gundiyan a jî 10 kesan. Dibêjin şivan û gundiyan, ku bi xwe pêşmergene û dixwazin xwe bigihînin ARGK. Şivan û gundî jî, jî ber tirsa xwe jî, wan dibin cihê ku pêşmergeyên ARGK li wir in.

Li derdorên Geliyê Berazan Çiyayê Bestan komeka pêşmergeyên ARGK a jî 150 kesan dima. Hêzên dij-şoreşê (kontra) xwe li nêzîkî yekeniya pêşmergeyan bi cih dikin û jî gundên Osyan, Sêgirkan, Hilal û navçeya Şirnexê hêzên têkûziyê jî bo alîkariyê dixwazin. Dijmin, jî erd û asmanan, hêzekî leşkerî yê jî hezaran serbazan dihêne êrdîmê. Şer roja 4'ê Gulanê dora saet 17'an destpêdike. Roja dûv re jî didome. Şer geleki bi dijwarî çêdibe. Di destpêkê de pêşmerge li cihê şerî helîkopterekê li erdê dixin û yên têde tev dikujin. Dîsa, helîkoptereke din jî, ku birînên xedar girtibû, li derveyî derdora şerî li erdê dikeve, perçedibe û serbazên têde tev dimirin. Yek jî wan "ûstegman" pênc serlesker û 36 esker, tev bi hev re 36 endamên dijmin di vî şerî de hatin kuştin û bi dehan eskerên dijmin jî birîndar ketin. Herweha jî Mala Beyrê jî 10 cerdevan hatin kuştin, 13 jî birîndar ketin. Bi vî awahî, jî hêzên şerê taybetî yên dagirkeran, di nava wan de serleşker û endamên komên taybetî û "parêzkarên" gundan jî, tev bi hev re 51 kes hatin kuştin, gelek jî bi xedarî birîndar ketin.

Heft pêşmergeyên ARGK jî, ku di dema şer de dixwestin girekî stratejîkî

bigirin, bi qehremanî şer kirin û paşê şehîd ketin.

Garanên talanê yên dagirkeran ku di vî şerî de hundabûnên mezin girtin û bi tevayî perçiqin, heyfa xwe ji 10 gundî û şivanan girtin, ku wan anîbûn cem yekeniya pêşmergeyan; Ev 10 mirovên bêguneh û bêparastin bi xinizî hatin kuştin. Van 10 gundî û şivanan ji danîn ser şehîdên ARGK û daxweyanî kirin, ku 17 pêşmergeyên ARGK hatine kuştin.

Di vî şerî de pêşmerge serdestiyeka jêhatî şanikirin. Fêreki baş dan dijmin û cerdevanan. Ev ji bû şahiyeka mezin ji bo gelê me. Bi vî şerî, lêdaneka xurt li Biryarnameya şerî ya 28'ê Adarê jî ket. Bû bersiveka gelek xurt ji bo vê Biryarnameyê. Ev ji dewleta Tirk xweş gêj, din û har kir. Lewma dewleta Tirk serî da vir û derewan, ku bûna xwarina jiyana vê dewletê yên tenha û bi tenê. Encamên şerî bervajî kir; hejmara şehîdan gelek bilind şanî kir, lê ji aliyê din hejmara hundabûnên xwe veşart. Bi vî awahî xwest tarî û sihekê bikişîne ser şerî û serketina pêşmergeyên ARGK, da bikaribe herweha morala gelê me ji xwar ve hilbikişîne. Lê vê carê nekarî vê daxwaza xwe bibe serî. Herweha ji, êdî dawiya derewên xwe jî, xweş lezand.

Cerdevanên Mala Beyrê, ku di şerî de cih girtibûn û rastî hundabûnên mezin ji bûn, berî niha ji gundê xwe, ji Axyan, ji ber pêşmergeyên ARGK reviyabûn. Piştî ku xwe li gundê Sêgirkan bi cih kirin, xebitin cerdevaniyê ji vir bidomînin. Pêşmerge dest danîbûn ser hebûnên cerdevanan li gundê Axyan û erdên wan dabûn gundiyên welatparêz, da ji xwe re biçîninin. Lewma cerdevanên Mala Beyrê li dijî gundiyan xwedî rik û hêrs in û herweha xebatên xwe yên cerdevaniyê zêdedikin û birêvedibin. Lê di vî şerî de lêdaneka giran girtin û lerzineka mezin bihurandin. Lêdanxwarina cerdevanên Mala Beyrê, pêşemîn dilê gundiyên welatparêz xweş kir û wan bi şahiyê dagirt.

LI TIRKIYÊ Û KURDISTANÊ CEJNA YEKÊ GULANÊ BI LIVBAZIYAN PÎROZ BÛ

Dewleta Tirk li bajarê Stanbolê li qada Taksim, ku di nava awira gelemperiya şoreşger de mina "Qada Yekê Gulanê" dihê navdan, berî Yekê Gulanê bi gelek rojan li hemû xalên pêwist, hêzên xwe yên faşist komkiribû. Ji ber ku li vê qadê, di Yek Gulana sala 1977'an de qirkirinek hatibû pêkanin û 34 xebatkar şehîd ketibûmn; ji ber vê bûyerê ev qad bûye xwediyê pêwistiyeka dîroki. Lewma pirozkirina Yekê Gulanê li Taksimê, xwediyê wateyeke cuda ye. Herweha xwedî-derketina li şehîdan, biranîna wan di roja Yekê Gulanê de, pêwist dikin, ku roja Yekê Gulanê karker li Qada Taksimê bin. Vê salê jî hemû karker di bin dûrişmeya, **"Roja Yekê Gulanê em li Qada Yekê Gulanê bin"** xwe tevgerandin.

Roja Yekê Gulanê, serê beyanê di saetên zû de, hêzên komên çalakî û polîsan ên ji deh-hezaran kesan, tevlî kuçikên polîsan ên Almanî û navgînên motorize, dora Qada Taksimê girtin. Hemû stasyonên otobus û taksiyan ên li qadê hatin sekinandin. Hemû navgînên gerok û rêwiyên di otobusan de ji sehkirineka dijwar hatin derbas kirin. Di paralêla tedbîrên giran ên li qada Taksimê, hemû xalên Stanbolê yên din jî, ku pêwist bûn, hatin girtin. Hemû kargeh, dibistanên bilind, dibistanên navin û cihên kar, hîna ji serê beyanê ve di saetên zû de, hatin zivirandin. Dewleta Tirk, bili van hemû tedbîrên xwe, nekarî birawestîne, da proletaryayê Stanbolê dest bi livbaziyan nekin.

Bi giranî li hemû cihên kar û kargehan de kar bi tevayî rawesti. Li hemû cihên kar civîn çêbûn. Di civînan de belavokên Yekê Gulanê hatin xwendin. Axiftin çêbûn. Piştî civînan karker dest bi rêveçûnan kirin. Rêveçûna Yekemîn li taxa Kazliceşme destpêkir. Bi sedan karker, tevlî vê livbaziyê bûn. Bi hezaran polis bi darên xwe êrişî karkeran kirin. Karker bi keviran li hemberê êrişa polisan li ber xwe dan, lê polis ji aliyê hejmarî û teknîkî ve xurttir bûn. Karker tev hatin girtin. Li hemû cihên kar ên li Stanbolê, bi gelek şêweyan livbazî pêkhatin. Rêveçûn û şerên berfireh ji, li taxên İncirli, Güngoren, Harbiye, Pangalti, Dolapdere, Kasimpaşa û Şişhane çêbûn. Bi hezaran karker tevlî xwepêşdanên li van deran bûn. Ji ber ku polîsan êrişî karkeran kirin, şer ji heya êvarî doman û gelek şer derketin. Karker bi kevir û molotof kokteylan bersiva êrişên polisan dan. Bi taybetî polisan, li dijî karkerên ji cihên kar ên li dora Taksimê dihatin Qada Taksimê, çekên xwe bikaranîn. Di şerê derketî de bêhtirî 60 karkeran birindar bûn. Xwendekara Zaningeha Teknîkî li Stanbolê, Gülay Beceren, ji ber berikên polîsan bi xedarî birindar ket û paşê ji felç bû.

Ji bo rawestandina xwepêşdanên Yekê Gulanê li Stanbolê, li kêleka polisan, 24 hezar hêzên çalakî ji ku bi taybetî hatine perwerde kirin, hatin bikaranîn. Bêhtirî 2.000 karker û xwendekar hatin girtin.

Li derveyî xwepêşdanên Yekê Gulanê yên li Stanbolê li bajarên Tirkiyê û Kurdistanê yên mezin ji, mina İzmir, Edene, Dilûk, Bursa, Amed, Ankara, Ruha, Erzingan, Nisêbin, Cizir,

Mazra, Êlih û hwd., li hemû bajaran Yekê Gulanê bi livbaziyan hat pîroz kirin. Li bajarê Amedê welatperwerekî ji agir berda canê xwe û şehîd ket. Hîna navê wî diyar nebûye.

Polîsan êrişî hemû livbaziyên Yekê Gulanê yên li Tirkiyê û Kurdistanê kirin. Li hemû deran girsên gel bi kevir û molotof kokteylan bersiva polîsan dan. Bi deh-hezaran karker û xebatkar tevlî van xwepêşdanan bûn. Di xwepêşdanan de bi dehan kes birindar ketin. Bêhtirî 4.000 kes ji hatin girtin.

Herweha li seranserî Tirkiyê û Kurdistanê, hema hema li hemû cihên kar, belavoka Yekê Gulanê hat xwendin. Hejmara karkerên ku bi xwendina belavokan Yekê Gulanê piroz kirin, ji milyonekê derbas bû. Dîsa li hinde cihên kar ji bo rojekê, li hinde cihan ji ji nîv-saetê heya çar saetan hate sekinandin. Di van demên rawestandina kar de, Yekê Gulanê hat pîroz kirin. Hejmara karkerên karê xwe rawestandibûn derket ser nîv milyonî. Eve hinde nimûne yên li jêr in:

Li bajarê Zonguldakê 100 hezar karkerên madenê nîv-saetê daneketin ocaxan û kar rawestandin.

Li bajarê Êlihê (Batman) di serî de karkerên saziya petrolê, gelek karkerên di cihên kar ên cihêreng de dixebitin, serê beyanê nehatin ser kar û kar bi tevayî sekinandin. Karker, heya piştî nîv-rojê livbaziya xwe bi xurtî domandin.

Li bajarê Amedê, di saziya "Petrol-İş" de û di şaxên vê saziyê de, saetek kar hate rawestandin. Dîsa li Amedê, li hemû cihên kar ên girêdayê saziya "Yol-İş" saetek û nîvê, kar hate rawestandin.

Di şaxên kar ên "Metalurji" de, li 300 cihên kar, di navbera nîv-saetê heya çar saetan kar hate rawestandin.

38 hezar karkerên saziya "Yol-İş", 16 hezar karkerên saziya "Las-Petkim-İş", li gelek şaxên kar ên li Stanbolê 86 hezar, 50 hezar karkerên saziya "Otomobîl-İş" û 21 hezar karkerên saziya "Tes-İş" roja Yekê Gulanê, ji bo pirozkirina Cejna Yekê Gulanê, kar rawestandin. ●

Geştêk bo Kurdistanî Bakurê-Rojava

-4-

Barî tendirustî nawçekanî Kurdistan

Mehabad Kurdi

Helbete eger welatêk azad û serbest nebê û milletêkîş jêrdeste bê ewa le her biwarêkî jiyan da rolekanî ew millete tûşî siyasetî çewsanewe û zorlêkirdin debin. Ewey şayanî bas kirdin e, eweye ke rijêmî faşistî Turkiya Kurdistanî kirdote koloniyalî xoy be hemû manay wişewe. Ca detwanin le layenî aburî û ramiyarî û roşinbirî û hem û biwarekanî tirî jiyan da hest bem siyasete çepelaney rijêmî dagirker bikeyn beramber be geli sitemdidey Kurdman lem parçeyey dabeşkirawî xakekeman da.

Wam be çak zanî lem beşeda basêkî barî tendirustî hendê le nawçekanî Kurdistan be giştî û be kurtî bikem ke xom diwmin, herweha be giwêrey tiwana nimûneş dênmewe. Ewey aşkiraye eweye ke Turke dagirkerekan her le dêrzemanewe hîç bayexêkî ewtoyan be leşsaxî û tendirustî rolekanî geli Kurd nedawe, belku be pêçewane wistûyane û deşyanewê ke em gelê her lenêw gêjawî nezanînî û nexoşî û hejarî da bimênêtewe. Le heman kat da her heman rijêm bayexî be nawçekanî tirî welat "wate Turkiya" dawe û be giwêrey pêwîst û ewey le destî hatibê kirdûyetî bo xoşguzeranî Turkekan. Lere da bera wirdêk dekeyn le nêwan Kurdistan û nawçekanî tir da le rûy hebûnî pizîşk (diktor), eger çî em jimaraneş le salî 1959 da bilawkirawnetewe, belam her nirxî xoyan le dest nedawn[1]: Ankara 670 pizîşk, Bêdlîs 14 pizîşk, İzmîr 670 pizîşk, Hekarî 7 pizîşk.

Mirov eger seyrî jimarekanî serewe bikat be tewawî rûy reşî rijêmî bo derdekewêt. Raste em jimarane pêş 31 sal rageyênrawn, belam zor nawçey Kurdistan heta êstaş teniya nawî diktoryan bîstûe û le hem û raje û xizmetêkî tendirustî da bêbeşin. Gelêk gund heye danîştiwanî ta êstaş daw û dermanî xomalî be kardênin bo çareser kirdinî nexoşîyekaniyan. Bê guman le Kurdistan dermanî milî be nawbange û zor gij û giyay çiyakanî Kurdistan bo em mebeste bekar dehênrên. Le ber ewey rêjey nexiwêndewarî le Kurdistan zor berze we emeş be şêweyekî xirap kar dekate ser barî tendirustî mirovî Kurd û çunke wek dezanin çî ciyawaziyek heye le nêwan mirovêkî xiwêndewar û yekêkî nexiwêndewar. Paşan le zorbey zorî gundekan heta le gunde gewrekanîş naxoşxane zor ke debinrê belku her niye. Bêcge lemane le şaroçkekanîş eger naxoşxaneş hebin hîç sûdêkî wayan lê bedî nakrê. Lêre da zor ho heye bo rûnkirdineyey em qiseyey serewe: Yekem, nebûnî dermanî pêwist. Dûwem, şiwênî gewrey neşterkarî û zor nexoşî tirî têda nabinrê û ademîzadî nexoş naçare rû bikate şare gewrekanî tirî Kurdistan wek Erzirom yan şarekanî tirî Turkiya wek Stanbol. Sêyem kemterxemî lêpirsirawan le nawçey Kurdistan û bilawbûnewey bertîl û çoreha fir û fêlî tir le serapay dayere resmiyekanî be naw dewlet. Çiwarem giranî û têçûnî pareyekî zor le katî çareserkirdin da ke eme le tiwanay zor le gundiye damawekanda niye û leber ewe zor car wa rûdedat ke nexoş be derd û keserewe serdenêtewe. Le hendê bajêr da cêga û iyadey diktorî taybetî heye, belam heqdestî diktor 25.000 Lîrey Turkiye[2]. Em pareyeş be Kurdêkî hejar û gundî belku şarîş zehmete bidrê. Be çawî xom cotiyarêkî ladêyîm binî lay diktorêk parey heqdestî le girfana nebû û be dilsardî rêgay malewey girteber!

Herweha gelêk hoy tir hen kewa le mirovî Kurdî qurbeser deken her le nêw xem û xefeta bitlêtewe û bêbeşbêt nek le xizmetî tendirustî belku le hemû mafekanî tirî xoy. Helbete serekîtirîn ho nebûnî Kurdistanêkî azad e. Ba lêre da rûdawêktan bo bixeme ser kaxez ke waqiye û le salî 1989 le gundekanî dewrûberî Çiyay Tendurek qewmawe: Dû berebab ke xelkî du gundin le ser her meseleyek bê debête nakokiyan û be şer dên û ser û giwêlakî yektir da depaçin. Paşan ke xelkî xêrxiwa lêkiyan cuda dekenewe, çend kesêkiyan birînekaniyan zor cêy metirsî bûye û hemû birdekenewe çoniyan bigeyenne xestexane û lay diktor ke zor lem nawçeye dûr bûye. Hendêk le piyawanbirî ewe dekenewe be teraktor biyan bene lay diktor ke rêgay çend katjimêrêke. Paşan be naçarî ke hîç çareserêk nadoznewe be xoyan be derzî û daw birînekanî dem û lêw û serî birîndarekan dedrûnewe û deyanpêçnewe! Paş naweyek birîndarekan hemûyan çak debnewe û heta le televizyonî rijêmî sereroy Turkiyaş da basî em rûdawe kirawe.

Le ber barî nalebarî ramiyarî Kurdistan û hebûnî pêkdadan le nêwan dewlet û pêşmerge le zor şiwên da pizîşkan eger heşbin hez naken lew şiwênane û heta boyan rêk bikewê cêy dêlin. Eger çî rijêm be diro û delese deyewê xelk agadar bikat ke hîç le gorê da niye û nawçe le asoyîş û hêmnî da ye, belam taze kar le kar tirazawe û millet zor be tewawî hestî be cim û colî şorişgêra kirdûe û agadar botewe.

Êsta nimûneyek dênînewe le ser şaroçkeyek ke nawî Gêhadin e, jimarey danîştiwanî xoy le de hezar dedat, belam heta diwa mangekanî imsal (1989) nexoşxaney bê diktorî tiya bû, renge bipirsin naxoşxane çon bê diktor û nexoşewan debêt? Rijêmî koloniyalîstî Turkiya detwanê welamî em pirsiyare bidatewe. Le hemûy seyir tir eweye du sê diktor hebûn gileyiyan, weku xoyan deyan wit, le xelkî diwakewtûy ew şaroçkeye dekird nek lew rijême çewsênerey ke biwete hoy em diwakewtinî milet?! Ew dû sê diktorey ke le kelaweyeka be naw nexoşxaney katî da nîştecê bûn, ewende bêzar bûbû her mepirse, belam be serêkîş heqiyan bû, çunke xiwa dezanê jûrekanî em kelaweye bogenî lêdehat. Yekê lewan be pêkenî newe gutî: "This is our hospital in Turkey."

Xo le şarekanî tiriş karûbarî tendirustî û nexoşxanekan zor baştir nin le şaroçkey Gêhadin. Bo nimûne le şarî Ixdir xelk debînî ke le rarwewkanî nêw nexoşxane da ewende çawerîwan deken û taqetiyan namêne û naçar rêgay malewe degirneber. Ewey rastî bê weku xelk basiyan dekird heta le nawçe ciya ciyakanî tirî Kurdistanîş her heman şêwey xefetawî û nalebar dête ber çawan.

Perawêzekan:

1- Govarî Karwan, Jimare 56, Huzeyran 1987, Hewlêr-Kurdistan, Lapere 139.

2- 25 Hezar Lîre pêş çend mangêk deykirde 67 Kironî Swêdî.

GAV BI GAV XAKA KURDISTAN

Êrdimeke niştiman ku bi berhemên xwe yên dîrokî û dewlemend dihê nasîn

RUHA

- I -

NAVÊ ÊRDIMA RUHA XWEDIYÊ ÇI BINYADÊ YE

Weke ku lêger û şopajotnasên diroknas bi me didin nasin, baş nayê zanin, ka navê êrdima ruha ji ku derê hatiye. Di dirokê de gelek nav ji bo vê êrdimê bi lêv bûne. Yek ji van navan, weke **"Edessa"** dihê zanin; ev nav xwe dirêjî heya dema **Selokidan** dike. Navê **Ruha** ji, li gora hinde baweriyan, ji gotina **"Orhai"** hatiye, ku gotineke Aşuri (Suryani) ye. Gotina **"Orhai"** ji gotina **"Vurhai"** derketiye, ku di zimanê Erebi de dihê wateya (maneya) "ava xwe pir." Di demê de gotina **"Orhai"** weke **"Orhe"** paşê ji **"Orha"** guhuriye. Gelê me yê Kurd, ku li êrdimê xwecih e, navê **"Ruha"** carnan ji **"Riha"** dibêje û dide êrdimê. Tirk ji navê **"Urfa"** bikardihênin.

ÇEND GOTIN LI SER DÎROKA RUHAYÊ

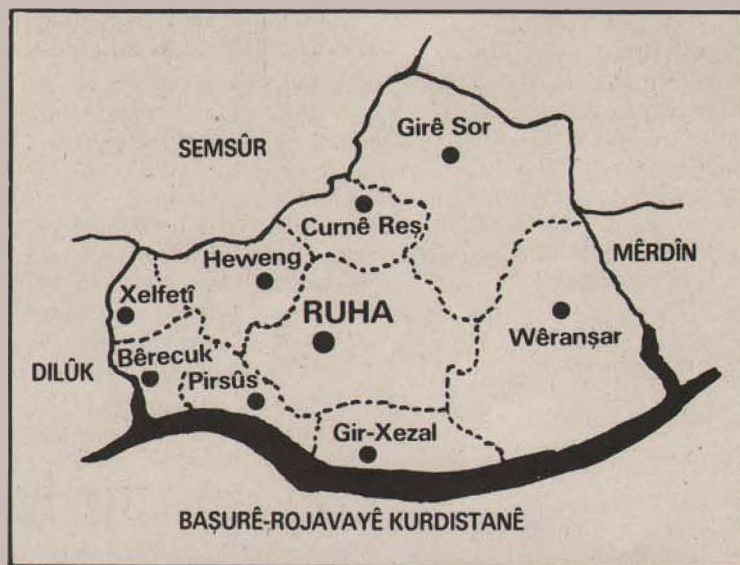
Di salên 1.000'ê Beri Zayinê (Bz.) de, axên Mezopotamya ku tixûbên Kurdistana vê rojê ji tevli bûn, rasti koça Aramiyan dibe. Ev koçbûna Aramiyan, koçbûna êlên Sami ya sêwemin bû û koçbûneke ji yên mezin bû. Koçbûn gelek salan bi dirêjahi didome. Ev doman, weke koça Aramiyan dihê nasin. Her di wê demê de, Aşuri ji xwediyê himeki xurt bûn li êrdimê. Piştî ji holê rabûna dewleta Hititi, deriyên Mezopotamya ji bo Aşuriyan vedibe. Aşuri, ji axa xwe, ku li wir bi cih bûn, bera xwe dan Mezopotamya ku diket aliyê bakurê-rojavayê wan. Lê gava Aşuri dest bi êrişên xwe kirin, Arami weke çeperekê derketin pêşiya wan.

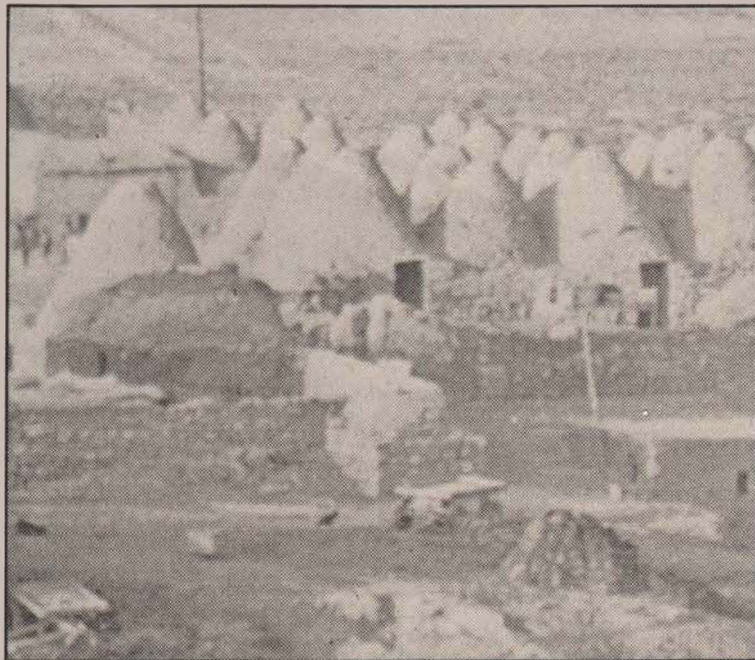
Bi destpêka sedsala XI. Bz. pêve, Arami Mezopotamya Jorê vegirtin. Hinde dewletên ji hevûdu cuda damezirandin. Yek ji van, Qraliyeta Bit-Adini bû, ku li ser axa êrdima Ruha hatibû damezirandin. Ev dewletokên Aramiyan ên piçûk, dem bi dem di dewleta Bit-Adini ji, bi baçê ve hatibû girêdan. Di wê demê de, gava qralê Aşuriyan dimire û kurê wi li şûn wi dihê ser text, êdî Aşuri ji dev ji bir û baweriyên talanê berdidin û dest pê dikin, ku êrişên vegirtinê bibin ser dewleta Bit-Adini. Di encama van êrişan de, di sala 857'ê Bz. de Qraliyeta Bit-Adini têkdiçe û dirûxe. bi tevayi dibe eyaleteka imparatoriya Aşuriyan.

Di wan salan de, ku serihildanên hunduri imparatoriya Aşuriyan jar û tenik kirin de, ango di navbera salên 827 û 806'ê Bz. de, Arami ji disa seriyê xwe hildan. Dewletên Arami karin serihildana xwe bigihinin heya serxwebûna xwe. Lê piştî demekê, di encama êrişên leşkeri yên Aşuriyan de, disa nekarin xwe ji têkçûnê rizgar bikin.

Doliwgeriya imparatoriya Aşuriyan heya sala 612'ê Bz. doma. Di vê salê de, bû binketê Medan û li hemberê Medan têkçû. Piştî ku Medan zora Aşuriyan birin, pêşî êrdimên Mêrdin û Ruha vegirtin. Med, êriş birin ser qraliyetên li derdorê yên ciran ji û biserketin. Lê doliwgeriya ku li van êrdiman avakiribûn, nebû xwediyê temeneki dirêj. Dewleta Babilan, êrdima Deşta Harranê vegirt. İmparatoriya Persan ji, doliwgeriya xwe li Anatolia danezane kir. Med, ji aliyê Persan hatin şikandin û doliwgeriya xwe hunda kirin.

Gava Pers êrdimê vegirtin, erdê di navbera avên Tîr û Feradê ji bo hilbirîn û çinandiniyê vekirin. Hinde nava xwe de diketin nava dubendiyan û car-caran ji dubendiyên di nava xwe de digihandin heya şerên dijwar ên li diji hevûdu. Ev rewş ji bo serdestiya Aramiyan dibû tehlûkeyeke pir mezin. Ev rewşa bi dubendî û pevçûnan, ji bo Aşuriyan deliveke rind bû. Ji xwe Aşuri, li pêşiya dorfirehkirina xwe Aramiyan weke diwareki diditin. Nemaze Aşuri, vê jariya Aramiyan ji xwe re nirxandin û dest bi êrişan kirin. Bili Qraliyeta Bit-Adini ya li ser axa Ruhayê, hemû dewletokên Aramiyan serxwebûna xwe hunda kirin. Armanca imparatoriya Aşuriyan, bêhtir ji bin destê xwe anina ax û erdan, dixwest bi riya talanê ji xwe re xenimetê kombike. Di wê navberê de, komên civakan ku di dema Aşuriyan de hatibûn koçber kirin, disa vegerin Ruha û Nisêbinê. Disa xwe li van deran bi cih kirin. Herweha ji bo serleşkerên ku di şer de karê jêhati biribûn seri, hinde xelat dihên pêşkêş kirin û tev dibin xwedi erdên fireh. Ev serleşker paşê, dibin serdarên imparatoriyê ji. Herwusa, rêberên oli yên li êrdimê ji, paya xwe ji xelatan digirin. Ev ji dibin xwedi erd. Armanca Persan di vir de ev bû; saxlemkirina hikm û serdariya xwe, bi hemû mirovan doliwgeriya xwe dayin pejirandin. Lê, li bajarên koloni yên kevin, ku diketin ber keviya behrê, gotina Persan bersiva xwe negirt û Pers nekarin xwe bidin pejirandin. Ji ber ku giraniya bazarganiyê li van bajaran bû, Pers ji, ji qezencên bazarganî bê par diminin. Aloziya abori ya destpêkiribû, Persan jar û şikesti dike.

Qralê Makedonya Skenderê Mezin, ji bo ji vê xala jar li Persan bixe û wan birûxine, dest bi liv û tevgerê dike. Di sedsala IV. Bz. de, artêşên Persan têkdibe û imparatoriya Persan ji holê radike. Bi vi awahi êrdima Ruha ji, tevli axa imparatoriya Makedonya dibe. Piştî demeka kin Skenderê Mezin dimire; û piştî mirina wi ji, şerê texti di navbera serleşkerên wi de destpêdike. Bi vi awahi, yekitiya imparatoriyê dest bi perçebûnê dike.

Piştî vê demê, qraliyetên Selokidi, Abgari û Osrene, herweha Roma û Bizansi dest bi xurtkirina hima xwe dikin û bilind dibin. Ev doman ji, heya afirîbûna Misilmaniyê didome. Di salên 639'ê Piştî Zayinê (Pz.) de, artêşên Ereban dest bi êrişan dikin. Bizansi ji, li hemberê wan li ber xwe dan. Lê nekarin xwe li hemberê Ereban rabigirin, ku mina hêzeki nuh derketibûn holê. Êrdima Ruha, dikeve destê Ereban. Bi hatina Ereban, Ruha, wê dewlemendiya xwe ya çandi ji hunda kir; ku gelek qraliyetên Ruha vegirtibûn û êriş anibûn ser Ruha, li şûn xwe hiştibûn.

Di dema Xelîfê Emeviyan Abdilmelik de, di navbera salên 687 û 705'an de, Ruha bi Harran û Şemizad (Samsat) ve hat girêdan û tev bi hev re bûn eyaleteka Ereban.

Disa di dema Emeviyan de, li deştên Ruhayê hinde coyên (kanalên) avê hatin kolandin. Erdê Ruhayê ku ji xwe ji bo hilbirinê destdayî û baş bû, bi van coyên avê hat avdan û baştir bû. Di wê demê de, ji ber erdê xwe yê bi xêr û bêr, Ruha xwediyê kehniyên qezenci yên pêwist bû.

Ruha, di bin doliwgeriya Ereban de, rasti şer û dubendiyên hunduri yên curbecur bû. Ji ber xelifetiyê Ruha, rasti gelek şerên birayeti yên xwini bû û xusarên mezin gihan Ruhayê. Ji ber ku serdestiya Ereban gelek salan bi dirêjahi doma, Ereb karin heya pivaneka pêwist çanda xwe ji serdest bikin.

Di sedsala X. de, ji ber şerên hunduri, şerên xelifetiyê û serihildanên hunduri, doliwgeriya Ereban baş jar ket û kete domana paşveçûnê.

Bizansi, ku beri hingê li hemberê êrişên artêşên Ereban nedikarin xwe rabigirin, disa dest bi liva xwe kirin. Wan derzên di doliwgeriya Ereban de vebûbûn, baş nirxandin û berê xwe dan xurtkirina serdestiya xwe. Pêşi êrdima Amedê û derdorên wê vegirtin. Paşê destpêkirin, ber bi Ruhayê ve, pêş ve herin. Bizansi, hinde daxwazên xwe danin pêşiya xelifetiya ku banduri li Ruha di destê xwe de digirt. Lihevhatinek çêdibe; Li gora vê lihevhatinê Bizansi wê êrişê Ruhayê nekiribana. Lê ev lihevhatin bû xwediyê temeneki kin. Ruha, rasti êrişa Bizansiyan dibe. Di encama vê êrişê de dihilweşe, dirûxe, dizivire kavilan. Êrişên li diji hevûdu çend salan didomin. Di wê demê de Merwani ji li êrdimê dijiyan. Ew ji, ji bo vegirtina Ruhayê, dest bi êrişan dikin. Lê êrişên wan bisernakevin û bê encam diminin. Piştî van şerên xwini, di sala 1037'an de Bizansi, teviya Ruhayê dihênin bin doliwgeriya xwe. Piştî vê demê, bajarê Ruhayê ji nuh ve dihê avakirin û li hemberê êrişên nuh, hinde amadekari û çeperên fiziki dihên danin.

Di sedsdala XI. de, êrişên êlên Oxuzi yên Tirkan destpêdikin. Artêşên Bizsansiyan, li hemberê êrişên Tirkan li ber xwe didin. Herweha li gelek deran ji, serihildanên xwecih birêvedikevin. Di encama van de ji, Tirkên Selçuki nikarin weke dilê wan dixwest, xwe berfireh bikin. Di wê demê de, li kêleka doliwgeriya Bizansiyan, hinde qraliyet û mirikdariyên ji gelek xelkan ji hebûn. Ev gelên xwecih ji, ji bo serxwebûna axên li ser dijiyan, tevli şeran dibin. Li navenda bajarê Ruhayê bi xwe, gelê êrdimê seri dide gelek raperin û serihildanan. Lê ev serihildanên xwecih, ji ber jariya hima leşkeri, nikarin biserkevin. Şerên xwinrijtirin, di vê domanê de xwe didin şani kirin. Hêzên serdest, da bigihin armancên xwe, bi komployan, êlên gelên xwecihi bi xwindari û şêweyên xwinriji qirdikin. Piştî doliwgeriyên biyani dest guhartin, mina êrdimên din, ruha ji serxwebûna xwe hunda dike. Ev, heya dema Tirkên Osmani berdewam dike.

Di salên pêşin ên domana Tirkên Osmani de, Ruha demekê dikeve bin banduriya Safeviyan. Di şerê di navbera Osmaniyan û Safeviyên Irani de, piştî serketina artêşên Sultan Yavuz Selimê Osmani, Ruha ji tevli tixûbên imparatoriya Osmaniyan dibe. Ev di sala 1714'an de bûye.

Gava imparatoriya Osmani di Şerê Cihanê yê Yekemin de têkdiçe, Ruha ji dikeve bin hikmê Frensiyan. Di van salan de Ruha, sencaqeka girêdayê Osmaniyan bû.

Gava dewleta Tirk a nuh didamezire, Ruha ji dibe eyaleteka Tirkiyê.

BERHEM Û AVAHIYÊN DÎROKÎ LI ÊRDIMA RUHAYÊ

Girê Siltên: 17 kilometran ji navenda bajarê Ruhayê dûr e. Di sala 1517'an de li vir hinde kolinên arkeolojiki çêbûn. Di encamê de hinde şop û bermayên diroki yên dewlemend hatin peyda kirin. Di nava berhemên hatine peyda kirin de, piraniya bermayan, hinde firaqên devê wan ber bi aliyê der ve ziviri û hinde zerik in. Guman heye, ku ev berhem, ji dema banduriya Aşuriyan mane.

Keleh: Hina nehatiye zanin, ev keleha li Ruhayê, di kijan demê de hatiye lêkirin. Plana kelehê girover e û bi 25 bircan hatiye mekin û saxlem kirin. Keleh li ciheki bi lat û zinarên asê hatiye lêkirin. Di kelehê de cebilxane, sarnicên avê û embar hene. Sê deriyên kelehê hene. Navên deriyan ev in: Deriyê Mir, Deriyê Şemizad û Deriyê Harranê. Di navbera Keleha Hunduri û Keleha Derveyi de, xaniyên bi bexçe û zevi, hinde qesr û seray ji avabûne.

Mizgefta Neqşin: Guman heye, ku di sala 1211'an de ji aliyê biraziyê Selahê Kurdî (Eyûbi) hatiye çêkirin û avakirin. Plana mizgeftê çarçiv (çargoşe) ye. Li ser rûyên minareya mizgeftê, li aliyê jor, du caran du pencereyên (şibakeyên) bi kemer hatine çêkirin. Ango çar şibakeyên mezin hatine çêkirin. Deriyê minarê, vedibe aliyê hunduri yê mizgeftê.

Mizgefta Bilind: Ev ji avahi û berhemeki dirokiye. Guman heye, ku Mizgefta Bilind ji, ji aliyê Selahê Kurdî hatibe çêkirin. Ev ji hatiye zanin, ji niviseke diroki ya li ser kevireki, ku li vê mizgeftê hatiye peyda kirin. Ev mizgeft, mizgefteke kevintirin e, ji mizgeftên li êrdim û bajarê Ruhayê.

Harran: Di hemû demên dirokê de, Harran bûye navendeki çandi û oli. Weke berma û jêmayên hatine peyda kirin bi me didin nasin, dihê fahmkirin, ku gira di nivê Deşta Harranê de, ciheki rûniştinê yan ji bajareki diroki bûye. Encam dibe ev, ku li cihê vê girê bajarek hebû. Di encama lêgerin û şopajotinan de, eşkere dibe, ku komên çandi yên sedsalan, ango çanda Harranê ya sedsalan, di binê vê girê de veşartiye. Gelek keleh, ziyaret, tirb, mizgeft, parêzgeh, birc, qesr, seray û hwd. li vir hene; ango gelek berhemên diroki li vir hene. Heya niha, hemû jêmayên berhemên diroki yên li Harranê, nehatine derxistin.

Li êrdima Ruha û li bajarê Ruha, bili van berhemên pêwist, hina gelek avahi û berhemên diroki yên mezin û piçûk hene. Êrdima Ruha, êrdimeka me ya wusaye, ku bajarvani û şaristaniya mirovatiyê, berhem, şop û hunera xwe bêhtirinli vir li şûn xwe hiştiye; Ruha êrdimeke dewlemend e, ji êrdimên Kurdistanê yên bi van sixletan.

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

HÎMA ŞERÊ TAYBETÎ LI HEMBERÊ ARGK MIRÎ Û TÊKÇÛYÎ YE

Bi dêrxistina Biryarnameya 28'ê Adarê, dagirker dixwazin rewşek û îmajekê bidin belavkirin, weke ku dawî bi şerê li Kurdistanê hatibe. Dagirkerên Tirk dixwazin bayekî wusa bidin lêdan, weke ku li Kurdistanê serdestê her tiştî ne. Di nûçeyên di weşanên burjuwaziya Tirkan de dihên belavkirin de jî, "nûçevaniyeke" wusa bûye karê ber destan, weke ku ji sernivîsan were fahmkirin, hêzên şerê taybetî "jêhatî" ne û "derbe li ser derbê li PKK dihên xistin." Weşan, di sernivîsên xwe de bilî van çi nûçeyeka dinê nadin belavkirin. Da rastî û pêşveçûn negihîn gel, dagirker heya bê gotin, serî didin derfetên xwe û dixwazin deliv nebe, ku bilî nûçeyên bi dilê wan, çi nûçe belav bibin. Bi vî awahî her tiştek dihê qulibandin û bervajî kirin. Dagirker dixwazin, hema bervajiya her tiştekî deynin pêşiya çavan. Lê xebatên bervajîkirinê yên pişta xwe didin tenê derewan, ji bo dewleta Tirk çi encamekê bi dest ve naynin. Ji ber ku, rastî rewşê diqurijînin û zimanê rastiyan dijwar e. Tariyên zilumattir bi xwe jî, ji aliyê rastiyan dihên qulkirin. Rastî, xwe ronak dihênin zimên û xwe digihînin der ve. Rastiya şerê rizgariya li Kurdistanê jî weha ye. Lê belê, ji ber ku sîstema doliwgeriya Tirkan li hemberê şerê me yê şoreşgerî hatiye ber keviya hilweşînê, dest diavêje hemû derfetên xwe û hîma xwe bi tevayî dixebitîne, da lêdanên ji destê têkoşîna me dixwe, bide veşartin. Lewma, li ser vê bingehê û ji bo vê armancê, xwe daye keftûlafteka herî mezin.

Dewleta Tirk, armanc dike, ku dîmenên nuh bide domana nuh ku li Kurdistanê bi serîhildanan destpêkiriye û li hemberê vê, polîtîkaya wê înkara heyî îflas kiriye. Bicihbûna dewletê bi rengê faşîzmê, li gora vê rewşa nuh, dihê guhurandin û domaneka vê nolê destpêkiriye. Eşkere ye, ku ev meyla ramyarî ya nuh, nayê wê maneyê ku dev ji polîtîkaya înkarkirina Kurd û Kurdistanê dihê berdan. Ji ber ku bi tevayî dev berdana ji ramyariya înkarkirinê, dihê maneya înkarkirina xwe bi xwe. Ji ber ku gava rejîma kemalîst a heftê salan e hatiye damezirandin, hatî damezirandin, hevîrtirşê avabûna xwe ya bingehîn palandibû înkarkirina Kurdistanê. Çîna serdest a burjuwaziya Tirkan, bi pişta xwe dayîna vê, xwe weke dewletekê avakiribû. Netewbûna xwe û berfirehkirina bazara xwe ji xwe re bingeh zanîbû, û li ser vê bingehê Kurdistan xistibû nav statûyeka dagirkeriyê. Lewma, ramyariyeke wilo, ku çêbûn û pêşveçûna wê weha bûye, bûye bingehek ji bo formasyona çineki wusa. Çîneki weha, gava dev ji ramyariya dewletê berdê, ev dihê wê maneyê, ku fermana mirina xwe bi destê xwe îmze dike.

Lê ev ramyariya, ku dewleta Tirk bi koteka tazî û bê prensîb li Kurdistanê bi zorê birêvedibe, êdî tengezar bûye û rê li pêşî hatiye girtin. Gelê me yê ku xwe bi pêşmergeyan ve girêdaye, şerekî bi zor û zehmetiyan pêşvedibe; ev şer, şerekî bi rûmet û pîroz e. Ev şer jî, ji gelek aliyan ve, bi pêşvebirina karvaniyên dewlemend bilind dibe. Dewleta Tirk li hemberê van pêşveçûnan, li Kurdistanê, ji aboriyê heye çandê, ji hunerê heya ramyariyê, ji ehlaqê heya filozofiyê, li hemû qadan êdî îflas kiriye. Mirovê Kurd, li dijî her babêt nirxên paşverû û derî-serdemî yên dewleta Tirk radibe û wan napejirîne. Xwe bi hemû nirxên serdemî û mirovahî girêdide û di oxira van de şerê rizgariyê bilind dike. Tiştê ku bêhna dewleta Tirk dibirre, wê mirî û têkuçûyî dihêle jî, dibe ev bûyer. Gelê me nifrîn ji her tiştê dagirkeran dike. Ji bo hemû paldan û prensîbên dijmin, ne itaatê şanî dike. Nimûne; girsên Kurdistanê zarokên xwe tevlî "Cejna 23'ê Nîsanê ya Doliwgeriya Netewî û Cejna Zarokan" (Roja damezirandina dewleta Tirk e) nekirin. Ev liva gelê Kurdistanê gelek bi naverok û wate ye. Ji bo nepejirandina dewleta Tirk ev liv, dibe pîvaneka gelekî baş. Tenê ev livbazî bi xwe, bi serê xwe, dibe dokumentê mirina rejîma faşîst û dagirker li Kurdistanê.

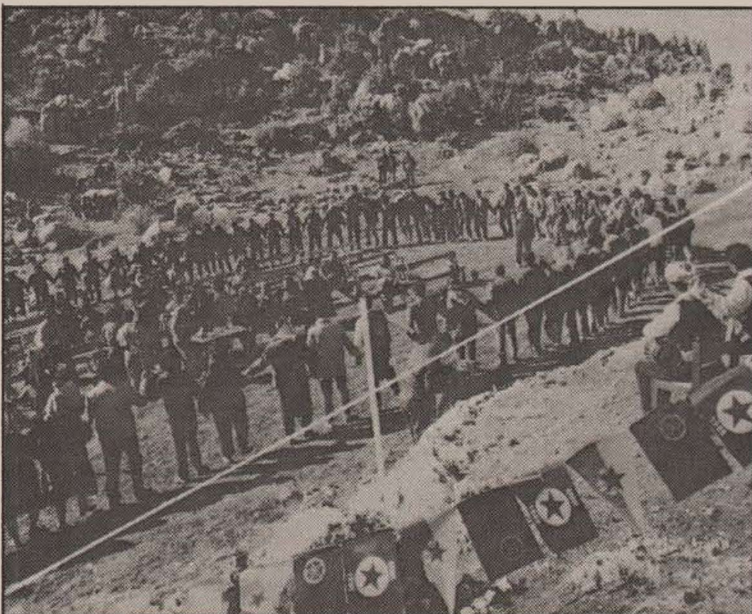
Di domana niha de, Kurdistan bûye pirsa hebûn û nebûna dewleta Tirk, lewma hemû hêzên xwe dixe bin xizmeta şerê taybetî û dixwaze bi zor û kotekê pirsê li gora berjewendiyên xwe bibe encamê. Li gora plana daniye pêşiya xwe, dixwaze heye zivistanê pêşengê gelê me PKK, an bi tevayî tunebike an jî bi tevayî ji hîmê jar bihêle. Paşê jî dixwaze axiftina bi zimanê Kurdî serbest bike, hinde mafên çandî bipejirîne û li ser vê bingehê pirsê biversine. Lewma serekê dewleta Tirkan Turgut Ozal, di serî de bang li derdorên sermaldariya monopolî û weşanên berdevkên şerê taybetî dike û dibêje wan, divê ji pêşveçûnên li Kurdistanê netirsin. Wusa dibêje hêzên rejîme: **"Bê hedar nebin, pêşemin em pirsa PKK bi tunekirinê biversînin. Ji ber ku heya PKK hebe, gelê Kurdistanê jî dev ji serxwebûn û azadiyê bernade. Bi garantî PKK wê paşê xwe bigihîne vê daxwazê. Lewma her kesek, ji bo tunekirina PKK, mecbure ku hîmê xwe deynê holê. Nexwe wê dawiya me tevan were. Paşê emê hinde parsiyan bidin Kurdan û pirsa Kurdî bi tevayî wilo biverisînin."**

Hêzên rejîmê yên vê rastiyê baş dibînin û dizanin, da heya zivistanê pêşengê gelê me PKK tunebikin, xwe dane xebateka bi xwehdanê. Pêşemin weşan, di eniya cenga psîkolojîkî de, li dijî şerê me yê şoreşgerî, kampanyeka êrîşî ya dijwar dimeşînin. Pesna cerdevanî û komên taybetî digihînin asmanan. Qirkirin û koçberkirina gelê me bi destê artêşa dagirkeran, mîna "jêhatîbûnekê" bi nav dikin û bangeşiya vî tiştî dikin. Gava hêzên şerê taybetî lêdanên mezin digirin, ji binî behsê nakin, lê hejmara hundabûnên ji ARGK jî, 5 heya 10 caran zêdetir didin xweya kirin. Bi van kirinên xwe, dixwazin bê baweriyê û bê hêvîtiyê di nava gelê me de bidin belav kirin.

Ev ramyariya dewleta Tirk ku mîna nuh be xweya dike, lê bi tevayî berdewama ya kevin e, hîna ji dema zabûna xwe îflas kiriye. Ji aliyê leşkerî ve hêzên ARGK, şerekî gelek serdesttir birêvedibin. Di salên berê de, domana şeran bi saetan dihat pîvandin. Lê niha şerên wusa mezin çêdibin, ku bi hefteyan didomin. Hejmara kuştiyên dijmin di van şeran de xwe digihîne tixûbên bi sedan. Ji dema danezana Biryarnameyê heye niha, pêşmergeyên ARGK êrîşên bê hejmar bi çekên giran birine ser baregehên leşkerî, qereqol û xalên bicihbûna leşkerên dijmin. Bi sedan leşkerên dijmin hatin tunekirin. Bi taybetî li Botanê, hêzên leşkerî yên dijmin, tenê bi hejmarên bi deh-hezaran dikarin derkevin operasyonan. Lê dîsa jî nikarin xwe jê xilas bikin, da lêdanan negirin. Dîsa, baregehên leşkerî jî, ji ber êrîşên peşmergeyan yeko yeko tune dibin.

ARGK, her roja diçe bêhtir, serperiştiya (insiyatîfa) xwe di şer de pêşvetir dibe. Ji ber ku rayên xwe xweş berdaye nav girsên gel û xwe gihandiye wê merhelê, ku bikaribe bêhne dijmin jî kontrol bike. Di bin van hoyan de dijmin, zû bi zû newêre operasyonan pêkbîne. Hêzên dijmin di baregehên xwe de asê mane. Lê li van deran jî ne rihet in. Di nava tirs û bizdanê de ne. Yekeniyên ARGK, bi hejmarên bilind, êrîşan dihênin ser van deran jî û zîrarên mezin digihînin dijmin.

Gelê me jî bi biryarî, li hemberê hemû êrîşên dijmin, li ber xwe dide. Bi rêkxistina xwe ya avabûye, her babêt alîkariyê pêşkêşî pêşmergeyan dike. Ciwanên Kurdistanê bi firehî tevlî ARGK dibin. Ev jî dibe bingehek, da yekeniyên pêşmergeyan ji aliyên hejmarî û sixletî bi berdewamî mezintir bibin. Herweha gelê me, gava pêşmerge lêdanekê li dijmin dixin, bi riya rêkxistina heyî, nûçeyan distîne û zû saloxdar dibe. Ev jî moral û şahiya girsên gel mezintir dike. Di encama şahiyê de gelê me jî, bi gelek rengan serî dide livbaziyan.

Tenê rastiyek heye, ku ev pêşveçûn tev wê şanî me dikin. Ew jî eve; sîstema doliwgeriya Tirkan li Kurdistanê bê bêhn dimîne, dimire û têk diçe. Xebatên bi destê dewleta Tirk ên niha, em dev jê berdin ku bikaribin pirsa Kurdistanê li gora berjewendiyên dijmin biverisînin, rast û rast dawiya rejîmê bixe dihênin û vê encamê dilezînin. Ji ber ku gelê me di bin pêşengiya PKK de, xwe gihandiye wê merhelê, ku şerê xwe yê rizgariyê di koçberên bilind de biajo. Êdî koteka dewleta Tirk, koteka gelê me ya li dijî xwe digihîne merhelên bilind. Tiştê ku dawiya dewleta Tirk dihêne jî, ev bi xwe ye.

NUÇE DI RÛPELA 25. DE

Raman ji Berxwedan

AGIRÊ NEWROZA KURDISTANÊ HILKIŞÎ QADÊN YEKÊ GULANA LI TIRKIYÊ

Roja Yekê Gulanê - Roja Yekîtî, Hevkarî û Têkoşîna Çîna Karkeran, weke li cîhanê tevî, li Tirkiyê û Kurdistanê jî pîrozbayî bû. Lê pîroziyên li Tirkiyê û Kurdistanê, niwandiniya rewanê yektiyê, gelek cuda ji pîvanên cîhanê pêşveçûn. Serîhildana gelî ku li Kurdistanê destpêkiribû, pêşemîn li ser gelê Tirkiyê jî posîdeyên giran dagerandiye. Serîhildan, di serî de çîna karkeran, rê şanî gelê Tirkiyê ji bo berxwedan û raperînê kiriye. Rewanê hevkarî û têkoşînê xurt kiriye. Bersivên van jî, baştirîn xwe di livbaziyên Yekê Gulanê de danîn holê. Ev jî herweha dihê wê maneyê, ku giyana serîhildana gelê Kurdistanê yê di berbangên Newroza Kurdistanê de destpêkiribû, xwe hilkişand Tirkiyê jî û li ser vê bingehê li Tirkiyê jî, li dijî sazûmana banduriya Tirkan rabûnek pêkhatiye. Berî Yekê Gulanê bi gelek hefteyan, karker, xwendekar û birên gel ên din bi giyana hevkariyekê, xwe amadeyê Yekê Gulanê kirin. Ji xwe fitîlê serîhildanê ku gelê Kurdistanê roja 15'ê Adarê li Nisêbînê dabû vêxistin, xwe gihandibû berikên tolehildanê yên pêşmergeyên li çiyayên Kurdistanê û ev teviya Kurdistanê ji kûr dilerizandin û Kurdistan zivirandibûn warê bizotên agirî. Li ser vê bingehê, cara yekemîn e, ku gelên Tirkiyê û Kurdistanê di dîroka xwe de bi vê merhelê, bi Yekê Gulana 1990'an, di platformeka têkoşîna hevpare de, destê xwe dan hevûdu. Ji ber vê yekê jî, bi Yek Gulana 1990'an gelên me, li dijî rejîma 12'ê Êlûnê hilpişkîneka pîroz pêkanîn. Hîna berî gelek hefteyan eşkere bûbû, ku gelên me, wê têkoşîneka xurt bilind bikin.

Li gora vê rewşê, rejîma faşîst a 12'ê Êlûnê ku rewşê baş didît û dizanî, berî niha bi gelek hefteyan, ew jî dest bi amadekariyên xwe kir. Wê Biryarnameya 28'ê Adarê ya dagirkeriyê ku li Kurdistanê bikardihêne, heya pîvaneka pêwîst li Tirkiyê jî bikaranî. Di serî de li bajarê Stanbolê, li hemû bajarên mezin, sazûmana polîsan û hêzên çalakî, ji bo perçiqandina xwepêşdanên Yekê Gulanê livand û tevgerand. Ji bo berdin ser girsên gel, kuçikên polîsan ên Almanî amade kir. Bi riya weşanên berdevkên şerê taybetî jî, kampanyeka bangeşiya li dijî Yekê Gulanê da destpêkirin. Armanc; bi riya bangeşiyê tirsandina gel bû, da roja Yekê Gulanê, tu kes newêre derkeve kolan û şeqeman. Xwest rewşeke tirsê biafirîne û serdest bike. Herweha artêş jî, ji bo pêşveçûnên bi guman, hate amade kirin. Lê Yekê Gulanê dîsa jî li her deran biserkeftinî hat pîroz kirin.

Yekê Gulana 1990'an, rastiyekê gelekî baş danî pêşiya çavan. Ev jî eve; gelê Tirkiyê jî, di bin hemû nir û pîkoliyên rejîma faşîst de baş jar ketiye û di nava aloziyên giran de avjenî dike. Ger ji ber xwe jî be, gel bi sed-hezaran xwe livand û livbaziyên xwepêşdanê pêkanî. Bilî hemû çeper û astengên patronên sendîkatan, bêhtirî nîv-milyon karker, roja Yekê Gulanê kar rawestandin. Bi deh-hezaran karker, mirinê anîn pêşiya çavên xwe û bi bangîna dûrişmeya "Bijî Yekê Gulanê" dest bi livbaziyan û şerê polîsan bi dijwarî kirin.

Baş berçavî bû, heke pêşengeki rast li Tirkiyê hebe, potensiyeleka ji milyonan jî heye, ku wê rabe livbaziyan. Li gora vê, bi piştgirtina şerê rizgariya netewa Kurdistan, bi derfet bûye ku bi hesanî rejîma 12'ê Êlûnê ya faşîst were rûxandin. Hoy û bingeh, heya bê gotin gihane. Gelên me, ketine nava domana têkoşîna hevpare. Li hemberê hêza yekbûyî ya gelên me rejîm, heya bê gotin bê ra û bê bingeh e.

Serfirazî, wê bibe ya têkoşîna hevpare ya gelên me!..